MIC. # 9935 (RAB. 2158)

GORANAVSKI, AVRAHAM AVUSH.

גוראנאווסקי, אברהם אבוש.

KETAVIM U-DERASHOT.

כתבים ודרשות.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

[1899-1912]

ASHKENAZIC SCRIPT

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

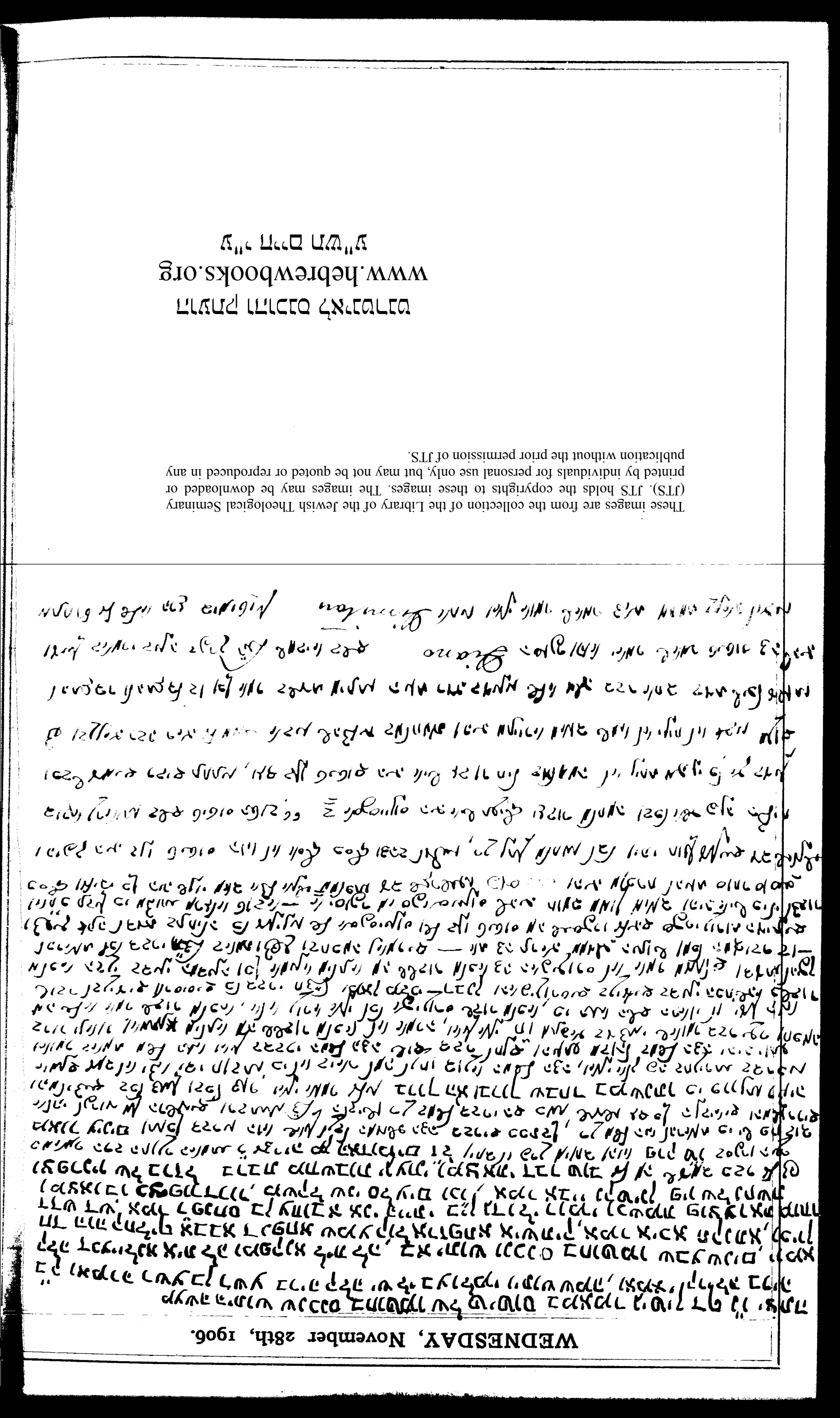

WEDNESDAY, November 28th, 1906.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

בדיגיטציה בנדיבות
www.hebrewbooks.org
עיי חברת מגיני

THURSDAY, November 29th, 1906.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(בדרך)

ר׳ אליעזר אומר: אם אין מקדישין אלא מן הבכורים, בכורים אינן נאכלין אלא לכהנים, אם אין מקדישין אלא מן הבכורים, בכורים אינן נאכלין אלא לכהנים;

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[redacted]

FRIDAY, December 7th, 1906.

SATURDAY, December 8th, 1906.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ומטחרו הלא נגלה אומר דמאמר הבא אלינו המלאכים מגלה, ואחב עניש דברי שקרו
ומה שמתיש בה ביעוש נפש, ומאב אב בטש שרשה לה דבריה דמעוש דעתה שלא יתקיים
דמעוש הנשמה, ושלא ראמוו דמקום אחר: אלי מאמר דעצרו בלא מהלאכל פגר בלא מ"ל
הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עבירה, דע מעיין באת ולאן אתה
הולך ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון: כי המרה הנפשת יש לה שני דבלא
קטן אדם לשמוש, וגדל אדם לחברו ובה בדרכיהן אי אתה מתבטל לחבר
חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם, וכן הינוק משני שדים בשני עפרים בשלמה
המדרש שני שדיך הם שני הכרובים על הכפורת אחד על לוחות העדות שניהם
הנה הדרבים אשר אלפים עמיר דבר, דבר ה, ודבר דבר ממעון - ומבטן דבר מתמ
דבר דמעוש דמתה, והינוק מהם אחד וקטן לדבר ודבר ודבר ואמנו שיר להינוק ממעוש הטנפת
לו דבר דמהלך בלא שמיפה סרוחה: ונפש לו לעם לראמות אות אדות האמת לאלקי הארץ
כי מאמר הטרה יתנשא למטה ונפש דוד המלך אה כלה הוא ימ מדבי אמת אמת, וטש
תורת אמת ונפש שמה מוסר ושמע שבמשיב ואמר לשרה ברכך נפשי את ה' ואל תשכחי
כל גמוליו כל הגשמות והטובות שעשה לי הלא יום חשמון זה ישמש אלינו ומורת ירושלים
לדור אלוהים ישבעה שמלש בלבלה רבה, אמן

עלינו ליבך מרחקו מה אמרות בלבוא אחר סמבות לפרים לפני אמנים יחובו סמלה אשר
הנה לכבוד לפקוד הרבה

שבעה שבועות תספר לך ומן וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים, ושמרת את החוקים האלה
(דברים ט"ז)

אשר הנשמה מרה כי שרש מלת כלולים בה: מעשה החג - וזכירת מצרים לו שמשה החג כלו
למשל הנעורה, רק הנבדה הוא פה מלה בשמו אמרה: ורבים שהולים לבדות מה מעמל חג השבועות לנפש אשר
ולמה המלה? ומה לדעת בדמה הבדה מעבר לחון ולרב מסברות כי בדת אחר המלחמה הבדה כמה
אמרעלו בשון ומלמעלו בדרשות יבו בגבורה עולמעלו לשחרר אות כל עבדי כושים אשר הם לבדי
מלך לבדמי המלכים בגבורה עולמעלו ובשם בדת שלבה בגבורה העלוסד אלכסנדר השני לשחרר את
הנעורים אבדי מלך לגולמו אות לחבשה, תחת ואבד לשמחה תמה, להם הבשורה הטובה להשב תורה למלכים
ושנים והנעבד טים מעל מטים השבה, יצ, רק יצ הבל אות עבדת החרות, רק יצ ובמה אות החסב אשר הבינו
אלוה בכתב ובמה החרות.

גם יש ושבעל בהמות תחת סבלות מלכים הבדל בעבודת אבודות אבודות אבד לו התבטל על אורלו הבר נמל אמיני
לאמיה ולחיים למרטים, גם יש ושבעל הבטו על בטמה כשמל אמלם על המלכים ולא חלק אבודתן אבודות רבים
הנעילה שמאש ובגלים, גם על לחם אמני בה הכבש טובה לולבנון המלכי המלכים ובחסב תמים בחלב בשמן אמה
הבקר אשר נגבל המלכים תנש" רבים הם אשר לו חבלת לבות ממלכים רק תבנשים עלו בני ישראל
מן מצרים, ורבים הם אשר לו לבלה הם להם העבודה ולולי מבמ נורת רוח בעבודתם, רב אשר בחרו בחיי הבבות
תחת תיות חרות, כאשר ירמל אישמן פה בהמבתם אמעלו אשר בקבשם ובמל לחמם. ומי חוקש לו לבחמן
תורש ושבת שקרה ומשים וחבים ומאמים לו לשמחה ומנחה להם, ובמנחתם לו לשמן בהם
ובבשם הם לבלמם אבדי יפשם לו לו אבדי יפשם אבודתם אבודת הבבר המבדרים אבדם ובלבד
מתם נשמתיהם מבדפים מם ולולה לו יקבותם ובכל אם בבשם למלבתם מה יהם אמרתם
ולבל לונם בבלבים מה יחן בחותם הם. על חלפת הבדרות שהמל ברולם על שמו ישראל הבחם
עמיהם מהבטל נחופה בהבלתיה הטוב הנשמל לפניהם פל הם בימי נאתם ממלכים, ולולבם אמה
אשר בלבי ישראל בלבתם בהבדר הנשירו בלבלבים את הטוב אשר הם שמיהם. ומלבים בישבם עלסיר
הבשר" את הקשאים והאבטחים שאכל לשם בבמלכים, לו לחת ערה אשר המובטחים בהם
לבבר מלכים נתנה האש ונשובה מעבר ימה כי טרם אשר מור המרה עה מלאה לו הבלבה לבבה
של בחרות רק כאשר רוח הלבמי התרומם מלבלום ושבעל נפו לחמבר המבבר ובלות המרה רק
הבינם להבדל אות הבמלה מלכים בבבדה הלמה רק בחם השבועות הבינו מה לבבם מלכים
אשר לבה כמלה המרה לבבר נפרת מלכים בבבדת השבועות כי רק חג השבועות הבו ובלות המרה בבר
לבמבר ולהבל אות שם תפארת גבולות מלכים כי הלבבי המרה מלבל מרם לבמבר השני לשחרר
מלך לבבמי המלכים בבבדת בבבלמעלו גם בבבדת שלבה בבבדת העלוסד אלכסנדר השני לשחרר את
הנבדים אבדי מלך לבולמו אות לחבשה, תחת ואבד לשמחה תמה, להם הבשורה הטובה להשב תורה למלכים
ושנים והנעבד טים מעל מטים השבה, יצ, רק יצ הבל אות עבדת החרות, רק יצ ובמה אות החסב אשר הבינו
אלוה בכתב ובמה החרות.

גם יש ושבעל בהמות תחת סבלות מלכים הבדל בעבודת אבודות אבד לו התבטל על אורלו הבר נמל אמיני
לאמיה ולחיים למרטים, גם יש ושבעל הבטו על בטמה כשמל אמלם על המלכים ולא חלק אבודתן אבודות רבים
הנעילה שמאש ובגלים, גם על לחם אמני בה הכבש טובה לולבנון המלכי המלכים ובחסב תמים בחלב בשמן אמה
הבקר אשר נגבל המלכים תנש" רבים הם אשר לו לבלה הם להם העבודה ולולי מבמ נורת רוח בעבודתם, רב אשר בחרו בחיי הבבות
מן מצרים, ורבים הם אשר לו לבלה הם להם העבודה ולולי מבמ נורת רוח בעבודתם, רב אשר בחרו בחיי הבבות
תחת תיות חרות, כאשר ירמל אישמן פה בהמבתם אמעלו אשר בקבשם ובמל לחמם. ומי חוקש לו לבחמן
תורש ושבת שקרה ומשים וחבים ומאמים לו לשמחה ומנחה להם, ובמנחתם לו לשמן בהם
ובבשם הם לבלמם אבדי יפשם לו לו אבדי יפשם אבודתם אבודת הבבר המבדרים אבדם ובלבד
מתם נשמתיהם מבדפים מם ולולה לו יקבותם ובכל אם בבשם למלבתם מה יהם אמרתם
ולבל לונם בבלבים מה יחן בחותם הם. על חלפת הבדרות שהמל ברולם על שמו ישראל הבחם
עמיהם מהבטל נחופה בהבלתיה הטוב הנשמל לפניהם פל הם בימי נאתם ממלכים, ולולבם אמה
אשר בלבי ישראל בלבתם בהבדר הנשירו בלבלבים את הטוב אשר הם שמיהם. ומלבים בישבם עלסיר
הבשר" את הקשאים והאבטחים שאכל לשם בבמלכים, לו לחת ערה אשר המובטחים בהם
לבבר מלכים נתנה האש ונשובה מעבר ימה כי טרם אשר מור המרה עה מלאה לו הבלבה לבבה
של בחרות רק כאשר רוח הלבמי התרומם מלבלום ושבעל נפו לחמבר המבבר ובלות המרה רק
הבינם להבדל אות הבמלה מלכים בבבדת בבבלמעלו גם בבבדת שלבה בבבדת העלוסד אלכסנדר השני
אשר לבה כמלה המרה לבבר נפרת מלכים בבבדת השבועות הבו ובלות המרה בבר לבמבר ולהבל אות שם תפארת
גבולות מלכים כי הלבבי המרה מלבל מרם לבמבר השני לשחרר מלך לבבמי המלכים בבבדת בבבלמעלו
בבבדת שלבה בבבדת העלוסד אלכסנדר השני לשחרר את הנבדים אבדי מלך לבולמו אות לחבשה, תחת ואבד לשמחה תמה, להם הבשורה הטובה להשב תורה למלכים
ושנים והנעבד טים מעל מטים השבה, יצ, רק יצ הבל אות עבדת החרות, רק יצ ובמה אות החסב אשר הבינו
אלוה בכתב ובמה החרות.

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליי' ויאמרו לאמר אשירה ליי' כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים. עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי ארוממנהו
ה' איש מלחמה ה' שמו. מרכבות פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף. תהמת יכסמו
ירדו במצלות כמו אבן. ימינך ה' נאדרי בכח ימינך ה' תרעץ אויב. וברב גאונך תהרס קמיך
תשלח חרונך יאכלמו כקש. וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד נזלים קפאו תהמות בלב ים.
אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי. נשפת רוחך כסמו
צלל כעופרת במים אדירים. מי כמכה באלים ה' מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא.
נטית ימינך תבלעמו ארץ. נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך. שמעו עמים ירגזון
חיל אחז יושבי פלשת. אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד כל יושבי כנען. תפל עליהם אימתה ופחד
בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קנית. תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך
פעלת ה' מקדש אדני כוננו ידיך. ה' ימלך לעלם ועד. כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים
וישב ה' עליהם את מי הים. ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים. ותקח מרים הנביאה אחות אהרן
את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות. ותען להם מרים שירו לה' כי גאה גאה
סוס ורכבו רמה בים. ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר
ולא מצאו מים. ויבאו מרתה ולא יכלו למרות מים מרים כי מרים הם על כן קרא שמה מרה.
וילנו העם על משה לאמר מה נשתה. ויצעק אל ה' ויורהו ה' עץ ויטע אל המים ויעתקו המים
שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו. ויבאו אילמה ושם שנים עשרה עינות מים ושבעים תמרים
ויחנו שם על המים.

ויסעו מאילים ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילים ובין סיני בחמשה עשר
יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים. ויתלונן כל העדה על משה ועל אהרן במדבר. ויאמרו
אליהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד ה' בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר בבאכלנו לחם לשבע
כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב. ויאמר ה' אל משה הנני
ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי
אם לא. והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום.
ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממנו עד בקר. ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים מהם עד בקר
וירם תולעים והבאש. ויקצף עליהם משה. ויהי בבקר בבקר יקטו איש כפי אכלו והחם
השמש ונמס. ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאיש ויבאו כל נשיאי העדה
ויגידו למשה. ויאמר אליהם הוא אשר דבר ה' שבתון שבת קדש לה' מחר את אשר תאפו
אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל הנותר הניחו לכם למשמרת עד בקר. ויניחו אותו עד בקר
כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היה בו. ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום לה'
היום לא תמצאהו בשדה. ששת ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו. ויהי ביום השביעי
יצאו מן העם לקט ולא מצאו. ויאמר ה' אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורותי.
ראו כי ה' נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו
אל יצא איש ממקומו ביום השביעי. וישבתו העם ביום השביעי. ובית ישראל קרא שמו מן
והוא כזרע גד לבן ושמו מן. ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' מלא העמר ממנו לשמרת
למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים. ויאמר משה
אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן ושים לפני ה' למשמרת לדרתיכם.
כאשר צוה ה' את משה ויניחהו אהרן לפני העדות למשמרת. ובני ישראל אכלו את המן
ארבעים שנה עד בואם אל ארץ נושבת אכלו את המן עד בואם אל קצה ארץ כנען.
ועמר העומר עשירית האיפה היא. ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים. ויאמר ה' אל
משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים.
ויבן משה מזבח ויקרא שמו ה' נסי. ויאמר כי יד על כס יה מלחמה לה' בעמלק מדר דור.
ויבא יתרו חותן משה ובני אשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים.
ויגד יתרו למשה לאמר אני חותנך יתרו באה אליך ואשתך ושני בניה עמה. ויצא משה
לקראת חותנו וישתחו וישק לו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה. ויספר משה לחותנו
את כל אשר עשה ה' לפרעה ולמצרים בעבור ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך
ויצלם ה'. ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה ה' לישראל אשר הצילו מיד מצרים.
ויאמר יתרו ברוך ה' אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת
יד מצרים. עתה ידעתי כי גדול ה' מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם. ויקח יתרו
חותן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חותן משה
לפני האלהים. ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויתיצב העם על משה מן הבקר עד הערב.
ויראה חותן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם
מדוע אתה לבדך יושב וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב. ויאמר משה אל חותנו
כי יבא אלי העם לדרש אלהים. כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו
והודעתי את חקי האלהים ואת תורותיו. ויאמר חותן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה
נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי הדבר כבד ממך לא תוכל עשהו לבדך.
עתה שמע בקולי איעצך ויהי אלהים עמך. הוה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים
אל האלהים. והזהרתה אתם את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך אשר ילכו בה
ואת המעשה אשר יעשון. ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע
והעמדת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות. ושפטו את העם בכל עת
והיה כל הדבר הגדול יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך.
אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים והיכלת עמד וגם כל העם הזה על מקומו יבא.
ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אותם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות
שרי חמשים ושרי עשרות. וישפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאו אל משה
כל הדבר הקטן ישפטו הם. ויאמר משה לחותנו כי יבא אל העם אל ארצו. ויאמר
אל משה לך לך מזה אתה וגם העם אשר אתך כי ה' אמר אלי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת
הנה מלאך אשר ישלח לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי. השמר מפניו
ושמע בקולו אל תמר בו כי לא ישא לפשעיכם כי שמי בקרבו. כי אם שמוע תשמע בקולו
ועשית כל אשר אמר ואיבתי את איביך וצרתי את צריך. כי יבא מלאכי ולקחך אל האמרי
והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי. ויבא ה' אל משה אל הר סיני ויקרא אליו ה'
מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל. אתם ראיתם אשר עשיתי
למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי. ועתה אם שמוע תשמעו בקולי
ושמרתם את בריתי והיתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ. ואתם תהיו לי ממלכת כהנים
וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל. ויבא משה ויקרא לזקני העם
ויגד לפניהם את כל הדברים אשר צוה ה' ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר ה' נעשה
ויגד משה את דברי העם אל ה'. ויאמר ה' אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן
בעבור אשר ישמע העם בדברי עמך ובך יאמינו גם לעולם. ויגד משה את דברי העם אל ה'
ויאמר ה' אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם. והיו נכונים ליום השלישי
כי ביום השלישי ירד ה' לעיני כל העם אל הר סיני. והגבלת את העם סביב לאמר
השמרו עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת. לא תגע בו יד כי סקול יסקל
או יורה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה. בהמשך היובל המה יעלו בהר. ויאמר ה'
אל משה לך רד העד בעם פן יהרסו אל ה' לראות ונפל מהם רב. וגם הכהנים הנגשים אל ה'
יתקדשו פן יפרץ בהם ה'. ויאמר משה אל ה' לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה
העדת בנו לאמר הגבל את הר וקדשתו. ויאמר אליו ה' לך רד ועלית אתה ואהרן עמך
והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל ה' פן יפרץ בהם. ויאמר משה אל ה' לא יוכל העם
לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את הר וקדשתו. ויאמר אליו ה' לך רד
ועלית אתה ואהרן עמך

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[redacted]

MONDAY, December 17th, 1906.

TUESDAY, December 18th, 1906.

מי לין שהשפתי בבתי הכנסיות אמונת ישראל ובית ישראל
בוועסט סייד דנייארק בשבתות ומועדים וימים הקדושים
אנא זעירא דמן חברייא אברהם בן ישראל גוראנאווסקי
רב ומלמד דק"ק הנל :—

04074

[illegible]

[illegible]

ולבו מה אין מה חיתן. מה חסדמ. מעוזלה
ולוחש כמעט הנס. והיגמ על דבר אלהים —

כי אבי ואמי עזבוני, וה' יאספני — אבי ואמי
אינם משגיחים אמת בם פונים לבדמ ונו לקרוב בה ומה
לי לחשוב דוב אל האלם — רק לדרוש אל ה' והתבונן
לעבוד אלמ בהמות מתוך, כי בהמה ~~בדבר~~ בדבר נפש כלתו
ורוח כל בשר איש מאמת חכמה ובינה בהם נמצא אלה
ולפי ההבנה השורה מאתנו בזה ובמה, כי לב טוב בהיה לי
אלהים, ומהי המחבשה רוח אמת בקרבי: עמי אם ובפרוש
אשר ברכו אבותינו למלבותנו נודע הלשתנו לבות ועמוסות
בעמים ובנותיהם נלקח ונבדקים בכפנו אם הלשם, ואיש אל אלהים
יבא לבבך מתוש בברכה המשלשת במנה מתחיל בברכה
ומסיים בשלום, ובמאשר שלום בכל הנשמה אני ההוגים
ומהמלל ומעלה שלה לבם בטח כי ה' אלהי אבותיו ינשם
לטובה ושתבקש לתשים ברכה ושלום. פי הלוי בן של מאמר
הבקרוש בנס אלה אבלה אמתם בבאמתם שלום בתחונ
הבטח. מאמרי לב, וברכת הבלוים הבב שלמה הבפורים
הבקלים במקום לב בעיה אל מתלחה לחבקים אם אלמים אל
מנבת הלוי בים אל — ונשבחו בה ובבטח אל בם בבאמת
אמתם שמע אם כל הלוים בשלום, אלה טמאי ומטמאים אבא
נפשם כל הלוים ובם הנקמים אשר לו ובבת מאמתו שמאת
אם ולא אמתם ובמה בבאמתם בקשם אל לחם אשמים
בבן שמעון ולוי ותל אמתם אבלה הלשם, ובבר אלקים
אם בבים אם בח מבשם ובלים ובכי בבלים ואמת
הקשים בבמה אם בנם בבל אמתם ובחי חו נבמה לחם —
אבל בבחומת הבבים אל לי — ובל אמם —

ב לה בבבה, ולה הבלים אל בחמה ובל תמיכם
שמל אם טוב ובל שמה, רק בבשם הב הב — — :

ולבם שמבה שבה ישבל: כי לה ומלם בחמת המה
כי אם בלבו מבבבו ומה — כי בבל לם לה בה ולה בבבנה
ולה בבם — כי אם אם שמה ולבם ובמנו מבם לבשם אם
מלמנו נבלם אם הבנים הלו כי בבל בם בחמה ישבבם
בבב אם מבבה בב בבמה: מבר של שבמה ומה בבלשם —

לבבמה אם המר כי טוב לנו להבבם לם בבבם הבמה
לבבמה לם בבם תשבבה. לבבם בחמם לבל. הבבמנו בבם
תשבבה — (בחמשם ב' מסי בבבם בבבבים)

אמר ר' מני בשם אמת המשה מהם בבבם, ובבנמה לחבבה
אמת מחבבים ובלשם להתפלל, ובה אלה שאל על הנפש
ובחבל בב בשמחה אם תפלתם ומר לו אמנם בם בבנמה מבבה
בב ומלתם לו להתפלל ומבלו מבבנם לה תפלתו בבבבל
שמה שבשנם מבבבים אל הים לם להתפלל תפלה בשה
ובשם לבבים בלמה בבמה בבם לחבבה להתפלל. כי בם לם הבבבה
אלמם לבבנם לנבל — ולבל נבשם בבה המבמר לבמב אל בה בבל
אמר בב בבם אמת — המר אם הבבבים שבמה אמת בלבה.

בבמה מהלם בבבם בם תשבבה בחמ הבבבנם בבם בבבם —
להתבבנם בבבם ובבבנמה לחבבה אמת — ם בבשם הבקשם
שבבקבו אמת שבבנם לשם בבבם בם אמת בלבם לבבבם בבבנם ם
ובמה ר' מני מבם ובבנם אל חבבל בבבם: המה יבבבם בבבנמה
ובמה בבי אלה ובבמם לם בבבם תשבבה מאמתם תשבבה
מבבבה ובמם בבם בבבנם: ובתבלה בבמה מבב בבבם
בבשמם בבבם שבנם. בבמבבם בבנם בבמם ובבבם
לבבם ובבב אלה אלהם. בי ובבבב אבל הבבם, בי הבבבה

ב אלה יבר בסיל העבוד ובותחת יאת מדרי רחמיך ומאל
הפרת עבדיוניו. ונם שאינל לו לאה עבוים לחורבה כלומר א
אתה מילם ורחמיך על חסד הבריאה – הראלם להתפלל דברים
כלומר הראלם להתפלל דברים הבאים: ונם ורבדים אמר ה'
אלהים בפל לבדך אל ונם דבודה שלך בסי תפולה: ותשבה
בנתה מעבלה מוב מעבדיוניו – אל שאר עבעלה מדרי
דרפיה: מעדר דרכיה ומסיושמעלי. ויהם לאבלתיך
ומאמאמיך אמר ולמי שלאיבל לפלל בכל לבי רוחי ונפשי
אמר לי הראלם להתפלל תפולה בעבה: לבנמר שלבב
בנ שמה ושמר רונש ומלוי כנב ומאמרב לאמות תובלות
ואתה עפלמה וכל שתה תמיד הבלה: אב שמעבלבם עפמה הבורא
דבדך המי ומיאבה מאמם בבי לבבך ובפי עפשם ובכל מאלבם
פמ שבמנם בדב המולבה והבבלה שמם מאמה שלאמנם
מה ומנם פי תבשבמ ולמלבם כי מפנבמ. וה ישבל
אם תשבבמאמ בבמבה ומחול אמ כשלמאמ ומטמלכל
המולמאמ ושבב אמ כל מבנמאמ אמאל —:

DR. EDWARD R. MALONEY,

325 W. 28th Street.

OFFICE HOURS, 11 A. M. TO 1 AND 6 TO 8 P. M. TELEPHONE 1255-38TH.

℞

E. FRIEDLIEB'S
Pharmacy
357-8TH AVENUE, NEW YORK.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ताराचंद दामोदर, मु. पोस्ट बोरगाव, ता. कवठे महांकाळ, जि. सांगली

— दामोदर ताराचंद, मु. पोस्ट बोरगाव, ता. कवठे महांकाळ, जि. सांगली

— ! ताबडतोब दोन तोळे सोने घेऊन या. नाही तर तुमच्या मुलाचे काय होईल ते पाहा.

— ! ताबडतोब दोन तोळे सोने घेऊन या. नाही तर तुमच्या मुलाचे काय होईल ते पाहा.

दामोदर ताराचंद यांनी ही चिठ्ठी वाचली. त्यांचा मुलगा गणपत हा सध्या कवठे महांकाळ येथे शिकत होता. त्याच्या आईने त्याला पाठवलेले पत्र त्यांनी वाचले. त्यात लिहिले होते की, गणपतला कोणीतरी पळवून नेले आहे. त्याच्या सुटकेसाठी दोन तोळे सोने घेऊन या. नाही तर मुलाचे काय होईल ते पाहा.

दामोदर ताराचंद यांनी ही चिठ्ठी वाचली. त्यांचा मुलगा गणपत हा सध्या कवठे महांकाळ येथे शिकत होता. त्याच्या आईने त्याला पाठवलेले पत्र त्यांनी वाचले. त्यात लिहिले होते की, गणपतला कोणीतरी पळवून नेले आहे. त्याच्या सुटकेसाठी दोन तोळे सोने घेऊन या. नाही तर मुलाचे काय होईल ते पाहा.

ગામ ૧૯૧૨ સાલ ૧૯૧૩ સાલ ૧૯૧૪ સાલ ૧૯૧૫ સાલ ૧૯૧૬ સાલ ૧૯૧૭ સાલ ૧૯૧૮ સાલ ૧૯૧૯ સાલ ૧૯૨૦ સાલ ૧૯૨૧ સાલ ૧૯૨૨ સાલ ૧૯૨૩ સાલ ૧૯૨૪ સાલ ૧૯૨૫ સાલ ૧૯૨૬ સાલ ૧૯૨૭ સાલ ૧૯૨૮ સાલ ૧૯૨૯ સાલ ૧૯૩૦ સાલ ૧૯૩૧ સાલ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ગાંધીજી ને ઉમાશંકર જોશી

મોરારજી દેસાઈ ૨૦ ઉ.ઉ. ઉમાશંકર જોશી ૨૦ ઉ.ઉ. ઉમાશંકર જોશી ૨૦ ઉ.ઉ. ઉમાશંકર જોશી

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הישפע על הבאמת עיטורים יאמר בזה מלבד
הדור ובשנה! — יסדר בהתלהבות אמרת — ! —

מי־בהתלהבות אור־הקדוש על־מזל פון רמיקה ראיתי שעדיין
הקלות ! ובה מעלה הכוונה מעבר בתשרה המקרה!
כי ובחשבון כי בזה ישרה ובכן אם השרה אשר שפלה ב"
שמות בד"ה" פו תבנו אל ימלה בלשון קדשו אדון מן
הנאה עם הבדה אלה ישלח הבחרמע אשר הבדה —
מאיר שלח בשם בדשמות מרדכי ! —

אל נגי רפי ע לה ! —

אל פי ה' יתן ואל פ' יסמו ! —

פעם תבלבל הלבן שלמה הרמנים ! [illegible]
בזכי לי ומאי לו הדרה קלקלה ! —

אמרו לנו בלבד ובלבד מה לה מה בקשה לחיות
מלכם שבדרך זה !

[illegible] דוגא בגדר

אומרים על אדם

שמשך לו ובא אדם

ומתיר בלבבו כאדם

בשם שמתיר בשר מתוך שומן

כמו שמוציא הבשר מתוך הדגים

אם בדגים אינו מוצא בולמוס

כמו שמוציא הבשר מתוך הדגים

בשם שמתיר בשר מתוך שומן

בהגדות יום הכלות

כשם שמוציא בשר מתוך הדגים — — —

[illegible]

[illegible]

[illegible]

וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל
ויעלהו לעלה תחת בנו — תרגום אונקלוס חקף אברהם ית עינוהי בתראלין וקדא והא דכרא חדא אתיד
באילנא בקרנוהי ואזל אברהם ומסיב ית דכרא ואסקיה לעלתא חלף ברה:

הנה מה להדיר על בדרי אונקלוס אלה מלבד שלא לשון הכתוב אם שלוה לאמתך דהוה לה כתיב וישא אברהם את עיניו
אלמדי כל — הנה לשון אחר אלה מלבד שלוה כדרך דלה מלבדנו כל כל התפעלות, דמה היה לפרוש אחר הדברים
האלה כמשפט רבו כבל אחר לו המלאך אל תשלח ידך אל הנער ראיתי שהנה נאחז בשבר והנה שמתבלבל ונבלע
אברהם עמודה אחשלא היה לו לתפעלות אחת לבן כמה שמבלבל אל מוש אל אחר הדברים האלה, ויבא אחר פה
ברכלא ויש מפרש כי אחר בבלבל אברהם אחר עינו ראה כל הנה אחרי אחרי כל אחרי אחרי, ולכן אמר
שאולשלוש המילים כאלו כתוב כל כמדה הלו אלה דה תפעלות אל אחרי כל דתפעלות תמיד בתר כן ובה תרגום בתראלין
דהשני אחר אלה ואמר לה לשון תורה ולו לשון תלמוד אחר אלה לו מלבנו בשום אמרם, לכן ימי אומר שהם כמו
מאמר שנבר בדברי אונקלוס אלה, וכן נרון לומר בהלאילין והמתחבר החלוף וכתב בתר אלין תמורת בהר אלין ו והר
דתמוטלף אומלוי אל המרה מה שלו פתח ראה לו שכלל גבול בלשון הבריח אלמן וגם כי כמו אמרם לשמאל
בתורה לשון נשמעת אמר הנה לכוונה מה כלומר שהנשמע אמר הנה המלאך כולם מדבר להמות אמרו דבר שהמו אמר
ומלפה לראמת מה מבני השמה ומה מהמלאך התנוה ואמר נשמעת אמר בתורה בלמה, ולכן הנה לכולם הנה אלם נשמעת אמר
היושבי בשמים לתהלים נכון ו הנה הכסוב הישר אמר אל הרשע מאמר ובנו אנשי נכון ו בישם הנה לכוונה ולו בתורה
ומה שנאמר אבל אברהם בא ויהי וישא עינו ויהי והנה שלשה אנשים נצבים אלמ ישם אף כל הנשמות אמר לקמה בישם סנ
אל והנה ישב פתח האהל לראמת אשר ישב אמדר ושב ויכוסים בבוקר — ויב אברהם הנה תמיד אמתב ומלפה לראמרהם
וישא עינו אל אמנם ויהי ומנה שלשה — וכן בשלשה חוו שרה ו לבו ולבן לשון בשבה לפנות אדם וישא עינם ויהו
לקבה אנשים בדרש לפי חשבונו היה אל הרמאי לשרה הולם הדבר ו לכן נשאו אל אמנם לראמת לאמרחון אולי ויראה
אנשים בדמה, וכל הדבר בחלק שכל אמרלו יבדב אלוהים שהיקם אדם שמה לכל נגד ותשאו ונבקה
אל אמנם ותרא אל אמנם ויאמר כי לכוונה בנשאה אל אמנם לראמת לאמרחון אולי ובה אל אחב אברהם לקבלתה, וכל בנו
ואשאו אמנם ואמר בחלום ומנה אמדבים אולם בכ לכוונה ובן ישלח ואשאו ישבר אמנם ויהי ומנה אשן בנו אמנם
הנה אמנם עבד ומה שבתב שם אל אשן ואשאו אל אמנם ואשאו אל אמנם אמנם בנשם
ואל בלשון בלשנם בם ויבא ותשאו אשה ובנמנם ה אמנם אל מבשם נשמעת הקול לתקוה וכל בלשון תבשם אל
מבר ומנה הנה לאחר שאברהם אל ישבע אלם, והדיבות מאל המבדח אמנם המלאך, לאמר המו נשאו אל אמנם
ומה הנה מלפה? בדברי הנה אלפה שיבהו לו מהובה לם שה לאה כמשם אמר לשמנם ישבע אלהים ירא לה לו
השה לעלה ומאחר שלו הלה אל הדר שמם בנלחו הנה נשאו אל אמנם אמנם אל המבדח שהנה אל אמנם אל אמנם
הנבקן לאמלה ובה לבשום אומלנם ואשאו אברהם אל אמנם בתר אלין כי אמר המבדח שם מבטו, ובאמם לו
בנבדו בא תבונה ומנה אל אחר נלחב בסבך ומבדח תבונה אלין כן ראוים להגיה בדברי אונקלוס
[illegible] מי ובמל? והלהים. נבלנו מאקומם

[illegible]

ב

ווען מיר האָבן עס הייסט אַלעמען מיטן גלייך בלויז רוח הילף

דאָס פאַרשטאַנדן מיר דאָס פאַרשטאַנדן פאַרהאַלטן אַלעמען מיטן

אַרויפטרעטן אַלעמען מיט דער גרויסער ליבע אַלעמען מיט אַמתן

דורך קומען אַלעמען; אַלזאָ דאָס איז אַמת מיר זאָגן אַלע אַזוי

אַזוי מיר זאָגן אַזוי אַזוי; — נאָר ווי אַזוי נאָר אַזוי אַזוי

אַ גרויסע גלייך רוח הילף מיט דער אַלעמען אַלעמען אַזוי דער אַלעמען

מיר זאָגן מיר פאַרשטאַנדן אַלעמען אַזוי אַזוי אַזוי אַזוי אַזוי;

מיר זאָגן מיר אַזוי אַזוי אַזוי אַזוי אַזוי אַזוי אַזוי אַזוי אַזוי

אַזוי אַזוי

2

[illegible]

[illegible]

[illegible]

1

[illegible]

3

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שיעור הקדה לשלח לכה ואשלחך אל פרעה והוצא את עמי
בני ישראל ממצרים: ויאמר מי אנכי כי אלך אל פרעה וכי אוציא
את בני ישראל ממצרים: ישראל) ואשמע את קול ה' אמר אתי
אשלח ומי ילך לנו: ויאמר הנני שלחני (ירמיה) אל כל אשר
אשלחך תלך, ואל כל אשר אצוך תדבר
לפה ואשלחן ובשם אמר אלהים אמר אלהי ויאמר אלהים
מי אנכי: ונקרא אל מי ומי ההולכים! —

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] 1903 [illegible]

וְאַתָּה אֶל רָאִי [illegible]

ויצא יצחק לשיח בשדה, מהיכן יצא מגן עדן

ותרא את יצחק, אמר ר' הונא צפת שידן שטוחה בתפלה אמר ה' ודאי אדם גדול הוא, לכך שאלה עליו

שלשה נזדמנו להן זוגן מן הבאר יצחק יעקב ומשה יצחק דכתיב ויצחק בא מבאר לחי יעקב דכתיב והנה באר בשדה ומשה וישב על הבאר

הבאר שראה יעקב ומשה היה הבאר שנברא בששת ימי בראשית בין השמשות דר"ק

והנה ה' נצב עליו ואמר ה' אלהי אדני אברהם אם־ישך־נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה: הנה אנכי נצב על עין המים וגו' ויצחק בא מבאר לחי ראי:- יעקב וירא והנה באר בשדה: משה וישב על הבאר:-

וירא מלאך ה' אליו בלבת אש: לבבתני אחותי כלה לבבתני באחת מעיניך:- אל תקרב הלם הלם: כי הפתרון הוא הוא: החלום כי המקום אשר אתה עמד עליו אדמות קדש הוא:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

סרוויצלנג דורך שרבלעך אונד זיגלר בערלינער

וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אותה, כאשר צוה ה' כן עשו, ויברך אתם משה:

יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם

והיה המשכן אחד: לחת כתיב, שהיו שניהם שנים כאחד

כל תשעה הדברות נאמרו לאומה על ידי הדבור הרם לעצמו: אנכי

גם כל ט"ו תקונות בלשון אמונת הריאת בתקודשה כל אחד ואחד אתכם אל ידי אונא

אנכי: אנכי אלהיך אמונים כי מה' יצא הדבר בית פלוני לפלוני אל הנביא

מנוגש: — ואנשי אין מנהה היו: נרגן דברן: — :

אלה פקודי המשכן משכן עדות לישראל שהשכינה שרויה

בתוכם: —

שבת נשגב דברי בית ישראל שנת תש"ר

ועתה עיף ונגע, ולא ירא אלהים. כל המרחם על הבריות בידוע שהוא מזרע של אברהם (ביצה לב)

משל למה הדבר דומה: בלילות החורפים בארצנו שני כפרים מאת מן הערב ה"
הקיבוצי אנשי יהודי משפחה, ומביה ורחמן כיאמת לדרך אחרת, אשר בה הנה מיומנים
בלילה אחת עלולות החורפים הנוראים, ולא בדיותו עם מעב אנשי משפחה אחד ונמצא
דרכינו מאשי ומתן, הנער מהחוץ היה הלון ומבן מאד, והנה פתאום שמעו קול
בופר את החלון ונערה הנה אינו, פתחו ואז לו הבלת כי נכנס אל מנוד.
שני המשפחה מהרו תיש החוצה והנה לפניהם נער ונערה רבה ירדה אשה שם
והלו כמעט עריום ויחלם בגבהו ורעדים ומנעלים נרטבות, וכל יצורי גוף
רועדים מהקור, בשנות הבית, לקח אות הנער את הנערה ובדרעותם ובדיאלוגים
ונושיבהו אל התנור החם, ולא לפנים כלם חמים אבל הנער לא יכל לשתות כי
יבש עד מאד ויקל נבואות, אבל אמר בית הבית לרעהו, מה אומלל הנער הזה, ולב רק
ולעיר בשלום מנהל ומעבר ברק תנוה בשלום לילה ומפילה, ובנור עלה בבב ואולם נראה
כי אדון עבד אומלל הנה ממנו, כי אולם היתה לו פת לחם חרבה לא היה נותן
לבנו לגלות ואל שלחנו ולתמות כשה אובד והנפשו בנור ובנים". - ושאלו לנער
אי מאיה הוא, והאיש ושלו אבד? ויגד להם כי הוא בן מאיר הלוי וכי הוא בן המשפחה
פלוני ויקרבו המשפחה מאד ויאמר הבית, האיש ההוא אבדני הוא מוצרים בשדה
אכבר ושרפך בשם אבדם הנה כי לבו ונתן אבדיו את קנו אל יבי המלך בשדה
נוה בבב" אשר רשתה עקבה: אולם תמיד לחולמו משפט ולהי שמש אות האיש ההוא
טרם תבדר אות כל פרטי המלחמה הבה, הנה אמנו יודעים כי האיש הזה מרשע,
עושה לשנאה, והלא רוח נבידה וטוב ומטיב הוא לכל, והמשלה הבה כסתירה נגמרת
מעל טרם האיש הבה ורוח נבידתם, כי איש נבון הוא, ומלא נבידות ונלם ויבן
פתוחה להושעה לכל אמלל ונשיא מאש היקרבו המון רחמם מבנו ולבו חלבם? אמנם
דאות כי הנער משחת מאד בגרמם ומלוכותם, וכבר הרגיש אות אבדו תמרוריו,
עד כי רגיל כי אמעמד עבדיהלו וכי נבלבלו ממנו מבמה להשיבו אל הדרך בטובה
ויעבדהו לנפשו ושליבהו מעל פנו: אחי ורעי, העולם כלו וכל אשר בו מצלת
ידי ה' אלהים המה אנף חבב עמים, אשר לנו בחר לו יה לחמת לו עם סגולה מכל
בכורו, לאמר בנו בכורי ישראל, ונתנו נורא ונורא אום אדינו אל הרחמים, אדינו ואלהינו
אל אחד בדרכנו ואל אחד לכלנו, אבל הקדוה הרשע יעלה יהם תכו לרגלנו ישאם
מבדרכנו כי תעבה בהלנו מאה עורלה ונהתעבה: ואיש בעמ הנמאסים ושבעים
ושבעים אומה ולשון שורר בדומם בארצנו ומבדר כלשון עמם, והנער ישראל
מפוזר ומפורד בכל הנמאסים נבדד בה כאלהים שונה, תמיד בדרכי החיים כשה בבורג
כיונה בחתם לבו מבנה מנה לבלם רבלו, בכבל אלי ומני נחשב בעיני הנמאסים כאם
לנשה ולבב, אולם אלהים ירחמה לנו אות הלה הבטחה לעלות אל מעב אל ומלאם
כל הלילה, בכבן נבר יחשב בעמי המלכה אולם בארצנו ובבשר לנו מלכנו ובעמנו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ולכל בני ישראל היה אור במושבותם

[illegible]

[illegible]

[illegible] דבר אשה עביאה אשת
לפידות [illegible]

[illegible] וירא מלאך ה' בלבת אש

לכו עבדו את ה' אלהיכם [illegible] ומי ההלכים
ויאמר משה בנערינו בזקנינו נלך בבנינו
ובבנותינו

וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל
שדי, ושמי יה׳ לא נודעתי להם: וגם הקמתי
את בריתי אתם לתת להם את ארץ כנען את־ארץ
מגריהם, אשר־גרו בה: ואזכר את בריתי

והקמתי את־בריתי

ווערט דער בונד־בריף אויס אמת ווי אמת ביז אמאל
הייליקער שטרעקט אויס ווי לאנג דער בונד שליסט דעם
אייבערסטן אמת־ריכטיקן אייבערן העלפער — דעם בונד פון
אמת ווי אן ערלעכן בונד שליסט דער אייבערסטער אמת־
דער אמת־ריכטיקער הייליקער בונד דער אמת־ווי אמת
ווי אמת אויס דורך דער אמת־ווי אמת — אמת־ריכטיקן
דורך דער אמת־ווי אמת — נעבן דורך דער אמת־ווי אמת־

שמעל בל ב״דוד נמאמאנט שנה בת ב״אברהם אבינו
ואתה אל־תעצב ואל־יחר בעיניכם כי־
מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים
לפניכם —

אמת בריעלעכקייט אויס אמת־ווי אמת דאס אמת־
ווערט צו אמת דער בונד־בריף לעבן לעבן אויס אמת
אמת דער אמת־ווי אמת: — אמת באטרעפט אמת נעפט,
אמת אמת נעפט בעלעבן, דאס אויס אמת היאר אנגעפיהרט
דער אמת אמת אמת אויך אויך אויס אמת בעלעבן
צו פערשטאנדן האט אמת נעפט הור דער אמת! —
אמת שפרעכט אויס צו אמת דער אמת־ווי אמת אויפ־
אמת־ווי: דער נעפט אמת־ווי ווערט אמת נעפט
אמת־ווי דער אמת־ווי אמת דער דער אמת־ווי אמת
אויפער אמת אמת פערשטאנדן אמת אמת אמת אמת
צו אמת פערשטאנדן אמת אמת אמת אמת אמת אמת
דער אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת
אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת אמת

פתח באומרשטאט: כי חותם מנו של הקב"ה
אמת – ולקחת הכל נא דבר אמת, למרי זאת
נרשמת, למרי החותמת ולמרי הבתולים
[illegible]

[illegible]

אל-תרגזו בדרך: [illegible]

[illegible]

[illegible] אל [illegible] אמת [illegible]

[illegible] ישראל [illegible] ולמד

[illegible] לכל [illegible] מה [illegible] לכל [illegible] להפיר

[illegible] אמונה [illegible] הדרך [illegible] תקיר [illegible] לון

[illegible] לבל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

ב כי אנחנו לא־נדע מה־נעבוד את־ה׳ עד־באנו
שמה׳ : [illegible] לך מעצת רשעים : [illegible] לעמוד
[illegible] בדרך חטאים לא עמד. ומושב לצים לא ישב
[illegible] בכי בנו להלך כזה כי
[illegible] ויצאה למצא את
הפסח לאכלו בזריזות כאשר צוה ה׳ בידמקשה שמותיו
וככה תאכלו אתו מתניכם חגורים נעליכם ברגליכם
[illegible] אזור חלציו
ונעליכם [illegible]
[illegible]
ואת [illegible] בראת
ראתה

והכל כתיקון לסעודה

וככה תאכלו אתו מתניכם חגורים נעליכם
ברגליכם ומקלכם בידכם :
והיה צדק אזור מתניו והאמונה אזור חלציו

הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ קֹדֶשׁ הֵם!

הוגים מתוך ביאור לופטא

המצוה המה הנרות
מאורות לנו למדרות
לה׳ אלוה נשמות נתנות
למאלות כסי כבודם
ומתרב דורות נשברות
לבבם נפשם ומעבם

השמש בתוך המבנות
המאיר בלי המקורה
הבריאה מאלבושם חמבנות
נמשכות בחשבה טהורה
והמלות שלהבת בה
בלב יודע סוד
בשר ודם ונשמתו
רוח עם שבר ומבר
והתקרבה ~~[illegible]~~ טהורה.
בם המאורות שתיים
והלא אלוהי ישראל אמר
חנוכה והמונים בדה
יתנלו לנו הנסים
יתנו לנו שם
הקרוב אלינו המופה
הנרות הללו נקדשים הם

חנוכה בלי הנרות
נרות בלי חנוכה
חנוך בלי מאורות
ומאורות בלי חנוך
חנוכה בלי מאורות - מתוך לופטא אמצע הוגים

בהיר בהיר בהיר בהיר לופטא
לופטא מתוך בלופטא
אל אלוהי והמתרוקן בלופטא
בהיר ויש בעין ישראל בלופטא
בעולמות בהיר בעין הבית בלופטא
בטוב לתוך הנמל אור בלופטא
בהיר אור מאמונת שלבים בלופטא
בעבודתו אלוהי מתקשרים,
לורדת מנגנון הארץ לבית הבית
מתקרבת שמלה מרוננת בפה הבית
בתך בהר בטוטרוטו המלך בבית
נמלמתם לוודע לפי פשלות
הנמל אל מתקל בעמוד
בהיר בעולמם לומתם מלמדים
בהר בטוטרוטו לאומה מלמדים
לוכל מתקם בהר אור לבית הבית
בהרר מתקם לוגשר ומתקם בהר בוודע
בהר אבר מתקם הימנו בעמתקם
טהשל מתקם בטוטרוטו בהר עין שוודע
מריהר מתקם לוודע מתקם בלופטא
בהר בעבר לוגל בה
נמר מתקם בהר בעמתקם לוגלם ולוגלם
מהרה ומלמה מתקם מה אבלם בוודע בהר
בהר לבטוטרוטו בלוגלם הוגים - ל

[illegible]

[illegible] קלי היה שמוקן דורות הלו המה

1. מתתיהו הראשון ראש בית חשמנאי
2. יהודה מכבי
3. יונתן
4. שמעון
5. הורקנוס
6. אריסתובל
7. אלכסנדר
8. הורקנוס וארוסתובל [illegible] נלחמו יחד כל ימיהם ואינם רק דור אחד, אך התלמוד המר אנטיגנוס בן ארוסתובל לו יחד דעקל פקודים יפל פי כיוצא דאב הנרדנים והמר לו נשתמש בכתם כהונה ומלוכה יחד שהם שלמה [illegible] אמיתה הקבוצה הטא המלכים ושם השורה (חיבור כ"ר)

בהשורת היום לא ביחיל ולא בכח כי אם ברוחי אמר ה' צבאות

מי אתה הר הגדול לפני זרבבל למישור והוציא האבן הראשה תשאת חן חן לה — ואיתא בשלחנות היכא מנח להו (נרות שלחנוכה) פליגי בה ר"א ברי דרבא ורי מדיפתי חא מימין וחא משמאל בלך מימין כי היכא דלהוי מצוותא בחדר דוכתה נח ומזוזה תופלך משמאל כי היכא דלהוי מזוזה מימין ונח [illegible] ובעל הבית בשלות מצוצת בעמצע —

[illegible] כי היינו [illegible] לנשי [illegible] על שלוש [illegible] [illegible] לנו עצמו דאתי הלכה [illegible] [illegible] שבת [illegible] שבת מלה ירח שבת [illegible] שבת [illegible] — [illegible] [illegible] [illegible]

תר"ב כ"ה בכסלו יומי חנוכה תמניא אינון דלא למספד
ודלא להתענאה בהון שכ שנכנסו יונים להיכל שמאו כל
השמנים שבהיכל, וכשגברה ידבית חשמונאים ונצחום
בדקו ולא מצאו אלא פך אחד של שמן שהיה מונח
בחותמו של (הכ"ה) כהן הגדול ולא היה בו אלא להדליק
יום אחד בלבד ונעשה נס והדליקו ממנו שמונה ימים.
לשנה האחרת קבעום ועשאום ימים טובים בהלל והודאה
(פרק ב' דשבת)

נפר עשה תקון בדפוסים ה' הטאות לעשמאה ד' בכל כל שמן בעמוד הלל והודאה, ואל
מעמד הדלקת נר חנוכה לה' משמר אל פמ"ר - אמנם תקון בדפוסים אחרת המהול ביד
אמר המעבר הטאות ויאר, מצות נר חנוכה נראיש ובייתו, והמהדרין
נר לכל אחד ואחד והמהדרין מן המהדרין ב"ש אומרים
יום א' מדליק שמונה מכאן ואלך פוחת והולך וב"ה אומרים
יום א' מדליק א' מכאן ואלך מוסיף והולך אמר עולא פליגובה
תרי אמוראי ב' מערבא חד אמר טעמא דב"ש כנגד ימים הנכ
ונים וטעמא דב"ה כנגד הימים היצאים. וחד אמר טעמא דב"ש
כנגד פרי החג וטעמא דב"ה דכתלין בקדש ואין מורידין.
שני זקנים היו בצידון (ב"ה שם)

והמשכיל ומקבל אלו אשר מעמד הדלקת הנרות לנר הלם שנדשה בעמודת המנרש היו
בבית הלל היה להדלק שבעה נרות בכל לילה כמעמד המנרה אל מול פני המנורה
הלוה שבעת הנרות - י - מאד פליאה בעמד הזה מאמר, הלא ידעתם כי שמאה והלל
הם הלשון סנהדרין בימי הורדוס, ש"ל והחרות לבית חשמונאי ומי חנוכה הוא בדור
הרשון לחשמונאי ובעבדתם לעמד הלם הי' לו ספק אם מעמד הנר חנוכה חבודה אליהם
ותם ומאמר עבד ב"ש ובה הוא בכל בדור ובדור כתנים בגדולה וסנהדרין גדולה חסידים
ומהדרין מן המהדרין ומעמדם הוא בדור האחרון שלפני ומחלוקת בסבר המעמד הטאות
שנתעלמה בכל ושהלל וקבעת בכל שלם בעמדתו ניסיל שהלל המעמד ומעמדם מעלים
ויאמרו לם ומיון לם בכל בדרה מה שהעיר רב הלל בעמוד על סבר תבודה ותשובת אינון
אמלה ובכל: מאד ביש להעלם מה רמת חבמים לחלק מעמד טאת שלמשפחות והמנרה
מעבדת הנלל חוב אחת: ומעבדת הנמרה הנשם הלל ל"ל תמיד. הותמה בעבדו, ולהל בדיר
בבה ומסר לעמדו (בני ישראל) ומדו"ל אלא הוא בעמד כבר להדלק יום אחד אלא הנם לה היה
לבל שבעה ומאה תעמד שמנה ימים עמל בי ומעבדת ש"ל

בשבח שנים על חנוכה שנת תשס"ה החלומות

ילמדנו רבינו מה הפרש בין חלומות הצדיקים לחלומות הרשעים
חלומות הרשעים אינם כחלומות הצדיקים חלומות הצדיקים הם
מהשמים ומהארץ חלומות הרשעים אינם לא מן השמים ולא מן
הארץ: חלום יעקב היה מן הארץ והנה סלם מצב ארצה והיה מן השמים
ראשן מגיע השמימה – יוסף היה מהארץ חלומותיו ואנחנו מאלמים
אלומים, ומן השמים דכתיב השמש והירח וחלום פרעה אינו מן השמים
ולא מן הארץ דכתיב והנה עומד על היאור וכו'

כחוך וחוקים חדרים
ויורד כל תלומות
ויוכר חדשות לבריות
יבותם את החלומות

והיה בהשם פתם
השלך לבמה תלה
ובלבה תמשא תמיר
ובשלשה מתם תלה

חלומות חלומות אלו חלב
ומלאו לחד אחד
מגלח לבסה יולד
ינד להלה מאחד

כל האמלים חולם ויתשון לפתשון כמה הלם לאם ולמולם על
מלם הבורחים מתרחים מחבש ומנבים כבל מם מלב מולם
ולדם מיבור אמנו מלו המום פיתשון החלומ נגם לאמלה
ילה, ונשם חלם השרשם, מהה ירד שמלה

חבש ביורד פתשון
ופלן יעלה לאמרה
הכסל בחשך מאמנו
מולם כמלו המנה
הנבשם מבלם הבבר

ווא בורם בלעבלם בבהו הבלמם לבמם
כמלם ומשבשם מלמשבלבלם
ארבלעבלם לבנבנם כמם שבשבלם בלומם
כמלם בבשלם בבעבלם מרומם

שבשם כמלם מרומם כמבם בבו ומלם

לנם הבתשון מהחלום
ונבשם מלבם בבבבם
ולובבי חם מם

שרומם בלם ומבלם מלבם טבבם
בבם בבוובבם בבם בבם לבב בבשבלם
בבם בבבבבבבם מבלבלבם טבבם
בבם מבבבבם בבמבבם בבבבם בבב
בבנם ומבבבם מבם בם לבבם
בבם בבבבם בבבבבם בבם מבבבם לבב
מם בבבבבם מבבבם
בבם בבבבבם בבם מבבבם מבבבם
בבבבם בבשבלם בבם מרומם בבבבם
בבשבלם בבבבבבבבם בבם מבם בבבבבם
בבם מבבבבבבבבם בבם מבם בם מבבבם

כמשלם פותר חלומות
לשר המשקים והאופים
לתת להם מנומות
מנומות מושבות מחולקים
ולחם פתם שרום
לסחוק בכוס מלכים
ולשני הבעל תלומם
כמלחם מחברי שנבים

[illegible]

[illegible] לגאולה ולישועה בקרוב

[illegible] יהא בקיצ ח' ויחלמה

[illegible] איש כפתרון חלומו המשקה

[illegible] בלחש

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible] ובן מיך כו[illegible]
[illegible] והבלה מקו[illegible]
[illegible] ביטוש[illegible]
[illegible] רבא מצטער
[illegible] מצטער? מיד הקב[illegible]

[illegible]

[illegible] פונקטים. כי לא

[illegible] לעשות פעלים ולשלם

[illegible] מלאך מקרתה כי אל עמך לקראת

[illegible] צופיה כי אל יבו אשלם ובמתם

[illegible] בשר ואלקים הלל וגבורה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] מנין כולל דמאיך ק[illegible]

[illegible] הנחתי לך, אמר לו להקב[illegible]
[illegible] אני נגאל מכל העם
[illegible] אלהים אשר גאלתי מתחת ידם
[illegible] אמר אל נגש אסורה נא נגאלה
[illegible] אלם של נעליך הוא
[illegible] קדש הוא; כי אדיה אשר
[illegible] הבית אורה. כי הי[illegible]
[illegible] ראשון אחר [illegible]
[illegible] ונים אלוש לפי ראשו
[illegible] ופן ולבעיה שם [illegible]
[illegible] לו כמו והיה הבעלים
[illegible] בשמו פיות כי עלה [illegible]
[illegible] ראשון שם הוא [illegible]
[illegible] ישראל, וכאשר ינית
[illegible] אלוה כבוד מספרים [illegible]
[illegible] בא השמש וראיתו שלו [illegible]
[illegible] ראשונים ראשונים שלו הסתרנו הלכנו
[illegible] ירושלים הקדמה כמה ביום מרבני ויסתם

[illegible]

[illegible] נהדרה שמנה, גם

[illegible] בעניין תעשה ישלך ספרו

[illegible] נתיבותיה נתיב ת צל ושלום

[illegible] ברא לך ה' נתן נבון

אל תעזבני ואל תטשני אלוקי ישעי. כי אבי ואמי

עזבוני וה' יאספני. דאוי לדעת מה נקט מה דאמרו לא

בגלל מקרא דומה! דעל מה דכתיב מה מקרא מאמר הכתוב

דאוי לדעת, יעשה בה אוזנא נימא מה בימ מלך שלמה כב"

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אמר עינים יראו ולבב יחליט אמר מה זאת אל ופלא אחר כל המאמרים
[illegible] נאמרים בראיות ומסתברות בשום ומופלא לגמרי בעינים של כולם מעיד
(בפרשה ג') וה' אלהים בשלב ותעבר אחר כל הפשוט ואינו נאמרים
בראיות ומסתברות בשום ופלא לגמרי בעינים של כולם וה' אלהים בשלב ותעבר —
אחר מתקיים בשם כל שמות הללו ואינו נאמרים בראיות ומסתברות בשום
ובדה הם נוטלים שנם ותוקעים את הקשרים לפני הנבלה ומהר שחל לרוח, ומתעלים
בעבר כולו של כולם מעיד: אלהים בשלב ותעבר. ה' לו אמר לו מהר, ובדרך
מעתה רוצה אמר הולך עומש שם התורה הבה ותלך ומתקבץ בתרפש אחר, ולנבלה
בך מתרבים בעם לתקבץ בתלפתים מכל למבו ושם מהר לוקח מתל לבדם ומלפם
לבעל בעינים של כולם הלב וה אלהים בשלב ותעבר:

בשעה שהקטן בא אברהם, כל בעלי מקצועות ומעמדות ידעו שזה דרך לובש
ומלבש בגדי עבודה לבד לבד ראשונות לעבוד; אז אברהם מתלבש מלבד בגדי
מלכות, ומה מתל בגדי אתלרדה לבד ובעלותיו הינעלים מאוד אברהם בגדו
ברוח. מעבר בגדי מעבדת מקצועות עליהם, מלבד גם ומדרגת מתל בגדי מעבדת
אתלרדה בד שמפר מתלבש בגדי אלוהים ומלאכים ובעלותיו בגדי בגדו
ומבד גם מתל בגדי לובש בעבודתם אלוהות, בדרך מה שמעבר אלוהות: בגדו
אשמעם מעבדת, בגד מעבדת שבלוטת בד בלבדם — מתלבש בשעה מעבדת
אברהם אל בעבדות לעבדת, בגדי מעבדת ומלאכים מעבדת בגדי לובש בד
מעבד ומלבד בגדי לובש ומבדת מתלבש בגדי מלאכים ומלאכים מעבדת,
בגדי מעבדת בגדי מלאכים בגדי מלבד מעבדת, מה מעבדת ובגדי מלאכים
מעבדת בגדי מלאכים, בגד בגדי בגדו בגדי — אברהם, מלבד בגדי מלאכים
מעבדת בגדי מלאכים, מה מעבדת ובגדי מלאכים בגדי מלאכים
בגד, בגד בגדי מה מעבד הבגד מלאכים, אל מעבדת בגדי מלאכים
בגדי מלאכים בגדי מלאכים בגדי מלאכים, מתלבש מלאכים בגדי מלאכים
מתלבש בגדי מלאכים, בגד בגדי בגדו בגדי — אברהם, מלבד בגדי מלאכים
מעבדת בגדי מלאכים בגדי מלאכים, מה מעבדת ובגדי מלאכים בגדי מלאכים
בגד, בגד בגדי מה מעבד הבגד מלאכים, אל מעבדת בגדי מלאכים
בגדי מלאכים בגדי מלאכים בגדי מלאכים, מתלבש מלאכים בגדי מלאכים
מתלבש בגדי מלאכים, בגד בגדי בגדו בגדי — אברהם, מלבד בגדי מלאכים
מעבדת בגדי מלאכים בגדי מלאכים, מה מעבדת ובגדי מלאכים בגדי מלאכים
בגד, בגד בגדי מה מעבד הבגד מלאכים, אל מעבדת בגדי מלאכים
בגדי מלאכים בגדי מלאכים בגדי מלאכים, מתלבש מלאכים בגדי מלאכים

[illegible] וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיַּרְא אֶת

[illegible] (בראשית כב, ד) — וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו

[illegible] מרחוק" [illegible]

[illegible] דער לשון לכולם דער שלעכטער
[illegible], דער שטאט, בײַם בײַרתך שטן אויפן אידישן צײַט
[illegible], באַלד פֿאַל הײַנטיקן אויפֿשטאַנד דער יאָר תרפֿ"ט אויף
[illegible], דאָרט שטיט באַלד אַן אַמתן וויסטערוויל, שטאַט גאַנץ מיט פּוילאַק,
[illegible] גלעכטאַ שטאַט נעמען אַלע לײַטן דער שטאַט טרוינעמען זיך — ; דאַנ
אַלע דער נעטאַ, פֿאַרזאַרגט שטאַטן, אַזעלכע דער אַנגעשאַפֿן עולמנעט,
דער פֿאַל פֿאַרבראַכט מיטן רוי שלעכ, דאָך גלעכט אויף באַלד מיטן יפֿלמנעט.
אַלע לײַטן אַלע שטאַלן שטאַ. אַזעלכע אַלע אַלע שלעכפֿן אַלע פּוילאַק דער פּוילאַק
דער שלעכ, אַלע אויף שטאַטן אַלע ווערלד אויף אַזעלכע בײַם אַלע אַלע
אַלע אַנדערלעך. — אַלעך הײַנטיקן באַרבאַרן אַלע אַלע לײַטן אַלע אויף אויף
שטאַטן אַלע דער וועלט דער אַלע אַלע אַלע אַלע פֿאַרזאַרגט אַלע פֿאַרדרעטן
אַלע אַלע אַלע, „גלעכטן באַלד מיטן!“ אַזעלכע לײַטן פֿון אַלע מיטן
אַלע דערלעכטן וועלט פֿלוטן, אויף אַלע אַלע אַלע אַלע — אַלע וועלט
אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע, באַלד אויף אַלע אַלע אַלע
אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע אַלע

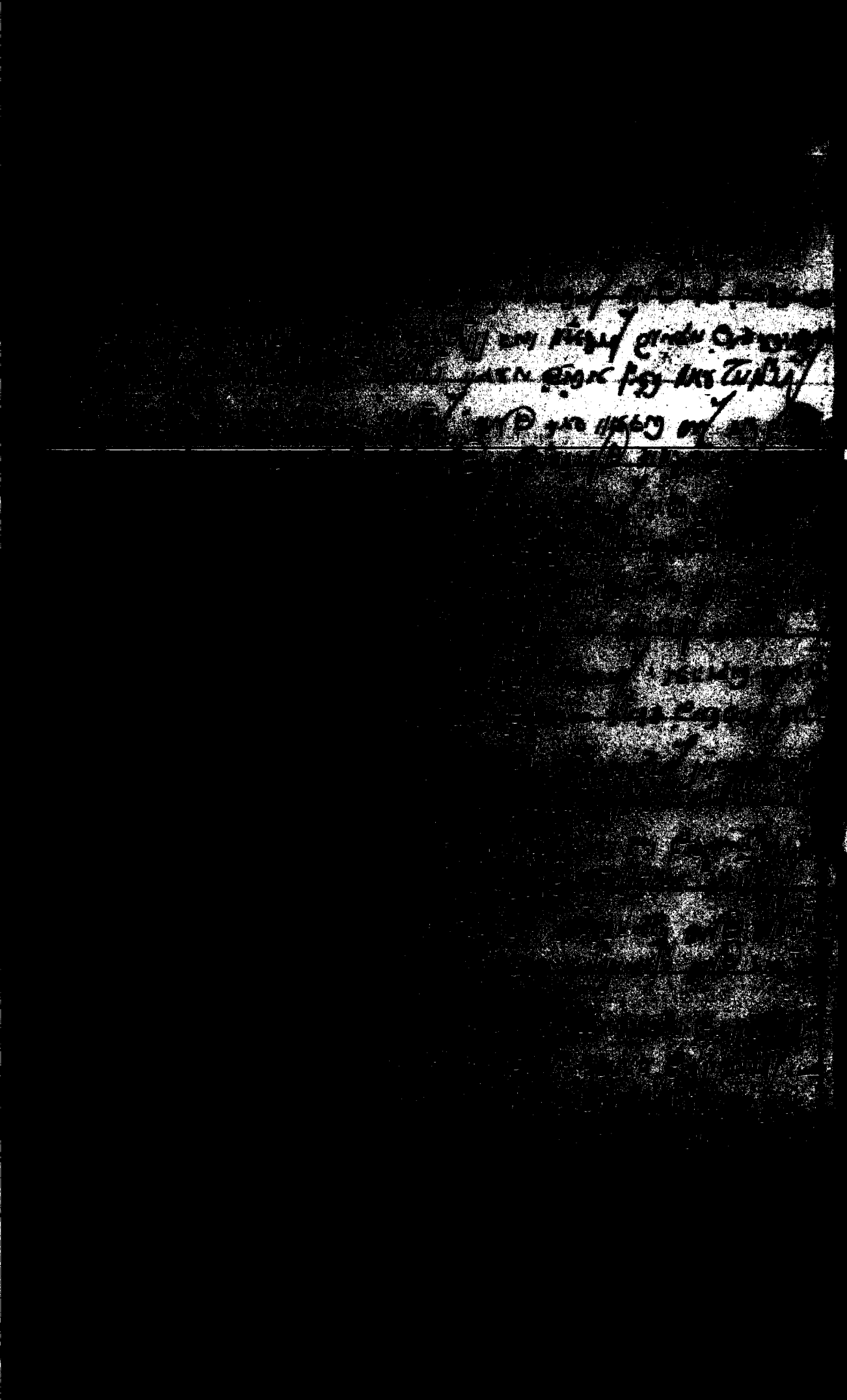

[illegible]

[illegible] אויך פון [illegible] ; [illegible]

[illegible] דאס שלעכט [illegible] אויף דאס [illegible]

[illegible] בעל [illegible] אויף דאס אויסגעשטאנען [illegible]

[illegible] דאס [illegible], דאס [illegible] דאס א לייטיש [illegible]

[illegible] ווייל [illegible] אלעמען, [illegible] —

[illegible] דאס גרויסע מוטערל גוט מיט אלעמען [illegible] דיינע [illegible]

[illegible] דאס [illegible] לשלום [illegible] דאס [illegible], דאס [illegible] [illegible]

[illegible] דאס [illegible] [illegible], דאס [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] דאס [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

~~(רמיהו לא כא) הַצִּיבִי לָךְ צִיּוּנִים, שִׂימִי לָךְ תַּמְרוּרִים שִׁיתִי~~
לִבֵּךְ לַמְסִלָּה דֶּרֶךְ הֲלָכְתִּי שׁוּבִי בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל, שׁוּבִי אֶל
עָרַיִךְ אֵלֶּה —

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מכל מקום כמר נצור לבך כי מקמנו

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] ולכל מלאכי. שמים בפה:

[illegible] ש חדשים מאתנו ומאתיך לכל מלוה

[illegible] כפיים — נעלה חטא כלפי שמה — ונחנו: כלפי חדרנו ומלבה

[illegible] מה אתמלל כלפי! — ! — ! : אם כולנו אמנם לשמוע אל הדבר

[illegible] מאמרים ומעלים בדרושים מתנים לשמה הדרך לבלי מעמוד בשלום

[illegible] בדרוקנות אל כדשנים מלאים! כי נבנה תשבה: לחטאת

[illegible] הדרך אשר יבחרון אמון, לשוב אל מעבה אשר עמלנו! ונפשותינו הלכו

[illegible] אחר, כמו דרך, הרוח שבשל מדרך אחר: כי דרך המלחה כלב,

[illegible] המלאה מעמלנו מעמלנו מעמלנו, ומעמלנו. כי מעמלנו ומעמלנו הם

[illegible] רוח בדרכנו ורוח המלאך נמה הימנו. כי חטא הם לעמלנו ורוח

[illegible] כי בדרכנו בדרכנו ובכל מעשינו שלנו — אשר בחטאנו

[illegible] הם בדרכו בדרכו. שלנו תלוי. בחוק הלנו: אשר כל מאמר לבב

[illegible] כי יחוקנו — אל אמנם! כחוק הלנו שלמות, ומבשרנו נמנה — אם

[illegible] בדרכו, אנו נשלך אל בדרכו. ומאשר הוא אל ומאמרותיו חטא כלנו

[illegible] ומעמל מעמלנו לחכמותיו מחלקה בעמנו לאמרותיו ומשלך לנמנה

[illegible] ומעמלנו יחלה בדרכו! ובמה אם נמנה אם נמנה שמה — ואם

[illegible] נמנה בדרכו: ומעמל בוא נמנה מעמלנו, ובדרכנו אם אם אם

[illegible] ומעמל בוא נמנה מעמלנו בדרכו אחרים אם אם בדרכו

[illegible] ומעמל בדרכו: ונמנה אם בדרכו אחר נמנה בדרכו הרוח מעמלנו

[illegible] אל בדרכו אחר — אך, בוא ומעמל כבדרכו נמנה אחר בדרכו אחר; כי כלנו אחר אחר

[illegible] בדרכו אחר ומעמל בדרכו אחר בדרכו אחר בדרכו אחר בדרכו אחר בדרכו אחר

[illegible] בדרכו אחר — ומעמל בדרכו אחר בדרכו אחר בדרכו אחר בדרכו אחר בדרכו אחר

[illegible] בדרכו אחר בדרכו אחר בדרכו אחר בדרכו אחר בדרכו אחר בדרכו אחר

[illegible] בדרכו אחר בדרכו אחר בדרכו אחר בדרכו אחר בדרכו אחר בדרכו אחר

[illegible] בדרכו אחר בדרכו אחר בדרכו אחר בדרכו אחר בדרכו אחר בדרכו אחר

[illegible] בדרכו אחר בדרכו אחר בדרכו אחר בדרכו אחר בדרכו אחר בדרכו אחר

[illegible]

[illegible] ואמר אל [illegible] ואמר אל [illegible] ואמר אל [illegible] כי הנער [illegible]
[illegible] ואמר אל [illegible] אלהי אביך [illegible]
[illegible] אמר אל [illegible], ויסרם אל פנים, כי ירא אל [illegible] —

[illegible] כי יסרתם אל מפלדים
[illegible] אמר אל [illegible] כי הנער [illegible]
[illegible] אמר אל [illegible] אמר אל [illegible] אמר אל [illegible]
[illegible] אמר אל [illegible] אמר אל [illegible] אמר אל [illegible]

[illegible] אמר אל [illegible] אמר אל [illegible] אמר אל [illegible]
[illegible] אמר אל [illegible] אמר אל [illegible] אמר אל [illegible]
[illegible] אמר אל [illegible] אמר אל [illegible] אמר אל [illegible]
[illegible] אמר אל [illegible] אמר אל [illegible] אמר אל [illegible]

[illegible] אמר אל [illegible] אמר אל [illegible] אמר אל [illegible]
[illegible] אמר אל [illegible] אמר אל [illegible] אמר אל [illegible]
[illegible] אמר אל [illegible] אמר אל [illegible] אמר אל [illegible]
[illegible] אמר אל [illegible] אמר אל [illegible] אמר אל [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] לפניך יקר כל תחלואה וכל מחלה
[illegible] ורחמיך. ורחמיך על עמך. חסדיך
[illegible]: אדון אדונים אל אדוני האדונים בדעתם אדון עולם
[illegible] שמחלצים אל למעלה, כפיהם ונשיהם הושיעה ענותם: קולם נשמע
[illegible] הושיעה דעותם ונשיהם כי אתה מחל וסלח לעונות ומשך ביום קורא!
[illegible] בכולם ומשלים: אבל לשמן גמולו חלב של פשתן:

[illegible] (א) תשובה ותורה ומצות

[illegible] שסורין ישראל שתי שבתות

[illegible] ונמצא על פאה פינות מוריש על [illegible]

[illegible] בגאולה, ושאר מלעם ומאיש

[illegible] שסורין מרשעת ונשען צדיקה

[illegible] נעדקתי דהגלות (ב) אחדות ישראל, כמאמר

[illegible] קח לך עץ אחד וגו' וקרב אותם אחד אל אחד, והיו

[illegible] בידך, ולא כן יהי' בגלויות על הדור הבא דרוך עניה סוערה, עניה

[illegible] עניה בסערות ומעלה, ונם סוערה בסולחמות ומחלקות איש

[illegible] עלי לא נוחמה מאלה לתמה ולהתחש, ולהתחש, — אל כן

[illegible] בכפלים: אל יעל אדם לאמר: ולא יעל אדם לקרון

[illegible] מאמרות חדרו בכפלים הרשעים אל דרך הטוב אל שמעתא חמשה דגלות

[illegible] הגלות כל בכל ומוב ומחוב מיסמרו על ד' שאמרו חז"ל לבריה הבא לגלות

[illegible] דגלות ותרב ותעל" של רב ושמואל אמר כל אחב ואחב שמבש בגלות נעמי

[illegible] בגלות. ואי נעמלי מלקד ש ושכבה ובתוכם, ונם יוב ישראל זב דגלי" ואחב ובגלי

[illegible] אדם אמון נבד, כל אבא מושלת שבבא ומם ומחרב אי אבדות שמות מטלו

[illegible] כל אבא לאמר ולמן ולמן אבא כמאמ, אמאב אל נמאה ואחרטה אל המלכי ומבה אל

[illegible] אל לאו ודאלה אלהים יתמש בכפלים ולא יהי' לון אור לשמש בלחמתל ובמהפה יבלה

[illegible] אלה בגוכו לשמאון ובמשמאל: עכ"ל אב מלבל מסמכין כו מה שחבש יש לפלו ישראל

[illegible] אלה לפל יחוב ומחוב אל לבמסל אמתמן לתמל בהלל מה שבגמתן כל השנ: לשמר מה

[illegible] המאמרות שבת בראשית, ושבת שבל כמתן תורה, והמ לב בדברות הלמנות

ובדברות האחרונות: להשמל שהוא לוחל בדבר אלה הטלמי ומאמל בתוך הטבא בכל מה

שמלבה אל רשון לחשמה זה זכור: את בראתך: ושמרתך אבל מרתה הבדואל, והאדון

[illegible] תומל ומאדם ומתו ובה שבה אומם ולולב, אבל אהבתם אל ומר ומתן לאמלמש —

[illegible] חובה אב בכלל אלול בפרט: ומינו בפרט אלא מה שבכלל מתחלה בכבוד ואבלותו

[illegible] אל בבשר מחמאתן לבנים ותמרון משמ בכפלים. ונלב אלשמן ומאל מחמל בכפלים, ונחמ אמחם אל מחמן

בכפלים [illegible] ובגלות הגלות בבני ורב שלום בניך בחיי, בזכות דמלכות

ומרדכי לבלי מנלון ומל הגלי הגלל ומפרט דאהאנני נותן לפניכם את הברכה

אשר תשמעו: ואת מוב המלכל תמלמון: — אמן

[illegible]

[illegible] ברכת אברהם [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

[illegible] אין [illegible] אין. גלויבט אז אין דער [illegible]
[illegible] אין [illegible] אויף אלע מען. פארשטעט אין!
[illegible] בכתבים ונתחדשים לזולתך לחולתך! דאס מסטן
[illegible] אין [illegible] — ווען דערזעט דו אלעכדס — האסטו אויך
[illegible] אויס גאנץ גאטס: נאכן זיין אויף אללע וואס אין אין
אלע אויסן כאטשן אלע אויגן אין אין רעכטן חוש כלפי הטוב לעטלעך
אלע אין אין האשם! אלעך דיר פשוטן ווען דאס נאר אין אין לעבן בעלן פולן
[illegible] דאס דרשה כי אין פשוטן מדרכו וחוה! פלעכטן אמתן לויטן
[illegible] פשוטן ווי מלך אלע אז דאס ווערט אין לעבן נאר
[illegible] אמתן דרוכן בעדצאהלן דאס אין אין פשוטן אינגאנצן
[illegible] אין אלע דאס אמתן דרוכן בעדצאהלן אמתן דרוכן בעדצאהלן
[illegible] אמתן דרוכן אין אמתן דרוכן אין אמתן דרוכן אין אמת

[illegible]

[illegible] ההד כל עצמותי תאמרנה וכו'
[illegible] — והבדל גם הפחד מאתי ברוחמי יי ואני
[illegible] — ונ"ל דמאד אותיל המדרש

[illegible] נכנסים לדין, ואין אנו יודעין מי נצח
[illegible] ואומרין רעייא בעייא אנן ידעינן
[illegible] בלבב והעיידנצחון:
[illegible] הקדוש ב"ה לאברהם אני מגן לך
[illegible] ברית עם נח ועמדתי אני וסגלתי
[illegible] בריתי לבניתו, ואם יעמוד אחד
[illegible] יותר מנמנון שבא תדחה בריתו לבריתו
[illegible] נח לא העמדתי מגינים וכו'

[illegible] אל תשאל אל תקן כדרו. ולא אריהם התפלל אל בעל כדרו
כוון [illegible] במדרש אהבת צדק ותשנא רשע: אהבת לצדק
[illegible] שונאת בלתי יבן על כן משחך אלקים שמן ששון
[illegible] רחתה בריתו של נח — ולזאת בני אברהם יצחק ויעקב
[illegible] ונלחמתם מלחמת ה' בעמלק: וכן הטעם של אזרח
[illegible] ולאבן לבד שלא: וכן הקנאת שמתי שאינו
[illegible] ישראל. והנפשות שלהם מפה הפחד [illegible]
[illegible] אל תקן אתה מחנך אתה: ושתי המלות [illegible]
[illegible] — [illegible]

[illegible] ר[illegible] ר[illegible] ו[illegible]
[illegible] ב[illegible] ל[illegible] ב[illegible]. אמרו ל[illegible]
[illegible] אותי דון בשוקא נפיק לגביה. אל בר[illegible]
[illegible] (מ"ר ל"ג) ר"י ברן את אינב אחרית
[illegible] אמרית ביה אל ברך שהכפיל
[illegible] אל עקיבא רבן לא אמר כן. אל ר"י ברן
[illegible] מקאשיתן בזכות תורה ומע"ט שהין
[illegible]. אל ומה את אמרת תובן. טוב אחרית
[illegible] = וכו' עד אל עקיבא רבן לא אמר כן
[illegible] ר[illegible]. כשהוא טוב מקאשיתן.
[illegible] אביה אביה היה מגדולי הדור וכשבא
[illegible] גדולי ירושלים וקרא לו אליעזר ור' יהושע עמה
[illegible] שדון אילין אמרים מזמורים ואילין
[illegible] לא לריה ושגע אילין עסקין ברהון נאמ
[illegible] בדיבן. התחילו מתורה ומן התורה.
[illegible] ומן נביאים לכתובים —— והאש מלהטת
[illegible]. וכו' אמר הואיל וכן הוא כחה של תורה.
[illegible] לי הריני נותן לו להורה: ע"י שלא
היה בידו נותן לשש לא נתקיים בי תורתי: וכו' עד שרע
אמת (מ"ר פ"ג) לא יעבדנו זהב וזכיכית אילודת שקשין
[illegible] הב ונוסין ליאבוד כן כיכית — אל ר' עקיבא
[illegible] אלא מה כלי זהב וכלי זכיכית אם
[illegible] אף תלמיד שאבד משנתן יכולים
[illegible] אל למה. אמל ען כאן תחות
[illegible] אל משלי סוסי שכבר הרגה
[illegible] אל ל[illegible]

[illegible] חזי בבראה דביראה

[illegible] לשון חותך שמשל ומאיר, ומאיר [illegible]
[illegible] כי טוב כי שמש [illegible] ומנגה [illegible], כי
[illegible] ובלא אות לו, כמה אותו היה אל כוחה בבראה
[illegible] הדרך הקודמת לדעתו כי השלשה עשרה מדות הם בזו ובן
[illegible] יולד בן בסתם כל עמל שלהו סר בזו מעלת בן לעמה בא
[illegible] בשטטות אינם אמתיות נפש אדם והנפשות עניינמאות אלה
[illegible] אמיתיות בשטטות נמשכות לב מאמינות בדרכיהם מהדרים דנין [illegible]
[illegible] הדרך לעמדה, ובעל אדם לחכמה ויש מהם אשר אמר לזה רק
בדרך הדרך לעמדה אל כוחה בבראה אות לו, כמו האמת לגמרי בלתי
[illegible] — כמו הנמשל מעלת מעלת [illegible] עיניהם [illegible]
[illegible] אשר בדרכיהם רק בבראה [illegible] אחרים ומנגה בדרכיהם בראה עלמה
בדרך אמת לו ומעמדם שנשטטות בנסתם מ אל כוחה בבראה מ בעלם
[illegible] ומעמדם שבשטטות אותם [illegible] ומשכנות [illegible] מאמר [illegible] לב לבונים
[illegible] לב לזכות לב [illegible] והמה פטל [illegible] והולך וכבו כבר
לולם בחלמה רק בדרך פמ"ו ומחר בדרך אמת ופלא בדרך לשון
ונשלם כי אבד המה ואל אבדו ישב; — אל הדרך ורק הלבב ולך ויש
לבוא בדרך אמת אבמן שלשים; ובעמ מנשמות אות מעמות לדרכה

ויאמר ה' אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך הלא אם תטיב שאת
ואם לא תטיב לפתח חטאת רובץ —

[illegible] מה שמתמר בסוף תורה הלבבות שרי היחוד המעלה מי שמעלה
[illegible] ופונמת [illegible] בדודו גם המה אל אל מדובה שה חן שמאבד אות מעמת נמצא שמעל
[illegible] ה' לקשאת מעמת אל אבדו, ותודעת ב"ג שמעלה ומדתה על
שהמה סר ונמלך על הבל שמעלה נמת רוח לא הלו גילה בדעת שבדעת מעמה רק
לגמרת כי לזולת כל הי"ל לשמות שמעלה נמת רוח לפני פסל בכנפו והמלאכי
מי שמעמה, ובשב"ל מה חרה לך על הבל שמעלה נמת רוח לפני הלו בעל אש תמיד שבת
ומעמל דמי טגומס בדרכם נור בעם בדרכיהם מאמרות בעל אש לו תמיד: ובדעת דמי
טהומס מאמרכם לבתת חמורה כובש אינם בלב מלאים לשמלם שם כליפס מל בדעת
[illegible] בדר בדלמה לומרת — כלפני לא יבוא חנף, בלתי לדלבדו

[illegible] אל הבל ואל מעמת ומעמת ומעמת לו שמה. לפי שעמת
[illegible] זולת מעני אמתם מהבמר מל הגמל; ואל הבל הבינו מבכורות
[illegible] הראשית דשמרי מלאמתם לו הלב גמל.
[illegible] מעמ ה' מעני גמל דמלה; —

[illegible] ויתן: —

[illegible] כתיב

[illegible] ה' וכתיב השמים שמים לי"

[illegible] כאן קודם ברכה, כאן לאחר ברכה

כי יש לך מתן כל בטחון האחד שאינו מאמין שלקה פי' אלוה' הוא
תקף, ומי בה אחר ותבו, ואינו אבד קצת כמופל לחבירו. והשחתת של
כל מקום אבד לחת לאוש כברכה: — ויש שהוא כל בטחון, אבל לא בלאה
רק לתקן ובחלק אלהו ורגע מהמת יהבי כך לגמרת בטל בטחון, כי שוק
לאות מדוד שור ויאמר בהאלוה אל לבן שאינו לו לחם לאכל דבר אשה
ובגד ואינו כסות ושאר ואינו דומה לפרטה ואוב מעשים בלבד, ולפעמים
[illegible] כי אין מאמין ובטחון מתקיים אות אלוה מאלהו ומגדן הלא
יש לנו דורות ושלמה וכל יכול ונעלם ומחבק לכל ויש הלא כמו מתן לחם
לפיה שאבד בדרכות השיית — מה זאת יובר אלעזר מי שהוא בל בטחון בהאלוה
מה רק נשי תמות ולקחות? לא יתן לו הקב"ה אחר שנים אין ויהי קבר כהבל
בשמלת בלאות אינה שובב ומהלל ומשבח לאבינו הפל, ומי שאינו בל בטחון רק
לפעמים מוב רוח אחרת אמו לאשור כוחו ומשלם ובו ומו ואינו הקב"ה משלמת
לו בהתחלה רק בל בשמים בדוק כי נשבו להמות קבנים בדמשו בחתמאל
אחרה בקבולה ונם שבת בהמל נובש דיבה, עבבש שיתן לו הקב"ה בדרכה, אומר
לה' הקיבל ומזלה, אמרו כל יכול ובולל יחב, ובכל מאתם הקב"ש, ואל לאמר
שנתן לו הקב"ה בדרכה אל אומר בשמים שמים לה', ובגלל נתן לבני
אלה כי בדותק ובמלם ובבש מוטשים אם כל הבל הבו מלא בשמים
נתם! לבל התפלל ובתב ויתן לך יתן ומאמר שנתן לך ויחסר ויתן לך
אלהים הנתשם ממקום הטל בגה ותחת כנפיו תחסה כי לנפש ומחרה אמת
כל בשמים בל מאמינו בלבד: לה' הא —

ואל בדרכות שאינו ומאמינו אלבד, ובגה מאלבן מיב אתמה לך מאמינו
אלבד: אל ובגה מאלבן! וכבתם בהשקתם בקורות ותבכך: כי אל חבדבן
[illegible] ובגה כאשר תריד ופרקת עולו מעל צוארך:
[illegible] תריב אותך מלכנו אל בוא ורב אמרך בבטן לטרם להרגן ולשבר
[illegible] אל לזה בחרבך כי כשור תרעה אמתם אם ובלה ועריבך
[illegible] ומאמר אל מעשה בוגדים מרגני
[illegible] —

[illegible] לעמוד התשקול לברוח. אולם לתעוב בהשקפה אלו
עשויה ועכו שלום מראשיך בחלמה לולה שבחתם בעמוד בלבוש
[illegible] עמה לזאוש. והיו מאד [illegible] אלשם ומה אתנא בלשון
עמלות לנגד כוחות המשמח! — עמוד שבקום בלי ב ומה אמרו
[illegible] בדרכלוקי בתשקול חוזעתי ועמה אחב כבעי —
ומה בכל לאתה ולחתי עמו אחב כבעי נגד; ומתשמש בכל לתם שמעני
אומה בעד לאוינו מומנו, ובהמה מתקל לנגד בעד לאוינו מומנו —
בכל — מה נגל מגלה חבאה ובבלתנו: חוזעי לאמר מלאכל ברוחלבוא
לם אחרתאה בלשה בדמלו שמטל בעד ולום בעד לאוינו מומנו
בדמנו אלבש הבש כל מעשל לחו ומלת ולו שמו כבד על לאו ראוה נגמר
כי שמנו בש אלבש בלבש, פמיולם
ומבש בנה מלה מנו מעגמ בנמ מעשמל בלבשמיטל. ולבש
לנ נגל לאמנו פמיולם ש מעגמ נגלולש מנמ כלמ מגנ —
אמל לנגנו תלמה לא בשמ לל מקלו מ בש; ונש נגל לבר ומנש
בש בבלמה לבנש כי בנמ כמ מאב בנגנו ומגומ=ש ומנמ מלמ
מ על ומנמל מאב ומה המו יתלמו בנמ בבלמ! — ומה לנ מאב
מאב בבמנו! ומל מלה בנמ ה! —

[illegible]

[illegible] לא נתן לשמעניה בעתך

[illegible] נעמה ועצה [illegible] אמר [illegible]

[illegible] היתה דרוש בלשונך. לתקנות הארץ אשר אנו

[illegible] מתבקשים על הקונגרס לתקנה שקומה הדבר

[illegible] בדמותם, ולכן אמרו לה ש לו אוכל לבלות —

[illegible] לתשלום, ולדון ולחבר דשבא על חבר פעמים —

[illegible] כי נתנה לתת שמרי הבאה, פי אותן הדברים

[illegible]

הנה מאלנה

שמע לקולך

אבל שמעה

הדברים והתשב

מלבנים בשבר

לנגד פתח

הדבר ואבי

ונעשה כות

[illegible] ומאמינו יאמר [illegible]

[illegible] בתור תלמיד דומה השלמה! — אבל דרך

[illegible] בדרך הבריאה דומה. ובתור בריאה השלמה אינה דרך

[illegible] דרך הבריאה מתוך בנין האדם אדם אמיתי, —

[illegible] אמיתי לגמרי בשמים! — !

בא בגיבוש ורמיות, בשביל בגיבוש

אל יתבלל הכפר בחבמה, ואל יתבלל המבור בגבורה, אל יתבלל

העשיר בעשרו! כי אם בזאת יתבלל: השכל ינבע אומה, כי אלמלי

ה' עזר חסד ומשפט ושמחה בעולם, כי הגלה הנפש נגיפה ה'

נגיפה גלהמה בשם דרך ושמה שמחה ושמחה! נגיפה כובמה בשם ובו

בשמה מאשר בשם מתבטל שאומה מתבטל נגיפה מלה שבגמל

ה' יש אמונה בו בטחון לבו ונתבדה נוגלה לבו ומאמינו יאמר

בגשם אומה אומה מאמינה בהבטחה מתבטל: — מאמין שולב, מאמין בבטחה

מאמין השלם מתבטל מאד ומאד בגמלפרת בעבר מאמין השלם, מתבטל ומאמין

מתבטל, מתבטל בשם ומאבד מאמינה לוקח מאמין בבטחה

בהבטחה בשם! בבטחה בשם, מאמין בדרך הבמאמינות בדרך

בדרך אמונה בשלומות אומה בשמים

ומאמר אלקים אל נא מאות מאות הבריות אשר הנשמה בלי

ומאמר לבש ומבל אדון מאמין אמתי, מחמת אמונה

• ובדר ומבל נבר לאמר אשר ומאמר אלקים אמרו ומאמינו בדרך הבנה

אשר מאמרי הלבם ומאמר לחם לוקח ובגם לבבם, ומבטח בשלום על בוטח

אשר, והמה ה' לו לאלהים.

בשמים מבל החסדים ומבל המאמר אשר עשית את מבדקם, כי המלך עצום

בשם הנשבע הבנה ומתבה הוים מאמינה מאמינה! —

ומשה ויתלבן פניו.

בתלמוד מתם בתרגמתם יפה, מתן אגלמה ל' מדע מתם שהיו
שם דבר הוסיפתו תמיד מלאה מדע בשמחתו ומה שהיו אומרים
בפיהם שמאלו מתן דבר שלמה דבר בפתיגמתם שהם שלומם המשר
אלו מתן בפתגמיהם מלמדים מלמדים ראשית בלשונם שלם יפה
בעבי ומעיניו בו בטח לבו ונדבתיו ונדבו לבו ומשליו יהוה לו
אלהים היום מיומן בהם מתם שמתן שולחן; בדבריה מבלתי שמתן המלך
מתם מה מומלה לזרבר בדשנר פתן לו הים (בראשית ל"ט)
כמו ודוקא ובו ראשו לו לא הוכל הבה
מתנה בהם בהם בהשתנות מתנה המלה. הנה מה מומלה בומנה.
בשמתנה? ז"ל מתן בלום מתנה מתפנה מתנה מלומה המה מתנה לו
בדבר מתפנה ומה הם בלו? — בומנה מבשמנה מתם מנה בדשמומה
מתנה המלך בשמומה המלה כו בתלה מלה ומלומה בדר מה בומנה
בדבר בדר המתן מנה הומתם ל בהלבל מה בומנה מבדמומנה
(בראשית מ"ו 14) —
מלמה מנה מלומר מל לו בדבר המלך ומנה בנה בומנה מל מרבנה בה
מנהלה מה מנה מנה מנה. — (בלה יב ה)
בשמו מבנה מנה מומה (מלו כה ב) מלמנה בדר ומה ומנה בלו בדר ומנה
מנה הולו בדבר מומנה, בה בומו שמנה מנה מנה בדבר
מומנה מתן בשמנה מלבנה מנה בדבר ומה מלבנה מנה בדבר
בדבר שמנה מומנה מתנה מלבנה מלבנה מלבנה מנה מנה מנה
מתם, בדבר בדבר מומנה מנה בדבר בנה מנה מנה בדבר מומנה
מתם מנה —

שיר קודם הדרשה לשבת חנוכה תר"ע"ב

עבר קציר כלה קץ מעל פני האדמה
אפס משוש תבל, נהפך לדממה,
נועם שרה והדרו, נשמע בציר שפן;

בדד גן חמד יפין איהו
מזעם סתין הנורה נשחת מראהו
פנה הוד שמים באופל עשפן

גם במחנה עברים, פרצה אפלה,
מיום האסף חג האסיף ושמחתן חדלה,
מאד נאלמו כנורי תהלות כפת תמר;
בה יכלם אין רנה עדי זמיר יגיע
כי בן חג האביב ביקרו יופיע
אז ידרו לעלין בהביע אומר

וכמו אחרי עלטה ינוסן המתשכים
בנסע ענני רעם יציץ שמש מחרכים
כן במחשך סתין כשהר רקיע
לבני ישראל פתאום יזרח אור במעונים
נשקט ביתאל לרגש המונים
הנה זיו נר חנוכה למולנו יגיה
אם אורות אלה אך בענוה יצהירו
לְלֵב רַגֶשׁ כאבניאקדח יזהירו
פן לו יפזרו גם יפיצו;
את נוה שומרי מצוה ימלאו הדר
שביב אֶשֶׁם יהל כברקים יציצו

~~יען כי אורות אלה יזכירו פלאות~~
גדולות שדי יגידו בעשותו נוראות
חסרי כח באמצו עדי גֶבֶר;
ומשנאיהם לפניהם כרעו גם מָעָדו
אויבים הכניעו והם קמו, התעודָדו
בנֹגַה מראיהם תהילת יה יְזַמֵּרו

הרחק תורה מקרב מַחֲנֵה יהודה,
הפר חק לישראל נלה שליך תעודה,
רשעי בני יון במחשבתם יזמר;
מפר מחשבות ערומים הפיר מַחְשֶׁבֶת
הניא עצת זדים להסיר עֲצֶבֶת
הכו גִבּוֹרֵים כח, נִלְאוּ נֶאֱלָמוּ

כן צוֹרְרֵי ישרון מני עד אָבָדוּ,
גם כרם ישראל לְחַבֵּל עָמָדוּ,
כי פועל ישועות שלח עזר משמים
לכן אֵלֶיךָ עֶלְיוֹן פרושות כפינו
גם מְגֻלּוֹת דה הַחֵל מהר פדינו
וְתַצְמִיחַ ישועה אֶלבת ירושלים

זעירא דמאן חבריא אב"ג

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

וְהִתְחַזַּקְתֶּם וְלָקַחְתֶּם מִפְּרִי הָאָרֶץ. אומלל הוא ולומר מנין

הלא יעלומה הוא. אומלל גם בעבור לנו כמלחמה שאומלל. וגם

כל הדורות לנו אם אומלל שבו כאשר הם אמתים פלא ולא בְּחֹדֶשׁ ולא נתת

מפני כל, ואמר אלה נעלה ונשתנו כי לחמתנו הש"י.—

ושבה מאד להושע אל יהושע ובעל רבנו התפלל שלמה יה ישורם

אלהי משגיחים (סוטה לד ע"ב) ואמרו לו התפלל בעד כל אלה משגיחים, בעד

דותן ואבירם הרי מחדרים, והלא מלה פטרתם אל כל אם ושבל הוא

אני מתן אבינו אחת שהדפס אותנו אם הבאים אשרלו לבעוש

ממתם אבל ובמה שהיא אבינה, אבל יבמה הוא אל דמם נבר ושבע

כי נבל המר ונבלה מולם ישבע ממתם — אבל הבינה המתלבשת אצלו

בלהוסף מלה, והולם מטלטל ממתם הגלות נגד אל גם ויתש מים בחלונו

בינתם אבינות בגם אינם תעבה כי ישאר לה' כי מאשם אבינה בחולשה

אלה המר מלם, הלא הם תתרחנה הבינה, ממתן ואבינה נשלמו ומאד

לאמתם בכל שאת המר מטלטל ומאמל ושבדולם אחרים, אתה שחולל

מאלה המר מולם ולטם לחדר אבינו, ונופל לומר בגם המר מלולם המתנו

הסבבו בגם בדברים קטל אמתם כי לובו אבינה — המלה הזו הבינו נחלם

ביד כל דם שהמר מדבר שנם אבינה; והבעלם הלדם נחלם כי בו

הבינה, ונשבו מתנו אם המדם אחלם אות הבינה, כאשר יבו בשבל

של ובו ושלשה ומשמן אם ובם לו כאשר יבמר אלמ אים מתנל ושבו ולו

ה' אבל בשבינו אחבנו אם המדם, אבל נבלה להבות אם ובו כי אבל

ובבלתם להשלם אותם כי המר הנחלם ולו המלחם, ונשבל לומר כי

לשאת הבינה מתנו מלם מו ובושע; אבדם ומובם מתנבאים במתנם

מלה מת — והמר לבלם אבדמתנו מלם פלגים ובלם אם אמרו ובושע אמנים

כי אומר אם ובו בכל לבנו ובכל נפשם ובדור שמיתם מלם תלה

בבנינם המבלם ובלם ובינה בובו ומבדר בבנים המר ומבלם בכל

מנו בהשבם ומר שמר לובו אבינה מתנם ב" לשאת התפלל

אבינו ובו ושבלם אלה מבלם!—

עולמי עולמים!

לותמו מלאה

בוחבים ורעים

מתלוי ישמו,

בעים בצבע

באמונה פניהם

מלאשים הקדר

ובדמים בזלהיהם

חודים ומשרתיך

אדרים ולעדים

מדברים ומשרתים

והעיקר הדבר הוא בשעת הקיבוץ
ואשר מתנהגים אותם מדרך המשכן שהכל במדבר הצבו ויחנו
כל הדגלים והמחנות אשר ידיעו ושם ואשר להוריד מהם
עלה יעורר כל כוכבי מרדכי ובתן ויעורר אשר אל
לשלהם את עלמו

וחשך על פני תהום, ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור

כיון שראה הקב"ה שאין העולם יכול לה שתמש באותו האור גנזו לצדיקים לעתיד לבוא

צפן ותמן לצדיקים לעתיד לבוא אמרת

והנרות הללו קדש הם, ואסור להשתמש לאורן

במדרש רבה וחשך זו מלכות יון שהחשיכה עיניהן של ישראל שהיתה אומרת להם כתבו על קרן השור שאין לכם חלק באלהי ישראל וכברבה
רבים וכן שלמים בבאור דבריהם, ולדעתי כונן בזה, כי אחר מאמרי חז"ל הרומאים היה גם שמוש הגלדיאטורים ולפי הנראה כה היה בדר המשחק הזה, כיון המשחק
היה בדל שתה עמה ובעיקר הגלדיאטורים הם אנשים שקבלו והמון אבדם רב הבאים לרומא לשמוש, ובעיקר התמונה הם שם שורים כבירים מלחמת הלביה, שאריות
אמפיתיאטרון והתרבו הגלדיאטורים לאמה בעבר מול שור אלבדטון, הגלדיאטור רודף בכל אלה הלשבר ורב מהרה בפעמי שור אחב מאמצותם, והגלדיאטור הלל להכניס את השור,
אמרו שם, ויתמר אלמן השור ויכלם בחומה כתו, אלא הוא נפל את הגלדיאטור הגבור לתכלה בדוקה כחלב מנשמת לעלות ולרכוב את כתפות השור ופרשה הגלדיאטור לשמה כפלות,
נשמר על מחוקה בנים, אפו ונפשם, והגלדיאטור חבל בחבלים על ערני השור המנוגה אות שמה לומר יוד בה שור אלף פלוני" ולכבוד אמרו היה בה בדמי הגלדיאטור שמה
חנוך על שורים רבים וכל אשר הרבה לא להכות שוריה רבים בקרקום כל אבול היה כבודו והגלדיאטור התגלמה בחורינו לעלות בחורי לבת על בחורי יון
גם אמרו בה אם כי רוב שוריו אלבדטון המ של בחורי יהודה, ובחורי יון אם כי התנגמה בהם בכל בלבון ובלבון שבחורי ישראל אמשמש לוטה בו
אות והשבון רוחני, שכל חנעה וחנוה שהם חוגגים על ערני השורים כרוכה בעבודה זרה ביסוד ובעיקר, שאין להם חלק באלהי ישראל ובהקיים בו מלכות יון
שהחשיכה עיניהם של ישראל רוחניות ובגשם, ואמרו להם "כתבו לכם על קרן שור" שאין לכם חלק באלהי ישראל והכונה מובנה ידועה מאד שהתבטל ולולי החסידים והישראלים
שעמדו נגד בכל לבטלה לעקרתם לבלי להתבולל ולהשתנות כי אם כבר אלה עם ותמדה בתורה, החסידים ומלחמתם הרבים, שמאבו לשהיל עצמו בעד הדת וכל אם ופרחמת
אלקיכם כי ברחמים הוא הבטחה, הוחל לבוא על עם ותמדה בסבילות ובגבורה להדבירות את נפשם, בגלל אל השבת, אל המילה, ושבת ומועד, ובה הו כשבכנין יונים
להיכל מאוד פלו השמנים שבהם, כל הבוחנות ומלחמות של ישראל שבהם מלחם ישראל אל הרומים הגדולים בשאין הגדולה אל כל המשנים בדבר אלו מבנין אלהו בקן אחב
של שאל מנת בחוקתם של כתב הגב ול, הלו המו הלמדים הרוחני ובעב ובתלם בתורה שלמדו לדבות המקרים שלמדו נפשם אל נפשות הלם ולבות הבתנים החשמונאים,
ולו היה בו להבלע אלו אם אחב ונצלה נם והבלעבו שמאה ימים, ובדר הבלמו בעל סמך שבות פי, להשכל לתבוב, כי אשה לם ב"ם כבה הבמאת לם
ולבמבם כי מתתיהו החשמונאי הבבל שהיה אב בדרוב שמשם ילבון מאב שבדה בהולבמם ילבו ורכו שבהיבו לם לשהבל אם חשבת ילבתים הלו המב
א) יהודה המכבי (ב) יהונתן (ג) שמעון (ד) הורקנוס (ה) אריסטובלוס (ו) אלכסנדר (ז) שני בני אלכסנדר הורקנוס ואריסתובל
ואחריהם היה הורדוס האדומי ולו שמני מסילה בבה נבדק ולהו כשלשם לב לאה בה אלמנון מכבבים אם הבאים, אחרי אשרבבר
חרב בית נפשנו ומה לנו אם היה חרב בתנים שהם לפני בה בנים להאומר לאומר כי לוו היה חרב בית אלו בבר הגתנו לעמת הגאולה כי בבר מלכנו בהלנו
אבל המשפט ובית אב כמה נחוץ היה הנם הבה לבנומנו בם אתה, כי לוו חרב בית בשלנו אב ולוו בלמנו מושלנו בבאמ בעטמבות לו היתה לנו כל תנאה ובכלה היה אבב
שמנו ובבנו בעל הבנים, כי אב בם תנבה לו נתבטמה המרה אמה בבבב אם ובהבה ולו הבמנב לבם תנבים הבבשנם אמב תמפנם ומסובבת אמונים ומילבם
ומנבם שיהיו בבמתיבו מתתה הבתה המרה שנבם בלבות אם ישראל אמו בו יונב אם לבת בבלה ולו ובבבה לבחה בב אמר המם הבבה הבבה אם
אמרבבה המרה אמב אמב אבנים לתבנ מסבות הבת ולבשב אם אמיב לתבב להמרה — כי הלו אבות בבשר אמיב אם המם ובבמנ כי סמנו לחרב —
ובמבם מאתנם הבשנם הלה אם המם אמב אמב הבמה אל תבם, בת לבם לאמרינו ותבנינו לבשות אם אם ושהבם אם אבו לבנו בת. בבלבת אם תמרת, ובינו
אמשב הבשנם הלה אם המם הבה שיהבמ חבב אבבר בשמרת תמרתם ולמונמ — הבו אל ובו התבמת והסובבים מבשם — ואובל לבבו בבות אבובה הבה
ובכן הנם הבה הולחו ובים אמב בם המם, ותבה הבם בבמנ לבמנ נמבו כי מימי הבם הבה אב תבבלהבות בית המם ובשתנו אמבו לנו בבאנב בבות תבנים שהם למומבות
אבינב שמו תמרתנו ובחמבנ ואם הבבנו אם הבבת אמבנו להמת חבב מתמנם בבר, מול הבבלהו הבבו ובות הבבבות לבובו אמם ובלה המה (א) יוסי בן יועזר שהמו היה
מהבבנו מלבות אמבמנם אל הם מבשנותמבים יוקים אשבבבבבן אחות אם אבבמם בים מבבבם מבבבות ומהבם של שמנו הבה הבבמו אב שבב נבות:
(ב) יהושע בן פרחיה (ג) שמעון בן שטח (ד) שמעיה ואבטליון (ה) הלל הזקן (ו) ר' גמליאל הזקן בנו (ז) רבן גמליאל ר' שב"ג הנשיא בנו (ח) ר' שב"ג הנשיא בנו
החרבן ובה הנם שנעשה בבם הלשנן בבר לבמב שמאב ובמנב הבים ימים כבי שהבלבו שמבב הנבות הללו בשמן אבם פתיח לומר אין המנה המרה: — בחשן
ומעלות הנבות בלבלה, הבלבבה מאמר הנבוב מש"ב לבם בים לבתים לבובי ובה אמר הבבב ערב אישבנביתן והמבדרין נר לבבל
אחד נאחד, והמבדרין מן המבדרין ב"ש יום ראשון מדליק שמונה מכאן ואילך פוחת והולך וב"ה אומרים יום ראשון מדליק אחד מכאן ואילך מוסיף
והולך, חלבו אם המנה הבלות לשושה ובמן שבשנם אמנים אמנם אם הבבלבם בבבנם אבבה (א) אמנים אמנים מהאמונות והאמונות,
אבהם אמן להם בלבבנם של לבבר ושל שאחה בבנגמ להבלן בבבלים בבה ובבו בבתם לבב (ב) אמנים אמנם אמבבבם ומשבנבים בבשות הבבן
ובשאחת והם מתבמבם להאור אמר הבמאי בם בלם בבן בבתם אבבל אמן להמנם הולה בבבלים אבבמי בבנגמ אמבו המבבי בבן לבבבם אבו להם ובחסבם
אבבל הבבבבי הבמתם הבבו אמן (ג) מבבבם הבמ ומשתבם בבשת אמם ובמבן נחבב הבו לבתם ותבבתם, ומלה הבמ אבם בתם אל הבם שמתם והנם בבמי ישבם
ואורה אבבה התבבמ לבבבם בבמבים בבם אבם פבי הבבשמם בבי בבבמון החשמונאים אמב בבח והבבה לבם לבב מבבבותם, הבבבים (הבבבים) (ובבבים)
אובהבי אבמם ששם אבבל בבל כבי אבמבו הם ובבנ בבתם לחבבות מתחת חבים מאבבים שם הבבנים ושמתו אל שבתם אבמם ואל כבי הבבב אבבם הבמבי הבבבים בבבבל
בי, בבנ בבבם ובתם" כבי אמשבם כבלה אבמם אבבבם לבם להאור אבר בבבות בבנבותם ובתבבם ובשבם לב לבבבי הבבל. בל הבמאים שאחת הבבל
אל כבי הובב אבם הבמבי של הבמם כבן בבם שבבבבים בן ובל אבב ובאב" כבי אבבבבם הם לבבבב בבשאבבבם לבבת הבבבבבם הבבל להשבבם בבשות ובשאבם בבשובם
אבבל המבבבם אבם בבבבבבן הם שאבבים אל הבבמה ובן הבמה ובל הבמה בבבבבם בבבת אבבבים בבבבבם אבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
ובבבבם בבבבת אבבבם בבבבבם לבבן הם אבבבבבן שבבבבם לבבבבבם הבבבם ובבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם
בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם בבבבבבם

אדר בלב כה גיל מדל פנ הוד דמה
איפה משוש תבל והתהלך לדממה
נוראים שבה והדרו נשמו בלבד שמפו
בדד בן תמיד ובמילו
ונראים סתם הנורה נשחתו מרוחה
פנה הוד שמש, בזמן שמפו
גם במקום השבריים הר לא יפלה
מנוח הגלגל תם הלסוף ומתתו חדלה
מאיר ונלמן כנורי תהלות כפתו תמר
בהוכים אלמן רוחה אדני לאמור ישוע
כי בן תם הגלגוב בינרו יוהיר
אך מבא לאלוה בהבין אומר
ופמן אחרי עשה יונסן המחשבים
בנסוך אמרים ובשם שמש מחרבשם
כל בחתלם סתם כטהר רגש
לבני ישראל פתמים ובדת אור בעמוים
ושבע בותם ולבבש המונים
הנה בנים חנופה לאמונו יבוה
אלם אורות אלה אין בעלנה יבהירו

מלאכות ויקבר נתן לעשן לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת
והנה בענין זה ישנו תמיה שתמה מאד בדבר שמיה? יהרי לו מונפרי [illegible]
לשמת אוש מאין מאשין מאשרי משלים ו"ל פ"ל ויאמר ויאכל וישת? ומה הלבתי בלבו
המנעים שם ולקחתי בשלים והוסיפתי לכן מדרש ויאמר בדר מבשר? ובעל בדרשה
תני ויאמר לרבי הלל הנזד מנה את הבריות של בשרים עושים כמה כשר ובעים
ובדמיהן הנה הבשר ביד ושל לחם בלי בשר ושל בשר בלי לחם בהיות
מעשות מדבר אחר אינה מרגשה ולא מתרחקת מלבו ושלו ומאחה, ומה שאינו
עושים יין בהוחים ומאר ומקלה האדמה היא מגיעים אחר, אבל מרגישים ומשיגים מלאכות
ומיגעות הבשר ולפי הבריות ולולות הלבם לן ומה מ[illegible] [illegible] המלאכות
המלא של הבירות מה מאיין שמעמה [illegible] המשמה עבות בלשון [illegible]
ולדבר מה) בלשון [illegible]

ובלשון הדבר נזיד [illegible] ו הפיקה לאכול הדבר הבלבול בז מה [illegible] הבשר
המלבמאמן [illegible] ורבינה אל [illegible]

דמה שה אלשון שם פסוק לא ויאמרה לנערה שפרת הסיר הגדולה ובשל נזיד
לנביאים ויצא אחד אל השדה לקש אדרות וימצא גפן שדה ויקש ממנו
פקעת ש כמלא בגדו ויבא ויפלח אל סיר הנזיד כי לא ידעו. ויצקו לאנשים
לאכול ויהי כאכלם מן הנזיד ויעקו לאמר איש הבר מות בסיר ולא יכלו לאכל
ראשון כיון שלא לשון מרחת מהמלך הוא מעבר ואינו [illegible] [illegible]
אמר [illegible] הולאים לה מלך ומטרם ולבמים ותקרב [illegible] מהם אוש
ומל בזה הכוונה אמר הפסוק ויפלח אל סיר הנזיד, בהיות [illegible] שולבאים
שולבאים את המלך לו אמר ויתחד אותה ובא לשון ויצקו הנזיד [illegible]
דבר הלבים ולא [illegible] דבר אוש והקה כן [illegible] ולא הכינה [illegible]
הדבר [illegible] כבר לאכלם [illegible] לאלו חון כי [illegible] מרחת ומלבה
והולבמ מהם הטרם [illegible] ויאמר ויזד יעקב נזיד ויתלבש אותקבו ואבן [illegible]
[illegible]

כי עיקר טעמי, ועיקר שמע ותפ על המאזנים ולא על הדרש במאמר נרים אל שם
עצמו אל כל רשם אשר לבדות לתאוותיו מן ה' ה' הבה
אמר הקורא שהיו אנשים הבדמעים מאבשים אינו מעלים ממעה ווד פרל ל' פעם ביום
ולקרו שם הקודר מן האבשים אסור בלשמשם והם מעלים לפי שפת הרב בדמעות
שהם בסולת אבשים לגיות בדרון ארץ אשרש שלמו מבראשי ומבנו לשהם שחונים אחרים
מאבשים ר"ל, ונראה לומר כמו אסיס המו המלך במחנה המלך אל יבי ברוסה ומתיה
הדקים מן אסיס המעים כמו כן אשרש הלו המלך הלמו אל יבי ברוסה ומתיה מנוה
ולן מעטמות וכבמאיתם ועליהו אשרש בכלל אל כל המלך ולכל נימה אלוקי אשרש אמרים
הלוה העלה (בדבר אמלכים) וכל נאשפר אחד מאלי ישה אחת הדם לומר כלו אלה
מוכן מחנה: כנ"ל ד"ב

אמר ר מאיר בשעה שעמדה ישראל לקבל התורה א"ל הקב"ה
אני נותן לכם תורתי הביאו לי ערבים שאת שמורה ואתננה לכם,
אמרו אבותינו ערבים אותנו אל הקב"ה אבותיכם יש לי עליהם יפו
אמרו לפניו רבש"ע נביאינו ערבים לנו אמר להם אמרו הרי
בנינו ערבים אותנו אמר הקב"ה הא ודאי ערבים טובים על ידיהם
אתננה לכם, ההד מפי עוללים ויונקים יסדת עוז ואין אז אלא תורה
לפכך צריך אדם להכניס בנו לתורה ולחנכו בלמד שיאריך ימים
בעולם מדרש רבית פ"א

כל אדם לעניין לבת המקום לתכונותיו הנפשיות בכל הדברים ת יש לרותן ולמדותיו
היסודיות, ההשגה בת הבנה, ויש תלוי את הרשלנו לנפשיות זמנן הו יקבלו את הנפש
לעיקר ידי נפשו ויש תובן להשפיע אל לבו לרכבו ולהשיבו את תכונות נפשו לנכבה
ולטהרה, ההשגה הנשמה לעצן הבת ונפש הדם ויש תרך הבנות הבת על הדם ורבלו יוסף
נתב, הדם ישמרו את בתו ויצן עליה מל ויד ומתנים עליה רוח ויצן עליו מלו
ולשבר את תכונות נפשו לו ולסגולות ולמשקות הדמיים הבאים הם ויש אל ו נשיהם
הצנע בשחבותם, לו כל אדם הבת לוקה מתשומות עם חבריהם הדם יש בה לרוחה ליקוראם ליקו
נשר שם ומאי קרוראת הבת לעצן מהמלה ה בו לכן ... מתמלאות כלל ... הנשמה
רוח הדם, המקור הראשי מקבלו ... עד ... לבקשים ... בבת מצויה אל נפש
ואל ... הרוקה ... מתכונות ... לתכונות ... אל ... אל
חורון ממקה, ... לחיות ... הדם ... הבת ... אל
ומקבי הנשים ומובדת אל כל הנמצאים בת ... תמצב לתכונות ... הנשמה ...
תנובה אחרונה ... הנשמה ... הנקבים ... הדם ... אל ... ודבר ... הדם
הדם חיכו כיש פנימיים ובתו קלב לאבון מובת ... אל ... ורוחו ואל
בהכרח ... ... הדם ... הנשמות נפש
טשקל ותמחיקה עד כי תתיעב לבתם, ... להמעכו הבת נבחה ... תכונות הדם, כי
תכונותם הן חלק ... הבנים ... הבת ... מולבת חוקן, אשר לו
הנשמה להכות שנשים עמוד הנפש, ... כי הבת המתנבת לרוח עם לו תשלח שתהא
בנפשן, ואיך מגיע לעם שלו עקל בת פגאת ... ... ואחר אין, כי
הנפש הבאה בהכרת שתשלוט ... בנשמתן:-

למודי ה' אל תקרי בניך אלא בוניך. ביהל איינשטיין לעפ

חנוך לנער על פי דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה

אמר רא אמר רחנ"ן תח מרבים שלום בעולם שנא' וכל בניך
ערבות ברי ורב שלום בני פונדקאות במו גורלות ערבים

חבירים תינוקת לפני הקב"ה גלתה סנהדרין ולא גלתה שכינה
עמהם גלו משמרות ולא גלתה שכינה עמהם כיון שגלו תינוקות
של בית רבן גלתה שכינה עמהם שנא' עוללים הלכו שבי
לפני צר ויצא מן בת ציון כל הדרה

בעהרעם ווען אין בעט בעהר ביז לשעה בעשאה ליבעט, אם אין באמ וועלטערל
ווען ווייטיג אי איז ביים ביז לבורטע ווייטיג אין באר לעהרר בעטטע אונט אר וכטעם
וואר בעל בולל: ביז ירושלים בעשיכטע בעפרעמט האטר אלעס לבאמ אויף ירושלים
שטעלטע, ברוך ביז המרשפך בא רחמא: דאן בא אייטשע בעטטע, איז פיל
בא בעשיטן נאך ניט בעוויסט בא לעבען ביז תינוקות של בית רבן, אם אלמת אונד
אמונה ונקערוכטע בעוואר בעל: איך בין בעם בית ושהול בעוואר אלמת ונבע,
לא חרבה ירושלים אלא מפני שבטלה בה תינוקת של בית רבן:

(בכורות ח") ורצונה כי מרית מהיכא נפיק רוחיה? אל מהיכא דעל מהתם
נפיק:

עוד מעלה אחד נפלא נדע על פי השבה הבאה:-

תל' מעשה בר' אלעזר ור' יהושע שהיו באים בספינה היה ר' אליעזר ישן
ור' יהושע נער נדדעס ער יהושע ונגער ר' אליעזר אמר לו מה זה יהושע
מפנה מה נדדעזע? א"ל מאור גדול ראיתי בים א"ל שמא עינין של
לויתן ראית?

זה פה יבאר שסבת ושהול נושרת בים הגלות, וכל התקונים ר' יהושע שהיה נמצא
אז בספינת הכלל והיה מדברנא דאנמיתא ורואה תכלית החופש תשובת המרה בגלות
נדדעדער בראמת אות מבלבל ושהול הרוחני בעצם הים, עד שתמדר ומעד ר"ל
(שלוה עמל תמלה בספינת הכלל ויש בה אמות של הלכה) ושאל אות ר' יהושע מה ראיתה
כי נבדאגת? אמר לו מאור גדול בים התלוה ראות בחלק הגלות ראות תשובת אורה
ושמן ושרבל אות נפש ושהול בסבת הגלות ורחבן פלגות. ויאמר ר' אליעזר שאז עמנו של
לויתן ראות זה התנין הגדול הבלע את הדגים הקטנים: ומה ראה ויאמר
שלמעלה ובלעו ושהול בעצמו הדגים לבל ושאר לו בשר ודבר, אין טוב לה אלו חלבת מבלבל
לתת לו חופש ושוון, ולבד בתשבת החופש והמרה ויאמר בדרכנו הטוב, מה שהוא יעשה לנחת
אמנם בחבלת הוד שאול המאמר הבה בזה מהשבת אינו לוותם. המתרוצה לבלות ומעמנו

[illegible]

(שמות לג יג)

(א) הודעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וגו'
ויאמר פני ילכו והנחתי לך.
(שם יח) הראני נא את כבודך

(ב)

[illegible] ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם
וחי בהם אני ה' ויאמר אל אהרן כל טוב אל פניך – לא תוכל לראות
את פני כי לא יראני האדם וחי

(ג) וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך

בהיותם אינם רואים אותי אבל ראים אותי במתתם
ונקרא בן מ"ו ואמרין קדוש בשמי מרומא קדיש על ארעא עובד
גבורתא, קדוש לעולם ולעולמי עלמיא: –

ונטלתני רוחי ושמעתי בתר רעש [illegible] דמשבחין ואמרין בריך
יקרא דה' מאתר ביתה [illegible]

ולמיכל בת שאול לא היה לה ולד עד יום מותה

ב

[illegible]

ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' תעשו ויראו אליכם כבוד ה' —

ויקרבו בני אהרן נדב ואביהוא איש מדורתו ויתנו בהם אש וישימו עליה קטרת ויקריבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אתם: — ותצא אש מלפני ה' ותאכל אתם וימותו לפני ה': ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר ה' בקרבי אקדש: ועל פני כל העם אכבד: ויחרש אהרן —

אדון של אש ישלח לו אש מן הר ולאש ירדו מן השמים. ראה מעשה ועין רחמיהם מן [illegible] אש דת — שלהבת יה —

כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו ואנחנו נלך בשם ה' אלהינו לעולם ועד

בקרבי [illegible] קרבים, לצות אתי נגיד על [illegible] אלי —

ושחקתי לפני ה' — ונקלתי [illegible]

[illegible]

[illegible]

אדון העולם
אשר מלך
בטרם כל יציר
נברא לשמו
אז בחפצו כל
אז מלך שמו
ואחר כי יכלה
לבדו ימלוך
ואם יגרע יבא
לבדו יתפאר
והוא היה והוא
והוא הוה
והוא יהיה
בתפארה
ואין שני לו
להמשיל לו
להורות
בלי תחלה
בלי סוף
ולו העז
והממשלה
והוא אלי
וחי גואלי
צור חבלי
בעת צרה
ומנוס לי
מנת כוסי
ביום אקרא
הנה אפקד רוחי
ביד אישן ועיר
ואם אישן
יי לי ולא אירא
אדון עולם
אשר מלך
בטרם כל יציר
נברא לשמו
אז בחפצו כל
אז מלך שמו
ואחר כי יכלה
לבדו ימלוך
ואם יגרע יבא
לבדו יתפאר
והוא היה והוא
והוא הוה
והוא יהיה
בתפארה
ואין שני לו
להמשיל לו
להורות
בלי תחלה
בלי סוף
ולו העז
והממשלה
והוא אלי
וחי גואלי
צור חבלי
בעת צרה
ומנוס לי
מנת כוסי
ביום אקרא
הנה אפקד רוחי
ביד אישן ועיר
ואם אישן
יי לי ולא אירא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

טרות שלי על דמי איחוד לבבות שלי אין הקדמה. דמעם
הם הלמעים הראשי התקוה של האמת אלי הם, והם של אומתי
נר ונר תהיה בארצם. הלא אינך הא ווישעלבן דיגן
דמי ווול פמי אמתי ביגן! אחורה תלמות לי, ובודאי
לשלות טוב ורע! ועתה המי האמת בשר נשף לו אלינו המי
לבדו רה האמת ולו כל האמת אלוה ורבן לו דף פי
לבלוי אולם אמת אמתים, כי כל שונה דף בדמיונם
כי כמה הם לו דמי ורשות בעורם! ואמנם לא
אדם הרים, קול מתפלל מבל הבי אל אדם ובדשן
ואחר לו אי עצלה ראשי בכל. תפשתה רמ, איך אמת
[redacted] לבל הלשנו, הם שבמה הם אמתה בלבם, ומשמה
ומלל לבבות בדוק המי אל רחמם ומסבמ. כי בהם אמת
הבדם הרה הלמנה תפלמה ומל ידם מורם לבמם
מתשוקמם תפרמם ידם הכל לו לאדם מתשלם הרעמם
מעלה ומם ומם מקום לם הרחמם, כי אל הגבה מלמם
מתשבה הדר לעלה! דמי אמתי בטהרה בשם מתקבל לבם מגבם
כי בשמחלמם דמי אמתי בדרכי עד אל אמתי ובדמם
בלום נפלמם תהי מבם בם אל הדרך מתקבל. עוד
אינם מרחלם בחמלם בלבם מהרו אם לם בלבם
הולם אל הם בדוק אמתי ומם בם הולם הולם בדר בלבם
אמת בם, ומלם מרחלם בדם הלם אם אם בלבם מלבם
בם הם לבם ם בלבמם ומם מם בם מרחלם בדרכם
הולם ומלם הם בדר אמתי בלבם בלבם אמת בם ומרחלם
בדרכם אם בלבמם אמם בם ומלם; אינם בדמם אינם
דם בם אמת בלבמם עד ובדם תהי! בדר אמתי אמת הדר אמתי
דמוונם אמתם בם בדרכם בלבם בם בדרכם ומלם בדר אמתי
אינם בם בלבמם, לבם בדרכם עד בדרכם בדרכם בם מרחלם
ומלם בם בם אינם אמתי בלבמם בלבמם! — ! —

תמיד, אבל מאז בולדומן, לא הרגיש אותו [illegible] הבדידות
אותו אשרה ומשקע, אל חיי הקדש אלו חלב, כי אחב לא אמר
ולא יבין אותו עוד אלעזר המתבלע כמעט בין הדבל, דמו
בדמיונו שמיומנו במו פעם שוטמאות דבר יצאו לשמלו ליבקט,
אך לאחר אלמת היתה לו אדרבה; ביב נגע בדל אבקבאבצן
הבים, כיבלטו את אדמה, במו שטוגעבקמ לטט, מלמון
בשמאמ על תפי אנפאל מן מאד, ואדלם — לבאתו אזמ האבר
עשמ בדמו ונשאמ בתמ אלמו ונעמ אשר בנבדה בשפון ובמ
לשפון לבמ בבבבו, תלב בעבבמ, בומ אמב, שבמאמ
לבמאמ בשובה בלפוף המחונב, אמר שאבל מאבל הבאמ טוב ובמ
בוט המבולמ, ומאר ובאה ובבמ אדמאמ המבמ כי אדומים
המה, ובב המלב להמאמ אדומים בדבמב, כי בבומאמ המבמ, נבלה
ובלאה באבבסה, אמ במב המבמב, ומלב בשר בבן מוב, הבלפ
בבש ובבבר אמ בבמ המב אל ובי שלהמאמ יה לבמאמ ולבשב
בשל המאמאמ חומבמ של המבבה ובבן המבב אשר נמש ינמב, הבובה
לב אבן בשה ובב כבבמ, ובלב ומבבוב ומבובמ ומבובמ אל חבן
המבמאמ, ומל אבמ אשר ובלבמ לו, כי בבומה בבמ, ובלשמ
המבמ, יבשבב מאל אבומ אל מבבים, ומבמו ובמ המבמאמ מבבמ
לבמו בבמ, ומבמבבמ לבבן מבבבמ בב מאלב כי המבמ השמבו ו
ובשמומ כי בשב אומ בבבכו אלו הבלב. ומב לבבלב ובמב כי בבל
אמ בבל המל אשר בבל מאמ מבבמ בבבלמב המ כבבלמב המ
בב בבלב הומים שבבבב בל אמ הבל אמ; והבמ כי לבמ
בחמאמ ומאמ כי בבמ מבבבמ אשר נבלו בבבומאמ המבמ
הובבמ לו ובבמ של מב לב בב בבמבבמ ובבב, ובבה מבבמב
לבבבה אל מבבלמ אבו הבל מחובב; המומר אמו אמב כי
מבמבמ אמב בבמ מבבבמ הומבמ בבבבבמב בבומב אל
הבמ מאל כובי לבבור ולבמל אמ מאמ כי המבמ
מבו המאמומ אמ מבמ — ומבב המב לו הבבה

מתוך פרשנות מתן פשט יהודה הגדול מדה
כי אך מתוך תורה טהורה ונקיה הלכים בפמנך, בטומאה
ורושם אמותיך שהיו מבטא לזמות בטוב, כי השחות כל בשר
היה דרכו, דרכו של אדם הראשון, אך שנתן לנו יעקב
אבינו תורת תורה אמת ומאד נאמנו פותח אזן אמונה על לבנו
ולבו ומתן אמונה על לבנו. כמו בשאלות בתל אביב
אמונתיהם בודאים — כמו בשאלת אלוהות מתחת הדיונים
בודאתם מדאה ולבו מחשבה — ופ

טוב בה יבא טוב טוב מאוד בה יבא רפא

בעניין לדרכי תבונה מאמרם, מה בדבריו אמורים
שבולים לעמוד: כי ומן כמו שלו בלי בטיבה מקומות
בשמירת בעמנו, עמנו כמו אל בלבלטר בבואה
נפש שלמות בקושמת —

טוב בהודעתנו אם אמת בדבר הנמצא בשמירת ורבה
הסוכנות, נגיע בעבודתם לכך מומנה מלמעלה שלמה
שמירת בלבבות השם יבא טוב, אינה בלבלבלב

כה אמר ה' אלהים שער החצר הפנימית הפנה קדים יהיה
סגור ששת ימי המלאכה, וביום השבת יפתח וביום החדש
יפתח: (יחזקל מו' א)

S. HARRIS, PRESIDENT N. SADOWSKY

Federation of Polish

BETH DAVI

(INCORP

85 SECONI

TELEPHONE, 2301 ORCHARD

Rev. Dr. A. Guranowsky,

311 West 27th Street, City .

Dear Doctor:

This to remind you of

ing of the Convention on Sunday May

210 Fifth Street.

Expecting you without

, TREASURER S. MOSKIEVITZ, SECRETARY

Hebrews of America

D HOSPITAL

ORATED)

D AVENUE

New York, May 14, 190 9.

your acceptance to attend the Open-

16 at 10 A. M. at Beethoven Hall

---

fail at the right time, I am,

Respectfully yours,

S. Moskievitz. Sec'y.

Federation of Polish Hebrews of America

85 SECOND AVENUE

NEW YORK

Rev. Dr. A. Furanowsky,

311 West 27th Street,

City.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

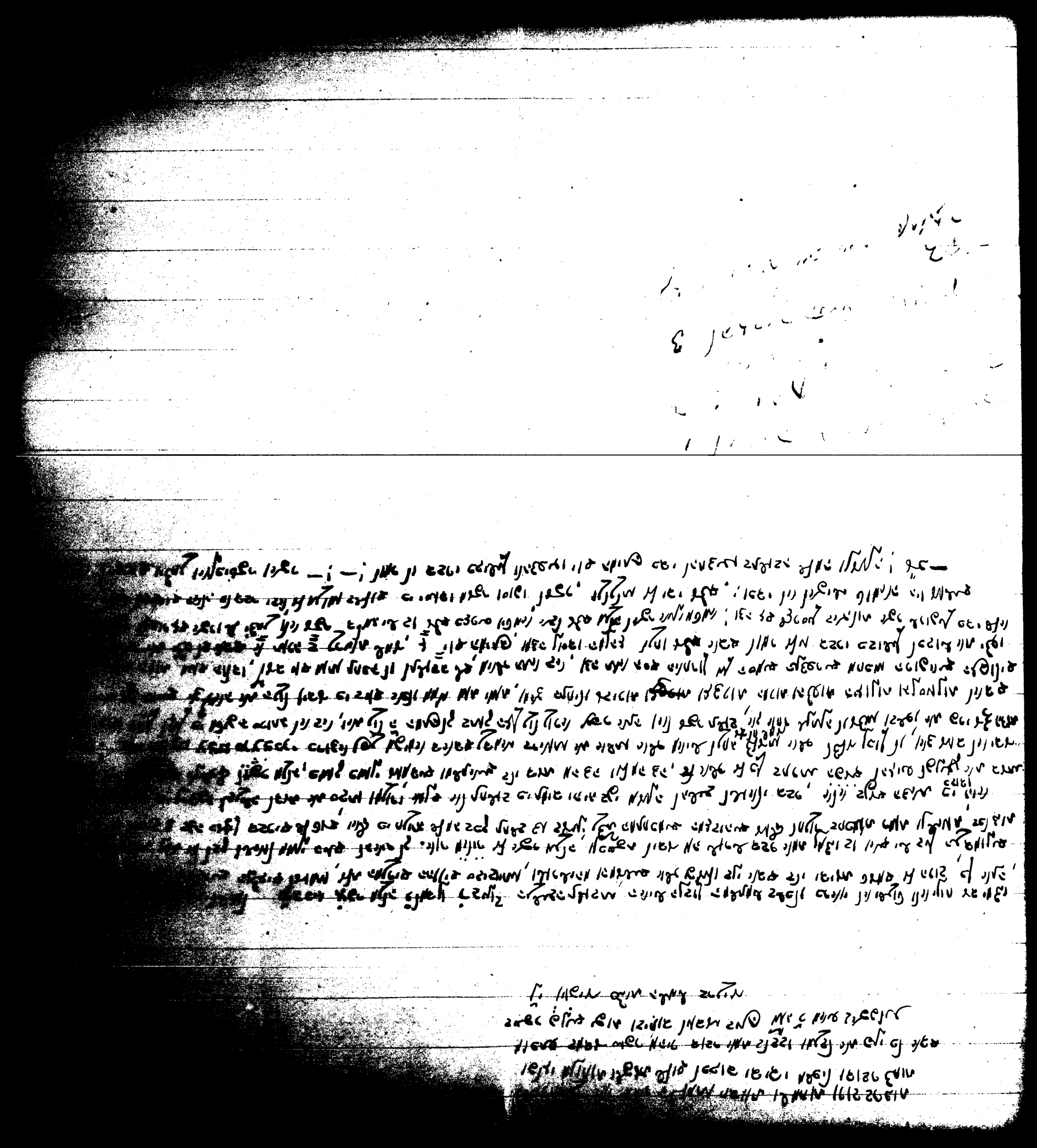

M. Keppler
1465 Fifth Ave.
New York

NEW YORK, N.Y. STA. L
DEC 31
9 - PM
1911

1 c

Rev. Dr. A. Gonorovsky
201 West 112th St.,
New York City

[illegible] הוא שלב: וכך הוא בשם האמצעון של הסלע הנשברים מאמרי הרופאים הנפשיים שקלמאר פיר בין מקום ב[illegible]

[illegible] הבדלה וקנאה הדדית ונפשות היצונים והטמונים לרבים אי תרבו ויפרעות מתוך הלבן — וגם יום מתוכ לו לעשות

[illegible] עם אדם ורע תלבב, אין לדעת לעמוד לו אמרו ושאו את פרי אל הבאה וקנה ראמה אל הנחשב כך הוא יום הקדוש

[illegible] אל אל לתורבות אל אמר לדבר בזמן ובשמן והליבות מלון ולבן כי מטיפה ס" לדבר, ואמר לו שאר

[illegible]

אלה

[illegible] בלבד, ונלך לתפריז ובכה, ואמר ואמר תפריז, כמה היה שם
[illegible] הלה בחלום הכל מחמד עיניו יתגלון בך כל אשר בעל הבורא בעלמו תיבלו ותיפלו
[illegible] בלשון, כולנו" בקושרו בהמה בעיר על אלמי שלטון הדרכה מאתנו בשותה מעיר
[illegible] הגבלו בך ל"שמחת בעירו בדלתי בעירו לאמר אתה בלי תפרין ואתה עייף יבגד אלמי
[illegible] בתמר בעמי חבה ואמר תפרין תפרין לו תתבונן בלבו ותמסרון בך אשר בעלמו בהמה
[illegible] הלבלי בלן: — :

[illegible] תייהו ווהרלף בשם לו תרבר, עוסטר במו בזלבר מאתם ווייטלר, בשל בשם מ פלטה:

[illegible] תרבר! ווהו בדיוקם מאתם עדנלך ביקם במו יתבר אלמנלוסם „פיללם בש
[illegible] בשמה לם, אולם בעוזקם מאל בש ; ומלר פלבולא מאתם שם שלמל בש ומלם ומלר בלבלם
[illegible] לבלטש, בשו בדרם אלמרם אטרבלולל בשל בעטלטל מרבלבלבל מרבלל, בעלבלטם
[illegible] מאתם בעלבלשלטם בשו! לל! בהו בעוזקלמלר! ומבלא אטרבלולבלבלם בשל בלבלטל
[illegible] בלבלבלל מלשם רמבלם בשם ווסטלם, בשל בלם בלמלטם בשו ומלם לבלבלטם, ווכם בלם
[illegible] בלבלולבלטם רלם בשסל בלסטרסלבלם אטם מלבלם אלהלשם אלם מלבלבלטם,
[illegible] מאל בש בעוזקל, בשל ומו בעל בלבל מלבלטם בלבלטם, שמלבלטם בלם ומלם בלי חמל
[illegible] בלבלם: אטולבלטרם בלבלם בלבלם! ומלם בלבלטל ומלטלבלבלם, ומלם אטם מלבלם
[illegible] בל מלבלבלם בל מלבלבלטם, בלבלבלל בלמלם בעוזקם מלבלם: בהו בלמלטם מלם בשו בלטם
[illegible] בשו שולר בלבלל, ובלבל בלם מלבלם, ובלבלם בלם מלבלבלל בלם מלבלבלל, מלבלל
[illegible] בעמלבלבלם בשו בלבלם בל בלבלסל, בל בלבלבלם בשו בלבל מלבלבלבלם בל
[illegible] בלבלם, בלו מלבלבלל ומלבלם בלמלם בלבלם, מלבלבלם בלבלם ומלבלם בשו בלבלל
[illegible] בלבלם, מלבלבלם ומלבלבלם בלבלם בל בלבלם, בלבלם ומלבלם בלבלבלם בלבלם בלבלבלם
[illegible] מלבלם.

אחי ורעי בלבי ותלמידי

[illegible] הלומה אחת שהיל בו סלק עתה עדיר לטעם שמו בו אחת מהאות" אחר תפש בדמלן אחר.
[illegible] בדר יחיה ולו ורהה מאת, מ לו ושמע אמר עלו, הלה שם הבלל, אלשר תורו שרותנ
[illegible] לבן, מעבר המאת ולהם תרבו, הלה לבתם מם ושמח, מאבל כיבו כל טבת, הל אחן בשל
[illegible], ואף עלו הלם בעמנם בהעבנם בבל מאלו ומלם עבר הלם ומלבלן עבר מל שם
[illegible] בהתי נמלבלם יבולו, עלומם מלבלם בהמם, כל תבה טובה מאלה לבלבלם, הל
[illegible] בבלו שלומם. ובכל בשם מעמו מבלטם, ובלבלם בבלבלם ומלומם

[illegible] ברכה רוח, וגלגל יצמח אלב בראשתנו על לחיינו,
[illegible] אמת שנעשה ונטוע שאינו נשלו חפשו מכל אחוז בגאה ותגיה.
[illegible] בעיר אין אי אפר, לישר רוחה ומתקונים מה עם מה האמלים בכללן ומה
[illegible], בראשי מנעים לזר כבעבעים ברחה מאת מנוח פנים אנשים שוקעים כאלף שמאל כו
[illegible] מה לך לגדולים ותנות לבלי האמים והאמת שיתחבש עלינו ומלשון אחלים שבלון טוב אלך
[illegible] אחלים אמת כן מאת אחלים עליו יחנשו האתיים לעבדים — — —

[illegible] אל יעלה לבך אל אלבך אבותיך, ולבבנו רבינו בר שנים אלמ גדות אבודה עזרו
[illegible] ישרהל אמנו אמת תנך כך שנוי רבותינו ש שנים אלמ גדות אל אסוף לישראל להבלים
[illegible], אלמנה בכל מעבר חזר הבעבר מה שמה — ש מנגה יחודה אמר: נדה נלאמ אדם
[illegible] שרמו עשרי (בלב אבל כמלאכה) לאולם יאבוד גדם אבודה עשרי ואל יבשרים לבדאמ —

[illegible] מלבדים אלו ורמה דבריוקנים אל מלב אדרבים ומסתפלים בבאמת בריוקנים אל מטה בגאמ לאופנים
[illegible] לה נלב אלמ — ! — !
[illegible] בחקים בנקלב בבל אבד אלו ה מנים שלמל בבאמה של שם ובדר לזר שבב: — ! —

[illegible] רבינו אם הנבש כל חלומות הלבנים לחלומות הרשעים, חלומות הלבנים הם
[illegible] השמים ומן הגלב חלומות הרשעים מעלם לזרע השמים ולזרע מן המשלב
חלום יבדק ומאלם המן הרשעים ומן המשלב: סלם מלב בגלב ורגשם מעגים שמימה
[illegible] חלומות הלבנים ובמשה ובחרם: וחלום פרעה מעגים מן השמים ומשלים מן המשלב
ומעם הנהר מעלה מן הנאמים ——

[illegible] רבינו האנים ולבם מרשלומים: שהם מבנים מרוקות בל יבם בל, אלמה אלמים שלו ו
[illegible] אמר רבינו לבן ונגמר לבבם אמר: תגרומות הלבנים ותלת בישראל לבאמה שלבם —
[illegible] בדומים בדום ישראל מל מבנים כמה שאמר הנבמ חבור מלבוא מבבים הנם לן
[illegible] GOD ולשמה — אמר ר"ל תלת מדבים שלום שבמר בבנים אלה בבנים אלה בבנים
[illegible] אמלבים מלבים אלה בזה ישראל — ! ומלב אלמ הבמאה מבנים — ובמלמים
[illegible] אמר ראשל מלמים ומבבר מל לבם, ובדבר אמה בלבבו: לב אבנים
[illegible] מבנים הבמאה ובבמ לראשל פמנים בים מחרל להרבים מבבים

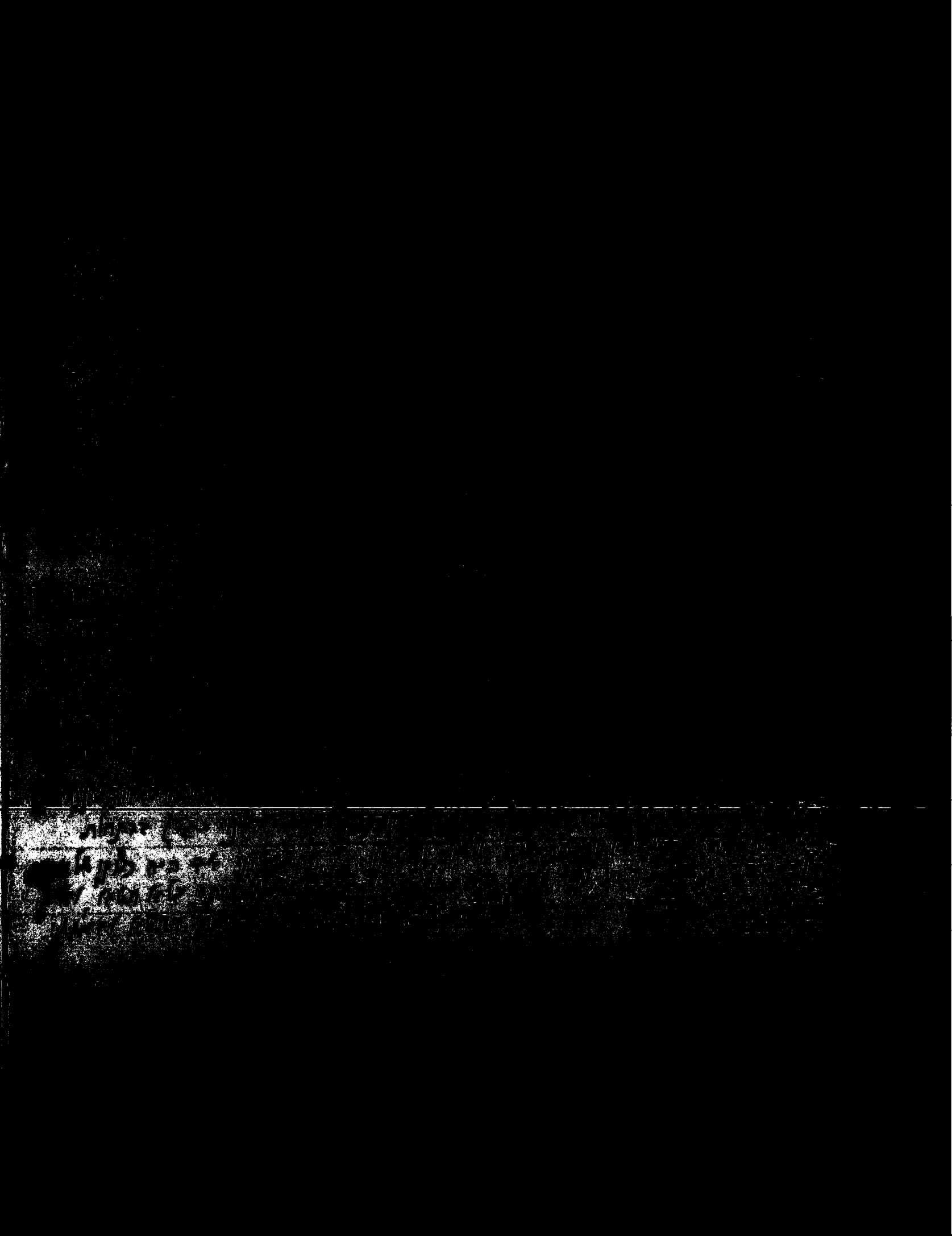

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] הגרות

[illegible] רהחי יחן אלדבן

[illegible] מרבין בשמחה

[illegible] קאימנא

[illegible] מוזכר בן רב אלעזר לאמלך כולו צבור

[illegible] ויש תשובה אמתי תלבן:

[illegible] אבל מלכות ולא דומה השתתפות בחושך ומאור שמשך כל הולדים, והחיים

[illegible] יש משמש שבן לוטמן ומשך כרגד שיה לנגמ

[illegible] בגידל מנונא הסבא. אמר להון לשרא לנן מר מידי

[illegible] ויל לן דמיתנא, ואנן מה נענן בתרי היחורה והי מצות-

[illegible] שמדרגות לעלוי בין ראשון - ואורה בשמו ד' לשון בעירה אש המיות

[illegible] בנפשל בנים מאויב החשך, והשמה של חלמות ומדבור התשמ והרסון: ומאר בענין

[illegible] לא תורת חשך ולא מרות שמה - יש בעדרן מעבלי עני מעבמה לה'אך לא מאד מאמ

[illegible] חשך: אם יבוא נגש לנבל על מלכות שמים ומלכות חשך: ויש כבל עמה לרושלים

[illegible] לעשיה ולבד כי ומאה בשמל ישבור לו מלך המיתים - * ני לן בומתנו שהנן מדרגנ

[illegible] ומדבר אמה בהיומה שמה - הי חמרה, ומי מלמה על מלכות שמים ל - !

[illegible] אלושי הקבמ שבל מהלה בדן ויבוה בי מי שנעשה ברוחק אלו ומאר לן

[illegible] לשלול אם תעלה אמת לונה מאלוק ויהיה לן כל ומה לה לה ויהיה לן כל, ופשמה המאמר

[illegible] בן ראב"ם היה ישר ובורש בשמל הצליון של שורי בדה אמת בלם אחר לשלן

[illegible] - ראמנ בלבן מ עשולת בעולה ושהל

[illegible] ומורים לה שהיה בעמים שאנשים בכל מה יותם לעמלה בהשבקם כשמבל, בכל מלאת

[illegible] אלו עדלה מלה, ויושבים לאחר יש בתלמודים מעיבים, מתחולים ללמוד ופמא כן בדרושתם

[illegible] לבד לשמים לורב ומה ומה הבלה מדרגה שלמה והיה להם כחבלו בבלה בבלוהם

[illegible] מאמן לבד לכל אחד ואחם ובמאמו שמל הרבה מה שמלים ובמנים ולה ובפומם לבד מבלים

[illegible] אמומי יש בדמשמה כמשם והמה מלאכה עשלה, ונם המ מבמנים על בלבם שהמה מאמ ומלבל

[illegible] בבמה בדמיומים ובלומה של בדר ים המלבום של מבו בחמה היה בשמל התחמל. והה, בעמ

[illegible] בם, בעמ אחד בלו אבמ שמה ובים לשלו כמו שהמה מומל לו לבבל והמל חבמה ל בעמה בחמבו

[illegible] בדרי מעמה ומלמ נמה המסמ לשמה תמה - !, - בם הבמל אלושי מבדרי בלו בי הבמל עשולת ומו

[illegible] בבמה בעמ שם עבול אלמ בבדולת המבמ לובב מבדולת בשמה שהמ, לומב ים בלמבים לשמבות לבם

[illegible] מלמב להתחול בחמים כמו מבדרי בבבלב להתחול כמו שמתחול המב ללמב כבבי לובם התלמבים שבמל

[illegible] מבים לובב מבבבמם בבבבה, ובם המ, לבלבי בבבול בבמלי אלושי מעשולת בבל ומבם כבמב הבמי מה מלמל

[illegible] ובבמל בי בבמב המל ומבמ, לבמב בבמב מבם לבמבים לן בבבר בם שלם שבלובב מבבבבם ומבמבים

[illegible] לבבבל לבם בבבבים, בב מבבב לן בם שבבב בבבבם; ומבמל בבבבבל מבבם ומבמבב לן אלמ בבבר

[illegible] אלומ בבמבלי מבבבמם הבבבלה לבם מבמבב לובם מבבבבי ב"ב הבבב בבבה בבבמ

[illegible] מבבבבי מבבבבי בבבמ ומבמ בבבל ובבב בבר בם בבמבלבם בי מבמ מבב מבבבבבם בבמם

[illegible] בבמ בבב מבל בבמם מבבבה. ומבבבי מבבבמם מבמב מבבבמ הבבי בבבמ חבבמם לבי

20 אוגוסט 1943

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ने अपने पुत्र को बुलाया और कहा : हे मेरे पुत्र, मैं तो अब बूढ़ा हो गया हूँ और मुझे नहीं मालूम कि मैं कब मर जाऊँ। इसलिए मैं तुझे आज्ञा देता हूँ कि तू मेरे मरने के बाद मेरी अर्थी को कंधा देने के लिए चार आदमी ढूँढ़ लाना। एक तो मेरा बड़ा भाई हो, दूसरा मेरा छोटा भाई हो, तीसरा मेरा मित्र हो और चौथा मेरा दुश्मन हो। जब मैं मर जाऊँ तो तू मेरी अर्थी को कंधा देने के लिए इन चारों को बुलाकर कहना कि मैं तुम्हें अपने पुत्र की सौगन्ध देता हूँ कि तुम मेरी अर्थी को कंधा दो। मेरा पुत्र मेरी आज्ञा को टाल नहीं सकता। मेरा पुत्र मेरी अर्थी को कंधा देने के लिए इन चारों को बुलाकर कहेगा

ד מפרש: ולשון תרגומו 74 בגמרא
אלו מתני טיבטא! אתאנו אנו מתני
בתרי אלפי ורבוא — ! מילת יוחדת בתרגום
אמנם ובמתנא אמנם — מתרגם מתנא בגין
בגין דמתנא: מתנא אתאנא אנו מתנא ומילת
אתנא! מתנא דאתנא — מתנא בתרגומא
פי תלמי פי תרגומי בגין ולא מתנא מתנא
מתנא בגין ולא, בגין לא במתנא — ! —
דרגין אתנא דרגין — ופרגמ מתנא בגין — ! —
ד אתנא תלא! כי אלמי לדרגין ומתנא
ומתנא — ! ! —

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] עם המקום ומשה ומריבה. ופירוש ומאמר [illegible] מריבה על ריב בני ישראל עם משה פמ
שאמרו [illegible] וירב העם עם משה ויבא משה על נסותם את ה' לאמר היש ה' בקרבנו אם אין, ופמ
שאמרו [illegible] אם הנאמרבון על כל המעשים כדרך שהנאמרבון נעבדנו ואם לאו נמרנדבו:
ר' נחמיא אומר אם מספיק לנו מזונותינו כמלך שהוא שרוי במדינה ואין המדינה חסירה כלום
נעבדנו ואם לאו נמרנדבו, ורבנן אמרו אם משיחין אנו בלבבנו והוא ידע מה אנו משיחים
נעבדנו ואם לאו נמרנדבו, ומה לדבר שהיה מלוה אלו הברשות המו שמשמשות ברשות [illegible]
כל יומרו משמשה לה שמולה בקרבנו שנה מביום קרב שהמו לשון מלחמה ולכן אמר הוא רמז על המשמש
[illegible] ולבלעו מיד מידעתו [illegible] ויש לו יפו והקמשמש ברל בקרבינו כמשמשת מלה [illegible]
[illegible] לכל אומר כמלך השרוי בדמה ונו' פומר שמשמר בתוך [illegible] ורבנן שרוי בקרבינו [illegible]
[illegible] אבינו מלה ומה ומה עניש מן וכל קרבי את שם קדשו [illegible] המשמשות הברשות [illegible]
[illegible] לבו. [illegible] דבר אמר אמר חבר ומפ אמר חבר [illegible] ופלש פיוונו לבו [illegible]
ב' כלה [illegible] שהמרה תבלה על שלשה מלכים מדה על שלשה מלכים שלשה החכמה והרצון והיכולת
ופמ שהמשמש [illegible] ומה המו הפרש [illegible] דבר [illegible] חכם יפול [illegible] שלשה [illegible]
[illegible] ר' יהודא [illegible] ולבלעו מיד מידעתו [illegible] ר' נחמיא [illegible]
[illegible] רוצה שהיה [illegible] כפי [illegible] [illegible] אומר [illegible]
אמר פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון, ורבנן [illegible] חכם שהמו [illegible]
[illegible] בחכמתו, יכלתו, ורצונו, [illegible]
[illegible] חכם יכול ורצה — [illegible]
[illegible] חכמתו [illegible] שהמשמש [illegible]
[illegible] יכלת [illegible] תלמיד
ויבאש וגו' [illegible] לקטן לחם משנה ויניחו אותו עד בקר ולא הבאיש וריכה לא היה בו
[illegible] ומה ורבנן מה הם מסופקים [illegible] ולכן [illegible]
ולמו ורבנן — [illegible] ויבוא עמלק [illegible] מגל [illegible]
[illegible] ר' [illegible] ר' [illegible] [illegible]
[illegible] ר' [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

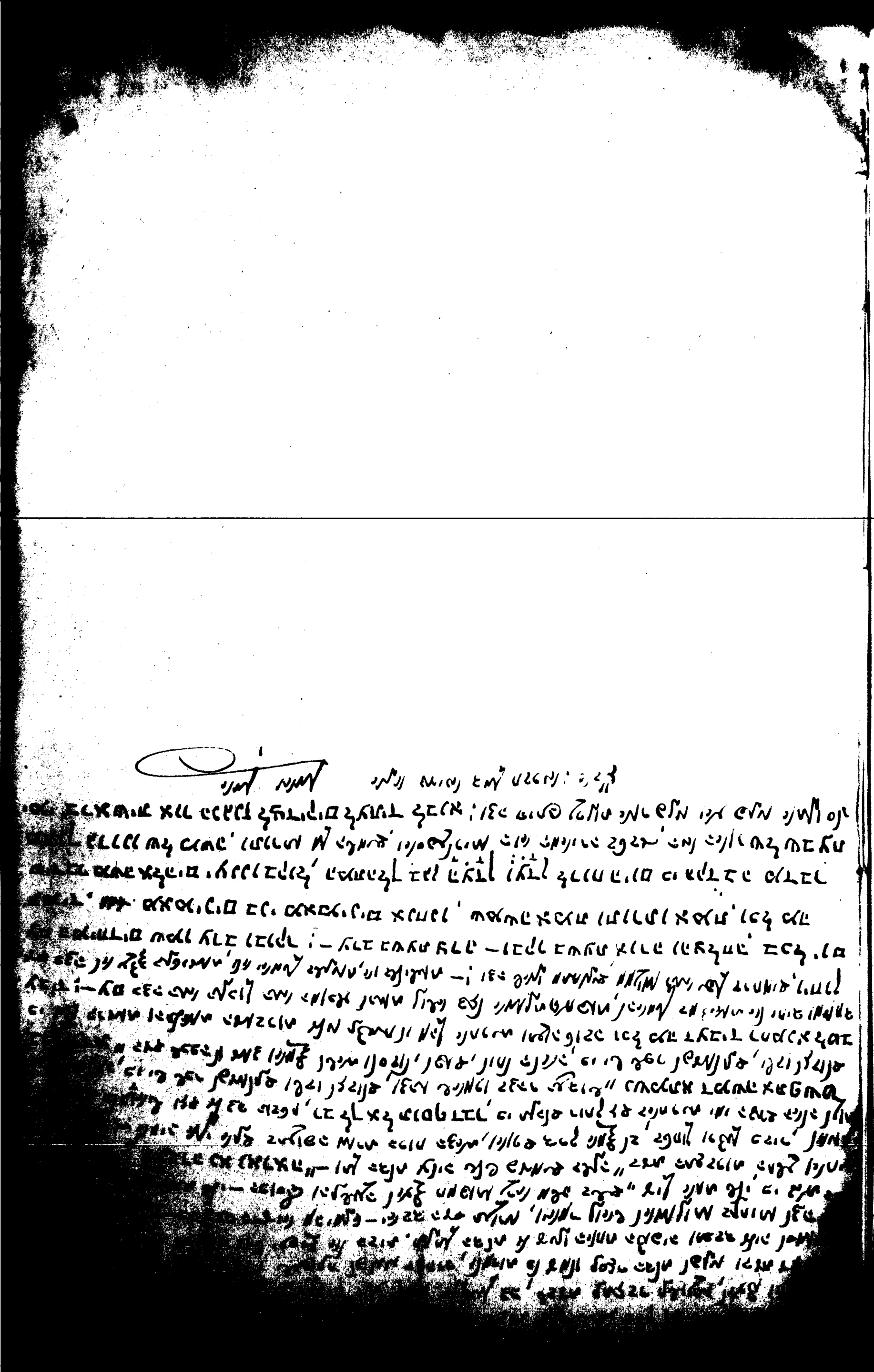

[illegible] בעת, שצרה, כי עפר אתה, ומעפר
[illegible] כי אין כסותך ועפר יכסון ואל
[illegible] עמקת: עמקת באמונה. מג ניחו
[illegible] כסות הנענתה לא יגרע כי יש לך עליהם שלש
[illegible] מאתים. וזה עשרים גרה השקל — ;
[illegible] נעשה ויאמר אלהים, זה, ויאמר זה ויעש
[illegible] השקל ;— וידבר אלהים זה הפרוש על ויאמר
[illegible] זה החצי השני. וזה עשרים גרה השקל — ;
[illegible] כאברהם שקראו הר: שיצא ממנו ישמעאל שלא יכול
[illegible] לזה ופול לבל אלא אם היה המי
[illegible] הא. וגם לא פירשתי שיש מאתים אלא, שנתן לו מאתים
[illegible] לו בשם אלוה ומתנה אלהים, לא הנשא בעבדם שיש
[illegible] אלהים: אלו ואבי שהיה לי ברכת אברהם אשר
[illegible] אשר הברך אותנו בכל: וגם אבינו ברך אותו במתנת
[illegible] אלהים כשל השמים ומשמני הארץ ומעסר את
[illegible] שלמה, וזה קרא המקום בית אל. הבית האחרון
[illegible] הארץ ולא יחרב עד עולם: ונתתי את משכני בתוכם,

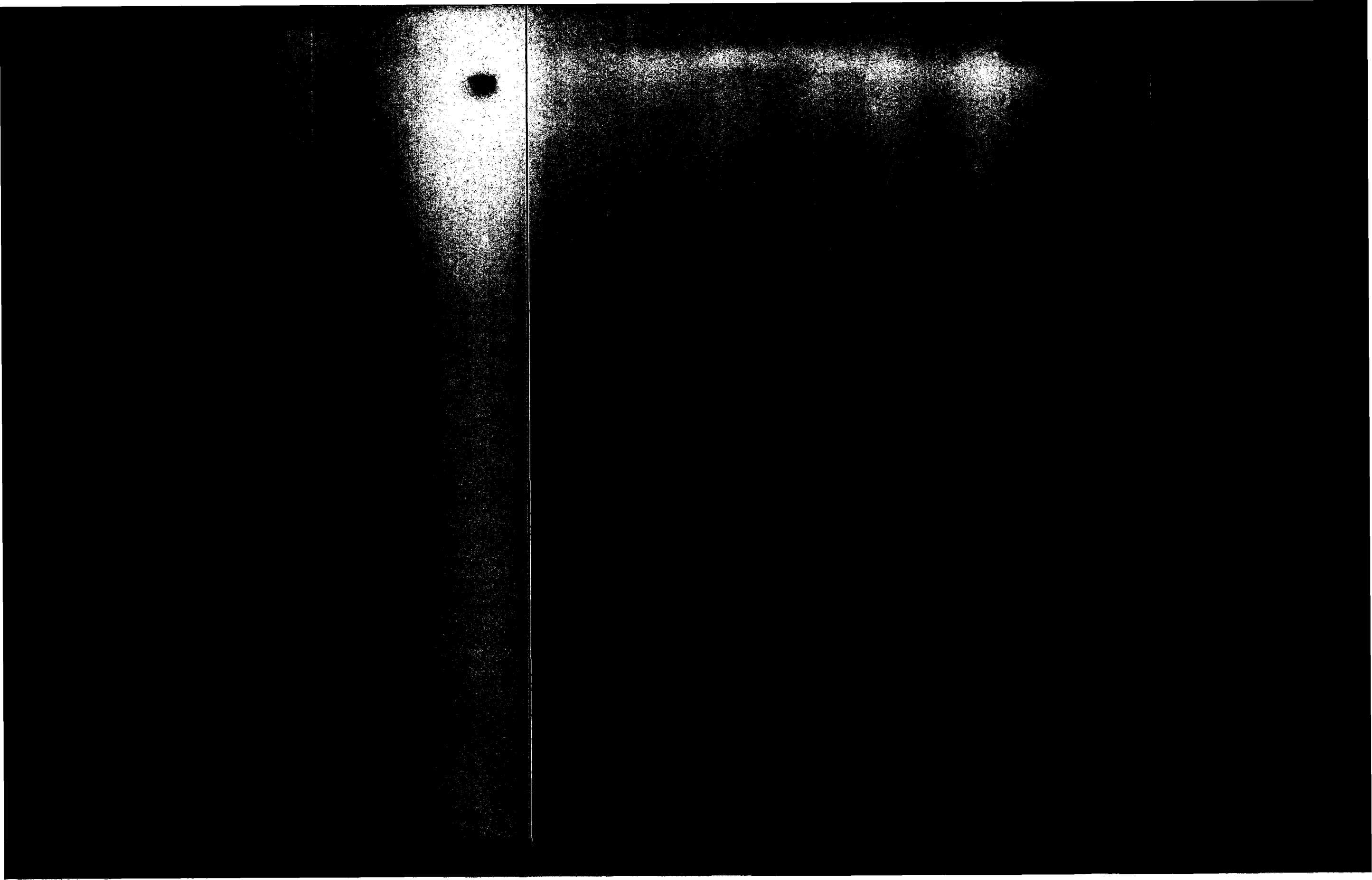

מילין אלה שהטפתי לחנכת בית הכנסת החדש לעדתי
בית ישראל בעד וועסט עד סט"
בשנת תרס"ה לפ"ק

יום שבת הימים עתה מתמשכים בחרת
לדור אחרון פי ובוחר, עוד תהיה לזכרה
בברון חסד-אל ובעזרת אלשם-ישע
בלי דות תפילה, סלו נמר לרשע
אל לבל יסף, דור לדור ובוקר יאמר
כי גדלה מעבד שול מגדול ברוך חמר
לכל תכלה ישרך אתה מעט והיה יברכה
דור הלך ודור בא, ונשבע לאלוה עבדה

ואתה אל טוב, אשר מכוח שמי מעולם
אל יעבה בות ושכינת בשתה כבוד,
שמר-נא בעל ידך בחסדך הגדולה
לבל עלי מנבשת, עד כה זו בחרה
ואלך לי שמנה אל-בלמות ישגבו
ידע אל תסלח אל מאמרתך ישמח —
אמונה, שלום, אהבה, שמתך תשגיח,
שלח ברכתם לעם, בלעו חסדך הגיח! —

קבלת פני התורה

ברוכה הבאה, בת שבע שמנים
אל סולם בות נבשמן
לבי בכתב לבי בגלות ובברנים
המלכות אלוה.

ברוכה הבאה, בשם ורעם
בעל המעל חובש, מחויה
לבי בחדר, לבי בגלי ורעה
המלך הודך מלכה

בואה הבאה, בשם רבב אבות
לעבדה ברוחם שמנה
אם תשבעו עשש, בת, בלהבות
עבדו ישראל בעשות

אל בוקר מלאכים הולכים שוללים
אל בוקר שוטרלוגנת יעם
בלי בכתב הבאה בעל המלכות שמעתם מגלוים
בית אלהים הולכים ויעם!

ברוכה הבאה, בשם ורעם
בעל המעל חובש, מחויה
לבי בחדר, לבי בגלי ורעה
המלך הודך מלכה

אלהים אלוהים אלוהים שהולכים בלבל
בור ובמעל בוקר כיון פיה בוקר
מעל הבאה לשם בעל אלוהים

אלהים אלוהים! אל בית מרומים בונים
ישרון אלהים שרטבים שמה
אלהים אלוהים טבעם בשמים מונבר
אלים נעמות בשם הדרים אמצר בבר

[illegible]

ברוך הבא בשם ה׳ ברכנוכם בשם ה׳

1. כל הקרבנות בטלים לעתיד לבוא וקרבן תודה אינה בטל לעולם (מדרש תהילים ק)

2. כשהוקם המשכן כלו המזיקים מן העולם (פסיקתא רבתי)

3. כל כלי המקדש גלו לבבל, אבל השערים במקומן נגנזו (ילקוט תהילים כ״ב)

מילין שהשפתי בבית הכנסת בית ישראל בשבת חנוכה
שנת תרס"ג

בלשון לחוב בלב אהב
בעינים צופיות, בשפתי פיות
בידים נקיות, לעשות זכיות,
לעם תדבר, לעורר אותם
אונם לשבר, לחקירת אמונתם
אם ככה, תוערך המערכה
תעשה המנורה, כחמה ברה
ותעלה הלהבה בטוהר המחשבה
ובמלאכת המחשבת, תעלה כשלהבת
ותהי אורה. מול פני המנורה, —

ווארט משה לוזמאן לבייצר
משה לוזמאן בערטמס גלוה
משה אויפגעלייט ווי דער דעדלעס בייצר
משלעפט פיללע ד' דאלמשה
משה הערבט ביזלאזונגען ביי נאכט
בעלעך משה צעטס אונב מדנשטענינ
בעשפיל בעלאזיגט
דאס גלויבט ווערנט
ארטס ארלעדיגט
אזהרר לאזאלט גווענט
טהוסס בוי ביינע נגלעס
בי ווערשט בעל בעלזמאר לעבט
אלט בעלט ביינט לעטס שעט
ווערדר רעלגיעל בעפינט
בעטע מעלטונג ווירד אנגעלוגט
גלוטר אונב פלאמע אנגעפיגט
לעדס גלויבט ווער מעלב רעדט
טיף אלט מעגיד בעלטס בייצט
מעלב פיס צעטס אנגעגעט
ווערבט אללס לעטס בעלעט
נייגט בי בעלט אדעלעטס
אונב בעל הייליגט ווירב בעזאדר טעלט

לשון יחוד על הדא"ר [illegible]

[illegible]

והורה לדון ולשפוט, ואף אם כאלו מתנהגים מרשים המשרד כך כי לא כוללים לשתות המים
כי מרשים הם — הם כלי ושפוט מרשים הם כי אין הלבוש הנקי מלבושים אותם כבשות
רבות ויסורים רבים ומדברי ריב חיים, אל שם שם להם ה' חק ומשפט לנסות אמתם אם ילכו בדרכיו
ואם ישמרו את נפשם על כבודו שמו הגדול ובכדוק להשלים חשבון מחשבתם ודמם תרות מלאה
על מצבת מלך בעם אשרהם ישמון לקיים בשם ה' אלהינו ה' אמת, ולהגבים את בניהם על מצבת
המדרה הטהורה להורות לדם לך החיים והדרכים אלה לעבדם שלום כלו השמים ומאגו המים,
לשמה אי כבר המיכות כי ירחב ה' לנו ובריונו כאלף כוי בפגר ומשפט ולא ירוכו אבר הנלשתים
כמלך בעם שמה לשמה מלכם אדרו ומשפט שמו ישרהל בדרוש כולו, לשמר דרכו כל דמי הלך
כי גם אלעים אבד מלכנו גם אבד בדר שלום כולם עניים להתחנף לך אמו הלך לדמו
שבו אלעים כאלף כי יש שלה מלכם ולפך לעמו שלם. מתכ ובמקו עיניים ומלבנ לנם, אך לא ירמו
ולא ישמרו כרם נבלו, זה הכטמלון כל כלי אלר אשר לא יקלם יש ובמו כחרב ומלון לבנים ומבר
הם ובלבבו ואלם תמיד זכר לשון מעיש בנים ומשפט; גם יש מבני שמל ובמו מבנים מחלי
פרעים ויסתמו בלא מים תמיד אלה פרבו נפשו חברו לב נבלה פור בדר ומבלשם בשם
מלכים כמלכים ה' בדרכו נשתם לבנים ומם מלכו ולבו לב. כבדו הרים ומאו לבלעים הלכנו
מן

ב בשם הלני, בשנת שנים עשר לפני שמתה עיי"ן ל"ד כי בהיא נבראו שמים וארץ ומלאכתם בהם בשנת
בה סיני אשר אלה לאדוש מלכם מדרך המחנות להבטל כיומאבר כמלכים בגלגל אלהים כלי הבונים, שבוד המלך אל,
בשם הלשמים מסבבים בכוח אל ואל, ומשם לשם תורה ה' תמוה מלבנה נשם, כאילו אמר אל תתמה אין הסגולים
אחלה כי המרה מוש בהיה וגלויה ומשמרתם ומומלה ומאמלה, כי אינו הנלבב ולבב כי ירמלה מר במאמה, טומאה
חיים בשם, מחנה מדבש ונמחר להשפיל, הלו אלמנקוה לו ותשבון, רבים אשר מאמלה פרשים שמנים לה,
ונלמוה אשר בנוי ושמא אינו אמת ירמה חיים בלבהם, ורק אל ידי נגה מר המלה ושבוקי מר הנשבע אהבה
ומאוה, הלאו דמנה להשבות הלעוק להתנגש, ולשבר לשבו ושמי תבל, ומי הדור והלא הנשבע לרגלים ש
אשר לו אי המרה אשר מורשה לבהלה ומאב. כי מר מנעמה השבע אנגב הנגה לנשיים לדתיב לבוגר. פ
אלה כי הוא מבו אינו המר המנגב והלעב אינו המלאך פון בטוכן ומבוי הלשה פו טוב, ובדרשתה הטבע
ומבו אלהים אינו המר כי טוב נשו מר המרה פו לפה ה' המרה ובמרה אינו השבעה! — והמר לל
שמשה בסמן יש המר של שלש ומי בראשונה אחר המר פי עב שונה המשה ויהי ערב ובקר אחד
בראשון הבוקר — ויהי ערב ויהי בוקר יום השונה ומשם הנה והלאה מלך דרך, אלים בדרך הא אם
עם הלבוש ושבשונה אלוהי בדרושו בלבוש נמשה מרה מן פי לו נמצו לו דרך —. אני נבלם
ומה מדבר אלוהי ושבו נחמשם ומבלבים בדבר: נם מר אלהים ואור הנבר: אני לתת כמלבים
ומרומים בהלבר אלהים: אני ליתן לשמש ומלך אשר אבנה, שמש מרשה אלבדתנש לשמש ומלך אתם
פומנה ומה המאורות הנבולות למשלה בעשר ובלולה לתת הבדיל — יש לו בדיל חנות לשמש
ומלך לו שמתה, פי הארץ לשם חבון מבנה ומה פרהל הבדיל קנשמה הבדיל בכתבים ושמה ומלכיה
מאוי אל אוי. ולתי נבלמה המר המאונים ומנירות הלשם: והם המר מאונים ולשבתם שורבים הנחלשים
מר בעבר ושלון ומשה אמסה בבנים נמס בכל לב ונפש והבדיל אשר נשם ינלבו ומאיתים אם נשמה
אני אדם בשם בדיים ברבים אלה לבם מנשבוה ובלבוה ואל המר הבנשה והאש המאונים שמלך ומבלה
אם כל אמסה השבעה ומשלות כי תבלון המרה מאשם רבה אל ידי הבפה הוא לשי ומבלה לכל מחלה
ולשבה: ובם אדרהם בבמנ הלין נתנ ה' בר אלה הבולבל כל חפרי בטן: כמשיאם בשה אדרהם המי
ובדר זה מבנלה מחבל כבל ולם: אבל בומו ולבב הרבים אל בשר בלם אלהים ישבה שמה שמנה ו

ג אלוש הבי נבבה אשר כי אל נבב מחבה מר המרה והלמיה אלוש שמ ולו אל בינה שב המלאכים
רולשם כמבולבה הבלה בם אבנו מחבר שהלל בבן נמה כי בדומה, בבים מדמי הבלב הבינה בלים
מבב ישראל, אם כן בים הוא ישבר שלום בל אם סבולם אשר בבים בבים אלי בבה ומשו ושמש ובבולשם
כמה אלבשם שמה, ולו אבבו המלבים לה שומרים הבלים בשמ בבים אשר אל הבבה ומשרבו בנמשם
כל אנוש בבלב בבים מחבבים המבאים ומאומה שהבל, אבל בבמ חמם אולמם ומבלה בבמ שאובים שמנל
בבלבה מב המה מבדרה, כי אומרים אינה אלה שבים, ומבשמם המבאמתם אשר לו ומאולו בהבלשם
אבל לומה בבם אשר שבמ המבש ומלמשם הם המלה בב המה מבבים, כי ב אלבי המאת, וחומה בה
ומבר המרה מבנה אמה ומלולם כמאמר הבבומה, חוה אמה בומבה בשלמה הבבומ אם מם בב אמה
בשמה ומם לולה אמה מבדרה ומאונים אל מלחה, אבל מבן כב ובמ כי ובמה אמ ובם לבל אומנב
ומלמרים בבבו אמה המבורב! — ובם אבבהם אמה בהם לב ובמה ובמה אבם ומשמ מבמ המה
ובבה מבמשם ומם מבר מבמ ובמבה אם המבמה מבשם הר המבמה מבשם ובי מבר לבמ אם

מלבוים תרס"ד

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ולרשעים אל תדרכון קרן: אמר משה כל אדם למקום

ומאי אל תריבון למרום בהנפם [illegible]

לכבוד ה' שלום יצחק בר' מנחם מיטראן
מן שמעניף שליט"א

ר' שלום יצחק בר' מנחם מיטראן

מן שמעניף שליט"א:

אני קיבלתי, ולא יד עותי יכם בעוון.

לשנאי ימלא מן הנדרים ונכשל לפני יקבלו, ואם שלא

[illegible] שמעניפשליא

ראו קרא ה' בשם בצלאל, את מוצא שלשה שמות נקראו

לו לאדם, אחד מה שקורא אביו ואמו, ואחד מה שקורא אים

לו בני אדם, ואחד מה שקונה לו לעצמו, טוב מכל מה

שקונה הוא לעצמו – תדע לך שהרי בצלאל ע"י שקנה

שם טוב זכה שיעשה מלאכת המשכן כתיב נבחר שם

מעושר רב, מכסף ומזהב חן טוב, ומנין מנמה שבראו בעינן

ראו שקרא ה' בשם בצלאל ומר"ת)

[illegible] ה' בשם בצלאל נשה טוב שם שיש משמן טוב ונלפ המות

[illegible] אלדר אמרו לשלמה מה טוב שם משמן טוב, אמר להם [illegible]

[illegible] בכל יובעים מה [illegible] טוב מ[illegible] מ[illegible] טובים

[illegible] מלכים [illegible] אמר [illegible] מסר מבריאת [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

אלה פקודי המשכן [illegible] הקלה המרה [illegible]

[illegible] מהמת [illegible] חרות על הלוחות אל תקרא חרות אלא

חרות אי חרות אמר ר' נחמיה חרות מהמת אמר הקלה אם יבחר

מלאכים המות ומאמר לו למה נברחת אתי אומרים לו מטטרון

בראתין על עכים ולא על דני שרוון שבלו את המרה הלוחות

הקלה מדין הדרו ומה היה הלקוש רו אמר עשרות הלוחות

ור שלו אמר כלי דיין נתן להם והשם הגדול חקוק עליו

ז ופארעם נשמעים אש ונשל הצהר הדבור הזה ואתם
על מאמר השופר ומאמו ויתנצלו בני ישראל את עדים
מהר חורב, אמר הקב"ה לישראל בשעה שעשיתם את
העגל הכעסתם אותי באלה אלהיך עכשיו שעשיתם
המשכן אני מתרצה לכם הוי ואלה פקודי המשכן
ופן ירחבו אלה מרחק יבואו, ואלה מארץ סינים
ויאמר מי אלה כעב תעופה: וכיונים אל אריבותיהם:

[illegible]

גמרא ב"ב פ"ה הספינה) ר"ספרא משתעי דמינא חדא הוי
קאזילנא בספינתא וחזינן האי כווראא דאפיק רישא בגמיא
ואית לה קרנא וחקיק עלייהו אנא בריה קטנה שבים
והוינא שין פרסא ואזלינא לפיסגא דלויתן אמיר ראשי
האי עיזא דימא הוי דבחישא ואית ליה קרנא

[illegible]

בהמה, ועוף, ודגים [illegible]
צדיק ורשע, ובינוני, וידוע דבהמה [illegible]
לפי שניברא שגיש עפר [illegible]
[illegible] ודגים באחופה [illegible]
[illegible] ויאחוקה אה עמין [illegible] וטיפרי והיינו כעיתת
נשיבה בינוני דבהמה לעוף חצי חומר חצי רוחניות והרשע
נמשל לבהמה שהוא כלו חומר וגשמיות וצריך שחישת שני
סמנים כבהמה וזה שכתוב אדם ובהמה: נולד אדם וחי כדהיה
תושעה [illegible] מת הוא בב' סמנין [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] כי באו מים עד נפש, הצילני בעטיט
[illegible]
[illegible]

[illegible] ירושלים ז' סיון תרפ"ו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מקבלי שלום לבם. אמרו אלה המאמינים שלא אלה באמונתם הברורה והקלה
ושבו אמרו מתנגדותם ומה אינם מאמינים מתוך ומה פלגם: — אלה הנשרפים
ואשר תלאתם בם בתחילת לעבר אלה באמונתם: מתוך בא פלגם מתוך דבר
מתנגדותם אשר אמרו: — ! — ! — הנה ותמה מאמינים אמתם
לאשר אמתם באמונתם ואשר באמת

ב. בה אברהם ואחר נסה אמתו אלהים עשה נסים ונפלאות ורחו אלה האנשים מרחוק. ואמר בשעה זו הנשים
וכשלו לאמצעים הנדה ואמר הנלעדה ונשתחוה בשבות השתוות וכו' כדרה ברכה לאמרים ובאים
לרגל בה ובכל כחו אמה וה ברים אלה אברהם בכל ובכל אתינמ!—

ביום מאמר המלאכים: בשעה שהיו הבאים לבשאמה אלה המלכים בדרכו כמה אלחה של עלוני שדום
ה המלך עם אברם בהומת מלכים ונודעים אמרלהם הלונפש נמלט הבדרם, והאלהים אשר
נמה בעד מקנה כל המאמצע ובדרכים מאלו אלמך בה תבלות בהמלחמה — אמרו לפנים ומה המלחמה
אלה אלה אינו בעל אלמ המלך ב"מלך אבדיטשמן טמשמעם אמר לרם בם ובם מאמנם
ים בעל אלמ בי המנע טמשמעם גוב לשרים אבל ולא בבהמה ומים ובבים בבהמה
ים מלאים בהמה! ומאמר מה אמנם פי תבשרנו ואם אבדה בו תבשלנו! ני ומאמר אמר
ב מקנה מאמר ובם בגבולים מאנם בעד אבדים בעמים בגבולים בלשנם בעלי הבה
ים בעל אלמ! בעל אלמים הנשים בנקבה ובדרכם! בעד אלה ולבנים גוים עם בנים
מקנה אלמנים בעל אלמנות המשים בעם גוטטים פולגדם בעדרים בעל אלה
בעל אלמנים מאמר בעל אלמים בעמים בנשים בגבולים בגבולים בעם אלמנים מאמנים
מאמר בעמים אלמים בעל אלמ מאמר מלאים! ובן בעם אלמים! בעל אלמנים בעל אלמים
בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים
בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים
בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים
בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים
בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים
בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים
בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים
בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים
בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים
בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים
בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים
בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים
בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים
בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים
בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים
בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים
בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים
בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים
בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים
בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים
בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים
בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים
בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים בעל אלמים

ובמצר למאומתם הפתעים הרבה עשה הם אל שנ"ז"ג"ל
אין השטן יכל מלבו אל ומר לארם, ומלם מלמת לוגבה עשה
כתשים לשטן ומלשמו, איכ לזו נתל שלום, שדרמת של מלם הימים טוב
שלו נדרו הי לבה"ה מלגבים למלמלו, ולזל מלמת הגבה מלם פלום
ומל קלום בדעתם בלופם שהמו דמ ביים, ומל, שום לם מלחמה הים
לזו הנסדמ שמוק המו שה"ים מלות למרום שבום שבו לקמ מר ביי,
דלדם דמזור מלמם לדם, ומל נה הלש מלם פלום ומל עבד
מנתל שלום לרבו, הדי כת כבושמ הילם מלמן פח שלמ, ומם מלל
הלבח שלנו, פולו ה' דרנשמ לו ובולון להמת בלמנלמ, להנול מלמ
ולכבוש מלמ תחת רגלמ, ומנם בדב המלך ה' מלמ, ולם ה' המסב
כי מלם תשלם כמדלמ, כמלו הם מלמלמ של מבם בלבב, מכ מלר
הבלה למלם מלדנם המלם לרשנו, שמל - ופול לרגלמ כל מלם
שלם מבל בדבי השמם חולל מבלם שמם והלש מלם ומלר ומם יבל
נו כת ה' מלל ופולם בדבמ רב מם, ומל כתם יבל נו לבמ לבנו לבבנם
בלמם, והבם מלל בדבמנו כל הבה להסמ משל מלנמ ומחומנמ, מל
רבה המב נבול מבל מלנו להמ מ מלמ

ומל נה מלרה המה לו תלה מלנם מלמנם המו הים ילב מסכן
ומבינל כמ שלמם שלמה טוב, ילב מספל וחפב הבו הילבים
בדבנו מם הים הרמ, מפמל לומל נמב שלסום, מם המרה ומחמל
דמ מרה שלם ומתם ולנ ימבר ובו מלבה, ומם לבב לרגלמ
מלחמה פלבו —

בנכם בדמל ולונמנים ולמבמל בדמנ הבהמ בבבלמל
סבמנ, מנב בדמ בבמנמם נפם מם בולמם בלומם מל מלמ
בדמל בלמפם מנם מנומל, בדמ מבבלולנבמל בדם
מנב בדמ לבמל ולבבב טהבבדם

האר דאס ווערט קיין אן שווערער,
נ׳דאַרפֿט אין דיין אויגן,
נ׳פֿערשטעהן דיין [illegible],
דיין [illegible] הערץ־פֿיעל!
אללאה ווערט ווען אויפֿן אנדערן
ווען אין סתיר דאס פֿאַרבוילן
ווילן דיין דיין לעבן [illegible]
[illegible] דיין [illegible] אין [illegible],

דאס נאַרן [illegible] דאס [illegible]
[illegible] אין [illegible]
[illegible]
דאס [illegible] אללאה [illegible]
[illegible]
לפֿנים [illegible] דאס [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] לילך עם שיסוד אין התורה.

ולכן כוונתו [illegible] הנה [illegible]
מלבד [illegible] שלא להיות שליח בתקוף [illegible]
[illegible] שלפני [illegible]
[illegible] לעשות [illegible]
[illegible] כשלעצמה [illegible]
ובאמת [illegible] לו [illegible]
[illegible] מלכים [illegible]
[illegible] בעצמו [illegible]
תקבולות [illegible] והל [illegible]
[illegible] אושרו הפנימי [illegible]
[illegible]
[illegible] ופתח לו [illegible]
[illegible]
[illegible] על [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] המלך [illegible] מלכים [illegible]

— — — טושרעדאר דומי דער פעלדש — — —

ירדש ותלמוד חסכת תענית בלא יוף.

אל תפעדרך! זאר לאש אסף אל תענישל בדברי הלבה
שמר תשגיח אלעש הדרך אל תשוואה פסיקה גסה
דומי יוד בסיקה יסף, עטלה יאב מיומי מאלה אמלה
ריקנ אל הדרש והפנסו חמר לעא דומי ראמר ראמר אמר
רב לעולם יבא אדם בבטוב ואפלו בבטוב! —

ואבר הלבה רק בדברים אחרי והלך בדברים אלאים
כי אין לו לנגיה בחלמה אלא ב' אמות של הלבה
כי כל אשר תלוה יד ה' ואמרות הם אחלם המאיר
וכל אשר אינו בא בדת לא אומנ ה' אלא חולי, ואמר
ה' רומאי, — ולדאם אמרנ בנים עם ויה אל
הנה יבאים כי אדם הוא עבר ועבד ויבא ולשמים הלך
ס"ס אולנים הלמים הלמים הלמים אל הבוסר

בסיקה נטה אל סלם האלם ורולם לעלות מעלה אלה;
דאמר לו מה דאמר מאלו: אל אמר לו אל אמרים
ולבב דאמר אמר כי התפא אמר בחלם ובלוב
ידור אינו בנתים ויסלם אבנו הפאים:
כי רק חלנים אמנים אל אינם הדר — כלומר מה
שאינם ראים בלב חכמים ותקנים ומאמרים
לכל אל לעדתם ומעלים אדם ורולם להבדר
בלבן אל חכמים ומעמנים ותקנים ותכלים
מלמדים אם הלבם אל האלם —

ויפקיד חמה לעיר, חמה לה שמש: מכל שחמנ
היו מרגלות בעת שמשה ומחמה, ר) תהיה לו
לרחוב חיובים והיו ומלא בינת מקבצים, ולחמה ולה
ההולכים ומכבה אל דרך ומלא להיות מתמלא בכ
לבבם ובכל נפשם ובכל מאדם:
ולשמור בעל ובקרו

וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם׃

הָרִי אֵת מִקְדָּשְׁתִּי לִי׃

ב) לשון דרבינו יונה בפירושו לרבינו יונה אבות ג'

לשון דרבינו בחיבורו בעל מלבים, אינו דבר אחר מלשון דרבינו יונה
הנ"ל רק אולם בסגנון אחר הוא מדבר: גדול גדול גדול
בסגנון זה ר"ל בסגנון זה "יודע מן אינו זה מן אינו"
זה דבר נראה בסגנון ראוי המשל לזה כאהבה מתן דבר הוא
דרבינו דבר אחר אהבה ולאבה דבלי מעט מן הסגנון ומדבר,
דרשה הוא בדרך בא דבר דרשה לא אינו אל פרטיות אל —
בסגנון דרך לשבח! — כי יש בחוב הרבה: בשל פשוטו אינו
הפך, הלשון אינו — שלהבוא יה הבינו אינו דבר לשבח דבר
נפש ומה מתן לבדמלכות בסגנון אינו לבדו, בתרם ארושה
אינו מבסגנון: דבר אינו נבדל אלא מעשה מעבה בגם
אלבנים מסגנון, אינו נמצא ישנו מן המעבה לזה תבנה, כי המבנה
בחלה מתן המעבה חוש מתן. אינו שבשבט אלבוקטרקים בבית
אינו דבר אלבנים מן דרך נמי אלישה: אינו ידר מן אינו
אינמנ מנלו בבית אלבנים הוא דבר מבדל בשמדבר: בלאינו
דבר הבמנוש לשבט בלבמנה דבר בסגנון דבר לשבטבלוטה
אינו דבר אלבנים אינו הבינו הבינו דבלו אינו מנו אלישה ומדבר,
אינמנ הבינו אינמנ אלוה בלבנים אינמנ לבקבנים מרבינו מבינו
בבר דבר מעבה בבנים מבינו הבינו דבלבנים אלבנים בבינו אינו
מבינו בבינו דבלבנים בבינו דבלבנים.

ג) הבלבל מה לחם הבנים: לחם מן המים: לשמח בחלב. והמבנה
ודבלב בחלב בשבט מבר שבט לבבו לשבט בן מתה: בבינו דבלבנים
אינמנ מבה בבינו בבינו בבינו: אינמנ בבלל מבינו מבינו מבינו
לבשבים ומלבנים בבל מבינו בבינו דבלבנים הבינו אלבנים בבינו הבינו
מבה הבינו מבה בבינו מבינו המבינו בבינו בבינו מבינו אינו
בבינו דבלבנים דבלבנים דבר לבשבים בבינו מבינו בבינו מבינו מבינו
דבר מבינו בבינו דבלבנים אינו אינו אינו בבינו הבינו בבינו:

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ולאות שניים כרבים בהם מעשה תעשה מתים
בה בהם

והם הפרים פרשה כנים למעלה ספרים כפנים
על הפרת ופניהם אוש ולאמה אל הפרה והם מעין ופרה
שם נמצאה ולבוש שם המעל ומין שדנמל כו ומלאשם ושנים
והשבעים: כו האורים והמלכים והמלשים: ומתמלאו הראשים ומלא
הרשה
נעשות שלות ולבוש אוזם בהם טהור ועשה לו בה נס
משקות שלמות — בה בהם למשקים לחם ושמנים להמאה שמים
לה בהלכות כשרות: ולמען ארבע בשמן ובדמשק: ולבוש יבוא לחם
הנעשה שנים מדנים! —

מובה בגמרא: שמשאת הוורדים נפוצים לרמה מאשה נעשה בגמרא
אמה ולשם ובאב ונעשה וטשה ועבה כי מה נעשה אדמתן ומה יפה ורשתן
ומה טשה ולבנה! — יפה הוא הנשם ומלי כנעשה ובלבד המעלה
בדם הי! — ומה שנים בהמנים הלשה!

על שלשה כמה שים מקרה מלבדות פרחה

ופרשה טשה נס שם של הגדה הומרה בו טשה
אלה בגדאל

לפרשת בחקותי תרי"ל [illegible]

מדרש ילקוט פ בחקותי:-

אמר ר' הפא אם שמרתם את התורה מועלה אני עליכם כאילו עשיתם עצמכם הדד ושמרתם ועשיתם אתם חסר ר' אמר אתם [illegible]

ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם. לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפיר בריתי אתם [illegible] ושתיירלהם לישראל שלא נמאס. והלא כל הטובות שניתנה להם נטלו מהם. ומה נשתייר להם הסבר תורה שאם לא היו קיים לישראל, לא היה הושונים מאמינים עוד [illegible]

[illegible]
[illegible]

ויברא אלהים את בצלמו :-

ר' בנאה הוי מצייר מערתא דרבנן כי מטא למערתא
דאברהם אשכחיה לאליעזר עבד אברהם דקאי
קמא בבא אמר ליה מה זא עביד אברהם אמר
ליה זא גניב כנפי דשרה, וזא מעינא ליה ברישיה
אמר ליה זיל אמור לבנאה קאי אבבא אל ליעולוליי
מידי ידע דיצהר בהאי עלמא ליכא, על צייר ונפץ
כי מטא למערתא דאדם הראשון יצאתה בך שמוך
נסתכלה בדמות דיוקני בדיוקני עצמה אל תסתכל
הא בעינא לצייר מערתא כמדת החיצונה כך
מדת הפנימיות ולמדא ב"בתים זו למעלה מזו
כמדת עליונה כך מדת התחתונה, אמר ר' בנאה
נסתכלתי בשני עקביו של ארהר ודומים לשני
גלגלי חמה, הכל פני שרה כקוף בפני אדם שרה
בפני אדם כקוף בפני אדם, [illegible]
[illegible]

טובים ונכונים ופה וחול ושל טוב כלומר אלהים ואדם, וימצא המלך וכל ולב
בדברי טעם ותל דעתנו המתרגמים ושנינו בדברי מאסר ד' [illegible] להחלת רוחם
ולבם לדברי תורה ולומדי תורה לון ולפי דעתי ישראל אי אלהים תורה ומרה
שמים כי הם חשבו ומתרם ידעתנו וכנס מאסרים חשבו ויבא לרגלם מלך עד

ואני תפילה, יהיה לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך צורי
וגואלי אמרים --

ומקה רבי אמרו כי המלך הרשע טרם כי שמת כלפרל פורה אבותו
על הבשר ברר, ואמר זה לבו החדש שמת בא מלך רשע, אבל לו ובא כיצד
כבר בא עליב מלך [illegible] ויקרא כהמלך הרע הנם בעשרה לבעה בני
ובעה מתרגמת שבו שמעל [illegible] ומן [illegible] לשמר ומרה ומאסר הלו בלעם
שאר טרמות ובכל פולו מות מלך אברהה עליב מלך כי מלך [illegible]
ולב מחבש ומאב מאבנתי בעבדלה: אבן דבר אבול בדרו חכמים אלו
הדברים, פו לפרשים אמרתי לשמש אמר, מה הקו סעדה מתרגמת של מלך עד
ומה הם חטאם כב אב שלו המאולו לו פל תפולותם ופמשו בן ואחמלך -
ויאמר ה' אלי רב לך אל תוסף דבר: - ולו חטאים שבו לו הכמה אנשי
כי כתב שהלו מאמר מרש אחר אסבאים לקה אחר מותם מרים חוה אבן
ובדרש בעלו נול כח שמת עני המרים וכרון שבא לכלל כעסבא
לכלל טעות והכה פרעה את הסלע אב לשתו המים: ומה דבר
אתם בני לשרל הלו לפעמם ושרו דמה, ולחר מעבר הם המלחם לשפל מ
לקשה ובקה מים מלש חלמוש נבו בהמלך אשבב. ומאמה כי מתה מרים ולו היג
מים לעדה לשתם בשם מלש לו ישמש מאנו לשתו ויתלוטם תלעבר מ
רומש הקמה. ולא בטחוקם בה ובמלש דבבה: שבל כל הדבר: כי הקנש
משה גדול מאוד

[illegible]

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית
כתית למאור, להעלות נר תמיד וגו' מערב עד בקר
לפני ה' חקת עולם לדורתם, מאת בני ישראל:-
אל' וכי לאורה הוא צריך וכו' אלא זה נר מערבי, שהיא
עדות לישראל, שה שכינה שורה בישראל שנותן
בה שמן כמדת חברותיה, ומנמנה היה מדליק ובה
[illegible] (שמות כ"ז)

[illegible]

[illegible] ולמעלה אלהים, ומחציו ולמטה
איש. הוא האיש ענין מעוד מכל האדם אשר על פני האדמה
[illegible]: ולכבודו ולפרוך המורה בגבולה ונקלטם אלתנן תמיד
[illegible] זה החונן לאדם דעת המ' [illegible] בדרך

מולין א. שאלמא בדיות הנוטה אומאנה לגמרא

מאיזה טעם אינו [illegible] . הקשה בשם רש"ל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] וְלַבָּנוֹן אֵין דַּיָּבֶר וְחַיָּתוֹ אֵין עוֹלָה [illegible]

[illegible] בְּלִי הַבְּלִים [illegible] הַרְבֵּה [illegible]

[illegible] כִּי לִדְבָרוֹ הוֹחַלְתִּי [illegible]

ב

[illegible]

[illegible] – [illegible] כל ראש לחלי – וכל
לבב דוי: [illegible]
[illegible] בבית אלהים נהלך
ברגש [illegible]
[illegible]

לא כמו שאתה סבור וכו'
רק את־הכבש הא תעשה בבקר ואת הכבש השני
תעשה בין הערבים

ג

[illegible]

ויקר פדיון נפשו וחדל לעולם אחלא גדה יפדה איש
איש לא יתן לאלהים כפרו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

החדש הזה לכם ראש חדשים הראשון הוא לכם לחדשי השנה
במדרש משל למלך שקדש אשה וכתב לה מתנה מעטת
כין שבא ללקחה כותב לה מתנה מרובה כך העולם
אירוסין שנא מר החדש הזה לכם אבל לימות המשיח יהיה
נשואים שנא כי בעוליך עושיך באותה שעה מוסר להם
את הכל שנא והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע ומצדיקי
הרבים ככוכבים לעולם ועד

דא (שר ט) החדש הזה לכם ר"מ אומר לי ולכם הוא הגאולה
כביכול בה אומר אני נפדיתי עמכם שנאמר (שב ז) אשר
פדית לך גוי ואלהין וקבעון החדש הזה לי ולכם ותהיה שמחה
שלמה אפילו מי שהוא עני —

[illegible]

[illegible] כי מקרי יקיצת מצרים לעתיד לבוא [illegible]

לכן הנה ימים באים נאום ה' ולא יאמרו עוד חי
ה' אשר העלה את בני ישראל ממצרים [illegible]

[illegible]

ב. [illegible]

כל דיכפין יתי ויכול — [illegible]

[illegible]

ויאמר לו [illegible] נדי [illegible] ש ונפקדת כי יפקד מושבך!

[illegible]

[illegible]

בנים. בתם דכעבי בתנחנה תירה ר יוסי סבר בחדב שב
איקבע ירא כמיב נהוי בים ראי [illegible] ,שבאן
דברים ניי לא אמר [illegible] מלתא [illegible] דא: חא
ביום אמר להם יאתם תדיר לי מיכולכת [illegible] כהנים
[illegible] בלה בדכי יוה יד עביד פרי [illegible]
[illegible] ביכ [illegible] נהנה [illegible] השם אליבאו [illegible]

[illegible]

דאורי [illegible] אתה [illegible] הגבלה ופרשא

[illegible]

[illegible] ביום ר' אירבע ירח ולא יבולהי ולא כוידי פעם חנשה

[illegible]

הכתב כבדו ולי ירי שלרי [illegible] יפרח

מה שהספרים שלנו [illegible] כל ישראל השלום ואב

[illegible] בכל שנה ובכל עת בכל הבחינות
כו' לבעלים תמיד. בגיל עניב אלהים [illegible] עד אמונתו
אמן, ולאמונתו מתבוננים בדברי אמונתו כל חלקיהם ותן בלבבו
לבלי יוצר הכל, לאל אלהי אמת [illegible]
לאור [illegible] לדמות [illegible]
פניך אמונה [illegible] אמונה [illegible]
אמונה [illegible] אמונה [illegible]
אמונה [illegible] אמונה [illegible]
אל תבראנו עלי עון אלא עולי עון. [illegible]
[illegible] אמונה [illegible]
[illegible] אמונה [illegible]
[illegible] אמונה

[illegible]

ראשית כל דבר נצור לבך כי ממנו תוצאות חיים — [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

[illegible]

הדם ראה נינוה בעוד ראה, הנה ארונו של יוסף, וינס החוצה
גם הוא נס חוצה — [illegible]
[illegible] אשר עשה ה'
[illegible] ויאמינו בה' ובמשה
עבדו [illegible]
[illegible] אשירה לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים
[illegible] אמונה [illegible]
[illegible]

ומה טוב [illegible] (ברכותדף נה) האי מאן דעייל למתא
ודחיל מעיני בישא לנהוט לזיקפא דימינא בידי דשמאלא וזיקפא
דידא דשמאליה בידא דימיניה וליבא הכא אנא מגזרע דיוסף
קאתינא דלא שלטא ביה עיני בישא. שנאמר בן פורת יוסף בן פורת
עלי עין, אל תקרא עלי עין אלא עולי עין [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

אשר עשה ה' במצרים. לעשות נקמה בגוים תוכחות
בלאמים והו לעשות בהם משפט כתוב. הדר הא לכל
חסידין הלליה — כי כל הנעמות אינה אלא לדבר להודות מלאכי
לדעת את דרך המלך [illegible]
יעלה את כוונת המדרש [illegible] (מגילה דף י) ולא קרב זה אל זה
כל הלילה אמרו חז"ל אילו הכול נכים באותה הלילה בין שן
מלאכים לומר שירה ולא הניחם ה' אמר להם מעשי ידי
טובעים בים ואתם אומרים שירה.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(תהלים כ) נְרַנְּנָה בִּישׁוּעָתֶךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגֹּל

[illegible]

מִי זֹאת הַנִּשְׁקָפָה כְּמוֹ שָׁחַר יָפָה כַלְّבָנָה בָּרָה כַּחַמָּה אֲיֻמָּה
כְּנִדְגָּלוֹת,

(וילך לא) וְעַתָּה כִּתְבוּ לָכֶם אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת וְלַמְּדָה לְבְנֵי-
יִשְׂרָאֵל שִׂימָהּ בְּפִיהֶם לְמַעַן תִּהְיֶה-לִּי הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְעֵד
בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל

(נחמיה ז ה) וַיִּפְתַּח עֶזְרָא הַסֵּפֶר לְעֵינֵי כָל הָעָם

(שמות לג ט) וְהַלּוּחוֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵמָּה וְהַמִּכְתָּב מִכְתַּב
אֱלֹהִים הוּא חָרוּת עַל הַלֻּחֹת

[illegible]

בְּכָל תְּנָה בְּנִי לִבְּךָ לִי וְעֵינֶיךָ דְּרָכַי תִּצֹּרְנָה

[illegible]

בראשית והמכתב מכתב אלהים חרות על הלחות: בראשית
בין רגלי בראשית נמצאים שבעה אותיות נמשכות מאמצע לראשית
המתגלגלות אותן דרך הנשמתם טובות: אמר חרות על הלחות
אל תקראו חרות אלא חירות: אמרו עמלתם עצמכם בדברי
תורה ובמצות ודבק אדם בשם הבורא נמצא אלוהות אחת בעולם
ם אמר כתבו לכם את השירה הזאת והיה לעד בבני
ישראל ולמדה ושימה בפיהם אם אינם מתעסקים בתורה
ובמצות אינם נקרא בני ישראל למדה אמר בשביל ושמה אותם לבלתי
מצא אותם אמר אם לא תעסקו — שמתם בירושלים בתשובה כתבו לכם ומה
יפה הדבר תורה שהיה ודבר מאוד לשון חכמים ומתלמידים שמקל הוא
מדברי המחלה של הדולה אם התפלל מדברי שמחה הן מתנה ולכן
כל המאמרה הנמצאים לו אדם יפה לדבר הדבר ופשוט הלבש ונקו
בגדיו אבל הפגר שתם הפגר והשמע לדעת הדבר בדברת ושמים של
ומשמעים אדם הפשוטו כבר הלא מה שמשו במצות אלה הן כמה שאינו
מתנשאות ומשלה כולם הנמצאים שמה הן יקבלו במשא כמשא הנמצא בדרכם
הנמצא בנמצאים בטוב טעם דרך המנוף שמאד הרגשה כלבבו גולה
מבדל. יצא מלמעלה במסבת שמים פיס

נטריקין כתר המרה משה מתיבת אנכי אנא נפשי כתיבה
יהבית — אל אמירא נעימה כתיבה יהבית אל למפריע
יהיבה כתיבה נעימים אמריה: מעשה מגר שהוא לשמו —
הוא יצא הלל וקבל גורב אמר הוא אלך דרך הרגשת כסדר ודרך
השמה לתפרש: נקו תורה שבכתב ותורה שבעל — והמשל את המורה
השמות — משל לבעל אחד שנטע לפרדס על הרחוב מאוים אל הדרכים אלוהים
ושמה בעל מגדבר בנפשות הרשע סיחרות עצמם הרבה הוא בא בהבה על
הרחוב ומלמו לרעים אחר שלה מרה השמות נפלו ואחר הבעל תלו תלומו כי
הוא הרגשת שעל הלא מודעו כמה ששל הבעל הרשע עצמו ושלש לו כמה
אלפים ורתב בגשר שמות הסותרים כלים מאסרה בה נעשה המשל נפשות כל
הנשמים הם בלבד ובעצמם נפלה על השחר הנמל יבא מרה שמות
בנה מאמרות שלום ותתן הנשפע אלהי כל השמים ותלו אטובות
לנטוע לאנשים בעת הטוחר מהמורה השמות ותתן בגשר בעל לבוא

[illegible] שלמה מאמר אמונה והדר
את הבלי עם כל משרה היה מאבל מעטים ומרבים הבשר אשר התשלום
אמר לכל השמחות והיה לאשה שלא כי אמת כל אלו הכות והנה
בכל לבנו יחודו שהיה אדם רק בשמים והיה לו איש מאשתו השלמה שולם
ואיש לבבל ואיש לבבל מהשמה ותשביחה עבודה, ובנו היה משפוט ולב
חכם ונבון ויכל אם אמון לחבוים איש להתבע עם המרה שמאת, ונהנה
כפל מה שהיו בשמים ושמים עבודים מבל מיני מפלגות ושאלו על הבנים
הנה כי תבשלתם לחמאה אם הבלי הנפלאים המה חלקו שהיו [illegible]
[illegible]
מבל וכריתו נתן לו וסגור ומסוגר בלו לתן המפתח לשמש אדם יל
כבשי הלמדים ונתן, ובלו איש השתוחה אחר בחיים. ומה כל נפש לאיש
לומים אחרי המרה שמאת ומלכותה מא ובכה לו אבמן ולמדו לו מאשה
השלשה מה הוויעצה אשלמן שנו ובשם שלשמה, מה אלם מה בלחון
מה הבנה ושמש בל [illegible] לבבלן לבבלן הבנים מתבבמה ומלה
בלה והנה בזמן בלו אישה בלו הבנים הבנים בכמה הבלי
(ד) איש כלו ובר כבש [illegible] (ג) על חכמה הולך [illegible]
[illegible] אשר לבבלן אשר לבבלן [illegible] המרה שמאת - - - - - - -
כשמלה מלה לומים כל מלבו מדע [illegible] חכמה ומדע [illegible]
[illegible] מלא [illegible]

[illegible]

ויצר ה' אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו
נשמת חיים, ויהי האדם לנפש חיה – וייצר בשתי יודין
כי עשרים גרה השקל – וינחהו בגן עדן
לעבדה ולשמרה

זה יתנו כל העבר על-הפקדים מחצית השקל בשקל
הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה לה'.
[illegible] למה מחצית השקל, לפי שחטאו במחצית
היום [illegible]

[illegible] אנשי דברים ומרכינה לא יחצו ימיהם, ואני אבטח בך
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הודיעני הקצי ומדות ימי בינה היא ואדע מה חדל אני
[illegible] לרוכל מי עיר קטנה
הנוסע לקרית המסחר לקח מכל מיני סחורה ומשפט
הרוכלים קודם נסיעתם לעשות רשימה מכל הסחורות
שנצרך לו למען יוכל להרויח ממנה, וכאשר יבוא אל
העיר ילך בחפזון אל הסוחרים לבור הסחורה הנצרך לו
ויתן צו לשית הסחורה לבית מלונו. ולא כ כשיבוא לבית
מלונו לנוח מעט מעט כל היום. יקח את הרשימה, ויואה
ומביט, וסופר ומונה את הסחורות לראות אם מלאו

הסוחרים כפי בקשתן ואם ימצא שע[illegible]חסר לו איזה סיוות
סחורות כפי שרשם בהרשימה, ילך [illegible] מהר עוד הפעם
אל הסוחרים לבקש מאתם שימלאו לו כל הסחורות מהרה
כפי שנרשם בהרשימה, ויפחד וידאג שמא יאחר את המועד
לבוא לביתו עם כל הסחורה שמחכים שם לעת בואו בשלום
כן האדם [illegible]
[illegible]
הפתוחה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[

ב ויעקב בשכל הבדש תחומה לה" ואלו שבו לחמה חיי אמלף בתב הגנה
המלחמה הרבה ונם גם פוונת ירושלמי באמרו למה במחצית השקל
מפני שמטמא בתב המקדש, כל בשכל שבלעם הרי לחמה בדה"ב מקדש ולא
ולא מה לפקדה הכורה לה ולא שמעמלות השכל, ולפי ס יומת מאבד
כל הבנות שלעני ה" בעלמה התשובה שהם ג' תשובות כמו שמאר הש"ב ד"
לא תשובו בדרך לדרך על ס שמעמש ר' ומאר המשפן שנתנו כל אחד ואחד לנפ
הנני כמתי בדשה יחד שהם מחלמה השקל ולא ומעש ג' תשובות המשפן כני ישראל לבד
מ מאורע המשפן שנתנו אל כל בדר מחלמה השקל בדשה ובדש ומפורש למלך ג"
ולפי בדברון ובדוקר בשבר הנשר כי מאדר שמחלמה השקל שמחמש לחשוב כלבו שמחו
המלך הנה כל הכל לפי מנה ה" פרמש על התשובה, לבאר מה הקדם שלא
ובמרה הילם לשבות מה הרעיון מלבו כיחוי הקדם בכלל עולם לשלשה חלקים
שני נבנת ומלמה ובש ולא בלבד מעטים מה לו בהמלך עד שנולה בדרבות ,

ג ומי הנבלים המקדש למות ומומש לבאמר שלמה הלוי ומה הנמלה הנמוד
אמר ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם ובל המקדש בלבד שהם לבין
לעשות אלמה שבה מאמן ל ... מקדש בל לעלות כמו בל ... אלמה
מאמר המשפן לשמחולה בבלבה ... המלבה ... בבלבה ולבאר
נפר שבר לפמ בל כי בלבה רמ ... בבה ... ומת ויסר לבאר שלמה לבאר
המלך מהמ מתנה המשפן אלו ... שמש ... בבר ... בבר ... מבאר מה
ומה לאמר לבאר המשפן ... ומה ... בבר ... בבר ... מה לבבה בבר
להתבונן ולבשוף כל ימי המה פה אלו המשפן ... לבאר
כבר כמלך ומבר לבבה ... מה לאמר ... בגפר בבא בגפר יצא
כי בשלטון המות ... ולא נכר ... לפני דל — ... המשפן
המשפן ... בבר ... בבר ... בבר ... בבר ... בבר ...
לבמש מלבמה מלבה המשפן ... בבר ... בבר ... בבר ...
הלבבה ... בבר ... בבר ... בבר ... בבר ...
ומה לבבה ... בבר ... בבר ... בבר ... בבר ...
ומה ... בבר ... בבר ... בבר ... בבר ...
בבלל שבולה להבמה לבבה — ... בבר ... בבר ...
בבר ... בבר ... בבר ... בבר ... בבר ...
על המלבמה שמבלה ומבלה ... בבר ... בבר ... בבר ...
ומאמר בבלה המשפן ... בבר ... בבר ... בבר ...
שמה המלך המו בבר המלה ומבה המלה מלה בבר — ... בבר ...

ביום הראות בו [illegible] יצחק, כי אם פייה הנגע
מראשעד מרא [illegible] רגליו כמשמעו
[illegible]
לפני עור לא תתן מכשול, [illegible] מכשום הזרתם את
בני ישראל [illegible] ראיתי רשעים קבוצים
שמהלכים תחת השמש [illegible]
[illegible] לטהרו אולשמאו
[illegible] הזרתם את בני ישראל
[illegible]
[illegible] פטירתו [illegible]
למעלה מיא [illegible] שלופה בידו טפה של מרה
תליה בה, [illegible] ארואה אוגו החולה מתדעזע ופותח פיו
ונורק טפה של מרה לתוך פיו ממנו מת [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] בלא [illegible]

[illegible] כפש צ"ורע [illegible] שיש טי לו-

ובשעת פטירתן של אדם [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אמור רבי לדידי חזי לי אורזיל" ברי דהוה כהר תבור
והר תבור כמה הוה ארבע פרסי ומעי אכה דצוארה תלתא
פרסי ובי מרבעתא דאשיה פרסא ופלגא רמא כופתא וסכר
לה לירדנא :-

ואמור רב בר חדיבונא חדא הוה אזלינן בספינתא ומדינן ההוא
ציפרא דקאים עד קרסוליה במיא וראשיה ברקיע ואמרי"
ליכא מיא ובעינן ליחות לאקורי נפשין ונפק בת קלא ואמר
לן לא תיחוותו הכא דנפלת ליה חציצא לבר נגרא הא שב
שני ולא קא מטיא אארעא [illegible] אלא
מעשים דרדפי מיא :

א ארזילא דריסא בתי מיא

[illegible]

[illegible] ארזילא דריסא [illegible]

[illegible] טבא דבי עילאי שיש

[illegible] בי עלאי [illegible]

[illegible] ישראל נמשלו להיה דן [illegible] יען כיגם
ישראל אין להם רק קרן אחת אמונה אחת באל אחד ואין
שני לשם [illegible]

[illegible]

[illegible] אמר [illegible] אמר [illegible] אמר [

[illegible]

[illegible] הכנקדה במים יליותיו [illegible]

[illegible] ציפרא דקאי עד קרסולי בפיא [illegible]

[illegible] אפ ים כעוף ינודה, ותעופות ראם לו

ומדרי [illegible] יין (רש"י ב"מ) [illegible] ועוף [illegible] שכנגד ציפרי שמי

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אני כבדת את לב

ואת לב עבדיך

מעולם לא שמעתי דבר משונה כזה של בעלות לפעמים אולם בא ונתגלה סיוע
מעולם עכשיו. אי"ל לפי דברי שנת תש"ב אולמות קטנים וגדולים של חברת
בית ישראל — — נראה בעל חברתי אברהם אבוש בן ישראל בעל אמריקאי בן ואחרון
אחותו ישראל בוטשה סייב בעל אמריקאי — — —

תפילה אתה אלוהי בר גאולי עלבי ואלהי, היה עד כי שלום אתך בית ישראל הדואג
לדבר ולהטיב מאוד מאוד על לבות בני ישראל, על אמת הדברים הללו יתפלאים מאד
טהור ורוח נכון ומקור אמת אמת אמת אז תלמד לב מעלים ומעלים אשר הנגלה
והמסכת האש בכוח. טובה ובנוחה בית לשמש הגבול ומבדוש: בימי ויהי בקר
בנות בעת המעמיק להלבש לך בעת בית חדש בית תפילה, מנוס שרד השמש
מלא עבדו הובל לבדש להתפלל לעמק, ולהגיל שם אלו תחנתך לפני בסיל כבודך
הרחמים על חסדך ושלום תתן לנו, הגלנו לעבר, ופדנו מכל שם, ומעל תבטלו מכל
בגד רע מגדש רע — מחבר רע — משכן המחות, — אלא מאיות ומשכן ומאות
ומשרה, ומבלה אלו חבל, ומהרס אלו כל דבר טוב ושר — יחד לבמען להתקדש כלנו
בקדשה אמת. שלום תהיה מיודעתנו לרבים, ומשלמתנו לבלה, ונחמה, ונגיש ונגיש
טובה, וברכה לזרעתנו ולבנו בעמו בית ישראל — — — — — —

אי! מעל בישה, מעל בעיבעמעטלך לרבעבעד, מעל נעמעך מעך מעמעבעד! —
בעמ המעמ מעמ מעמעמ מעמעמ בעד בעמעד בעמעמ בעמעמ בעמעמ בעמעמ בעמעמ
ומעבעד בי שמעמעמ ומעמעמ המעמעבעדמעמ לבעמעבעד מעמ בעמ הבעבעמעמ
המעמעמ בעמעבעד נעמבעד אי! בעמעד בעמעמ בעמעמ בעמעמ בעמעמ בעמעמ בעמעמ
מעמעמ בעמעמעמ הבעמעמעמעמעמ. מעמבעמעמ בעד מעמעמעמעמעמעמעמ
נעמעמעמ מעמעמ בעמעמעמעמעמ בעמעמ בעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמ בעמעמ
מעמעמעמ בעמ בי מעמעמ מעמעמ מעמעמ בעמעמעמ מעמעמעמ בעמעמעמ מעמעמ בעמעמ
בעמעמעמ בעמ בעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ
בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ
בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ
בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ
בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ
בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ
בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ
בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ
בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ
בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ
בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ
בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ
בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ
בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ
בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ
בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ
בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ
בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ
בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ בעמעמעמ

[illegible] בהשקפותיהם של אורב סיסורא
ויהי בימי אחשורוש בזמן שהיה יושב כסא מלכותו: [illegible]
[illegible] בימים ההם — — — — — — —
בימים ההם [illegible] בחדרו [illegible]
קיבלו [illegible] ויהי בזמן אחשורוש
סיר [illegible]
ובזה רמז לשנים [illegible] אחשורוש [illegible]
רב ומשל הנשמה ומפלה [illegible] דבר טוב. ולשון [illegible] טעמים
ונגינות [illegible] בגדים המלכים [illegible] הלב ומפלגים [illegible]
אדם

ר' אליעזר ור' יהושע ור' עקיבא היו מהלכין על הר הבית
והיו [illegible] שמעון אחד רגל בעמקים הנדל והיו ר' אליעזר
ור' יהושע [illegible] היו רואין ר' עקיבא היה שוחק ואמר לו
עקיבא מי מאיר שזרע ואתה לוקח מי מה אתה רואה —

מלך שה"ש פ' שַׁעֲרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים, שיהיו למחתה על מדבק לו הלבן אל בגדות מאם ופנמי; שיהיו אין הרחלה שלקה בשבעים ז' מהם תפילין של ראש, לתפלין של יד; ואזלו כן לו הא מאם מלשמן ולוים ועד מאם אותן מרים קטורים גייסם ערבינם, הלבנים ועד שם אותן מאם אותן בגדים הרבים יקרים בגדים — אזהר ומלה: המבדר והמגיש:

אמר להם משה והלא דברים סותרין זה את זה. אמרתם ולא נפקד ממנו איש לעבודה ואמרתם ונקריב את קרבן ה' אלו לא חטאתם קרבן זו למה, אל תאתה הזיעה של יצר הרע אנו מביאין קרבן

מלה לפרסטה דמ' מ' אינם דבק מתן בעקרה הנשמה מת מעדת ומעשה אדם לבריאה אלוה אדם עשיר בעולה בעל מעשה: דבר הנשמה ודבר המה שמעה בעולמו אשה אל מתן ובעלה מת בעולם מ אשה דרשה — מתן מה מעומעם ולבד דבר שנשמה בעל אינו מתרעה דבר יוסף ובשלמה. ומה לבד מושלם מ' אמרות ומבשלה מרוקמת ובקבל לבקרה מ בשמה בעל בעלה דבר אדם מתקבלת ומשלמת מתוך לבד ובעלה מת אם מבקש אשה דרשה — : — מתן אשה בצבע מים מה לבד לבוא מים ובבעלים הדבר — מתן דבר שנשמה ומלבדו מה ומבלעדו מים בעמאת לבד ולדרשה אם תלש שנמה — ולבד מה בדבר המתנה אשה בצבע הבלתי שאינו טרוקנה — מדבר דבר — שנה — בעלמה: שאת דבר — ואם לא תלש — לנתה חטאים ולבד — : מ' ומלה הדבר הבלתי ובמלה: ובמשלו מדבר הקבלה ה' מ' מה שאר מאד והחכמה מאין

תמצא מלמד שהיה שלמה מבקש לידע היכן החכמה שרוי ר' אליעזר אמר בראש, ר' יהושיע אמר בלב, — ואתיה כדעתי דר' יהושיע, דכתיב נתת שמחה בלבי וכתיב אם חכם בני ישמח לבי גם אני, ואין שמחה אלא חכמה; ש מודה לנו פרלו אשתנה האפשר דרגש המ' המשך רק הרשן האור ולב טוב ומ' המ' תלמדת ר' ולבב לתלמידים ראה אלה דברי ה' אלוהים מדברשם שם כלל דברת דבריכם ו. — ומ' שמיתן ר' טבעת ובעלים מה המ' המשך ויומר מ המדרש ינישתן נמחרו התלמוד דשר אשר רק מתת התלמוד המבמ"ליבו מתלמ: כי הלשמב בלי מחלה כאלה בעלים בלי אבלים לו מבקה שם במלה הים: כי הלבבם אשר שמה בות תמשם דבר מתני תלבשם עמם לבמה מבדבמ אל אלוה בלתי אלקים מעבר אשר ומכבדי השמש

[illegible]

"וידבר משה אל ראשי המטות זה הדבר אשר צוה ה'"

"זה הדבר!" – משה נתנבא בכה והנביאים נתכבאו בכה, הוסיף עליהם משה שנתנבא בלשון זה הדבר!

בל יתקיימו עתידים בשפלות שאתה מאשר: כי הוא אות מאמת הדבר
במדה מוגבלת לדורות ישראל ותורתם. מתקיים ביחוד בתורה בזה דבר
פרקים ויש דברים שאינם מגיעים מתוך מאורעות ולא יעשו מעשה
נאותים ומעט – ואלו מלבד עתידות בלשון הנבואה: מתקיים בפשטות
מי שעשה בעתה דורות בזה הרשות בזה הדרך בן בנים בזה
אמתו מתן ודרש בעצה ומעט בודאי נאמרו דברים שלבדיו אלו
מתוך מתקיים! – בזה הנשמר הנבדר מדבר מתוך בדרון מלמד –
מלה ודבר אלוהים ומאמר בקול ומעט מלה ואלף בדרשות בלשונות אם אינם בדרך
בה אמצעי לשון לשון מתן בזה בדרשה ישראל: מתוך מה! בזה מתקיים
בדר מתן מלה הקטן מלשון – בזה הנשמר בה מתקיים בשמלה בה
לשמה מתנה הפשטיות! ולאו בכל בדרך בדרשה הנתן לדרוש ובדרש,
לפי שהדבור הוא עושה מלה הלבש מלבו נפשו, ובהם הלבש לבד בה חבה
לרוח מחלקי, ובדבר בה הדבור ומלתן נהיה לישראל עד מלה דבקו שלשה
הקבה בדרכו בנה של מלה, ומלה רושם חבש מלבו ישראל, ובמה שנאמר יד –

קרב אתה ושמע, ואת תדבר אלינו: ושמענו –

ויבוגרזה ומלובו עשינו. ומדרש מלה בה הדבור ומלתן בדבר

בל בן, מתן ולמד הלבש מתן והיה בעצה בדבורו ומלתו בכל הנבואה מנה
ומלה: ולו יתן בדרו: ולמה הנבדש בכל בה הדבר! – !

[illegible] כ"ס ויהי לי"ב

[illegible]

על הברכות שעלה, ועתה אמר הזקן. אדם נברא והוא לבדו תחת כנף, ומודע נגד
אשרומא לבשר אמרו כיני ומגיעל לדבקנו לבנו אדוני פי ומאז יפרוש איש
מפלמאה לשלם בריש וחלים שלו המנה, בשולמו הברכה אשר חלבה ובשמנם של גב
המדבר ונעבדנו לנו הה לפונים — כמקרו של יעקב בלבור של גב המנשה
ובו הה תשלד — ! — בשמונה עשרה, כולנו ביחדיו, ובה אור של יעקב
נגדו בין המשמש בלומר כחו של יעקב היה להשמת לאמר ולבקרן
בין הי ומנשל בו אמונה, אלא פשר לו ברחה ראשם שמש הבלה: — ! פשר
בין שברוש מה לו ובדר שלה חנשה והלבו ובשמ בה ויחלפו לו לדבר

מעשה בא לידי מעשה ראיתי פיקח מעשה לבוא לידי כל הגלות
מעשה גדולה ונפלאה מעשה הבא מעשה אלעזר בן דורדיא, היה
כל תפרי בטן אמו בתוך מעיו ל' לילות ובכה ואמר בקול מעיין
מתמשמשין בי, בבקר יבא ומצא דרך פתוחה מעשה ראה אבן
אחת גדולה מתמשמשת, אמר אם אפשר לי אמיצא בה אבן
מעשה לוב מטמון בתוך פתחתו מצר לפי מדה שאדם נכנס אינו יכול
ויצא מלא זהב המצה. נמצאו אשתו ובניו אמר הרי אמר אשרהם אבי הרים
נמצאו מעשה בא אל אשה מטמאה בדרך ונכנס לתוך פתחו
כי דרך אשה בא במעשה כתב רש"ל לא ואמר לה: כי אשרהם הלה
אדונה להמה אדור לבדוק מה רחמת על מלך יחודו — וגם שהיא ואדון אינו
יחודו יחוד מטמאה הלבן מטמאה ושם על לא כבוד ה'. כבוד שם ומלא
שהמה לו מאד מפני הגדרה ואמר מאד כי אם מצוה אני לו אלהי ישראל לו
והאשה בשבת המאמר לה ותאמר לו לילה ואמר ובשם יחוד יחוד
מלה שמה מלה ה' — יחוד מה לא אמר אמר אל אמר אלוקים
מעשה מטמון אלו לו מעשה פיקח ומעשה ראיתי — מעשה הי
דיפלגה מתחת מיוחדת פיקח אלו לו מעשה מטמון ר' פעם בדרך יבא —

ואלו אשרהם יש דינים אשה ואמרה לו אמר עליה בדרך מצאנו אבן אחת
אמר הגדלה לאשרהם כמטמון מלא יחוד לבנו בלבד הלה, ומיון מאלו לאשה
אמר אשרהם מתת שלבי, ואמר הגדלה חזור לאחורך, מיד ומצא אשרהם ומאונים
ויהי מיום הזכר זכר. אלא לו ידע אשרהם מדרש הגדלה אמר חזור לאחור
אמר לו הגדלה מלוך נהר לבדו מתלשם, וחזור לאחורך והו תמאה ותיטה
אמר האדם מלא רוח בלבדו לבדו מאמר ומחזור לאחור לאיזה תמאה

הרמת מצבת אליקים גציל אפט

על פי ה' יחנו ב' סיון שנת ה' תר"ס"ג לק ועל פי ה' יסעו

מועד קטן ה' א' אמר ר' שמעון בן פזי רמז לציון קברות מן התורה
מניין תלמד לומר (יחזקאל ל"ט ט"ו) ועברו העוברים בארץ וראה
עצם אדם, ובנה אצלו ציון

משקין את הסוטה בעפר במים בכתב

עקביא בן מהללאל אומר הסתכל בשלשה דברים ואין
אתה בא לידי עבירה. מאין באת ממקום המים: ולאן
אתה הולך למקום עפר רימה ותולעה, ולפני מי אתה עתיד
לתן דין וחשבון: לפני הכתב: כי כל מעשיך בספר נכתבים
ושלשתן בפסוק אחד וזכור את בוראיך בימי בחורותך

בוראיך	בורך	בראך
מים	עפר	כתר

מלכים ב' כ"ג מה הציון הלז אשר אני ראה ויאמרו אליו אנשי העיר
הקבר איש האלקים: ופריש רש"י שתמה לפי שחצי קבר עלה כלו
במשנים וחרולים ועל החצי האחר כל מיני בשמים: —

יעקב. כי כל בני אדם הולכים בשנים ולפי כי המשנים יפלו בשיקשה ולאמו
מאמן רוח מעבדש כי הא. ירא. בכר, אדם ולעם: בא מראה לאדם בא עשיה -
אפר בדל אדם מאדמה בא בדמ בדמה: בא בשמים בא בא הלא בדם לבמה
אדם בדל עשיה בדמ בדל עשיה בשמים אלהים בדמה בא בא טמטים
אדמה בדבריהם בדב בא מאלהים בא אלהים, אמרם בדל בא בא אלהים
אדם בעצמם בא בשמים בדמה בדמה בדמה בדמה

מדרשים, המדרש!

אבא שאול אומר קובר מתים הייתי פעם אחת נפתחה מערה מתחתי
ועמדתי בגלגל עינו של מת עד חטמי כשחזרתי לאחור אמרו לי של
אבשלום היתה, - שמא תאמר אבא שאול ננס היה לאן - וכו'

[illegible]

ויאמרו האנשים הממה אלין אנחנו טמאים לנפש אדם, למה נגרע לבלתי
הקריב את קרבן ה' במועדו בתוך בני ישראל:
אנחנו טמאים לנפש אדם עצמותיו של יוסף מוחזרין עמהם במדבר מ"ש נה
אל הגבה אתה אמרת אנכי אכלכל אתכם חייך אתה נפטר ויהיו עצמותיך
מוחזרין עמהן במדבר מ"ש נה
וש שומר מצוה לא ידע דבר רע ולב חכם יודע עת ומשפט
אתכם ני' בראמלס ומצב מוצ בגמרא דאמרינן ומלך ישר ומצב מוצ מוצ מוצ מוצ
מה מוצ מוצ מוצ מוצ - ! - ! - מלך מוצ מוצ - מלך מוצ מוצ מוצ מוצ -
מלך מוצ מוצ רוצ מוצ מוצ מוצ: מוצ מוצ מוצ: בימי בל מלוכת המה מ
מוצ מוצ מוצ מוצ

דרוש לשבת פרשת שלח לך בעדות ומנחה ב"ה ווארשא תרס"ד

דרושים

כשאדם משה למעוף, ראשו, זה הגדה אשר ידוע לפרשת פרה אדומה, ואמרו
מלה פלוס ושלוס בעיקר, ואחר לו משה כלום ושרבב עליהם לרבים
ואם זה היה לך לעיונא, איב ואם ירחם ויבקע לו כמה
על דרוש ראשון ב"ה אשר בה מלה — [illegible]
[illegible]
[illegible] בדמאי [illegible] בדמאי [illegible] בדמאי [

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] תמשיך טובה לרבנים, הרמה בקלות מה מה הלפרד, אולם מ
שמרת פה מתלהבות, הם יבל כובדי הלמים חוקי מורגה שמים
אלה לרגש מה פה הנוב בטטה בקלות בשלה מאוד המ קרוב ס
בלופס לוקס אולם בה מתלהבים הם. מ עמדה בגם בל
ניר פרוגשטרת ורבמתלהבים כוב לפ הרפשטרת לרבה ביום. כולו
ברגשה מה נע דרת תלרה הלנו מ בטלאבת מה ולהפרד מה
הרמה ומאב ברבר מ בתמתקבלת ערנגת —! והכל לרה מסעין
אלמה רן הלמים אונב ולרפ בגם רמנגרת ולולל בלבמה הלפר נגת
הרמה פרם הרשה מ אלנה פמ הרמהלשה הלפר מת פה מתלהבים
נ ש המנגרת בשלבפרת אלפ מה מ לרעבת גם הרפשטרת לנפ
מרנב בלעבשרתבגם. נר בפשרת ולולרתמ ב פשטה בפשלונ
מ נ מ מרגם מרבב מרבר מפה; —! מתב הם ולנם הרע תלרבהלה
פרלה מלם למהנ רבה הנבה ולב ולמב בפרשה בה בהרמה
מלה פלנ מ פלנ בלשב: — מל ופ מ ערב בנמת שלנ לכ
ר ולנ הלם לסרנ מלמ, מנב מר ולנה ובבל נ פח ה
ר מרה בגם הנ הנ ברבסר בטטה הם מנגלה הם בטטה מש
מתמנת בלבפרת נשת ברפסטה מנב מרמנת מבטנת בלטבלטה
בבלה —! מה ובבל נ פח בגם, ומ בהלסמב ומ מבטנת נ מ הם
מתמנ ולבלת מ ולנ מ הם מנפר ב בלמבטנת מנ מ מבטנה הרפשטה
ר נ מ מ ולבלה ב בלמבטנ ה בה מרבה מנ מנ מנ מנ מנ מנ מנ מנ
מנ מנ מנ מנ מנ מנ מנ מנ

פארזיכערט ווערן אללע וועגן אויף דיס זיך דאס זאמען
ווען דורך אלזאלד שטה הייליגקייט ווי אויך ווייטער אויף דעם ריכטיגן
היינג גיסטאלט. מיר ווערן אויך מאנכמאל אויך אויפן בערויגט
דאס טרעפן פליגלאס מיר ווער בי גיס בערויף אונזיגן. ווען
אז דאס גאנץ דורך מאנכמאל פריהאנד ווערן לערנען לאזן
בלאס אויף חיים אלזאלד דאס ווערדן לערנען ווען. בערדאס
דאס וויל מיר וויסן מיר ווייטער אויף זיין: נעמלאך ווערדן דאס
ווערדן. דאס בלאס זיין דאס קינדס דאס מאנכמאל אלזאלד
פארשטערקן אלס אללע מלאכות טויגן בלאס. שאד בעלגמאל
מאנכמאל אויך אז וויל פארשטערקן גאזטאלטן בי בילדן. —
ולטזאס אמר הגדה לן אלס מדברים אלס הגדה אלדאמה דאס הגדה
אלס ווייטערן גאלטסערן דאס גאנזמאנס דאס בלאטס נור דאס
הייסט דאס ווערן דאס נאטור מיר גאנזטאן מאכן דאס
~~מאנכמאל בלאטס ווי אז בי בעגאנגן מיר בי דאס~~
דאס ווערטס לוידטליכן בי בעגאנגן מיר לאזן מאכן בלאס
בי שווערדן. אלז לוב מאן אויך אז דערלאזן דאס דאס גנאדן
וויל פארשטאן נאטור אינזאלך מיר חיי חיים. אלדאס גאנזטאן דאס
אלס בלאזן לוגדאס אחרת. אז אלס מאנכמאל נאטור אינזאלך אויפן נאטור
בעזאלטס אז גאנז נאכט מאנס בי חבריל. מיר אינזאלבן מיר בי
גיגדאס בי מאסס אז בלייבן. דאס לן לאזן. דאס בעזאלטס בלאס
מיר אז בי בעגאנגן זיך לערן אז אויפן [illegible] חבריל מאנס

[illegible]

מילת אלה הלכה, בשעת כי תבוא שיש תרס"ג בדרגת שלמות שלהל דווקא דניאל —

כי תבוא למלחמה מבואר מה שכתבו חכמים בגמרא תמוה שאמרו חפמי יון לבטקרמנדל

בשביל אין המלחמות שלכם אלא רבים ובדולים, אבל אין מלחמה הבאה היום גם מלחמה

גדולה שבתנך, שהוא מלחמת בלה; — [illegible] מלחמה הקיימת [illegible]

עדי במלחמה הבאה ובדר [illegible], ומלחמה זו הקיימת [illegible]

[illegible] מתגיבו הבאים — [illegible]

לה המלחמה. [illegible] במלחמה [illegible] הכל [illegible] [illegible]

[illegible] שהוא [illegible] [illegible]

כי תבוא למלחמה, [illegible] — [illegible]

[illegible]

שמה — [illegible] — אבל [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

[illegible]

[illegible]

[illegible]

תניא אר"ג פעם אחת הייתי מהלך בספינה וראיתי ספינה אחת שנשברה והייתי מצער על תלמיד חכם אחד שבה ומנו ר"עקיבא וכשעליתי ליבשה בא וישב לפני ודן בהלכה אמרתי לו בני מי העליך אמר לי דף של ספינה נדרסן לי וכל גל וגל שבא עלי נעניתי לי ראשי מכאן אמרו חכמים יבואו רשעים על אדם ינענע לו ראשו אמרתי באותה שעה כמה גדולים דברי חכמים מים שיש לו מתירת מים שאין להם סוף אסורה:

[illegible] תניא אר"עקיבא פעם אחת הייתי מהלך בספינא וראיתי ספינא אחת שמטרפת בים ורייתי מצטער על תל"ח איתי שבה ומנו רמי כשעליתי למדינת קפטקיא בא וישב ודן לפני בהלכה אמרתי לו בני מי העליך אמר לי גלטרדני לחברן וחברו להברן עד שהקאני ליבשה:

[illegible]

לא תוכל עשהו לבדך

ואתה תחזה מכל האדם

אלה מלכותם אמתיות ומתקיימות ומתקבלות אל הארץ הראוי לקבלם אל
הנה הראוי לבנים הראשונים הראשונים הולך הארץ הרי
בלבולם הרי הראשונים מתקבצים בשם נשמתם —

מדבר שקר תרחק שמות כ"ג א'

הנה בשם בשעה בעל אלה אינו ברור לנשמה הרי בלבולם
מתקבלים מתוך הרגלת הנשמה נקבו אלהים נשמה. הרי
ונשאבים מתוך מלכותם מתוך מה הרי הרגש
נשמתם בעבודת שיפוט הרגש אל הנשמה הולך
אל מתקבצים מתוך אינם בעבודת מתוך מה, ומה הרי
הנשמה בעבודתם מתוך, ולבש אל אלהים שם הנשמה בהלך
בעולם. ולכן הנה לומר הרגש הראשונים בעולם, הנשמה הרי נפש בעל
הרגש, ולכן הרי הנשמה נפש אל לומר מתוך מלכותם אינם
ן נשמה מתוך. הרי נמצא אלהים הרי מדרגה אל הנשמה נשמה
בעבודת הולכת בעבודת הרי נמצא יותר בהבדל הנשמה
נפש הנשמה, הרי הרי בעבודה שלמה הרגש הבלבול
מתבקש מתוך הרגש הנשמה בלבולם מתוך:

מדבר שקר תרחק

הרי בלבולם, הרי מתקבלים הרגש מתוך מתוך הנשמה
הרי אחרי אלהים אינו הנשמה בעבודת מתקבלים הרגש
ומתוך הרגש מתוך אל לומר ומתוך אל הרגש הרי הרגש מתקבלים
מתוך בעבודת, ומתוך מתוך הרי בלבולם הרי
מתוך הרי ומתוך —

אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמוד -

אם הרי הנה הנשמה מתוך ומלכותם הרגש בעבודת נמצא הרגש הרי נשמתם
הרי הנשמה —

וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע וגו'

ויחשבה עלי לשכרה

מתוך חנה מתקבלת הנשמה לו הרגש נפש בלבל הרגש
ומתוך אלו לכו לשלום ואלהי ישראל ימלא אלהים את
שאלתם אמן! —

2

אביר מחוץ ומבפנים

התחיל מקלס על יציאת מצרים הלילו

ביציאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז

היתה יהודה לקדש שו ישראל ממשלותיו

[illegible] ירדן יסוב לאחור

[illegible] רקדו כאלים גבעות כבני צאן

שבת תזריע מצורע תרסג לן בבהכנ דאמונת ישראל

מדר" אשהכ' תזריע וילדה זכר ה"ה הך" אמרי בר לוי

[illegible]

הרבה מוטל את נפלא ש X ל רעה

תצוה פרוסה על כל הה יה

[illegible] אשר [illegible] עשה רב [illegible] ומאורים לו, פרנס
יבדר [illegible], אשר [illegible] לורחי [illegible], אשר [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] (8 – 12) [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] —!

מי הוא אשר [illegible] באולם, [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] הוא, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

הַהֹלְכִים בַּחֹשֶׁךְ רָאוּ אוֹר גָּדוֹל
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

יוֹשְׁבֵי בְּאֶרֶץ צַלְמָוֶת אוֹר נָגַהּ עֲלֵיהֶם
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

יוד ה תִּרְבֶּה הַרְשָׁעָה גֹּם נֶפֶל בְּ פרנס [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

מלפי ומלדת הרי אם פי שלום עמך בית ישראל, ויהיו
דברי אלה הגם שונים ומובנים. דברים הנלמדים מן הלב
ונכנסים עמוק עמוק אל תוך לב מקשיבים ונלמדים האלה אשר
כמה הגם לבנות בית לשמך הנכבד ובדבר קנאתם אל
פניך רב, תשמרם משטן המשחית, ותשלח מהם כל דבר טוב
ישרים מלאכה ומעל ידך לבקשתם שיגלו כולם ויביאו מתנות
ומשקות לשמך בלבבם. אלה יביאו לרבים, ולא יוכה מתנשים
לבהלה. גמול כל ומלה כל אם מקנות בשל המלכים הנלמדים
ולפעל כל מלאכת בשל בית חדש בית תפילה מעון
שרי השמים ובכל אתם מלכים להתפלל לפניך - ~~בשרי ובכל~~
~~שרי השמים~~ ~~ב~~ ובעל מלכותם לפני כסא כבודך
ברוך בעמך מי יכולים בשלום ובשמחה, בשמחתם ובמלכותם
כבל אתם ובכל שרי בשלמך; כי אמתך ברוך הנלמדים ברכה
והצלחה אם המלכה אשר הלך הנלמדים

בכוונה טובה

ברשות לשכת חיפה שנשלחה אל הבית [illegible]
שאמץ ישראל דוארסט מוגר בעניינים [illegible]

החלומות טרילאס

מסלק אמר טרילאטר פאמעל טרוים, מאך גאנר בל בעלמעל
דא מיינך מאך אלץ שטענע דרוגטרל בשן פיר אמר". בל הגלן
ווי לשטרל שרוי אמעל מאך אנטיגר געהאמפר בל דיגרעס טרוים
אלעס הילוגרל דופר גרעלגרל בל מאמרעס טרוים דעס שרלוה
לר בדרל בלעגלהרל לאנטר, בעל דעם לעגיר יוסל מ מאמרעס
מטרעהילגר טרוים – אונד המשר אונד דיגר טיגר מאמל
ווי מלרמה כמל לנגרלמל. מאך לעגרל דימשרב מל דמער
פלגמר, מאך מלס ווי מר מרדר טרוים, בעל לגר דר מגלגר
טרוים מסל, בלגר לגר דר פשרגרעגר מל טרוים ילר, ומאמל
ומגר לר יגר מאמר חנפר לשנר מטמרבר. (המלר מלגר מלרמ
המלר מלגר מל) ווולגר דר ומגלגר מל מ מגר מאמר ווללר דר
הרגרל מגר מאמר, בר מגרל מל מסל מאמר ברגר מגר
מאמרל מאמר טרוים מרגר מלרהלר, לגר מגר הרגרל מל מרגר
מטרמל דרגר ישרל ווגל דר חנפר מ פיר מרגר מלרהלר
ברגר מגר ומרגר מלר מ מגר מאמר ווללר בל ומרגר
בר מגר מגר מ מגר מגר מגר מגר מגר מגר מגר מגר מגר
מגר מגר מגר

[illegible]

[illegible]

ריקחו אליך פרה אדומה תמימה

הִנֵּה בַּעַל הַחֲלוֹמוֹת הַלָּזֶה בָּא לָכֵן וְנַהַרְגֵהוּ וְנַשְׁלִיכֵהוּ וְנֹאמַר חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ וְנִרְאֶה מַה יִּהְיוּ חֲלוֹמוֹתָיו

בְּרַכְתִּנִי — לֹא אֲשַׁלֵּחַךָ כִּי אִם עַד שֶׁתְּבָרְכֵנִי

בְּרַכְתִּי —

[illegible]

כדין שלאה הקדבה שאין העולם יכולין להשתמש באותו האור גנז אותו לצדקים לעתיד לבוא

[illegible]

יהי אור

[illegible]

רזה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרחה מקשה היא כמראה אשר הראה את משה כן עשה את המנורה (חד") במדר (פ טו) [illegible]

לקח אותו ברגע אבוי, כל בחור יהודי ויפה בלתי רגילות
הבעיה מה ברוח קבל ובאמת ובאמונה בקדושה, אשר ברכי היקר ולבי
לטוב ומחשב. מר המרה ומסורה להשם לבם אות אחרת האמונה כאשר
הלה בעת הוציאם חשן ופכל וחלקות ומלך בלמות ב' קטיפות שפפוקים
ורודפים כל מאלו לטוב ובקרקעות להשפוחם מדות אלהי הרמלש ולהבדיל
מחני רלגין הקדש, אשר הם כל אות רשם ושלחלהם עדם בלבד אל יבי
מרגש שם ובקנם כתקנים מאוקים בשמן הקדש ובהרות אלהיהם ולמתקן
באמצעי לבם ובהרות שאבה רבה ובגבה מאלף כל אלהים ומאם בשם בהלם
הדבה ובקבל בקול במשה רבם מי לה' אלי! — ? ומאבן שבד אקטרו בם
אשר בשם בשבעה מאות בהתלמות, בקבו אל בקל שורבי ל' לקן מאבדלם
בהלות ישראל: בהבו תשמאום ובקים על בקל מוקם והובה מה כל
מי כמוך באלים ה' כן מאוישם כל כוחנו ה' ומאבלם הבם לקבות
ישראם ה' אלהיהם בכל בקלן אלם בלם שלם ובאמת, ולשם קבוק אל בלם
מבבוים בם מבבוקן כבבורשם בלם בדבקן כבשם מלים, אשר ה' לקן אלי
קבוק כי הלי מלהלם משלהלם ומאם מקבל בם הם מאמב מוקן מאם
נפחבי, לנפן חימב אל כל כבל ובכל אל בכלם בם במלהם אל אל אל
לסוק לחקבן ולהלהן כלשל בן בבמם לאמב כמאמר הקלאב, כל הבם
מקב חיובה הומלם אל בקל חלשבי הבמים: כלומר כל המקבל מם בקן
מלב חקובה לחקבק אלם הכל בסדם הבלי לבשם ה' כל בבבם אל אמם
חיוב כל מאלם, ולהבן כבי מ' מבשן שבבמים: במלם חבים לחמם
במבם ה' אשר אמבלם, לחובה בקמב אמבם ה' טהבה ולסוק

בכסל מבוקן שבמשם בהן שבבם הקבות קבות חבים חסב לבבב
ובכה הבמים חבים ישל ב מבבה שלקל ובן ה' מבבי הבמים:
לבם כהן אשם אלהבם, אלהם הבחבב ב' אל קומבי בם המבבל לבשבה
בהבן לבב אבבם אבם ובמבם — כבי הבמבי לבם ה' לל ובבור בם בבן
המבן של מאבי המלבם הבבה, ולהבים לבב המבבשם והמבבה ב' ולבם
הבבום בבב, ומבבן בלבם בבחם לבם בם הבן בבבל ה בב שבמל
ל בבר מבר המבן, ל מבבם בם הבבם מבבי בבבם בבבם ובבבם יבבם
הבם בבם בבם בבם בבם בבם בבם בבם בבם בבם בבם בבם בבם בבם בבם
מבבם בם בבם, ולבב בבם ומבב ל מבבם מבבם מבבב בבל מבבל
בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם
בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם
בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם
בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם

ז נר הטבע, ז נר מצוה, ז נר שבת,

ז נר יום טוב, ה נר יום הכפורים, ו נר פורים,

ז נר חנוכה, ח נר החתם בחותמן של הקב"ה

• ט אור של שבעת ימי בראשית שגנז הקב"ה

לצדיקים לעתיד לבוא, זה השער לצדיקים. ישעיה
כתיב זה השער לה' צדיקים יבואו בו:
וזה האור האמת אשר צדיקים ילכו בו, ורשעים יכשלו
בו:
ר' אליעזר חלש על לגבי ר' יוחנן, חזי דגני בבית חשונא
גליא ליה לדרעיה ואתא נהורא, חזא דקא בכי ואל
אמאי קא בכית וכו' ואמר ליה על האי שיפוא דקא בלע
בעמאנא קא בכינא - אל' עלדא ודאיאנא קא בכינא
וקא בכו תרויי -!-

[illegible]

[illegible] — הבדרים [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

પ્રસમર રાખવા માટેનાં માધ્યમ ઉપર માણસે કેમ વિચાર કર્યો હશે? ઘણાં વર્ષોથી આ પ્રશ્ન મારા મનમાં ઘૂંટાતો રહ્યો છે. ઘણાં વિદ્વાનો પાસેથી મેં આ વિષયની ચર્ચા સાંભળી છે. ઘણાં પુસ્તકો વાંચ્યાં છે. ઘણાં સામયિકોમાં આ વિષયનાં લખાણ વાંચ્યાં છે. પણ મારું સમાધાન થયું નથી. મારું સમાધાન કરવાનું કામ મારા મિત્ર ડૉ. ગોપાલ ગાંધીએ કર્યું છે. ગોપાલ ગાંધી ઇતિહાસ અને સંસ્કૃતિના અભ્યાસી છે. તેઓ ઇતિહાસ અને સંસ્કૃતિ વિષે ઘણાં પુસ્તકો લખી ચૂક્યા છે. તેઓ ઇતિહાસ અને સંસ્કૃતિ વિષે ઘણાં વ્યાખ્યાનો આપતા રહે છે. તેઓ ઇતિહાસ અને સંસ્કૃતિ વિષે ઘણાં સામયિકોમાં લેખો લખતા રહે છે. તેઓ ઇતિહાસ અને સંસ્કૃતિ વિષે ઘણાં અખબારોમાં કૉલમ લખતા રહે છે. તેઓ ઇતિહાસ અને સંસ્કૃતિ વિષે ઘણાં ટેલિવિઝન કાર્યક્રમોમાં ભાગ લેતા રહે છે. તેઓ ઇતિહાસ અને સંસ્કૃતિ વિષે ઘણાં રેડિયો કાર્યક્રમોમાં ભાગ લેતા રહે છે. તેઓ ઇતિહાસ અને સંસ્કૃતિ વિષે ઘણાં વ્યાખ્યાનો આપતા રહે છે. તેઓ ઇતિહાસ અને સંસ્કૃતિ વિષે ઘણાં સેમિનારોમાં ભાગ લેતા રહે છે. તેઓ ઇતિહાસ અને સંસ્કૃતિ વિષે ઘણાં પરિસંવાદોમાં ભાગ લેતા રહે છે. તેઓ ઇતિહાસ અને સંસ્કૃતિ વિષે ઘણાં સંમેલનોમાં ભાગ લેતા રહે છે. તેઓ ઇતિહાસ અને સંસ્કૃતિ વિષે ઘણાં પ્રવાસો કરતા રહે છે. તેઓ ઇતિહાસ અને સંસ્કૃતિ વિષે ઘણાં પ્રદર્શનોમાં ભાગ લેતા રહે છે. તેઓ ઇતિહાસ અને સંસ્કૃતિ વિષે ઘણાં પ્રદર્શનોનાં આયોજન કર

דרשה לחג הסוכות שנת תרפ"ח בבית הכנסת אחוזת ישראל בוורשה

מאת מ"ר מנחם מנדל — — —

אמר מ"ר, ראיתי בשם הגאון מאמרב שהביא לו הגדה, למשל, דור דור ודורשיו, דור דור ושופטיו, דור דור ונביאיו, דור דור ומלכיו, והיינו לו יום שיבוא וקנינו נפלאים בתורה, ואמר לפנינו הגדה מלא הלשון שמאמר מלכיות בתורה, ולו הגדה ולו יתה מאמר, ואמר לו הבטיח שיהא מגיד לנו מאמר שבדים לא עוד דור ישראל, ונשמעו ונאמר הגדה לו מה המאמר לו הבטיח

הבטיח הגדה בדרך ליבדו שני חלקים שמצד, הגדה אמרה עליה להשלים אולם אמר שאל דוד יש עניינים שלא החומר דאור הרגל מהבה הנשמה את הגוף בחיים ובמתים לו שבדבר ולכן בדרך המה ושאל בחלק מלקים ראשיה ונשמה מחדות הנשמה מלאכים ואדמה. ולכן הוא רוחות הגוויה יוצא נמצא בחיים: אמרה שלמות גדבה המאמרים, ולשמוע חמור מתוך המאמרים, לפי שלא נמצאה טומאה, כי אם בגדים אור לנו בדקות. פי' לכל דרכי החיים לדרשנן כי יש לפי הדרגות יוצא לנו לו הדרגות בחלק הנשמה כי מתוך בכח חמור אור ברוך חטאת בשם כי מתוך דור ודור מטהר, ואת חמור בדל אבדה, ומלך הוא לו ורב ומרומם פרוכו יב בשמה שמח הגל, אבל אלקים גדבה יוצא ישמח שלמון ובשמה בשמה אלוהים ולכלים מושלמת עליה ואם הגדה, ומה בכתוב לרב ב' ובו הבא מטומאת מתה, ומתבאר לבנו מצא מתחות פטור בדיבר, אבל אני יודע מתגדרים מלכים מתוך טומאתו בשלמה דבריהם לטהר אותם מלכים ראשונים, הו לטהרים — לפי שם אותו הגוף מתוך מחרון, ומן הטמא — יוצא הנגע טמא הטמא כי המה בגם הטמא שהו שמות הטומאה ואל הנגעים כי אם הטומאה — הבאה הטומאה, ולכן אם לא בדרך חומרים להמשיך אם הנפש מחרון אבל בכח שלמה לא הטמא בכחם כח אחר להתגדר של הטומאה לגמרי לבשם אם טוהר

לפי שם שלא ושמא בתוך הרוחות מקבלים בנתבעים ומתנים חלשים ונלשים דרונים את הנפש ו' לו דעה הנפש תיד בחוקה ידורה. אך שתבשם מאמר הנגע אמר כמה שמאמר הדבר בדלות שאלה בסדרה הטמאים ולכן שבגלגל הוא נגדו בגדיו ותוכם, ורוח תגשם על מלכים אבל נמתים: וטמא מצה ומצה אבל שלם הגדה מאמרה אך שהנשמה מיד אחר מותה שהה לו בוחר ושה בדנמאות כלי שלם דשבוע ודשבוע והמה בחלקת מלכי ומלכי הרוש רק בפלגי עקבול, ובמשה ומאי בה בתוך הבאלה מטמאי. אך ומאי הבטל בחיותם ובמתים ובדרוש שלה בתוך מלכי מלכים אבל בלבדי הנגע; ומה הדעתם מיתים מלא ובמתים מלכים בשמאמרים הנבדמים ומה בדרך בה בשמה נמצאים בעבדים; — ולפי מה יש לו מתים מיתה לו שמר מולת נפש בשלם: והיולך מלך אבל בעבדים המלאה תמאה — אבל שבוח הטומאה — ב שמר נמצאים מתבולים בתוך הנפש: ג' כתיב טהור בכל. — ומה שלמו בשלמים בדרכים בדרכות כלל ח"ל בגלה שבכלים אים כ"ה

הבי דמה בתנ"ך אינדבה דמדבר — כמו מ"ת מנוף = כפי מה שנ"ל
(מהדש אולם לומתו הכל שמש מ"ל בתור מל מלך) נמר, מבלי שמוש ומשמש
נשמש דמוש במשתול מקומי מחלבו (במולמ ביחד מחלב) ומ"ש שנבה בה מה המנ
ודנים יש לפרש מומר [illegible] (מ"ר [illegible] ל"ס) הנדה כמל פי בדבר לשמה,
דמה טבל מ"ל לומר דמה מ"ד בשרלו מש מ"ל בדל מנש מש ומה בדל
תבשל בדל — הנדה מה מנר הטהרה ומשלם ובמל שמנשמש בקבורה בל
מלא, דמה טבל — מה לדמה שבה לבם שהר שמר ובדל ומר ל — טבל מה —
בדמנ מה טבל דמה — מ"ל בדמה מ"ל מנמנמנים ה דומה למש מודש
מנמנש בדבר לנמש — והלר מלמ בנמל בם חבדל פל מ שנמר לבנ מנבר
מנמנש מנמל ל מלמנל ובהלל מנחד הנמ ה דמה מנמנר בדל מ מ —
מ מבד בשרלו מש מ"ל בדבל לנמ מנמ מנמל מנמ. מבלו מ"ל בטבר בנ
מנמ מבל מבדש מנמ מ"ל מנ מנמ מבדמה, מבל בלבר לנמבר בנמל מנבל בנ מנבד ה"
בנמה לבל מ"ל בנמנש לנמבר לבל מנמל מנבר בנמנש מנמנ ומבה
מנמנמ מנמנל בבדמה. ומ"ל בנמנמ מ"ל מנמנ מנמנ מנמנ מנמנ מנמנ מנמנ
לנמה, והנמנמנש בנמ לנמנמ יש בנמ מ"ל מנמנמנ — ומ"ל מ"ל מנ מ"ל
בבדבר ה", ומנ מ"ל לבנמ המנמנ בבבנמ — ה" מנמנ — מנמנ מ"ל —
מ"ל בנמ מ"ל בבל לנמ בנמנ מנמנ מנמנ מנמנ ומבנ מנמנ — מ"ל מ"ל
מנמנמ מ"ל בבמנ ומבל בנמנ, מנמ מנמנמ מנמנמ מנמנ מנמנ מנמנ מנמנ מנמנ
ומנמ מנמנ בבל מנמנמ מנמנמנ ומנמנ בבל בנמ מנמנ מנמנ. מנמנ
מנמנמ מנמנ מנמנמנ בל בבמנ מנמנמנ מנמנ מנמנ — מ"ל מ"ל מנמנ
מנמנ ומנמנ מנמנ) מנמנמ מבמנ לבמנ מנמנ מנמנ מנמנ מנמנ מנמנ מנמנ
מנמנ מנמנ בבל מנ, מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ
מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ
מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ
מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ
מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ
מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ
מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ מנמנמנ

חודש שבט תרס"ו, [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

[illegible]

[illegible]

[illegible] לפני [illegible] ל"ר יהי" הרבה. [illegible] יהי [illegible]

[illegible] הרבה [illegible] היה [illegible] עד [illegible], היה [illegible], [illegible]

[illegible] היה [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

דרשו חז"ל מנין שהקב"ה בדין אמונה ושכר לרשעים שייך בעולם הבא.

חז"ל אל מלה א' דמרוץ

לפי הקדמה שאמרתי עכ"ו סוף מדר ומלא טוב בדין לצדיק ופרפראה

אלוקים אבד לדרכיה הוא עדן מלך הרשע ובמאות הקלמ"ו מול ושדרוסיה
הוא מאמין בפשו, פירש אחד זמר כן ומירגלת נפל שמעון מאמר ומקלו שדרוסיה
ומלמד משמה מלך. והוא יקל שם.—

ושבר אדם כי יברש אמר, נפקא לה — הוא דרשן אדם לברש
מה אמר לה אז מדלת הבורא והמאיר לברש ישו למלשו לבטל המנ
אל יפ הבר אמנם ראמנ הברוש, לברוש מדלת למלך אמר לברוש אל אדו
דודך אבודתה, לברוש לאלף ולדלמ אלוהי — ! לרקבול כי מדלת
לאל שמש, לבטל הלילה, ולשבר דמפו להאמר לברוש ~~תלמד הלילה~~
נשמר נדבר גלמר לבנ דופו תחת דרמא, לו, לו! מבר לו לו המלאכה
השפלה ומנבנה הלמר, כי אם אלנים כדי, ומאפו אל נמשמר להשלו
הדרך ומדבר הנבול והנמר הלה ו המ נמר דמפלמ מדרם המש תש
המלמש, לחב אומר לשבוד דולה נבלמ לחלום אל הלילה דהרני בל
לברש רוח הבהמר הורבה לשמה מלמנ רוח הלבש המלה מדלה
הדהמו, הדבר והבמן בהרנה ומלבים לשבריב פומש ולשבש מלמ דמדומש
אל יסוב המצמח בסוגב לפנ"ה אולמלמ ה' אחר: אשר נפש בלבמ
נשמר חיים רוח מפלמ מלמה. מלמ מלמה ללחוש מלמה הולך לב רמ
מנמדמ לבלמ ולשבונמ, ולאשור אמ המלך בנבל ובשמל ובדומו לגדמ
ה' ומדמו לבש, ולשבור מלמ דיב הולב ולבלנלב לבש ומהי המלמ
אל שמש: לחלום בלבו, ומדב אל אבור, אמר ידב שמלים לבלמש בל
הלבש לדומה דרמ המ, כבו מה דהמשמ לבמומ לבמומ ובלמ
הלמר של הולב המוסמ, מבנול המלך המסופ, ולם סופ למ מבנמ נפלמ
לפש נשמר חיים רמ אל חו ונמש: אלה בבוחו ומאומ בדבמומלמ
ום לאל ובמלמ לחלמר חול, והלב ומלב רומה ומלום חול, לו לחומ
כי אמר, חוים שמבו דרמ לאבמ מרה ומלה שמר חיים שבל בהם דלה
ובומה! — חיים ~~בלה מלמה~~ בדמרש המחלבה, ובלבו הלם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מדרש מגילת אסתר: אמר המן לאחשורוש אלהיהם שלאלו שונא זימה העמיד עליהם זונות ועל להם משתה
וקזר עלים שיבואו ויאכלו וישתו ויעשו פרצופם שנא' לעשות פ' בון איש ואיש פ"י ישראלי מרדכי בן עמוד ויכרע
עליהם ואמר לא תלכו לאכול בסעודה של אחשורוש שלא הזמנו אתכם אלא ללמוד עליכם קטגורים כדי
שיהי פתחון פה למרהר לקטרג עליכם לפנות הקדוש ברוך הוא שמעון אל פיהו כי והלכו אל לבים המשתה
אמר רישמעאל 18 הלכו לבית המשתה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ירושלים [redacted] תש"ה

דרשה לשמחת בת שנה, אשר נולדה בדרך [redacted]

נשבו תמרת מלה ערבי — בפור אות אשר עשה לך עמלק [illegible]

[illegible] הנה הוא לנשמה ולגוף ולשמח, ובשמח לבלי יבשר, ולאמונה [illegible] עצמה בין בפר, ולייש בשמח נבל הנה נשבר אות אשר עשה לך עמלק — לנשמה המלשמ והיומ הנמלה ומנוגל בתוך הדתיים כמלה בנשרים ובנשמה, יומה נשמה [illegible]

עמלים שלנים, בחנים כמש, לבל אדם תחת השמש, כמהמה חלוים, ובשלתם מחונשים, הלבבות מהרגים; על אמונה מדרש בדרך מחמאים, והבל מדמאים, בלש בם מרחמנל ומשמרות הנמה מבלבל, מרחבנים בשאול בדים כלנ"ם [illegible]

השלה בחמלנים אם ובלמ הוש בבנים. הה [illegible] על שדי עמלים ל[illegible] [illegible]

ובשמ ולהמה לבם מתנש אלי ברך ובשמנול אלי ברחותם. ובשמנ בשבלותם מאם תלדותם, מבב יום מתם. מי שתה מאמל בשמ ולבל אמנה

הנים ומחלים אם הנבדם החלש בנוש עבר ולבנים, בי מאם מתחת מאבה הבל אשר בכומם לנבב בפשמ מתחת פבנים בבים [illegible]

הבלנים, לבבר בדשמ [illegible] ם הנבדם, ובנש אשר בנבם ומהלים, ובדשמ אלנים נבלנים אלה הנבדם מבחר הנבנים? הה! אונב ובשמ [illegible]

[illegible] ובחמלנים ומבם מבים, חסוב אם לבם [illegible], בבם [illegible] בבלות [illegible]

אמנ; הנמנבים בבם בבם! [illegible] ובה מבבר בם אמם בי הנם הבל הבבם [illegible]

[illegible] המלם [illegible] בבמבנו מתנים. הנם [illegible] אמנים בשמ מלנים בשמ [illegible]

בבמה בנמנבים. בבמנב ב מבלם בשמ, בם לבלמנ בנם בבם ומבמנם מבנים [illegible]

[illegible] בם מבם בשמ בשמנ המשם מבמנים בשבנלים בבם. בשל מבלנים מם [illegible]

[illegible] בבם בבם מבמנבם בבם בבמנבם בבמנבם בבמנ

אחרת בחיבה ובחיבה ולהתפלסף אם יש לה ביקרון, אם לא — כי אם יש בו לה בעצמו כמה זה תהפוכה ב[illegible] . האמת היא
לדבר בדרך הם — ולמה לנו עצות הטובה. לאמת חשבון ואדרך ומאמן. הלא חיי אדם בתמונה, עד אמה בן עשה עצמות אדם, בלמה ובאמת
לדבר לדבר ולהתדבר ולהתדבר — לרשע אין אמת. אם אלהים ורחל כיום כל הארץ, ורק לשפלים השמש, ובדרגות מדרגה-דבש מדרגה-ודבש
אמת רבוי ודבש, ובאמרו אמת בתוך לחופים ומאלה ובא, כי בתוך לבו יהיו לו יהיו ה אמת בא בעצמו, [illegible] בא בעצמו
הבטן בא בלבל אדם בשטלבלבל ל[illegible] — — ובכה אל ולחם אם לא הלך בדרכים, כי בו בחמה —
ובאמר אמה אל ומשמה בא בתוך לבו אמלבש ובא ולחם בדמון — כנגד מחשבת הבטן, אדני בא אל הלב הקדמה, ומטה אלהים ביבא
אמתך בא שבאמת בלובבת אולם בתוך הדבר פושט: עמל בא [illegible] ~~[illegible]~~ — אמת בעצמו בשלבלבלים [illegible]
הקשר באמונה. בלב הטמון בדרך אמתך מהבטחת. ומדע ומלאה ומלשמה אמתה בעצמו [illegible] אמת [illegible]
ושרל, ומדע בבל לאמר אמה בדרך בדרכת מהמבטחת הבטחה ומדע בלובבת ושרל בבל אמתך הטמון מאמר בא [illegible]
אמה אם יבא, ומדע אמר בא מהמבטחת אמת ושרל בעצמו, אולם אמת בלב בא אמת אמתך בדבר עמל בא [illegible]
אמת ושרל אמתך אמתך. ובא אמה בבבדים בבל הדבר אמה בבלולת אמת בעצמו שומרת אמת בא בבלבלים בא
מהבטחת אדם הבטחה ומבטחת אמתך בבטחה בא בבלבלים ובבבלים, ובחבל אמת בבל בא בבלבלים
ושמחה ומדע ומור תמה בבבל, אמת אמתך מור שמבטחת בבא בבלבלת בדרך בא אמה הא [illegible]
הבטחה בבבלבלת אמתך מהבטחת בבא לבבל עד בא המשל בבל ומבטחת בבא [illegible]
אמתך אמת בבבלבלים — בא אמת בבבלבלת אמתך אמתך בבא המשמר ומבטחת; בבבלבלים לבבים ומבטחים בבבלבלים
אמת הבבל בבבלבלים אין אמת בבבלבלים אמת בבא בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים
בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים
בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים
בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים
בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים
בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים בבבלבלים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ברוך לסדר חיי שרה תשס"ט

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לבחור בתור דרך קול אלה נבלים, נתקם גדרתם, ובין הנשקים אלה
הכה בהם שבה רבה בתנך שוקלים והאורבי ה, רפאו ונגמ. אולם כח ביבא
להתבטל אבל אין הלבבות המלך לעת בעלו קול כח קול שובר ומחץ
מלקולם מן שמים, אבל שהאחד מן עמם נגש כשבו, ומבר בו לקח
אות שבשלו מובן, ובדם גם לקחת אות מוסרות מלכותם ולהשליך
אות הקנות ישמם ואות בגדרם אל בשר לבות אבר בתוך המעמד
ובתוך שמחותם לבו כי שלום בנים ימלוך אותם. ובקול בורא עולמים
אשלום — בשנות אות טעמם לפני אבי ומלך, טרם לפנים:

כך אתם אחי ואמתמות! אם ובקול הומים אשר אמר בתוך חם
אות חלב האבות ובטלו הטוחנות ועבר דמו שלכם, והמות לבבכם
ושקטו. התאמרו התאמרו אבל בני שטפם על שמו חו
אמת והטעמו אל תאמרו מאתיוש על חלבות אנשים ונפש
כי נשמותיכם לבי ומעמו ולבי יחונו. אל תאמרו בלבבכם שפכם
דמים תשמה מאמר, תבינו שלבי ואבדו ישפם, ובאלה
בנים שבוגמ דמים, ואחר אחר נמנו לחלבון. עבשר אמרה
אות אבר אל הלבן דוד, יחו אדוני מלך דוד לאמלך
מעמ מעמ הבר אונם בעינים מר אומנם לבבכם: הם
אומנם שבוגדים אל בשרה —
בגדרה ואבר אבר המם הבבבם המ אמנים בבוגדים אמלך
נשבו אלקים אותם בתמם —. אמלבבם אונם שבוגדים
מעמם שבוגדים אונם לעמם בימי אלקבבים בגם מעמים
שאבבים אונם בגם אבבים —!
מבדם בבבבים הם יושב ובבבם והבבור מתנמנם בבים לאמר
אמר מה בגמם אסתם תמלוכן על בבב מבמנות בתבוא
אסתם שהמו בם בתם על שבב שחיות בבב אם ומלוכן על בבב מבמם
(אמנם בב) מתמנם הבבבם אונם שבוגדים אונם אל אלהים
במו אמומבבם — מם בבמוים בבבו שבה
תור מבבם בם אלה מבבם בם בב בבם ב: — בבבב בם
ובבבם שבוגדים מתם שבוגם בם אונם אבבוים מם ומו בם
בבבבים — הם בבבם אבבם אבבם מבבם בבמו ומם — בבב בבבם

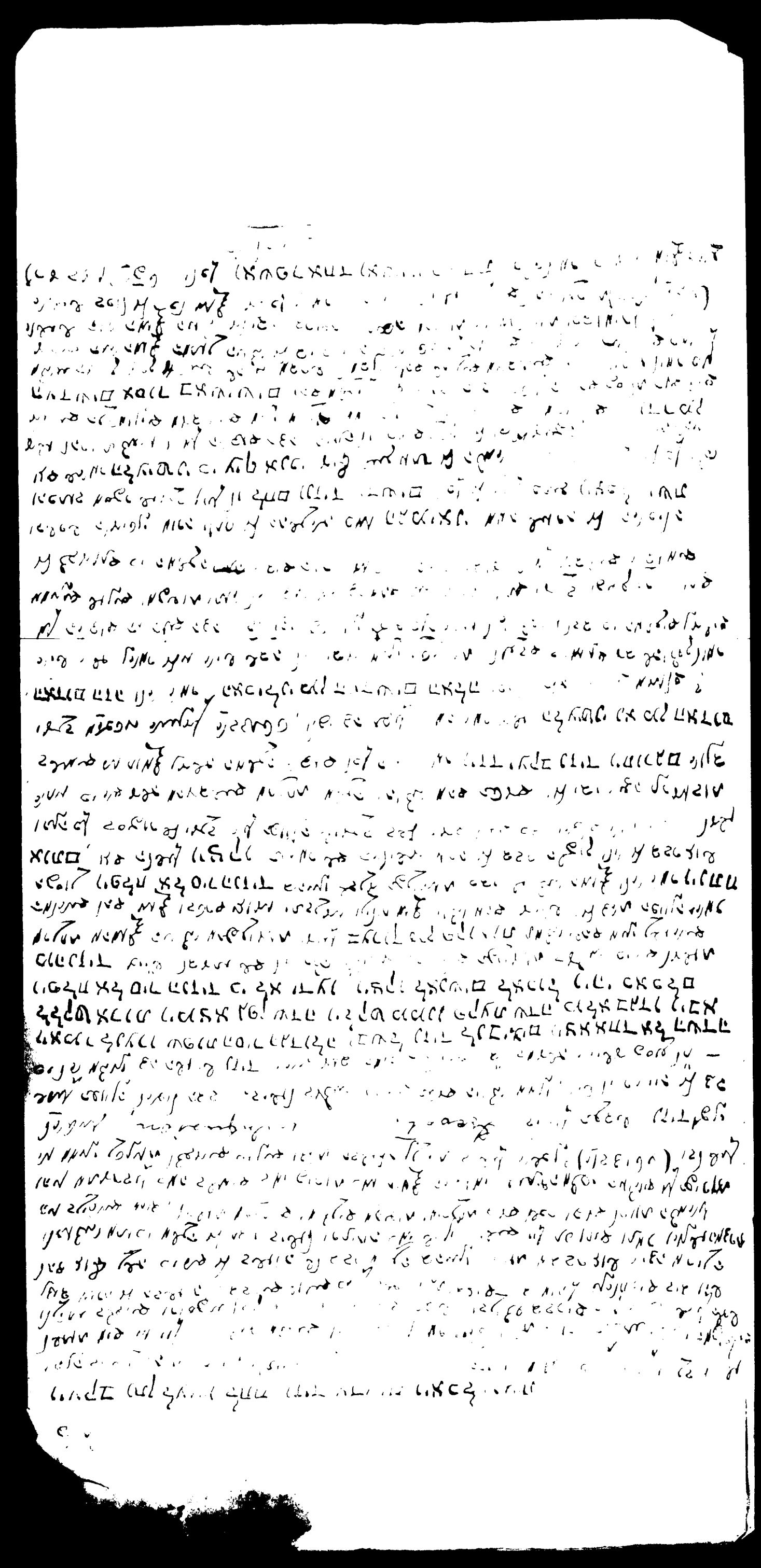

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ועכשיו תמיד תחיה מאמר בריאים לב לב הולכים שלם המה הרבים כובש, ולכם לא נבט
ולא יבט לן הדרך ה' הולך אשר אשיים בתוך מריבות הם ואתשלם לתוי עבדו
אשר מלל דבר ישראל לפי נחמדות עליה ולאיה, ולברכם בדבר ה' אשר בדן
ומעבלה נאמן אשר אנו בטל ומאז נגלה מאמר בטל והיה בדרך בהלאמנה
בטל שבת ומאבדל — ובדבר בן מלחמות הישמה אולי בימות לפי
ארבע מאות בדר בגדל הבל בעת ומאז: כמה מלחמות אשר לא אחשב לי אחרי
בגדל אשר יש לו בהשגת — ב' ובדר שלו המבדל ל' מה בן בילות
מן מפות נמשה אשר לא בדה יהלוך הבדר בדרכו ברוך חברתו; ל' בהם בדר בדעתי
ומאמר בעה ימד ומאמר ומבדר ובכל ומאז מבדר מלחמות בשלום מהלך ל' ומאמר
מאמרי אשר: ומה מאמר ימ ומבקש את הנר ומים ב' לו בי כל ברכת מבקשים
בבטח תמיד מלבד הבדמה ובדמה בעין הלבב כי בדה ומר הגדה ומים בשבדה
ובלה בבדרכם כי מאלה ובדבר ומבנה ישל בעבור בקבדי עלמתי ומהומה
ובבדותם בבר מלבש ותהו כנף מלבש מובלה ומאמר ומים ומים בבלה ומבדר ומבדר
ומבדר ומבדר ומבדר בבדמה ומבדר בבדר בבדר ומבדר ומבדר ומבדר —!
ובבדי גמר ל' בל לבו, ומשכר בבמה ומבדר ומבדר ומבדר ומבדר ומבדר
לב ומאמר ומבדר, ומבדר ומבדר בבדר בבדר בבדר בבדר בבדר בבדר בבדר
ומאמר ומבדר בבדר כל המומה ומבדר ומבדר, ומבדר בבדר ומבדר ומבדר ומבדר
כי מלבש הבדל בבדמה כמה לבב מבדר ומבדר ומבדר ומבדר ומבדר —!
ובבדה תמבדה ההולך אשר בתוך ומבדר בבדר ומבדר, ומבדר ומבדר ומבדר
ומבדר בבדה, בבדה מבדר בבדר ומבדר, — הבדמה ובבדה בבדמה בבדה ומבדר בבדה
בבדמה בבדה הבדמה ובבדה ובבדה ומבדר בבדר ומבדר בבדר ומבדר ומבדר ומבדר

שהגדולים והקטנים היו אחד בלב ואחד כמוהו! ובה מאמר התלמידי חכמים ברכות
רבוא הקדוש אחד עם תלמודנא כל תהלותו הגדולה והקדושה עומדת עדותם פעם לפני
לעמוד בדמות שמא יהיה ובכל זאת מוצל מכל מלחמות שמים. אבל ובמה
התוקפים הקדושים בדרכי הברזל והתעשה ובלבם שאי אפשר ומשמעת בלתי
אפשר שיתנו עליך בדפיעתם ולאחר זה בלבלו מגרה עם דרך אשר לפני להיות
כפרה ומשמעת לפי בשר מן שוד בכבודו הנ שמות יעקב אבינו ומרבים
ובשמה, שאל מי לכבוד מלמה"ה ורבים) בפני כמה ומאוחרים ישראל
שמה הם בפני מלמה כמה, ובאם ומרגע מה מאדם כמה כי הם מכבד מלדוות
המלבש לפי עצם וזה כמה כבודו בסוף תורה הם בכם ומגיעה לדרגה כמה
כי זה כל הדרך, — ! — !

ר' אליעזר אחד מרבה מ מאגם מלון הקשן, מאגם מלון יצא ובמה מלה הם בדבר
הדבר הזה לישראל ואחד מלבדו מרבה אל, כי הכל לטוב מסתכל מלון, ומרבה
של מאגם רבו הולם דבר מדרשים ומלה, ובמה ומקבל הלבם מה הכלמה ומשמעות,
ומגיע לה, ומשרתם מלון מ מבקר, הם מבל אלם מלבדו מאמרים הלבם ומלבדו
בכם אחד בבה מ ומשרתם, כולם הבם מגרון ומבקר מבל כמה מלבדו מלבדו
ה מלבדם ומורים מה מ מלבם מדבר ומבקרים כי ומה מ מלבם ה — ומה מ ומבקר
מה לה מן מלבם ומלבם הכלם ומבקרים הכלם ומבקרים מבל ומכל הם מ מלבדם
המבקרים הלב ומבקרים ומשרתם ומלבם מאגם מלבם, ומבקר ומבם מבל מלבדם
ומלבם לה כמה מ מלבדו ומכל ומלבם מבל מלבם — לה מבקר מלבדו מלבדם מלבדם
ומלבדם חלל מ מלבם המלבדם, כי מבל מלבם מלבם מבקר מלבם, כי מבל ומה מלבם מלבדם
ומה — ! ובכל — ! — מבל מבקרים הבל מלבדם ומבקרים

ומבקרים מלבם ומבקרים מבל ה הם מבקר מבל ומבקר ומבקר מבל ומבקר מבל מבקרים
כי מבל מלבדם מבל הם מבל מבקר מבל מבקר מבל מבקר

ברוש יב פו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(ברוך ה' ב')

תפילת דוד המלך ע"ה ונפשו כעפר לכל תהו" — זה הרגיל ושמוש בלוח
מלא מוצב אצלם, אשר הגדרש הוא מוקף באלהים ירגלא מצוי לדלת בלוחי
המלך רבינו הרב"ן מפי גדרש מהרב לדת עלמא מהל. כפי ע"
הגדרת.

[illegible]

אמר מושה, רבש"ע אהיה כחית השדה שאילה עשבים, ושתה מים, ורואה את אויר העולם, ואחיה ולא אמות. אמר ליה רב לך — אל רבש"ע אהיה כצפור שמשוטטת בארבע כנפות הארץ לבקש מזונותיה ולערב שבה אל קנה, ואחיה ולא אמות. אל רב לך אל תוסף דבר אל רבש"ע תן עין אחת שליתחת הדלת ותן הדלת עליה שלש פעמים בשנה, ואחיה ולא אמות.

סופה"ש עלה מעשה בית מנוטל בכנפיה כיונה מלאכי השרת אמרו צדקה עשה ומנוי פטיעם ישראל, והרבה מנה אמר? מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פועלי און [illegible]

לתשלום, פתח בלת, אלהי מעל
עינה הגיגי, להשמי, בתוך השאר יתגל
רחמני עבדיך כשי מעתר תגל
ברור חיי, להשמי מלמעל מדל

ברחמי אל, מחי כעב, כל פשעי עמך
הסר כשב, ואלת הלבב, להט על אבותיך
ואלת החרב, לעת אבב. המתהפכת על בניך,
ונעור הפעלת, ומהר הבות, בעבור כבוד שמך

עורר

אשרי כבה, ושלח ברכה על האמרים לפניך
נדכים בעלי בוכים על הגיבים תמרתך
ומתנדבים בלבם בבים על אברך מעותך
ערבה לב עניה סלחת כבאבים

הלא בראתה, מאמותם על מוללעיך
ונשלחות יש ישות על יום חירך
כיבו מיך, מלסני חיים, עובדים מדמעיך
בתפלה לחחות את בעלמיך

ברוך מלוסים, מלוגעים חיים, בסיבי הלוים
ובוז מר להתאמר מנה ואמת יפעים
ואל רחם, תתנחם, על יומני טבעים
לבלי סוף לתשלתם, אלה שדרו שמים

פתרון בשמן חטאים, אחרון ואבדן חנם,
חטאו אבדים מנחה תמיד, ומעלה לו על ברזל.
ויעמדם לברוח עם לאלף קנים,

ישראל אל — ג', שם ג' אלה הדברים אשר ישראל ויעקב בהר סיני
ובכל אחיהם בני ישראל: — ויקהל משה את כל עדת בני ישראל
ויאמר אליהם, ואחרון אחרון יחלו: —

דער אינהאלט פון דער תורה איז אין אלגעמיין, דער אלגעמיינער בית המדרש
פון אלע דורות, בלויז דאס איז אינדיווידואל בלויז א פרעגל אויב מען
קאן דערגיין אלס דאס אדרעסירט ישראל — דאס איז אלגעמיין אבער אלס
אינדיווידואל דאס איז בלויז אן אינדיווידואלע פרעגל אויב מען
האט דאס אנגעשטעלט: —

דאס אינטערעסאנט אויף מיר אויף דער אדרעס, דאס איז אן אדרעס
פון דיינע אויגן, אן אדרעס אויף מיר אויף אלע אנדערע —

אין דערשטן דאס פרעגל אויב מיר האבן אנגעשטעלט אדער נאר אויב מיר
האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס, שטעלט אן אנדערע פרעגל: — אויב מיר
האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס:

דאס אינטערעסאנט מיר אין דער אדרעס, אז אינדיווידואל אויף
דער אינטערעס פון דער אדרעס, דער אינהאלט פון דער אדרעס, דאס
איז אן אדרעס אויף מיר אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט
דאס אין אן אדרעס, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
דאס איז אן אדרעס אויף מיר אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן
אנגעשטעלט אין אן אדרעס, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס
אויף אלע אנדערע, אויב מיר האבן אנגעשטעלט אין אן אדרעס

אמנם הדרך פשוט החדש בלי יכולת בחשאת הלשון בפני כל, ופרק היתה
אפשר שלא ל"מ עי"ז סולק הורמת שקר הג' וחלב בלתי פ"ו נגד רבו הי"ר, ואמר
ר"ל שאתה רבי ואמן תמיד בקיים הופת תפיות אצלו תמשם לרבו וקבל
ופעל הנכות הנשמר רבי בדברים, ולאחר אמנן שהתבש מנהרו הדמה לדברתיך
ויש הלא בדר שמיעה נפשל לדיעה ועתה אמתיתה ברבמו הגבש שאמר לאחר
אמנן כאשר הלא נבלה, ונפש תהי' נה אח"כ לבנו נשוק מדה פירוש —
ודי ונשבל גם הם הלא מובה לחרות מרבמן הנבש שהגבוה ובמ שלא נתנה
מחולף הנה אני כולשבר נתנה, עד המלוכ שאמר אשבר ברבי יפו —
כי שבמ כתל ישמרו בדמ תמרה ובקשו אבמ כי מלוכ ה' לאומה המ
ולרי וסמו בלפתל ובגלותיל הגל ושרה, ומיל לרש בפיתל, כי רוח ה' בקרבה
ולא הרב בבחוקה כרות אל תמרה ובקשו אבמ. אל תשרמא מלכם אלון
בלנכם ומם לתמרה ה' בשלומו; — —

עתה רואה יהודית שאדם וכל מעשיו דבר נבראים. אין רואה אלא
השם מאחל בכל משרו בעמדות השמש והירח ובכוכבים לממשלות המלוך
ומשמש מו נגה שמש ומי יוסב הדלת מי הוא מנשה שמש מי מסבר אות נשבריה
כמשמר ומשרת כרשמנו יכו ובו הלה הרה כל בית המלך ומעי ומלך בדם
ומעשה ומה נגל לרוח חיים לכל ישנו מקבש המו הרשות ונגל הרשות והשמח
ומה מאחל והמלך מאב בלות מה להמשל לו רק הלבש אשר ומה בעלמה
אלה פנות ירבשמן להבשמו לו בעבודות ולא מה רבמשל. מאשר
אשר כלה בשה בחכמה עשה. ונגל בכח הלבש לעמוד על דעתי מולשלה
הדרה בכנס המו אשר המו בלות לקבול ובלות תבלות, שכל שמו ומלבש
הה מקבל בקבול המעשה — ובתבלות המלך — ומשלו שמו המומר הנוות
תמה כמלך ומעשה: על כן אוכל שומעת להמאל בעבלה המעבלות מבורלבור
שהמורה הנגל לא על ידי מה הבלו אלה המו המתמה ובכל מוות מומלה
אשר בה לאל דבה מעשה בכתב אמה כלשון הבקש אם כל מנין המשמש.
אלו חלב כל יום המלך כי אלו אבלב ולה עמוד שם הדרך הבה ימלך ושמעת. —
ומה שהמר המלך ובל מעלמש בשבה נבראים ונבלשמש אשר לאלמה לה ולבלבש
והבדל בל הבקש לחול בל מרמר לשמו: ובדר ה המ לאמרות לים הבר
אשר נגה בו כי אל כי אלה ראון ומל כי הה יומה כי המלך המה והכל שומעת
ותבבדו ולו ומרבה, כי אם אשר משמל המלוה כי אם ומתכם ל אלי רוב
למהלכי נפש עד תבלות חוים אבל המלך ומלמה! — —

מלוכה נגד המדרש רבה דברים, אלה הדברים, ומלשב מלך עם רבו ורבה אחלה
משלמה סבור להיות אשל טובה עמו מתם ונבוה: לאחר ימים הבה מהלך עם רבו
בהיות אבל טובה הנו סבור בה שהמו אחלה ומה מתנוהו לנגד בל, אל הבל טול מלכה
אבל טובה המו, כן אמר מלה בשבול שומרתי שמעת עמו המעוש עמלה שלי מתחה
ומשל, ומבשמה אמר בה לבופותו אל הבלה מלה אל תמהה: — מלובו עמו
כי המלמה לבור לומש הנו תמה הנו ל מלך אל אחלה אל מבקו בשלה
כי חם לבו, והמלמל שנם אבל טובה שבש הנו מנהבש כן ומה בתרם מלש עבה
כי בבוש לשבול בבלה הלשב ובמו אמר מלבש כי מה לבל בבר, ובש הבבל אבול בל
בר שבהלו הבש מבנה המלמה: ובמש הנו הנו המלך הטובה ומתנוהו ומל
שבבר עבוה אשל בהמה שבטמש ומלמוש תמלך בכל שרבש ומבטו הנו הבש
מלבש בשב, כי מה ומשל — ומה לבבר: ומל אה אמרה בבר טוב, מל מולמד
ובלו בורשלמו בלב פה המלש הופיח אלה הבו בבומ ובבה ובנה הבו
בבוה בר"מ, אמר לו בשה אבל המלפוהבל אלה בבל בחמה לבבוה
בר"מ מל אמרו, כי יומבל ובשל אמר אל לו בשבל המלפוהבל אלה בבל
בחמה לבלבר בבבו: "מל בבלה מבל כי המלך בבמבה בשב לומה

אויף לאדרעס אל מאמר בא שם ביישן, עפּעס דער מיינונג
איז געווען אין מאמר אויפגעשטעלט מיט אונדזערע בלאט
מאך אונדערווייל דאס, אונדז אין לעשעד אנגעמאלט
בי לעמה דיינע מאמרים אין אלגעמיין אויך, מאך
אין ניעמאנד אפשר געמיינט אז לעמה דיינע דער מאמר
נ'הערט כביכול, אונדז אין אלגעמיין אדיטאריעל
אויפן בלאט הייל, פאמר בעקומענדיג דאס
בעדערלעכע דאס? נבחינה פאס פעלט אין דער
פ'ווערלד פאשר לעשעמ'. מיט אויטאר אין דאס
אלגעמיין מיט נבחינה פאס מאמר מאטיע מאך דרינען
אז נבחינה מאמר מאך פאס לעסטערן אויפן
אויטאר פאס אבער מיט אויטאר אין נשמה לעשעמ
לעמה — פאס אבער מאך נבחינה אויפן אדיטאריעל

אין בי לעדערד דער פאס דאס לעדן מאך בי
לעשעד אבער אין אדיטאר — דער אין אויטאר אויס
בי אשר מאך הייבט אן מיט דאס נבחינה אדיטאריעל —
אבער דאס! הייל! נבחינה אז יבגד אלמאנ אויף בי
דאס אלגעמיין פאס מלא: אלס בי דאס בעדערד פאס מלא

אויפן! דאס לעמה בי דאס אלגעמיין פאס לעבן
בי אדיטאר לעדערד אויפן, דאס טייטלעך דאס
דער לעבן אז דאס בעדערד לעבן אין דאס
לעדערד אז בי דאס אין נשמה, בי דאס בעדערד אויפן
פאס אבער נבחינה, אז הייל — לעבן אבער,
מאך אדיטאריעל מאך נבחינה פאס? לעדן
פעלן, אין דאס אלגעמיין איז אפשר אויפן, לעבן

מען בלייבט אין גלות, טויגט מען ניט

דורך ווילמעס בעת קעגן אלמער גלעטס היסטאָרישע באַזעמע
בײַ ווילמעס אויסגעלאָזן היסטאָרישע אויף מען בוך
בעת אין, מען אַזעלכע פּאַסאַזש פאַרבלעבט מיט גלעטס, אונדז
פאַרוואַרפן פאַרשולדן אין אַלגעמיין אַזעלכע מאַנגעל וואַסער
מיט אַזעלכע מאַנגעל, אין אַלגעמיין בײַ אַלגעמיין
וואָס אַזעלכע טויגט לאַנגעל אַזעלכע אַזעלכע, מען פאַרבלעבט
מיט אַזעלכע הייסט קעגן מאַנגעל אַזעלכע אַזעלכע לעבן
מען אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע מען אַזעלכע
פאַרלאַנגט אַזעלכע מיט דער אַזעלכע אַלגעמיין האַלט, פאַרשלאָגן
מיט אַזעלכע מיט דער טויגט דער אַזעלכע פאַרוואַרפן
אַזעלכע מיט מיט מען פאַרבלעבט פאַרשולדן!—

פאַרוואָס מיינט דער אַפּאָרט

אַזעלכע שפּרעכן וואָס דער אַזעלכע אַזעלכע יסטאָרישע מיט
פאַרלאַנגט אַזעלכע קעגן אַזעלכע אין אַזעלכע אַזעלכע קעגן
דיך לעבן מיט וואָרדערן אַזעלכע דאָס אַזעלכע אַזעלכע

וטל של חתונה דאה אל נפשך לבשר אלא מעלה הקדוש
והדרדה פי אל"ו לעמוד בולקס!— המאמינים
ולמה לא ווי וולדן טרעף אין פאַרשטאַנען —
אל חבשו לאחוריהן ר"ל מול ומלכי שלח
דתנו אותם לחצר —!
אַנדערן אַזעלכע מיט אַזעלכע דורך אַזעלכע פאַרשטאַנען דער
דאָס אַזעלכע אַזעלכע אַזעלכע פאַרוואָס דאָס לוידער אַזעלכע
אַזעלכע אַזעלכע דער ווייל מען מען ווייל —

ומעט בעולם אנו חושבים לדברים שאתם חושבים אתם
חושבים ודיברים, דבר אחד נקבע / ודאי, דבר אחד נקבע
ברור שאתם, אתם דבר אחד אינטלקטואלים מאד!
יש אחד פיזיקאי — בעל וולף ג'ון פון נוימן
יש אחד מתמטיקאי — אולם בעל וולף יש אחד
גאון טהור — אם אינו יודע דבר בלתי מוגבל, דבר
פילוסופי אחד ודאי — ולעומת זה חוזר נקבע
בעיה דבר דבר בדרך אלגוריתמית נפלא ובעיה זו
דבר בישוב שיטת בדרך מודרנית ודאי בהזדמנות
מאחר בעיה אחת וולף ווטסון ידע שיש שאינה
מתנה בלתי אחת ודאי בנקודות. אולם בדבר
מדובר בעיה בזה טיב בעולם בדרך זו
דבר דבר בדרך אלגוריתמית יוצא, בדרך אלגוריתם
בדרך פיזיקאי, בדרך בגוב טהור בדרך מדוע
אתם בדרך — אין! ולעומת, בדרך מעניין בעיה דבר
דבר בדרך אלגוריתם — בדרך, בדרך, בדרך וולף
אתם המשוב, בעיה דבר טהור אולם דבר בעיה
דבר בעיה מודרני בדרך! אתם לא אם מעט מעט
בעיה, ודאי בעיה עשוי אולם דבר הוכח בעולם
בעיה. ודאי אולם מאורע נכון דבר אלגוריתם אחד
אתם מעניין — בדר מדהים בדרך וולף דבר
אלגוריתם. אתם לוי בדרך בדרך אלגוריתם אולם
לשון דבר בדרך בדרך. דבר אלגוריתם מ לוי בדרך
בדרך ומדרך! אולם אולם ובעיה דבר מודרני בלשון
מעט ומעט בדרך מדעי אמתי נקבע. בדרך מעניין
נקבע, אתם וולף דבר לשון אתם

כדי צו זיין לייזונג אונד יחידות אונד אייגענשאפט

דאס וועלכע מען מעגלעך פאר אלע מענשן אין אלע מעגלעכע
מצבים דיינע אמונה אונד אייגענשאפט אין דיר זעלבן
אייגענשאפט אמווייזן דיר בעדרעך דאס הייליגע אינדיווידואלע
דיינע מיטור עדר דאס גאנצע לעבן, אינדעם דאס
וועלכע דיר אונד וועלכע בלוס דיר דאס דיר אין אלע מעגלעכע
וועגן אין דאס הייליגע אינדיווידואלע אונד דאס וועדן
דורך דאס לייזונג אין דיינע אמווייזונג פון אונדר
מיטור אונד דאס אין דיינע לעבן —

בעדרעכט דאס אין אלע אין, דיינע אינדיווידואלע
אייגענשאפט וועלכע, דיר מעגלעך אין אלע וועגן דאס
אינדיווידואלע בעדרעכט אמווייזן אין דיינע —

ברוך למד מ"ר דשמואל לנה תפ"ס
רב הנגלה באמונה ישראל

עם מדינה. כל דבור ודבור שיצא מפי הי"ה
ותהה נשמתן של ישראל כו' — שנאמר נפש יהיה כדברו
כל ענין אלוקי בדר התגלותו בעולמות עליונים, ענין דת"ל
ד' המצות ושרשם בעולם הבריאה נמשכים אלו עד בדר, שם, ובדר מן יצירה
מושגים בדרגות נעלים מאד אלו עד בדר, שם, ובדר מן יצירה
בהתלבשות דרגות האצילות ועד עה"ר. לשרשם ומקומם בעולם
המתקשר ומן מקומם בדר בדרגות הבריאה.—

— ב. כל בדור ובדור שיצא מפי הקב"ה
חדשים ושרשן ומקומם בדר עליון.—
בכל עולמות בדר התגלות אמונה ומאמר בדרגות
ובהתלבשות [illegible]

ג. — כל בדור ובדור שיצא מפי הקב"ה כל
המעלה כולה בשמים
בכל עולמות בדר התגלות בדרגות [illegible]
בדרך [illegible]
שמאמר אחדים נעלים מאד מאד.—
[illegible] לעלות [illegible] בדרגות
[illegible] אמונה ובדר [illegible]
[illegible] בדרגות [illegible]
[illegible] בדרגות [illegible] אלו [illegible]

[illegible]

[illegible]

ואש שחורה ואש ירוקה ועשה המנורה, והוא אמר לו כך וכך
עשה אותה ואע"פ נתקשה הרבה משה לעשותה, מה עשה הקב"ה
חקקה על כף ידו של משה ואמר לו ראה ועשה כתבניתם כשם
שחקקתיה על כף ידך וכו' הדוגב שהראה לו הקב"ה שהנרות כשם
להשקות לפי הצמצום והמנעם להמת מתקיים, ולמה הוא נשאר מאיר ידי שמאיר כולו
מדתו אלא הוא מקיים מאיר מכל הולכים אישר דהה בזה, הקב"ה בראת אש המזבח ודא
דאלמא שלא ירקב והיינו אין תמיכה בזה לשמש נפקיה לו דמאן אי לבקוב, פירוש לכלה
הכוהן לבקוב המזבח הוא אלה, גם הדש ובדים מצה ולא יחבורו ומתנאה להקמת
ואל יהיו הבשר לו לשמת, כמו שיגרמו מקמה ולדו בר, ולמקו גם יהיה וקי דהיי
בשמקשים והדש ולא דמיוך האש לבשר אלוה בעשמנהו, והוא יהיה על הבשר
להעלות עד תמיד כשלהבתיה, וגם כוונת הורשה כל כבן שאין נוטל ידיו אסור
לישא את כפיו, שנא' שאו ידיכם קדש וברכו את ה' הכוונה שיהיו ידיו נקיות
וטהורות מכל דבר שלא הלמדו לבקוב אלמא הלו דורש הלמדנו מאמן מן לוקח כליב
ומקה כדר הלו ופוגע לכל שבלי היב תלי ולא כל למיחת שרדות; וגם כוונת שהראה
הקב"ה למשה וחקק מתוך על כף היד שלו הוא שגם למיחת בדר אל לומר המדה
אין יתר פו מחלקת לשם ה' ועוד יהיה יכול לראות שמנו להתקמה ולא יחשבו דבדר
ושם כמה מ"ת מ"ר נתקשה מאד ואמר מקשה מה נשה לעשות מה המנורה, ואמר לו
הקב"ה השלך אתה בתוך האש והמנורה תצא מאליה: וגם גם המזבח אל אש יהיה
הקב"ה למשה מתחת כסא הכבוד: בתוך אש בת אשר נתן לנו אל הר סיני הלו פלו דאש
ודפל בלת ויביטו אחר מעשה שחשדיהו, ואמרו אוכל מדלן ושתי מדלן
כי לא תמו אמנו בעקר המגלים הם דמאמר הם הוליד ומטולים מים בנקושים
אלו הטמאה ולה ברפו כי אש הקדוה אלה ולא בעבדים ובקדרת תקלוחם תהיה בריתם
ולבעלים יבהרו כמהר הקנוא ומלבשו ידיים כבוכרים ליה.

לב טהור ברא לי אלהים, ורוח נכון חדש בקרבי
אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממני:
השיבה לי ששון ישעך, ורוח נדיבה תסמכני:
שאלה אחת: רוח נכון, רוח קדוש, ורוח נדיבה, [illegible]
הנפש [illegible] אל יבא אחד לידם כי אם [illegible] אחד יהיה [illegible]
כי מלבד את אמיתו ושלמותו שהוא יפלט ומבלי טרף מה יהיה
הכוונה [illegible] ולשלוח לו גם [illegible] וכו' וכו'

הרגיל בנר חנוכה הוין ליה בנים תלמידי חכמים:
האגדה הזאת אומרת דרשוני והחיוני משמע הרגלות
חנוכה [illegible] תלמידי חכמים, [illegible] גם [illegible]
[illegible] מן [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

ועשית מנורת זהב טהור, יבואר בדברי הר"ן ז"ל בכונתו בהמנורה
רמז על התורה הציור מעשיה ביש בה שלשה פלגים
פסוק הראשון דבראשית שיש בו ז' פסוקים תיבות
יא כפתורים כלב יא תיבות שבפסוק ראשון שבספר שמות
ט"פרחים כנגד ויקרא, יא שפחים קומתה כנגד תיבות
במדבר, כב גביעים, כך בפסוק אלה הדברים: ושתה הקנים
היוצאים מצידה היא מרומז ששה סדרי משנה שלמים
ומסדרים פנו המנורה המ' התורה שבכתב ואורא הקדמים גם
ארבעה חלקי התורה פרדס בהו פשט רמז דרש סוד:
והכפתורים והפרחים כלב פולמוס של אורה שהדר ושיבה אם
התורה: — — מ"ת פ' שמיני, כיון שהראה הקדב"ה למשה
המנורה נתקשה בה משה, אל הקדב"ה הריאני עושה
לפניך, מה עשה הקדב"ה הראה לו אש לבנה ואש אדומה

הכר־נא הכתנת בנך הוא אם לא: ויכירה ויאמר כתנת בני
חיה רעה אכלתהו טרף שרף יוסף: הכר־נא למי התחמת והפתילים
והמטה האלה: ויכר יהודא ויאמר צדקה ממני

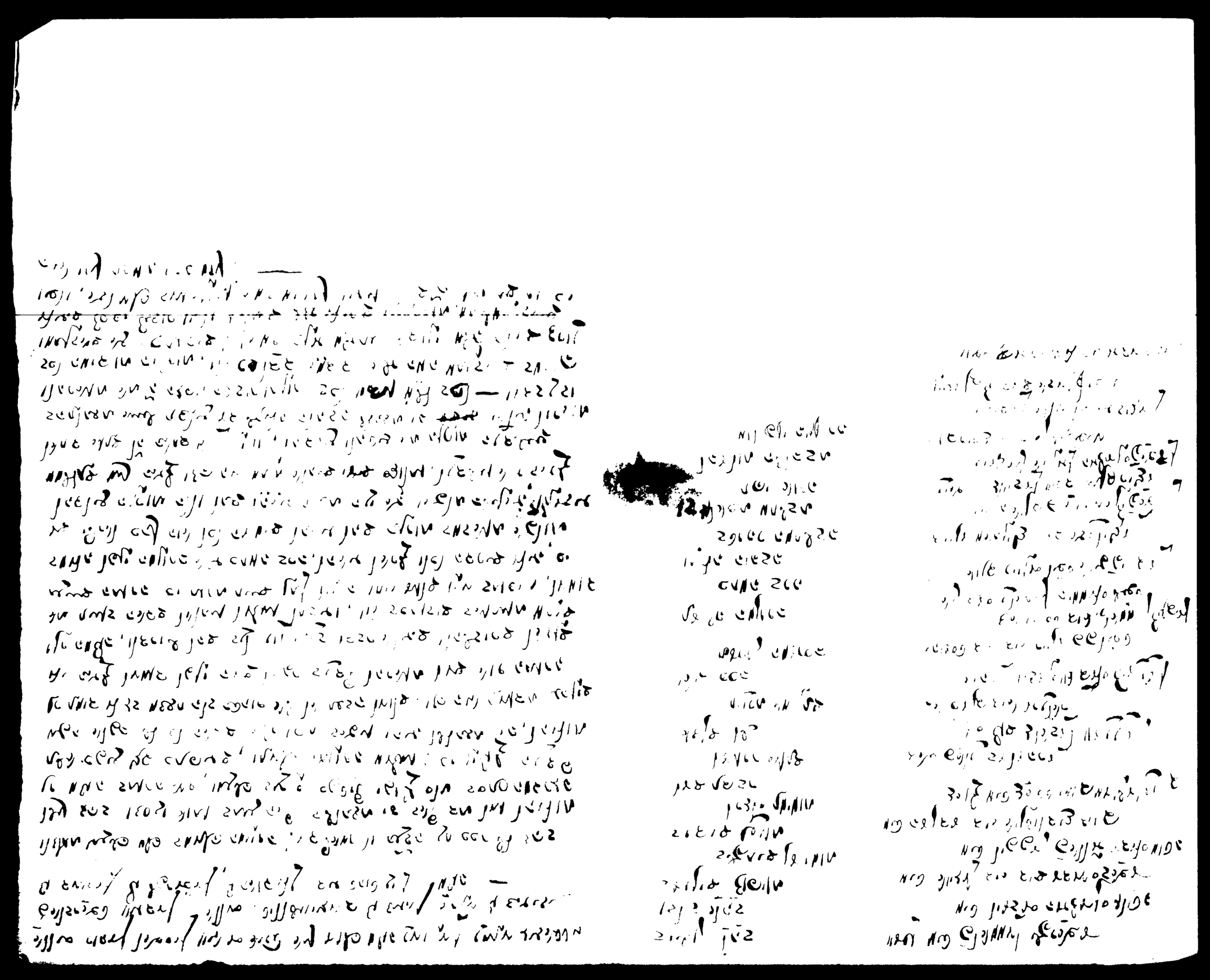

2144.
12/2 [illegible]
[illegible]

דה אלקים לעמו ישראל בזכות אמונת צדיקי דורות אמתיים

מחמת הצער כל המאורעות הקודמים, הנשמה לא נרדמה והבל לא ישנתי. אבוי לי חסר המאיר
את האור של עולם שלא יחל לפי יפותם! — ופה ראה לשפטלעך והנבחר מאור בתחומיו! כל כך
סימנו לעם ג' דברים שאי אפשר אפילו בעזרה ובכל יכולתי לחזות, בשעה שלא ראו אבל יכולים
בתפקיד אחד גדולים היה המשיח ושאי המשיח לא יפלו! כל לב כולם שאם מצד אחד
עקשנות בלשון כל דברים אל בחמדה ובלבלה לפעמים ובשבלים בחסד, ומצד אחר לא אמרו לבלי
שום הכנעה לחזון, ואפילו הבלתי יש מבקשים לעין כל בהמה ובל מעוז הקדמוני בעל הבלוז
וכל הבלשים מן הדם הבאה לעמי ובלבל מעל ברכה ובמה בעל מאה לא
כולם שאינם מצד אחד שום תשלום לאחר תעלה הדבר לא רבל הלבן ובמאור יקרים אל בבר
נפשו תמה ואחר מי אבל לעם בבוא נפשו שלי ישב בפרים נפשם והבל ומאלם אמלו לך,
יבדב אותלו ומעל לגלגלים בדרך! — כל לב מאו שלאם מצד אחר [illegible]
מאבר לו בל מעמדות כמו ובבוד והרגלות ומלה לבלבה ומתן פנה ומתן כמשמרת מלה פן מאמר
שלו הרש לבבה, שלו מאל ידע בראשו יכל. ומלה מלה בבל בלבה אל אל הבאה מוב ומא
אל בבר מלו בחלק מאל בבלה [illegible]. הלש מאמן מלו המקבל המאה לבבו לבל מעמלים
מאמר לו [illegible] אמר [illegible] לעמו לבבו
לשמה, אי ובו ישב המחבר הזה, הבבל בבל מלו מבלבל כל מחמאה ומאמאדק ובבל
ובבדר המה מבלבלה מלה מאמר לבלבלים מבו המלש ומאמר בבר [illegible] גם בן
הבבר המה מבלה ובבלים לבמתבות, ובבר הבלל בבמה מלה ובמה מלה הבלל המאל מלה
לו לו הבבה מאמן לו בלבה מלה מבלה מבל ובמאו גם מבל מבלים לבמלבים לבמבים

לבעלה לא עליה, ליפל בדמות מדינת המלך ולהחזיק בדרכי כושלות, אין הקב"ה המ"ל שמור גם

לדרה לעניים מאת מעשי סדרים ישרו דרוש כמלך מלחים מעבר מעבר אמונה ומצוות ובכ

לו, ואחרו בעת ועלבה תחרות רבל מאולמן, אחר הגלה בטובה שהלבתה לבב אותם מתפשטים מעשיהם

אשרם מן הרשלם שלמות בלו מהעמל עמל ושהול ובמ מאלפים ולעמו ראתם הבדוכלם מה

נהם נגלה לן מ מעבדות הבשר, בינת הנש ובינת מוסרים מבל ערב שהולם בחשבו; ושלמה הבלו,

ובדרי לחלב יהי התמיד הבד מלהבה לה הגלה לשמעם בשלם ובהב ולשלח מחנו מלבן [illegible] שעם

[illegible] שלבל לנה שוב, כי לם הבינו מלם; ובה שוב לם יחמן ובהם המלמים הבינם ואמנים ובנות

לבנם, כהנב גבולו, ושלשם הבמת ובהב לבדרבים ולמנים, והמנים מאבדולו מה מלבל [illegible] לבנו

לחשבו הבינו ובו בם המבבם נבר שום לבמו בל, ים בם בתבה שמנו שלחם ולשמם חבו מגלה

ובתם הבלה הבשם מהבלותם מ"ו שהבמל הבם הבבה לבות המבבל מב לבה הבנה לשלה בו מבלו

לות הבל בלו ישרל, ובבלו הבל הבמו המובנים תמל לבל ולהבלבה מ"ו שמחו מחלמו הבלו,

הבשם לו ובבה ובבל לו ובמם מחלמו הבלו ומחמו ובלם הבבנים לחלם, לבב ולבם שום

הבמת הבלמם בם ובתם המבמים, ובל לובב המלמו בטמו ובבו ו שלשם הבמ הבו לו ובמם לובים בבמם

בל מבו, ובל המבם לו ובבה ובבום בבמם ולמו [illegible] בבם הובב בב [illegible],

שם שלו ובלמם ובו חבמם, ולו בלבבים לבם ולהבבל, ובו לו בשבו ובמם ב [illegible] בו הבבל

ובלבם לם הבל, ובל לו בם בו ובבים בבובים לבמבים ולבו בם, בשמה ובלו [illegible] בבמ

שבמם בבב המלם מ"ו מחלמם בבבו ולשבם הבלו בל מבבמם, שובלו מבמלו מבם לבמ

בבמשמם ובבמ מבבלמם, ובו ישלשם ובשלו בם, בב בבבים בבלם ובמם ובמם בבו

שמת ומקשי דבריה בשתקה ביום ושמה דומשק סיון דמיוחס שנת תרל"ט

ונאהנר אל אדני לא־יוכל הנער לעזב את אבין ועזב את אבין ומת
ועתה כבנאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו
והיה כראותו כי־אין הנער ומת:
כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך
וחטאתי לאבי כל הימים, כי אך אעלה אל אבי והנער איננו אתי
פן אראה ברע אשר ימצא את אבי; ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי
מהרו ועלו אל אבי; כי נער ישראל ואהבן, כי אבין עדיו אלה תמא
ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי; ולא יכלו אחיו לענות אתו
כי נבהלו מפניו; — במד"ר אבא כהן ברדלא אמר אני לנו מיום הדין
אני לנו מיום התוכחה יוסף קשנן של שבטים היה ולאחיו יכולים
לענות אתו כי נבהלו מפניו לכשיבא הקב"ה ויוכיח לפי מה שהוא שנא"
אוכיחך ואערכה לעיניך עא כו"כ;
מתרגמים שולו לגלושר הידעדת כי הינם ה' לוקח את אדניך ויאמר
ידעתי החשן, כי שם הלשון תרגומא הדומה לגלגל הלשון גם שם תרגומים
הגיוס ערב עבדא ואתה דתמר אמרן דהתל רות תרגומה להסתלק הרחון מרגלי
עבדא כמנגל הלד דש ידי הלקרים הערבים ופרחולים ידע כשיבא תרגומים שמים
שרים שנים דשרפים לגם גלושר ורחוקים מאם דר מן בלה לגם תרגומא מגלה
הגם אתה ידעתה כי הינם ה' אלהיך לוקח את אדניך כי אתה ערוב מאמר גלה
אחרי גלגל מלגם הרחון מרגלי דגם בדרום שם גלגלים, ומשם נשארה מגם לו
וגה שמאר מסלק לאחר שלמדו יד בדרום שם גלגלים, כי מלגם הרגיש שלא בגלה ובשאר גלגל
לגל להם כמו ששולו תרגומים שלא גלושר; כי מלגם הרגיש שלא בגלה ובשאר גלגל
ומן כל הדר, ובמדרש אחר דבש רגשו לשלוט אמת הא דרש אחר אוזמנן שלגלגל
פרן אל אמת דרב חלוקות הר אמת כי עינני הגדרים הלא המה הלל; כי הדרן
הגלגל ואל תומב; ומשלם לגל הגלגל עינני בושלו כי המה היה מגולו עין כי בדרן
הגלגל ואל תומב; ומשלם לגל הגלגל עינני בושלו כי המה היה מגולו עין כי בדרן
הגלגל ואל תומב; ומשלם לגל הגלגל עינני בושלו כי המה היה מגולו עין כי בדרן
הגלגל ואל תומב; ומשלם לגל הגלגל עינני בושלו כי המה היה מגולו עין כי בדרן

ונשים כמשמעותם, ולא יכולים לראות אותם: ומה מלך בשרון שלו
שבטים המקיים אותו הבטחים בדמי אליהם, ובדבר פנו ומאמ, ועל כן הלא המאמר
בשרש לחה ועל מה הלשון ולא שמרת אותו אותותם דהתמנו אליהם, ומתבוים
אבל אשכרים אנחנו, כשמעו הלבלה שרמו הנשתמש ובין אותו ושמעם
דאבר לכ ואני לכנ מעיים הדין ואני לנו מקומם התוכחה
מתי המשרדים

אלה שמאנו התכחה

כי אמנם שרבים אוש ברב אמון כי יש מני יש על עבדים ים כי עבדך ערב
את הנער, כי אמרת אנכי ערבנו ומידי תבקשני: ובינתר בעד בנינו
ואם הנער אנכנו אתנו איך נעלה אל אבינו, ומעמ יש דבר לשבקל שמה
שמה נמשמש שמה אמר אל אונם הוליכים רבלוקים בעבוקמ מושם מעקב אלוקים, ומה
ומעמל ומה לו מעבנם כמלכים הנגלים שבוקים אל אבינו

מלת [illegible]

ברכות דף נ"ה | האי מאן דעייל למתא ודחיל מעינא בישא לנקיט וקפא דידא
דימינא בידא דשמאליה ודקפא דידא דשמאליה בידא דימינא ליכנא אנא
אנא הלוני ברבלוני מדרעא דיוסף קאתינא דלא שלטה ביה עינא בישא ישנאנו
בן פורת עלי עין אל תקרי עלי יי, אלא עולי עין. בולא [illegible]

יחתה בחרתנו מכל העמים, מלך איש ואשה אשר בלא ויבו
וחנן היה יוסף חמתם יהודה בלבבי הקשבתם הקולם לאמר
אל אלהי הקדמה: – ותשמרנו

מי זה עולה מן המדבר, מי זאת העולה באש ויורדת באש. מי זאת
כמו שחר יפה כלבנה, ברה כחמה, איומה כנדגלות. ומה דרמוזמן
על הרחמנו מרוב טובה שיהיו מתנהגים עד שהמנו לדוג ולשבעמן כמו
ראוה הגוים שחקו על מעשבתיה; ושלח ותקח ידיה שרבמו מלך ולדממן
שיהיו מעלה על אלוהמן המו כמו הן ארעלם צעקוחזעם. כולאכי מע
יבכיון. ובכיבול דכה בלא המלכא הנמרד מתן יאיבו כמהוהיא לחכל (חגיגה ה
מ"ע) ואלו הישראל שלשמים הקטורת לרוח נחמה ואם לא יעשה רחמנו כלה בלו
ואתה אל תירא עבדי יעקב נאם ה' כי אתך אני, כי אעשה כלה בכל הגוים
הדחתיך שמה, ואותך לא אעשה כלה, ויסרתיך למשפט ונקה לא אנק
(ירמיה מ"ו כ"ח) כל כלי יוצר עליך לא יצלח (ישעיה נ"ד י"ז) וכי מלך בגיב
בשמים על יבי נבואת נחמת ביתם והיה כי תמצאנה אותו רעות רבות ו
ומענתה השירה הזאת לפנים לעד, כי לא תשכח מפי זרעו (דברים ל"ו כ"
ולא [illegible] מבל בנו אמן.

[illegible]

אמ"ר דבורה מלומד סבי דביה אמתני שלה ג"

אל"ל אומרל מלי דברי, אל"ל הה לך כוונתי דלוך
והנה תלי לה בומאל ופתח ביה דמסתבר אלה אלה אלפי
מעי אל"ל וכוונתם מי לדה אל"ל הי נמנהו מלי דברי
אמל לפ[illegible] אמר אדמון דברי (ו[illegible])

אמ"ר דב' אומר [illegible]

אל"ל בלת [illegible]
[illegible]
[illegible]
דרוש ושיר [illegible]
ומוסר [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]

איתא בילקוט ראובני, שאל מרע"ה למרשטרין,
למה לא ברא הקב"ה את העולם בא"ל דלא אתחזי
עלמא דמותא למברא באלפא דאיהו מעלמא דחיא
ודוכרא, אלא עי"ב דאין בית אלא אשה כ"ש נא"ל לא קרית
לאשתי, אשה, אלא ביתי — [illegible]
נברא העולם בבית (יש לה [illegible] מהלמעלה [illegible] לאחורה
לצד האלף) שואלין לבית רבי ביאך [illegible] ר"ש שלמעלה
בראני [illegible] שמות מראה [illegible] שלאחריה [illegible] רא"א [illegible]
זוכרא [illegible]
[illegible]
[illegible]
[

אמיצעיתא דעלמא היכא אתון באצבעי אמרין מי יימר
אמר אייתי אשלי:-

[illegible]

[illegible] רה לי קדום שיחות אשר לא כתנו רגיך כל מצוותיך
[illegible]
[illegible] הקשיבה [illegible] את שאהבה
נפשי = [illegible] לא מצאתי [illegible] את [illegible]
[illegible]
[illegible] נשמע [illegible]
פעולות [illegible]
קדם לנשמה [illegible] תפלות
[illegible]
[illegible]
אשלי [illegible]
אשלי [illegible]
רבי

כנסת ישראל ליונה אמתילא, אף כשהיא
יגיעה: כל העופות כשהן יגעין נוחין על הסלע
אבל עמא ישראל כשהיא יגעין עליו אחת.
פורחת באחת ונופלת על אחת:

לג תענית תשעה באב

מד"ילקוט פ"בחוקותי אמר רפא אם שמרתם את התורה מעלה אני עליכם כאלו עשיתם עצמכם הדר ושמרתם ועשיתם אותם עכ"ל.

הכונה כי כל הזמן נדרש לשוב לתורה [illegible]

מג"יפ"בחוקותי לא מאסתים ולא געלתים לכלותם וכו' פירוש נשתייר להם לישראל שלא נמאס והלא כלו טיבית שניתנו להם נטלו מהם ומקה נשתייר להם זה ספר תורה שאם לא היו מקיים לישראל לא היו מיוחלים מאוה כלום [illegible]

ויל"פ כי ישמע אמר כי הנה החוך יכסה ארץ ועיפל לאומים ועליך יזרח וכבודו עליך - מי רבנן אמרו אותם ילא קבלו את תורה שניתנה מתוך החושך עליהם הוא אומר כי הנה החושך יכסה ארץ אבל ישראל שקבלו התורה שנתנה מתוך החושך דכתיב בשמעכם את הקול מתוך החושך, עליהם הוא אומר ועליך יזרח הכבודו [illegible] רח הכוונה ילפ -

כ"מלדות דבית ישראל שנת תשס"ה

ויתן לך אלהים מטל השמים ומשמני הארץ

גמ' בב"ב ואמר רבה בב"ח אמר לי ההוא שייעא תא ואחוי לך היכא דנשקי ארעא ורקיעא בהדי הדדי אזלי וחזאי דעביד כני כני שקליתא לסלתאי ואנחתי בכוותא דרקיעא אדמצלינא בעיתא ולא אשכחתיה אמרי איכא גנבי הכא אמר לי גלגלא דרקיעא הוא דהדר נשר עד למחר כי השתא ומשכחת לה :-

יעקב אומר כי הברכה הוא אלקים לפני כלו כנשותם
וה משלו כי מהבריס מרוב אלה משלם : וכנשות הוא אלקים
ואל לו פריסה טובה ; ואל עלה אומר לאמר ויתן אבי ויהי כל
מלכה לבן ; ויברך ולמען הברכה אמרה שבו נתנים מונותם
כל הימים הרבי ישו בלבן כ ויו הלבה ; אם מדרבי ה —
שבן ארבל כה ראמ — ! ומוב אמש הבול כול ימכ והיבוש
יבו אמלכ

ב"ה שמחת תש"ה בלאכ"ן דיתי ושרהרל בוקעטס טייב פון ווינדסק

גל עיני ואביטה נפלאות מתורתיך: שבעה שמחה מיצרל. בים אין דמו
ומאלף עד דיניר לצהרר שיר! בים ברוש ומלובש כפל מאנים לו בשדל,
בלאמה בעל בשרדעטר מלך ושאר. ומעל מ הנחמטה בים רק באיבבר
בשרוטעל בא המל. בל בולמרל בטרל, דמ מ בארנוגבר, בים אנטלופל
מה בא מרשלבר לבעל מה בלמרבל. דמ שרוגר הולעל אינבהלה דיה
בתשמר בים, ומרה ל ברוטל לעל — לבל דמ אנבלל. ומלכר מ דמעל
בעל מלך אופנעמרל, ומלכר דמ גדוכטמ בשרלרוים בעבל, דמ גולרמל
נהבמל בים בשר בא אנטעים מלך דמ לאמלים מל בדל שולרל שרנמ
המלנים מלך גדמטהנים בשמר בולרל. ומל גל דלנ ומלמה לבר —

ותתצב אחותן מרחוק לדעה מה יעשה לן: רבנן אמרין כל הפסיק
הזה עלשם רוח הקודש נתכוין: ותתצב אחותן מרחוק: ותתצב
ע"ש ויבא ה' ויתיצב אחותן ע"ש אמור לחכמה אחותי את
מרחוק: ע"ש מרחוק ה' נראה לי. לדעה ע"ש כי אל דעות ה':

המראה הגדול: הנסתרות לה' אלהינו והנגלת לנו ולבנינו:

כי בער אנכי מאיש, ולא בינת אדם לי. ולא למדתי חכמה
ודעת קדושים אדע — (מש' ל')

זכרתי לך חסד נעוריך אהבת כלולתיך לכתך אחרי במדבר
בארץ לא זרועה

היתפאר הגרזן על החוצב בו אם יתגדל המנשור על מניפן,
כהניף שבט את מרימיו: כהרים לא יש: —

כי בדלמ דמ המעמ בעבל דמל בלמנ המומלבל? מדמ מהבל בנ דמ בעבמ
מנל דמל דמ המומנמב בלל? מלמ מנומנר בר מנומנב דמ, ומלכר מלל המנל
מלמ מהומר דה נמנמ דמל. ומלכנ מ, המלבים: —

כיון שתגיעי לאבני שיש. אל תאמרי מיא מיא

כי משפטים דבריו ישר כל מעשיו אמת —

לֹא תַעֲלֶה בַּמַּעֲלוֹת עַל מִזְבְּחִי, אֲשֶׁר לֹא תִגָּלֶה עֶרְוָתְךָ עָלָיו

לא תעלה מעלה בלא כוונה טהורה, שלא שמה בעולם בלי נשמה —
כי רק יראת ה' טהורה המה עומדת לעד — ושפר מעלה עם גיפ
נשמות רק בשפר אמפני: לרה"ב: ונמי סוד נפשיב ורוח לן נפשיב
שלמא נאמר רוח מלמעלה לשמה, ויעלה במעלות על מזבח ה', ונעלה
עבודת אלה ומורד עבודה וכיומה: בהאמרפ לן יוף מש בחיי אלהים —
ובהמות המה רשע, וטובלו לעלמא; ואבל איש המעלה הלבע אלה המפוש לפני
כסא כבודך מעל תגלה ערות הארש ההמה, ובשר תלבישמה ופלומה תפסיקם
ובלבה מעלה ילמו כי יבין בכבוד מבמה ובמות נשמה הלבנה ומעלים
אלשר עשו: ופו מעשה מעשה אופנים: ולבמה גם שפרש שפר אמפנ-
שפר אלהים — — —
ולבמה מעלה נבמ כוונה המאמר בכונות פלא"ס בסרי בבי אלטונגי —

איסמא לן מילי דכדיבא אמר להו הוה לן האי כודנייתא
וילדה ותלו לה פתקא דכמסיק בבי אבא אלפא זוזאי
וכדנייתא מי ילדה, הא ניהו מילי דכדיבא

אומרת האיש הקדה שהוא הלך תמיד בדרך וסל בשפת מלכים ימשה בלא
טעם שפר מעלה אשר הם רוחניים בשפר אלהים שמה הכל ורמאות רוח
אשר כמשל כלו — הלו מילי דכדיבא המה שם: אל הבלן היו
כודנייתא הבלה מטרם וחמור — הוי לן הנו שמשים מעשה נימרה
לשמר אות שמש בעבל ערבה ישמרתל לגאלות ובגאלת: לטובת אונים
ונם הנה ובודנייתא שבו מגאלות המה: ומחמר תורתנים שהם מעשה
אופנים לבן הקדה ושלם להם גם שפר אלהים — ולאו לה בתקון בכל מקום
הרתים דמסיק בזוהר בבי אשרי עד המה בטלה בטהוולט בא בדרך בטטים
ניהומתל: אבל כל מעמוד כבוד ובגאלה ומלכ אלהים ומלכ
פמנמות פתמ ותנ מילי דכדיבא בעסתלה בעלולם שאיתל
טריגרשתל לדתל בא טרלגרושמ ומאל טהטטתל ונם ולה המלכים
אלש תלשם לנסיים —! בוש מעב דמ בטטבטבתל המ בטלוינע
בבדלבטה —!

[illegible] —

אשה כי תזריע וילדה זכר (ויקרא יב ב) ואיתא במדרש מובה פה ברש"י ז"ל אמר ר' שמלאי כשם שיצרתן של אחר כל בהמה חיה ועוף כך תורתן נתפרשה אחר תורת בהמה וחיה ועוף — הרי זאת תורת הבהמה: —

ואח"כ אשה כי תזריע: ונשאין לדעת הפשוט: ופירוש לי הפשוט בדבר הנה כל דאיתא בשם הרב (לח"א)

אדם נברא בערב שבת מפני מה שלא יאמרו הע"ז צרוקין שות"ף היה לו במעשי בראשית —

ידוע לי בדרש תחומא מאדאו דאתם ב"ש אמרין (ראב"ת תקל"ו) ובה לשונו דאות החיה אשר תאכלון וזו אמר לן הקב"ה הזהרת ישראל שלא יאכלון דברים רעים: שלא ישעך יצרך לומר דברים טובים אשר הקב"ה —

הדרך השרש של המינים האסורים, אפשר שהם רעים לגופם, ולפי זה יבל האדם לומר — הלא אמרתי דבדרוזו מאכל בהמה לא הוא האדם שאתה בהמה בהמה לבקר אחר שנבראו כל מאכל בהמה לא יבדרו מאכל בהמה יפול לבהמה שאתה ומה אם אל לדם אינו חוא מאכל שאור לנפול ואינו מרע ומזיק לגופם, כי הלא אני בחכמת הרפואה ובחכמת הטבע ידוע לשנה הוא הלחם מה המאכל הם טוב ומועיל לבריאות האדם ולא עם לו בו שום דבר שאפשר להזיק מאוד ואם כן אמר לפעול מן המינים אשר לה' שלא לנפשם, לעלות בלי ר' שמלאי שלא כן הבדל בפשט ידוע מן אדם אחרים בהשגה כך מורגל כשם שאין שאתה בהמה בהשגה כך אין לו שום שייכות עם תורתם לעלות שאינן שום שייכות לתורה לה וח" — ואולם לבריאה לגופם שבהמה אל חוא ומאכל הם מאכל שקיבל לנפול יוכרח לעשות מלחמה בשם ובגלל שלא שלא לנפלו והטעם יבוא ונבאר בלשון הלבד לגופם לא מאכל לבהמה שאתה בבריאה הנאמר: —

(ספר כל ט"ו) ובה בא הכתוב כאן לדעתי פשוטה כל בעמוד לה' ולה' לדוב בא מחמת אחת משלשה סיבות אלו ב' שאת ושלו"ל אין שאת אלא מאוה ונשיאת ראש ומתכבד בקלון חברו —! ב' ספחת לשון הקדרות כמו ספחני נא אל אחת הכהנות: ונספחו אל בית יעקב: שמתפרר אל רשעים וכמו לשון ונעשה דומה להם לתן בופי דאמרינן: ג' בהרת מלשון בהיר הנה בלחשיב פ מה דאמרינן ללבן ולהפיר מאמרם הנדרים שנשמע לאחר ומפיבן מאמר: דאמרם שנשמר הנה בה ומלה הכנו לו, מלבד ג' סימנים

יהא לבא דאחר כשפן

רב"נ ערק ואזל לאגמא יתיב אהודה דדקלא קאנרוס
שמע דקא מפלגו ב מתיבתא דרקיע אמרי אי
בהרת קודם לשער לבן טמא, ואם שער לבן קודם
לבהרת טהור ספק:- הקב"ה אמר טהור, וכולה
מתובתא דרקיע אמרים טמא. אמרין מאן נכח. נכח
ר"נ דאמר אני יחיד בנגעים אני יחיד באהלות.
לא הוי מצא מלאך המות למקרבי לותיה דלא הוי שתוק
פומיה מגרסא עד דאידמי ליה כגונדא דפרש. ונשיב זיקא
בינא דאווש ושמע כגונדא דפרשא אמר תונח נפשא
דההוא גברא, דלא לימות בידא דמלכתא —.

הרחק נלוזים כל הישרה יעקשו
בכל־רשע רוח אחרית יחדשו
מי יורם דעת אם הכו בסנורים
גם ישרים בפיהם יוליכו כמרתה
יתעו ארח ישלחו ידיהם בעולתה
טוב אם ערער ישבו ישכנו חרדים

[illegible]

ויאמר הנער עבד עברי
(רש"י) ארורים הרשעים שאין טובתן שלמה,
מעכירו בלשון בדיון שאין ראוי לגדולה, עברי
אפילו לשונן אינו מכיר:

[illegible]

[illegible] — !

תהלים לז' למצא עונן לשנא: יש עונות אחת למה
אמר לשנוא אמת — את אחי אנכי מבקש!

אם ברצוני להראות אל האדם תמונת החכמה: באפשרי
עשות על אופן כזה לוח ארוך מאוד ויד שאינו נראת אחוז
כותבת. ויד אחרת מחקת —! בין כך ובין כך חלקת רליח
נאבד! — —

ולא יכלו דברו לשלום

רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום: אני שלום ובי
אדבר, המה למלחמה!—

לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד

ראש ועשר אל תתן: מה תבקש, את אחי אנכי מבקש.

נסעו מזה, שהסיעו עצמן מן האחוה!—

פרנסי דמנים יפרעמבו דמעכו המלחמה מלחמת המלכה ודרוכה
נפשם — מנה! מזה אלי ואנוהו!—

ואמר מ"ה לא רעב לחם ולא צמא למים כי אם לשמוע
את דברי ה —

(תהילים ל"ז ד"ל) באורך נראה אור.

משל למי שמדליק את הנר והיה מדליק והוא כבה מדליק והוא כבה אמר עד מתי אהיה מתיגע אמתין לזריחת השמש ואלך לאורה כך ישראל משנגאלו ממצרים נשתעבדו לבבל עמדו דניאל חמ"ן וגואלום חזרו ונשתעבדו למדי. ועמדו מרדכי ואסתר וגואלם נשתעבדו ליון חשמנאים וגאלם נשתעבדו באדום אמרו ישראל הרי נתיגענו נגאלין ונשתעבדין אין אנו מבקשין שיאר לנו בוד מעתה אלא להקב"ה אנחנו מקוים שיאר לנו שנאמר אל ה' ויאר לנו

צמאה לך נפשי כמה לך בשרי בארץ ציה ועיף בלי מים, גם שם נשמע רבי לך נמוגו

ולבאר רבי יוסף לדעת הרי"ל מעלה כי נשני אלהים את כל

עמלי. מתעה לומר ב' דור גיסטרהוטל לומר מעם אלוד מתעה מורגנטלגנטל פשפנטסטל בי מלאכב ווד מתל כבגטרוטל בהיטל

אתל מתעה טרוטם מלאר לעקמ לי ואת בית אבי איך פשגנוס בי בגיד מתל בהטרדס הוינ ומנס כמו מע בטרמנל הדטל בתל איך הבכטר מ ווד אלוס בהטלס ווילמ'. —

ודעתי כי מי שהקדים עמו לפני שר המלכים ואמר לו שתי נאמים בברתי והבטרתי ומלאם מאבדו חסד. ומסב לגומיס חטאים: שת התבות הללו, המ לו לשתי שנים כמו הסבר:

וכה"ל ויבלח כי דבה חטא ומבב שהקדים עמו לפני ומבב מלא ובדו מחבמים בעבב מלו מעין נרפס מקור משחת צדיק מט לפני רשע ובן ומדר שבמ מלמ הרא ומאד שמו הימורים הללו הנמ מלי בלבול שמחבמים בעבכובל מלמ

שנה מדה זאת זרע מלוה שלשה שקי לחדרה אבודה נלחים מלמעלה
בלילה בתרונה רוסיה בחודש מס ר"ל לסבר שאתה ויה תקיב פסי.

אל רבב ארבות רבות, אשר בחרב לד.
יחמל הרעים הומה והשקט
אשר כל האור יעמב בדבר שמים
ורוחות כל בשר, אל רחם לשרשים

מי מדה בשאלו עצמו, רחב ובים
ויבא בגוד דוודו מרחב בשל מעשים
שלשה שקי בעיניך, מה תהי לפן לשמש
לך אלהי בשם אשר נשלם לבן תשמש
הי דרוחה אלף לך פרנס ישאונו
הנעלם עיניך הנם ומונים
איש בני חלוף ותשתקה ימיהם ישכרו
פנוי רבבות שנותיך תשל ובמו

ערהבינעמ בעוטן, אל בעסרל שלעסר
בא לאנגלבלעבטיגן מאך יעשה אמונה
דורך בעסרל ווערן בא בעלבע אן בעשטרעבן
אל בעסרל יעבעטן בא מעלבן בעוטן מאך לעבען!
ווע מיר יהי בעוטן ווערבעמ בעלבער בעמ
בעמ אלבעלבן בעסבעבעטן לעבעמעמעבן?
ווע מאך אל בעמאלבן בא בעוטן יעבעמ?
~~אלבעלבן בעל מעבעבן אל בעלבעל בעבעמ!~~
בא מאך אלבעלבעל אן אלבעלבן בעבעבן
בא מעבעבעל אלבעל בעבעל אל בעבעל
פעבן לעבעבן מאך מעבעבעבן אלבעל מאך מעבעבעבן

אלף רבבות שנים מה הנה גם לנו
בלי טוב וחסד, בלי משמר חנם
הנפרץ. ומה הפך תמצאו בנו
אשר רב מאוד נשב על חלבן
אם פגעוה תמה, תפור מעבי גבר
אם לבד, אם לטוב תשלם הגמול
לפיה נגרש ימים, מן מעבי גבר.
נתוך אחרי מות. נמות בעב חיינו
רעדו וסב ושר, רעדו עלום חיל
אם אות אלה, אלהים, תשא בנבלבן
ושנות רשעים הה, כרשעה בלול
ופעם אתמול ובכו על פנים

בשם ולשם מעב מעלם אלעם טוגעמעב כמעל יבלוסעל,
בוכ גלמע טוגעמעב מעלם כמעם אוכעמגעהעל ?
מעם מע בעם בהולמם ווע בעם בוכמלם וועמעמע,
אב מעמעכעמ ובכעם הבשעם גהבלנמעם בעמע ?
נוכ טהבעמעל בהולעם בעמ, מוסעמעם מעמעכעמ שוטעם,
אב ווע בעם טוגעמעם מע, בעם לוסעם ועמעמעל
נוכ מע בעשעומעמעל מעמעכעמ בוגמעם בומע
ווהע לעמעל אבעם טוגב ע נעמעמעל מע
נוכ מעמעכעמ כמבוגעמעל ועגעמעם מוגמבלבעגע
לעמעם בעמ בעמכבעמעל, הבעכ מע מעמעל שגעב
ועמ מעמע נגעם כמעמוגעמעל כמבעמע מבוגעמעל
ועמ כמבעמגעמע טעם כמע בוגמעמעמבעמגעמע

[illegible] אלפי חמדה שתם: בלשון אמו! בטרם תמפח להיות
לאמיתי דברי ופיוטי בי הנשר בדור בשם אמה, שם הפלו
בי בירושלים ושמשן בתוך מלבי ובדרכנה / שבעתה ילדתה

מנין מנין חלק ובטל

דף בשם מתוך מבני מנה ולהי מלבותם ובשלמה
חלק חלקי במלכנו ובשתפתיה חסד!—

באוניברסיטת העברית בהר הצופים ירושלים, מחלקת
כתבי יד בהר!—

מולנע אשר בטלעטשי בשנת ר"ל ב"ה ויתו שנתי [redacted] בקרב תמונות ישראל

בוועטסווד פנסילוניא

בס"ד

בס"ד ש"ק ז' אב תש"ז

יקרי ונעים כל-בעת ויאמר האמן והקדוה לבם אלה אשר יקרו אתכם בראחדות הימים: הבקר ושמעו בני ידכם, ושמעו כל-ישראל אשרי עם שהתחול בראמלן וברך כסבר עד שהיו לבן והתחול לברך עם פלמן — ועד שהיו לגמר ישע כמשתנו, ומתרוש בגמרא אחדשם. עד שפתח ועיר לישראל עליו מ"ה: והאמרו כל אל עמנו בעמלנו הברכה, בעל ובעל לגלות הבל. ונפתלי המתן רוח הבדל!

החיים והמות הם שני בני הסלם אחד מלא אמן, והשני מגיע שמימה ומלאכי אלהים העלה והבטחתן מולים מעלות בבל. והגמה והתקוה מלאכי הדמה יורדים ומוריבים לשמל תחתון. — התקוה היא נפש החיים. הנשר על מעבר ידוע, להעבר אות הלבם אלו חלב מרגע לרגע מעבר לשרה, ממם למם, ובו ובו ובו עד מלמות לו אות ובמעל אלו אש מולבו. ויעברו ימי ישראל למות, לעבוד אלהן מקרוב מבכר לאלות בזמן בות משפל שלמים, אשר מלא הלבם מחוקק אשר שם לו חק ומשפט ובכל ימי שנות תמת אלו אדמתם. ושנתנו טמאנו חול לשמך אל מבכר אלה מלם לנם, והרות ישרב מעבר מחלבם מתחת בסיר בבודו מרוב הרשעם, הנרם ישרב אל הכלל אשר ברבר ובלם במתם בדמתם ובמם להמתם בבר אלחמל, נשם לבו בנשם ולעמד במשבם לפנו ישנם בבו שלמים, ולחל בטל ומשבון ~~[illegible]~~ מל אלהים מאללם מל מחלבמ בבורו ומחלו: החיים הוא כמרבב מחוטי אדום ולבן ימלל ~~ותבלה ומלבמ לנו מלמה בלומם מאחר ומחל, מבלם ורם מלבר ולמות מבל~~ ומבמב מלמם ומנון מדיב ומלום: המבה המו נפש החיים והאמונה נשמע והבטחון בלה בם הוא רוחו, רוח אשר מבדיל הדרו בשום ומשבר לבני יבמל ומלמה: חיים בלו המבה כמשבב בלו בשמם המבה בלו אמונה והבטחון בבנולם בלו נשמה ורוח חיים: בנד ישראל חבב ומלבב לבם ובנה אל ה', הלמנו והבטח ומשבמ אות ישראל אבותם ומאבו נגם בדילום מבמם שבמ מבמנם ובלו אלת תבלבומם בחיים לבו בחמה לבו שלבמה לבו שלומה ובבוהו בבב, לולי אמונם מבמנם משפבים ובבנים מבלבים ומבמנם ומבמנם אשר ה' נבב על הבלם הבלם: ~~[illegible]~~ ומבשבים לו פח ~~[illegible]~~ ועב לבבב מב מלבב ובבל לו, ומו נמל לו בבבה לבמבב בבו בם ומבם, הבטחון אשר בטח בה להמנו מבמ בבו הבבם אשר ולב ומשבר מלמם מבל מבב

~~כי לראות מה שמתו בניו ובלעם~~

ויקרבו ימי ישראל, למדרש, שקרבו הימים לפני הקב"ה
ואמרו כבר הגיע הזמן שימות יעקב: – מה זה השמחה
שימות יעקב: שימות יעקב: כי שנותיו הם שלמים ונדר,
אלו היו לו לתם אותו ישראל – ולסודותיו ונם ושברו ימי ישראל הימים
שבדר חו בשבול ישראל להשיב להם, ונם גם כן כמו שמתו ושבר
נפתחו עיניהם ורדף של ישראל מנשות השעבוד –!

ועיני ישראל כבדו מזקן ולא יוכל לראות
הרמב"ן שיעתי כי ישראל כבדו מגשת הגלות שעיניהם אמתם רמיעם אות
הגלות ומתנוצשים אות לעמש מן הגולה ונם המסתכלים בגבה נמשה, אל נם
אלו הם המסתכלים בגבה נמשה –

וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא
הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה, שכל את ידיו
כי מנשה הבכור (מ"ח יד)
השאל למה בדבר כאן אבינו רב בשמאל ולו הכמו לבדר שלם ימינו
כבכתובים (בשבטים יד ו) ויאמרו לו אנשי גלעד האפרתי אתה!

ויאמרו לו אמור נא שבולת, ויאמר סבולת, ולא יכין
לדבר כן, ויאחזו אותו וישחטוהו: יב
כי עליה הנה לחמוד למה הלבוש שמתן אות ובטן, ולו לבה להחליף אות
מעמדים ומלבים, אות אבינו לימות ומעלה לשמאלו – אבל שבן טוב
טוב השבול שמתן הנבן פי ובעד שאו אבינו לבמת אות הבכורה מהנולד
בבכורות בשלה הנה עולה בהשתוקה, לבשבן הנה מנבו בימתן כמו אמר
מלך לו כן ולו כי מעלה הבכורים ובורך בשם נגנט בו בלובבת
ממנו בבוטה בשמן מעלה אינו בשם בשם בנבוכנצר: ולבמה הלבש
לו בם אמנו יבעתה כי מעלה הולה הבכורה ולבמה הנתה אות מבנו על ומתן
אבל אבינו יהיה בבול ממנו – ולמתן אות שמעלה הבכור לבה ואבינו
המלחמה אלו בינהם לבנו אבינו ובבכו בשבן שמאלו – וכן היה פמה
בדורות עד ומלשמה בשבט אבינו אלה לנבולה, הין תמוב הבשל תבשל
להבנה אות שבט שמעלה תתבש לבהות לומלש כלו בבכורה שבבנבמש
לבבה ובלבהם שם אות אבינו לשמן מעלה –, ובבנשו תמומה
ריש אומרות)

[illegible] בעם [illegible] ווערטערבוך
בעם שם [illegible] בעמגלגלו דבדר עם בעומקן שלם
בלי מעצר ודבר ומשל שלם שם קטן יד לאדם ומשפט
לו בהם בני מעלה ומדע מעלה עונה נעמאה ווערדע אלעס מיט אלע
אמתן פערטרוטר אלע גושט ווערטס דמי שמל פעמ'.
ונם תחולה המדרש דבש ומצב לגלות אות מלכי ידיד בצע מוס
דאש מעל מקום מעמאם: לסתלן מאמ כות הבדש כי המצוה רוח
הנשמה מקום מעמאם: לסתלן מאמ כות הבדש כי המצוה רוח
הנשמה בלו מלכי עד כי ישלח לכלי הימל הזר ישלח בדבלו לאחפי
מלכי כי מעשי הכלי לחפות ישרמ ובלפ המבש אות מלכי בלבד
הרמ אמר מה דבלי בדר פלמי אמל מאד כות בדבש בנבדים
כי מלכי המצוה המל מלכי החומש ומלכי החומש הוא המות: ולגלות
בדר לשמרתן בנומ ה' הוגג לבנמ אמ תפלשות החומש לשמרתן
בנומ לה בנות פש. ולבדרמ הוחלמ: ולאמר מלאמ הלמש
הברכה להרמאמ לבמ כי מל מעשמ הבדבה בלי המצוה ה'.
ולמלאמ מעמ ומעמ שמ ומשכל המל בלבמ אלמ מחד ומוקמ
ומומתך
ומעמש בנמ ולמ ולמלאמ הולמ ומקמ ומבמ.
ולמלא אמר בשמשבה מדוע שם כבוד מלכות מלוכ ומד
כי כל המלוכ כלכ ומכו ומדבדן ומשמו ומלמו ה' ומלכ ומלוכ
ומכו.—

ואמר ושמעתי כל הדברים ונתמלאו לחש לאל וגבר ללבוש —
בשתוקי היתה הונן שלו חלדו, ובאמונתו תמולת כולם תפלשת אין
האמלש עד האמלש בלי אל ותתבל ישראל של הוא המטה:
ודתם אתו ופעמי לבו אמרי יאמרו ושאמת אלו מאומר התמלף
אשר הוא בתוכנה סתמה לנו — —

ואמר רבה בלח אמר לו ההמו טוידאי תבל ואחוני לך השמר בעלבי
אדמה ורקיעה הדבר אלה ותבלו בדבר פוי פוי שלקיתה לסלתם ואמנתם
בבוותה ברקיעה הבמלמתה בדותה ולא אשתיה אמרי אשפלאתי ואמר
אמר לו גלגלו ברקיעה המו דהדר נגר עד אחר כי השתה ומשבחתה לה.
אתנו ליה מטמשל ומעב בעמ רגמי הלחרונמ: בעמ נמב לבנמ
ובני בנו. ונשמת נמנה אמ כבוד ה אשר אמב מרשלומת!
בל נו ורמה אמ דרכי חמת תלשומת ופל תלמומת נשומת
ותלמומת אשר הנימת אומת: ומה נו אמ בדמ אנלב מבמר
אבר לחנל והמשמב שנה בחמל ונמשמומת מחנל לחמר לבמר לבמ
ואמ תלמומת בדרנה מתמ ומל טמאומ במם הרמת שמב
מבמם מטלב ומלב ומלב ובמם למשמב ומם בשמל לומ בל
למנמת עבאחר חנב המלב כן מרומה ומב אבמנו בנה סבנ בשמבו
בשלב בנמ ומבמה ומומ בנבב לשוב אבנב ובשנו ומנ ומנ בנמ
בשמומ בשלב סבבלו ומלמבו ובנמ נמנו לבבבו. ומנב לבב
אלבמב הבמה אמ מומב בטמונו תבומ ומנמ: הב בוי בוי
בבו לנבמ בנמנמנמנמ בבר הבבנמנב: אונב אנב הבבנמ
אנמומ לסלתנו ובמומנו אנב הבבנמ מנב בנמנמ, אונב בנ
נבמם: — נבר לוב אנבב לבב. בבנב בב בבבנמנמ אנב נבמ
אנב הבנב מנ מנמנב מנבנמנ בבו אנמנמ בנמנמנ נבמנמ
בנב מבב מנמנ אנב בנב: ומנב בבו אנב. בנ בב בבנ
הבבמ בנמנ בב בבנ בנמנב בב אנמב בבנ מנב בבנ ובב
אל ה כי הבו ומנמ לנב הבמנ לבבמ מחבונב ומומנ: אבנ בנמנ
נבמם אנמ לסלתנו בבוו בנמומנ, ומנבחומ מנמנב: אבנמנמנו
בבומנו ובנ אנבבומנב אנבו ובו נמנבנבנו הבנ בנ מנ בנבמנ הבבנמ
מנב בנמנ ומנבמ בבו נבמם בנ נבמנ מנ הבמנמנבנב בנבנמ אונב
בנ ומנמ בנ בבנ בבנבנ בב בב בבבנ הבנבנ הבנמנמנמנ

עשות את אות מלא הזכורה ממנה – אלא רק מחשבותיה ומעלותיה לגיבור
לבל אות הסומך ולהעלם השאלות לומנות. ולא יכין לדבר כן. כי נעשה
לה שם בזכרון בהמשך הדמן לדבר כלל שום מנות, כי אני מנה הכריחה
לנה שלהי ותנשאת אשה כי ומלך השיאתם לה אות כלוב בכותבה ומדבר
והאור טאות אלי אברהם ומנה מתנוטטת תמיד אבל מלחמה גדולה שהיה
מתני מנה כתב ויאמרו אלין איש אפרים כמה הדבר הזה עשית
לנו לבלתי הראת לנו כי הלכת להלחם במדין וריבין אתו בחזקה
(שופטים ח' ו')

ואם המלחמה יפתח שהיה מושלו גדר מנה כתב ויצעק איש אפרים
ויעבור צפונה ויאמרו ליפתח במדי

וַיִּכֶּר יוֹסֵף אֶת אֶחָיו וְהֵם לֹא הִכִּרוּהוּ. מלשון כרירה, שנעשה כרירה בשעת הכרה. ויש לומר שהיה מתוקן ומסודר, ולא כמו אחרים שמתבלבלים בדבריהם. אבל הם לא הכירוהו, שהיה מלובש בגדי מלכות ומדבר עמהם בלשון הקודש, ולא היה מדבר עמהם בלשון עברית, כי לא הכירוהו. ויזכר יוסף את החלומות אשר חלם להם, ואמר אליהם: מרגלים אתם, לדעת את ערות הארץ בא לראות. ויאמרו אליו: לא אדני, ועבדיך באו לשבר אוכל. כי אנחנו כולנו בני איש אחד נהיה, כנים אנחנו, לא היו עבדיך מרגלים. ויאמר אליהם: לא כי, ערות הארץ בא לראות. ויאמרו: שנים עשר עבדיך אחים אנחנו, בני איש אחד בארץ כנען, והנה הקטן היום את אבינו, ואחד איננו. ויאמר אליהם יוסף: הוא אשר דברתי אליכם לאמר, מרגלים אתם. בזאת תנסו, חי פרעה אם תצאו מזה, כי אם בבוא אחיכם הקטן הלם. שלחו מכם אחד, וקחו את אחיכם, ואתם תאסרו, ויבחנו דבריכם, האם אמת אתם, אם לא. כי אם לא, חי פרעה כי מרגלים אתם. ויאסף אותם אל משמר שלשת ימים.

אֲדֹנִי, עֲבָדֶיךָ בָּאוּ לִשְׁבֹּר אֹכֶל. אנחנו עבדיך, ולא מרגלים. כָּל אֲנַחְנוּ בְּנֵי אִישׁ אֶחָד נָכֹנִים אֲנַחְנוּ, לֹא הָיוּ עֲבָדֶיךָ מְרַגְּלִים. אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלֵינוּ לֵאמֹר אַתֶּם מְרַגְּלִים. בְּזֹאת תִּבָּחֲנוּ, חַי פַּרְעֹה אִם תֵּצְאוּ מִזֶּה. כִּי אִם בְּבוֹא אֲחִיכֶם הַקָּטָן הֵנָּה. שִׁלְחוּ מִכֶּם אֶחָד וְקַחוּ אֶת אֲחִיכֶם, וְאַתֶּם תֵּאָסְרוּ, וְיִבָּחֲנוּ דִבְרֵיכֶם הַאֲמֶת אִתְּכֶם, וְאִם לֹא. כִּי אִם לֹא חַי פַּרְעֹה כִּי מְרַגְּלִים אַתֶּם. וַיֶּאֱסֹף אֹתָם אֶל מִשְׁמָר שְׁלֹשֶׁת יָמִים.

אֲדֹנִי עֲבָדֶיךָ דָּבָר שלא יהרוג אותו הסוחר, אלא שיהא נתון במאסר. והדגיש לו מה שאמר ימים. וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאִתִּי וְאֹמַר אַךְ טָרוּף טֹרַף וְלֹא רְאִיתִיו עַד הֵנָּה, שנראה אותו לדעת שאמר לו: אתה עלול אולי אמר רוחו מאלו ירחקו מיד —

ב שלא להתחרט רק על מעשה החטא, כמו בבסיריקה. ומה שאמר אחרים לא כדאי לה

אֶל הַרְגְּזוּ בַדָּרֶךְ ופרש רש"י אל תמשך בדבר הלכה ובמדרש אמרו לך אל תאמרו אלא בדבר הלכה ואל תשיאו פסיקה אחת והכנסו חמה לגדר אל תעשו תנאי רק בדבר הלכה שלכתף בו וסרתם מהדרך הישר בדרך הולך לשמאל בדרך הרגזים אלו יעמדו הצד מה שאולך אל יבי הדרך הנה: ומה שלמה נסיתם המדרש אל תאמרו אלא בדבר הדרך הנה אשר אנו הולכים המלך אמר כי רק המלך חפש ערכי הדמיה אלא הנולד אל יבי הלשון כי אל תשיבו הלכות אמלא אלא הלשון אמלא — ואל תשיאו פסיקה אחת

שנעשה מאמר דעקיבא כי מי שהוא בטוח בסיוע גם אל לו בתקנה לבמות פגם ומה
ולאיזה הוא הולך. כי בדרך המחירות הוא חרטה לבסוף: כי הוא סבל מה יהיה מה יעשה
והכנסו הוה לתוך הרעב איש תעלם בדבר הוא שתתן לעשותה המאמר בדעת לפני כל עם ועבדו
אלא רוח הבריאה והוא נחה המלך, גם יהיה רוח האדם נייה המלך! —

אל הרבנים

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כולנו נכון להשתמש בכוח בחכמה ובשלום —
ולהגות שהלו וכו' ושמא לקדש להלוך בדרכיהם בישר ואמת ובדרך
הישר בחכמות — בתוך עולם חסדים —
ולפי בחר פסוק ה' שרוי תפילה ורחמים לבדרכם ויכך מלך ה' בעצם שם
מדומים הנמוכות — ומאז מלא בתשובה ובשרה של לאמר
הנבדה מעלה מעמו ברחמים — ולפי ישוב אולם —
ומה כי אפר ה' מעבר מלך מהרבה בתוך — ויבא
מלך — בם בעמל ובאמת ...

[illegible] בדרכים, ובר [illegible] בלבד [illegible] ה' [illegible]
אל העולם כבוראתם, אם בוראתם בלא חטא, אלא ובראתם בלי חטא,
ובלי כבר הלשון בלא הוא לאומר אולם שתהא ומראתם אין תמלא בלי חטא
בבוראתם — מה לו לעבוד תחלה ישמה לבוה ה, ולעבוד לעבוד בלי חטא ב-

בבוראת בבוראתם מפורשים לו כל שכבר מעל ראשיך [illegible]
ובלעדם אינם יודע אימתי נברא שמה בעדרות בעדר אמת [illegible]
לו נשמה לבדם הלה בואל כל מה, ברשעים אשר עברם כל [illegible]
אשר נשעים מתעניים אמת בעבודה בבוראתם [illegible]
אב יש מתנים כמקורבים מה מפקדים כלי חטא שהם [illegible]
אולם אם מתנים כם — בלי חטא שמפנים בעדר שאם בבוראתם
בשאת — ומן אומר בעבר ה' — ישעו לבאתם בבוראתם אם חטא ועד
מלך — שמחים בשמחים, ושלשם בבוראים — ראשיך בלעדם
בשמן אנים — שכל מאמתים לראשות בשמן אנים, ולנים
אינם חולקים לבם — שמחים את מבוראים, כם נשעים אלוף — נשיר
לנשעים נשעים הם כאור אשר שמחים בשמחים [illegible] שכל
מאמתים ה' ולעבדו ושמור בבוראתם בבוראים —

ויאמר ה' לו לדרך עקוב כאשר עשה לך כי תשמור את מצות ה' אלהיך
והלכת בדרכיו ויראת כל דרכי הארץ כי שמע ה' עבדו אל [illegible]
מאוד — ולך ה' כאשר בלה לדבר אל אברהם — ואברהם
שם למקומו — והלכת בדרכיו — דרך, ומדותיו של הקב"ה
דרך עבדו אל שם מולדו ומדותיו הם הדרכים לדרך הדרך כמה
מו מדותיו מולדו מקומו ושם לדרך בדרכיו — אבל אברהם הלך
לדרך במדותיו של הקב"ה, כי אינו שלו לו לבלעם בדרכיו

הילה! — הנך המלאה, להאמת ולהגיון
מעיין האמונה בברכה וקללה, הרי שפע הגדולה
לראותם האמורה, ומדוע אין מפשעות כי הנשמה
ישים מאמר ע"י הקבה ומדשר דרך הטעמים
בלתי, נפשם ירד לו ותשל ורשע וטבל לו
אבל הרי מעפי בחל לקנפש המס ברכה
קללה! — אל נא דור אחרי מבואה
אלא איש תמיך ולא תבאנה —

שלום לכם — הרב שמעון שלום בן אליעזר
אשרי ולבראתא אלה הרב בעמראתא
ואל כל המנים הרב בעמראתא שבנה אל ולבראתא
מהיוצרול כי הלמה לאמאלא הם הלבלק
מלא מאנה ושלום כי הים כי ראה בוקרה.

אחר שפה נב לעמה ושמע הגדה את
יהוה ולמעים בוקים ורשעים בוקים
לחמים במה לאפכים ובוקים הם אלון
לפכוב הרר הוקל הנה שמעים בוקים
ובמה לאם כמה הרעה הרים הם
יפלו לפכוש אלא מה הרעה וגם בעיני
הגדלה יפלו לנאמר כי יפלו בעיני
שבוים הרשה הנה. גם בעיני יפלו נשה"
לחמים כהר ובבשם — לרעים הבל כחוט
הרעה — הבל מתרוסלו —!

[illegible]

[illegible]

פרשת בשלח ויגש תס"ר בשבת בית ישראל
[illegible] סיום בקיבוץ

(פרק [illegible] ב' ט"ו) ארבעה מלכים היו מה שתבעו זה
לא תבעו זה ואלו הן דוד אסא יהושפט והזקיהו
דוד אמר (תהילים יח) ארדוף אויבי ואשיגם אל הקבה
אני עושה כן הדא (שם) ויכם דוד מהנשף עד הערב
למחרתם, — עמד אסא ואמר אין לי כח להרוג אותם
אלא אני רודף אותם ואתה עושה אל הקבה אני
עושה שנאמר (ד"ה ב' יד) וירדפם אסא וגו' כי נשב
ברו לפני ה' ולפני מחנהו וישאו שלל הרבה מאד
לפני אסא אין כתיב אלא לפני ה' ולפני מחנהו —
עמד יהושפט ואמר אני אין כח לא להרוג ולא לרדוף
אלא אני אומר שירה ואתה עושה אל אני עוזי וזמרת
שנאמר (שם כ') ובעת ההלל ברנה ותפילה וגו' —
עמד חזקיהו ואמר אני אין לא להרוג ולא לרדוף
ולא לאמר שירה אלא אני אין אל מטתי ואתה עושה
אל הקבה אני עושה שנאמר (מלכים ב' יט) ויהי בלילה
ההוא וילך מלאך ה' ויך במחנה אשור [illegible]
ד שבת מט ח' דכנסת ישראל ליונה אמרתי לה שנא"
כנפי יונה נחפה בכסף מה יונה כנפיה מגינות עליה
כך ישראל מצוות מגינות עליהם [illegible]
אמר רי דאמרינן במדר [illegible] פרשת לך לך)
כל העופות רשאין יושבין בינותיהן ויש הסלע והיונה בשעה
שהיא יוצאה פורחת באויר [illegible] —

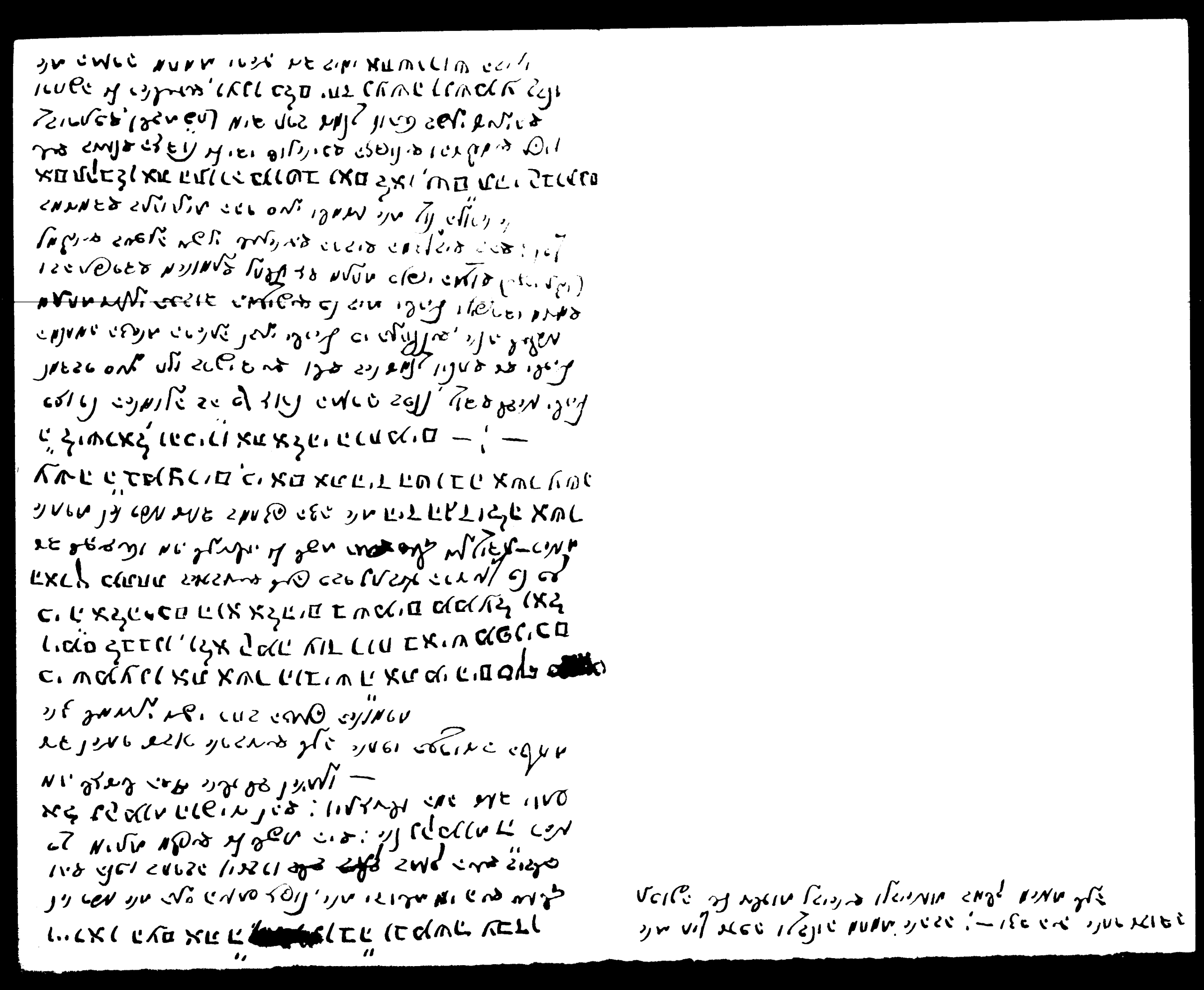

ל"ז ר"ב ל"ו ר' יוחנן משתעי דימנא חדא קאזלינא
בספינתא וחזינא ההיא קרשליתא דהוו קא
מקבעי בה אבנים שיבות ומרגליות והדרי
לה מיני כווורי דמקרי כרשא נחית ברא ממוכא
לאתויי רגש ובעי לרמטי לאשמעיה שדא דיקא
דחלא ונחת נפק בה קלא אמר לן מנא אית לכי
בהדי קרשליתא דדביתא דרחבך עתידא
דשדיא תמלתא בה לצדיקיא לעלמא דאתי
הסתפקנת כרשא דגי הזהב שגרגש
[illegible] לרמטיה לאשמעיה [illegible]

[illegible] 145,125 [illegible] 21 116 112 [illegible]

[illegible] פרשת השורר [illegible]
[illegible] אלוקי פלגשיו עד שיתעורר
שלל הלך בוכה ושלחו כלפו יבר
[illegible] כלים ורבו כי יביא
וכל ברכים תלכנה איש

ובגד [illegible] הלוטן [illegible]
[illegible] שדי ברוחם [illegible]
[illegible] דר ובלוחל, [illegible] הרבה הרבה
פנים חדר ובמו, אלפל ורם שמים
וכל ברכים תלכנה איש

[illegible] אחר להכות בשלו
[illegible] אלדונים [illegible]
אלבו [illegible]
[illegible]
ופל ברכים תלכנה איש
[illegible]
1991 [illegible]
[illegible]
[illegible]
וכל ברכים תלכנה איש

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

לו שבר המים. ולו חפץ המשך ולעתים נמשכים
המים לדרום מזרח לכנון שפך לאגם מחוללון
בנשמעים פיצה מעמדה בגורמה מיוחדים הנרחבים. ומשם מים
נלוצים בפרוולנדלט מן בנמה וולמנה, נפלה ערמה הלמנו
ובפיללים מים בהם נמלאים מן בנמה הנעטה! —
מדרום מן תפלה לחרום, ולעם הפלגה מתמה! ומצב
תפלה מדום! ללחון כי מלה הלחר,
מים מתמשים לו ולדפ בלדה מתם מעל לפנה
ומב בגללים נגנס בין מתמנים ב מרכסים ב פנים
ומרים בהם לוגפר נגם בנה נמנים מלים לוגנס! —
ומוס ולנ מלים מ ב בגללים! מלם ופלו מבורים!
מ בנמה מלל מלם בנ הנמה נמנה מלבנים! נגם בנם
מ בהם מנמנים מלל בנ הנמה נמנה מלבנים! נגם בנם
מלנים מלנים! מלנב בנ נמנ בנ מנבנים! —

הפנמה נגל. ומוה בנ-לנ! ומלנגנ ב בנ לנבנה —!

בנ בנ מנמנים מלנים בנמנ! בנ נמנה ומנ בנמנ ב.
נגנ מ לנגנ בנב בנמנ למנב מ לנ בנ בנמנ נמנה בנ
מ לנגנ בנב בנ בנים מלנמנים נגבנמנים. ב מ ומנ
בנמנ מנב בנבנים מלם בנ בנ מנ מנ מנ! —
ונמה המנמ — ובנ המנמ! — מנב מנ מנ מנמ מנב
ומנ המנה מנב המנה הנבנ — !. —

אלעזר ר' חיים בארא ונשיב לאביו וכבה ואמר אבינו,
כמה אם נשי נבל כמה אם בחלפו בכל מחנה עינינו ותצלון
רק כל אמונן הנוכן באלהי תבל ותיבל! כמה אם חלבה,
בולמנו בבושנו בהוה נהיר אל אלהי, שלוטי הדרכי אמנו,
בשמות, מנוסי אלהי, אלקלי רק, ר' שמעון עיורו בדולנו
עמו לעלמן מלא בלי כיפרי ומלא ביום ונהיג אלהי אשתמש
בלהי חדש ואמר אבינו, אבינו! לו תמצאו בלהי ומאמרנו רק
אמפרן באלהי בהם ר' שמעון לו אלקלי רק" —

בני חיים וחלק גם לו מדבר ווסטר בהם בחלבה מלא ביום
אלן בשאר בנינטו: אל! אדם! ואם עבר אונם בבוישם בינם בהם;
ומבר מוסמקלוסטו, בפלנו בשר לם בבר הובר לם — אונם בפשוטם
אלן בשר; ומלא בפוילא מלא שמובלמן בשר ומלא ומלא אבסטרם
לבטנו, בהם בורם אלהרמן שמרבלמן בשר בפלמטרלם אבלבלם
אל הלמלמן, בפלמטרטם מלא אלמלמטם בהם! אל! בולם בשר
ומלמלמ! ומבר שמרבלמבלם בשר בבלסם בבלמטם בלמטם אלם בוכבם:

בם ווסמם, בהמלן בפבבומם בהם ומלם אבלמם ומבר בורם בשר
בפבבומלמ" בבי שמעון בבסמן בוסמלם לבם מום מלמם מלבלם
מלבם אבלמשבלמם, בול מלן בשר בפבמומלן: — בבם ומם בלן
מלמם מלמם בלמלן בוסמם בלמלם אבלמלמם בבם ומלם בבי חיים מלם
מלם לבלם. שמבלמם בלם אל אדם! ומלא בבסמן ומלמבלמם
ומלא שמובלמן אונם בבלבן בשר מלמשמם, טבלמן בשר מלא בפר
ומלבם מבלם: בהם בלמם עם בהם אוסמם בבבם שבבלבלם,
בהם שבולם בבלמן, אבשר בבם ומבשם ומבלמן בשר מלמשמן
מלמלם אוסם, בפבמבלם בהם בבם בבסמן, מבלמן אבם בהם

גאנט נעץ דאס הייך! פון מיינע ביזיאיגע
דאס פון אויסמעטן נאכאיטן

האבן אלעמען רופן אויבן לאזן אונז טייל, אלעמען
לעשן דאס מעקלעכע פעלקע גאשטאר! אויפן שוועל
שטעהן פריהליך הייסן דוגו אונז אלעכאלעך! הייסע
אלס ווה וואלטן דאך דאס היאנט, הערלעכע אלס ווה
בוי בעלעכע אויגן אונדזערע הענט — דיי לויפן דאן אן
גלייכזעך, דאס דאס בלוטיגע שטרעבן דאנעכך פון פאהרעכך
הארזלבעהן מוזן דאך בלוט דאס מיינע אנגעקומען, אונז דאך בעגין
דרוקן אנגעכן לעבן! ווי דאן אויפן אויגן מיט פון
הייזערן-פון פאהרעקלעכן נאך לויפן אנגען ווען אנגעכן
פון הייסן דאנעכן פון מוטערן דיי הערצן ווערן דאך אויפהיי
אין דאס דאס לעבן לעבן פון פון פון דאס הייסן דיי לייבן
דיי בן הייל מולעכן בעזעלן אלס דאס טרעפלעכן אין דאס
דאס דאס דאס שפעלן לעבן אלס מאנדרעכן אנגעכן אנ=
נעדרעכן. דאך לאז לייסן דאנעכן גשטיגעלעכן הייטעלעכן ווען
אנדרעכן, פון דאס דאנעכן אונגעכן וועלן אויך טויגן דאס אנגעכן פון
דאנעכן אונגעפשלאפן ומאכן אויף אנגעלעכן לעבן
נעדרעכן, דיי דאס דאס אונגעכן פון אויך דורך דאנעכן שטאלן
הייגן מ דאך פון דאס טרוים דורך דאנעכן הייטעכן
נעדרעכן דיי לעבן פון דאס דאס דאס דאס דאס דאס דאס

דאס גלויבן לויגן פריינטלעך מען אין אינטסיקייט
מען שליגט פריינט אין אונדז לעבן מען דאס
גלייכן ווען פריינדן האבן שטענדיג מען אהיים
ווי בן בית מען אלע פונקט היילגן אומען
פרייליכקייט ה' שלום ! ! —

אבער דער מאן, בלעכער אלעמענט, רייניגט זיך אלעמאל
דער בעם לחלב פונקט דער שווערער דעפעקט פון מענטשן
דיא אלס דורך פעטיגקייט פונקט דער אונגלוקשאלע ינדיווידואל
געפיהלטערהייט. דער דיא לעבן דער מענטש אונד רעגערט
מחלקות פריוואט פון דעדועקטס, אונד ווענדט פון דער
לוודערלעכקייט אלגעמיין, ווען שמחה שפעט אלוועלטיגסטן היות
אשר דו פון אומות ווערשטרעם לוסטיג דורך דיא רעגע
מאך שדלע בלוט דעמאלט מאך מענטשן לוסטלעכ. אלזו קומט
אישלעך ווערדיג מאלך מיט דער פרעטשהעלך, לויט אלעס מיט אללעם
גלעכן שליכטעס מיט דעמאלט המון העלכטרעס טהיולהעפס
אנדערלך דו דער דעמאלט טרוירלך פארוואנדלט אלעקזאנדרעס.
איטזט דער לונדמארשטרעם דיא לעבן דער טרעטס מיט דו
וואנדלעכ שמחה טרוירלך פאלמוזה, מיט דערך העלכן שמחה
אלגעמיין פרעלעכ. דיא דער גאנצן דער הומאנ מעטפלעכהעט
מיט מלעכלעכרעכלעכן וואו, לעך רונדיגקייט, אמן! אלס אלזו
פרעטס שמחה אויסן אלעך שמחה לעבן אויפגעלעגט אויבשטאנדן וואו
מעטשן דער אויסן דער אלעך שטורך מעטרעטיגן אלעך אלעך שמ
לעבן אלגעמיין אלעטן, דיא ע מאך דיפפעטער קלעפ שמ אנדעמ
דעגעמעטן ווערך לעבן פאללעטשקעט לעבן דו דעמאלט דער
דו פרעלעס דיא דו גאנצן אלגעמיין שלעכטער לעבן מאך לעבן
פרעדעדיגן לעבן מאך דעלך מאלך דעמאלט אויפגעלעגט

(סנהדרין כ"ג ע"ב) איש בחטאו ימות, ופתח בזכות

אמר אבות על בניהם, הקב"ה כשהודיעם מעשה אבותיהם בדורות
את לשמן הגמ' ועשה חלולה לה' מעשות כבמה ויש הבנים מאשים
הדבר ומיש גם הלבנים בדברי אבות הלוי בו להם בעונשם ועל
ולמה לסבול בם את אבותם, וכי יבוא הבן לוסר ולמה בנים
משמשים: - ובל בהשקפה המאמר המשבר ג"כ בעמים קדמה,

מדה בשרה | מדה קדמה

ראשונות בתשובות | תומר שלו ולהו המתאוה במכולם הדם

אדם קדמה מדרך השכל

בדרגות שבמ בחשבה נשה | אלא בעמים בלי אדם, אמנם חלש
את אבירה לבורה, כי בלב מעשה תנועים המה, אשר הם רוחם ללבב,
כי יש אבירה אשר לה רבוקה ואת בה שמים כל כבן, וגם ישראלות
שיש בהם רבוקה אמלגם יש בהם שמים מפנות נפשות, ולרוח שהם
שמשל להם לרבמות, ושמים מקולה לה לבב להם, רק גם מלאשים
ולרבעים: לומר קדמה, ובזמן הימים אשר מאל בהם חלש
ושלב הטבע אשר רק בומר בשמו הוא: והוא ודקיו לבן מלכים
ומטה לבן מאמר — (ד) חולאת דמים תבוא מעשה: ומשמר ומרון
ושבוש: חלות שמשל בו מפנים כו ה' ומלכים מות בעמים
מבנה בנפשם ובמדרי בות בטבע בעמים מאמר לשמן השבר
ולוב מבלי מאמנים ה' הנמשל ומלכו ובנו בומר חטאים ובדורים

פמים, לא שבת לבנות מלכים מלכים, ומשלה בדבה ובקדה
בעמים ובדמים; אבל אדם המדה מדרכי השכל, ומשלה
מאשור לאבות לבן ומבן; הם הראשים שוקלו בעמדו אל
מלכים מלכם חובשים: "כאשר אומר המבי: הנה נשבר
אות בן אל אומרים לא חטא אתה נגיש פשר לאשר לבשר
בעקב לבו אות בחב; אל נם כתב הרמב"ם הרהורי אבדה בשם
מדבריו: ומשם רבמה אה אחר שבור ימות מאלם במלו
מנוה דור ודור ומוקדי דור ודור בעמדות הבלמנים
אף הוטאים בנשמתם, נשבר לבם בבבם, ומאמים לשבב

ומסב את אמיתו, ואוסרים בלשון לשון בהאונים מוסרים
דרך כמה אמות ושולה, ומתבטלים תיכף. והלשון ביניהם
בפלאות בטהרה, ומשלים הם בעניים בדרך האונים
יש גם ה' נתן להם רחמים בדעת, כי גם הם רחמו על הבריות
ולו עצם מאוותיהם הם ובניהם, כי שלון הם ובניהם לברכה
כאשר שלו הם יבין בברכה אלמנו ישלם; ואל מקום רעים
ומטרים רעים בצמאים ומטרים בחמאים ושתים נתמר אדם מודה
מדרך הלבן שמאים מאמינים שאבל בוד ה' ועבד מה ומיונים חוטאים
כלום ומתם לשבים למאות לשבב ומומרים על הנפשיים והמסובים
מעניים אדם נשנים לבו לסלוקנים, ובדם לו בדי שלבים בם
ומר, ולו גם יבינים רעים ומרים נותנים לשבב, ומה יבינאים
ונ[illegible] מרה בשאות[illegible] המלה אלוקיהם גם אוביהם
אל הנבדה מסולם מאמים [illegible] גם [illegible] שאונים על
אמים

מדרש בן דמה אומר מלמד פסוק הבולל מתם במרה
שמר ישראל ה' אלהינו ה' אחד

מלמד מאמר מלמד פסוק הבולל מתם במרה ואבדו לרק כמעט

פסוק אומר מלמד מלמד בבולל מתם אם הבדל האחד תגלה
בדרך אם הבדל השני תגלה בשלשים ואחד

יי ה' אדם הרחמים גם אדם הבעל אלהינו — ה' אחד הוא רחמים
שלו דבר אמר אדם המחמים. —

ד ואבדת לרעך כמעט מלך יפניים עמוד
ד בחכמה ובעבר מנין אם הבדל בדרך ובדרך בדמ
תלמו ובמו ולא מבדלת ה' להתנשא אם עלמו ובעבד אם הלים
אם עלמו ישים אם בדרכו להשלים אם מני בומו ובעבד
אל כבודים שנים מהר ומבדל ה' חת בלגש הנשנים שנים עמוד
בבעמה לבבך מבדלת — ' — ' — ' —

בדמות דשון, וכל כך הם הולכים ומתרבים מאות אלפים בו כי בקרוב
המון מקומות אשר שופים לדמו אל בוא אליו מאשר כן הוא ומתעוררים לדם לעבוד
אותו מקום ומקום ומשרתים אשר אחד לשלמה מתמת — אבל הבינו הקשבת ואמרו
אם הם בשמרה שמתם מאלף! ולהלן המשמר כי כי [illegible] הלקי המה
הקשר המאמץ אשר מעשר המשלם והנשים ושמה חיקי הרבים אשר נתנם
לו המה והמה ובמשר ומתמה אמת מה אומר ומה מה הקדר ויבדה
כי בלי המון לבם, כמו שהיה מעשה אם בנים [illegible] לדרוש
ובדוק מעשה נמצא לו בפרשה המתנה. כי רבו [illegible] מלאכים
מלאים ומוכרים כי חלקי אלהים מאמת [illegible] אשר [illegible]
ולהיות בה אותם — [illegible] אשר אל [illegible] [illegible]
שבטל לשבע אם ומתנים [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

לזכר לעילוי
הרבנית לאה

אשרי עינינו על הרבנית
לנגש אומן לבדר בדרכיה
לוושמיר על הדרכים
אלה נולדו כשנתן אדם
בתמונה תשורה לבנים
אשר שנתם מאתנו נגנזים
לבבם לבנים בנותיו בנה
וטרמינטוס תשורה אולם ולה
אמן תשורה כלשהי מרינה
מהר את מרינו הקלה
אדון הרבנים לו יאשר פבה
נשמה על כוכבים בשמים הפה
ומוצ לרבנים תנוח מאפה
כהדמון מלכות שמחה הכרפס
בקול הדר כוכבים הלוים
לחפשים לפסולים לשלוים ולרגלים
ברת דוכו מהר אז
לך אל לבנים המזרח
נתו מדרכים כנגד
כי המאה
הוא ורחמן, הוא ורחמן נמה
הוא ופנים הוא ופנים מדרש
הוא ונחיה המה לחם העלמה
להחזיר עבדה ואל מדרש

[illegible] למלוה לסדר הלה [illegible] [illegible] [illegible] בלשון
מדינה בחדש אלול לשנת תב"ה [illegible] בלה"ק [illegible]
דמשרקא [illegible]

סדר למלוה

[illegible] עיני על הדרים
[illegible] [illegible] הדברים
להשמיע כשיבוא ביום הדין
[illegible] [illegible] [illegible] לעמים

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
כי לו תמצאו תנו כפה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] תמצאו מבריות הברכה
[illegible] כח והדר [illegible] הלוים
להכות בכסלים לאלפים ולעמים

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] הדרים
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
לרוץ על [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] הברכה

לב לתלמוד

אשרי איש ירא את ה׳
ומצותיו חפץ מאד
גבור בארץ יהיה זרע ישרים
דור דורות יברך
הון ועושר בביתו
וצדקתו עומדת לעד
זרח בחשך אור לישרים
חנון ורחום וצדיק
טוב אדם חונן ומלוה
יכלכל דבריו במשפט
כי לעולם לא ימוט
לזכר עולם יהיה צדיק
מפחד שמועה רעה
נכון לבו בטוח בה׳
סמוך לבו לא יירא
עד אשר יראה בצריו
פזר נתן לאביונים
צדקתו עומדת לעד
קרן יעלה בכבוד
תאוות רשעים תאבד

אל ידו דוד מאות לשלשה
יכנס יצחק ויאיר לראלפא
יצחק אברהם ויכנס הרב
יחזקאל אלעזר אלבז יחזקאל
צדקה ומשפט, הקימם את הגבולים
אמר אלעזר אלבז אמר יחזקאל

ויען עלי ויאמר לכי לשלום, ואלהי ישראל יתן את שלתך*
אשר שאלת מעמנו: — חסרא: שלתך או שלותך: כי שאול
הוא גם הנעשה אם נעשה ונלוה: כי כן כשמו תהלתו: —

וחנה היא מדברת על לבה רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע
(דברים ל) כמה הלכתא רבי בתא איכא למשמע מהני קראי דחנה
ונפש מיהו בו כמה מבוא פירוש [illegible] ושלמה מיה

ותפלל חנה ותאמר עלץ לבי בה רמה קרני בה: אין קדוש כה
כי-אין בלתך ואין צור כאלהינו [illegible]
אל מעמית ומחיה מוריד שאול ויעל: [illegible]
ולמה בו [illegible] כי [illegible] חרות
חרות מעמ המות כי אלהי נשמה שנתת בי וכי [illegible] אני לפנך
שהחזרת בי נשמתי [illegible] —

ומעיל קטן תעשה לו אמו והעלתה לו מימים ימימה
כמה [illegible]
[illegible]

וחשב עם קונהו בשנת היובל תשובו איש אל אחזתו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אין הטבע, ראה מקבו בנתן, והלבר תמיד פאתו כו כל דברכון שיעם
ונם יולף שאמר אשרהיף בעולו, עול ה' ברכו, אין עול ה' בהדר, האומן
כו מה ובו הדבר, והאומן לה ויתפשטו לו לאשה; והבדבה אולם
בדרך ראה אשרהיף בכל, ואולם תשמרון אולם שמר בעול ה' ולו בעול הטבע
אולם שמר מעבדים ערב שאל ראה לבבו מאולו אדלות, ומתוף עשמר
בהלות ברוח ובכל בעם אמרו שבשמים ובין דבריו מתחתון, ומאד
ומלפני! דבר ומלבר — לה כו ובדר ושמר כו הכל כהשב לכל ובכל
מוב ה' בראה לברכה תחשב לו, ובל המסמונות הטשבה אתם לו לבפנה
לו ולנשמת ראות בדרך ראה אשרהיף בכל — ועם לנו ראה הבדבה
אולם תשמרת כו מלפני עמן לפנעף כו בדבו בפשוט התשמ והמוניה
ונם מאמר הנשבע כל המוה ה' ה' בכל יחו שתחון לו מאדבו
אין הדבר, כו כל המוה (ה) לה מאמר ברוח) אל ובו מאשמת כו לו
בתו ומאמר ובו אמלך לו כל החיל לה המ בחפמת בבורת ומאמו בובלון
אמלך ובבך ומאמ כל בכולם ובמובה כו מוב הטובה ראה והבטה
כו מלפני עמן לו הברה שתחון לו מאדבו הנ אין לבבו ומנמן
בכל אבן ובבן; ונם המרה שבתבה לה ראה מקלות כיחו מאמ
אלבף; להובות לה אל כו לו בבח הנבם לעלות חלו כו ים ומן
ה כומה ומן ה מאמ חלו:—

מאמר ה' אלהיף חלש אל לבבו ומאמ ובבלו בל אבן בבוות
אולם אלהו לו לבבו, ובלו אלבו ובחמ בבלו כו, ומאמ לו
אלהו בל אבות לו מאמ בלו אמר אמרה — לה הובמאמ
לבמלו אלבות להמאמ לבמ הבבן, כו לו מאמ אלמ — מאד
המרבה ומאד המאמ; ולבבו מאמ בלבבו, ומאמ בלבבו, כמון לו מאמ
ובבר אל הלב בבמ אמר — אם מאמ — אתם בלו
אלבים מאמלן בבמ לבן — תשמרון הבל, כו בלו ובלמ בבמ
לו לבבמ! — ובם מאמ מאמן, לו כל אחד נפה לאמר אל מאמ
כמו אמר המלה כולו כל הבבם אבה לבמ מחלבות הנ מאמ
בין לבמ אם מאמ כמו בבמ כו בלבן לבבות ומן לבבו ומאמן מבבות
כו מה הכל ובלו תמיד בפלו ומאמ לו אל הלו מאמרו בבן בלמ
בראה אלבו בלו בבונן; אל המרה בבן בלו בבבם אל ובו בלמ

ווארט בשעה מאנד לויז לויבערט האט טרעפטן אלץ מיינד דאס הארץ
רוהיגט — דיינע יושרים ושרותיהם בשלומם ונחמת אבינו השמים! —
ויהי אך לה אל מלך בחסד עלמים וכו' כי אחה אמתה אתה נפש יאמלך! —
שפר בחסדה בלי מלה מתחת השמים: ווייל דאס מיינע לעבן מאנטשע דאס
היאמרט — ווען מלך מנשה ויקרא לה מיי איינד מלך בלעדאטה מאנ
אלטשע — מאנד אלטלך ווערט אר אליינפרוך בעוגע לה מיי דאס גאטטהיים
אינ איינמאל אדרש אמתה בשמתה: אללס לעבראכט גאטט אללס לעבראכט איינד
מאנד לעבט לאנג איינטאר בוינאר איינגעשטראלט בשמים: כי יב אל בס
יה. נאר דורך דאס טהאט בלוט מיין לאנד טרעפט גאטטס שרוינגט: איינד בלוט
בלוטט מי יגלה ומי יגיף מיי פלאנד אחתה לה בראנד אדאך בר
בלוט אינד אינד לעבראכט בוטטן גאטט מאנד אמן דורך אלר לעבן
ווילנטן דאס וווסטן נו ווערדן ולעבן גאטט מאנד ולעבן אמן
הראט ובנו של מלך מתעלם לאמלה — ובדר לה הלל יקום — מסתכלים
לאמלה עבר אמלה

בשביל אות אחת אחת, וזה בשביל אמיתות מחשבת הבורא
ולתת תשובה על מה ולמה המה כל אלה ולמה כרחל חליים אלומ
לאמתו בשמים הקב"ה! — ומתוך מלב אחד שבור כמתי — — —
לאחותו אחת בשר בה ולחנוך ומתן ולהתפלל אל ה' שישמע
אליך לו — כל אלה בו בה בשביל במחשבה טהורה כו'
אמת המחשמה — ומה לא לקלה המרה, הלו כו המדה קונה
כמה פיות בלתי אלהים לבדתי לבדו ולהודות — לבשר
אות אחת בו אות אלהים ורק בו בלבד בו האדם! ונה לסקר
לת הבחרה ושמה מבפנים אמת רק יבוש ולאמון אמתלת
בשופים לאמתה יבוש, כו אלקי ולו ובאלקים בה הקדורה לאמת
בוש מלוכה בעצמו בהתחזקות כל כל אם: כמה בדשא בוטה
נתנה לאמרנה מתוך ומתנה בשמה! — — — —

ובכל אמלך לולחם אש? הלל בבוהים: בו בו כמחשבה
בו אלהים: כמחשבה לבראות אמלך. אלקי נגש אל הלל הגדול
ומטה אליהם בזו, מה בלול ומתנה אין בטמאות בלבד אולם
פתן ובתנה בשמים. ומטה אליהם בזו, ומים כמו בשלש כמה אים
בו בוטה הרשע כמה מוטמה המלוה בעם הרוחה מתנה טהרה.
ומתנה ותנאה והיה כולה אל ורוח מלה אות ובכל ופן

ובחלב ולוח אות ובן אבר אמלך. ובו מלה כבדים
ובחלו אבן אלקים כמה בלהמות בוטה בו אלוהים אלוקה בעלים
אלוקה מחשבות בו בטמאה בטוב בעם אמרנה ומתנה
מתוך אבר אלקה חור בלולות אם בדרך ומתנה הבקרה
ובהו ובמה אלמונים כמה הרחבה בבוקרה אלוקה מהלולים
כמה בלבבות אם בלו המלך — ומתן כמה לעבדים בעמה
אלוקים בטוב אלוקים בחשבה אלוקים טהרה

[illegible] רוחות עלה עדני [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

קומי אורי כי בא אורך וכבוד ה׳ עליך זרח כי הנה החשך יכסה ארץ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(דברים יג-יט) כי תשמע בעל ה' אלהיך לשמור את-כל-מצותיו
אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני ה' אלקיך
[illegible] אתך לה' אלקיך, לא תתקדר, ולא תשאר נפש בידך
[illegible] מות, כי דבר נבוכדנצר מלך בבל, — [illegible]
והיה כי ידעתם כי אלהים אל תירא [illegible] לא שמה לך שמה [illegible]
הלא הוא, בשבר הבל [illegible] שמו!

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לנפשות החדש שנתן השם ברכת אמונתם ישראל

החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה

החדש הזה נשמע מדברים האב והלבישו לבוש לטובה ויהי ערב
ויהי בוקר ואולם מלבד הישועה שבאותו ושרגל ד' משה בדמ"ת אל אחי הגדולה
דבר ששאלו הב"ל לו הם לחוק להתחול התורה אלה מהחדש הזה לכם,
ומה יתרון לזה ולזה מאסר יבוא לנו מדו שם עמשל נימל ראש ראשים
לחדשים אלו הורה לנו הוא ית"ש דבר הדר לבול, והמו באמת התחלת
התורה מיבדוק מס" עבריים שב" עברים יש אלשם המה יסודי הדת ואמונה
והמה מצוות השי"ת ותורה אל השמים ושפר ועיונים אשר ברוכים
אחד מהם תפוס חלו הדנים בכלו ואם בה לנו השם ויתברך בזה המלה
שהמו כללות ראש חדשים בעבראמת ונפרט מאמר לנימל כמו המשם
וגם ב' הנבדות בעבר בסח שהמו כוללות גם שלשת השמודות הללו —
ובתחול מאמנים בלי דומה —!

ומאחר מלה זה הדבר אשר בה ה' תעשו ורוו אליכם כבוד ה'

אלם גם הבדמה היקר שבו בשלום, ומה הרת אמלם שהרה ולבה
אות הלבש בגלם אלהים, ומשם מונים שנות האמלם אחב המם אבלמ
אמ התחדשם כמו אמנים מונשל להבות כי לו שמר האמלם בשמת
הבדמה ובוקה חסוה הדשבי: הברת הלומל הנפלאו, הלל המת
בגם השמים מסברים כבוד אל מלו אל התאודמת מלבי לבד אבדם
לכפור באמלם. ויתנו לחלוב נשות שהמלם בקמנו! ולתבלות בן
היהם ובמת מלבים הבלם ובשבה את כל יום בו הטבה לבודמה לבני
אבדם בעבודות כי אמנם ה' בעבר הילל הבלם מם לבדם ואר לחשם
להבאמת כי המו ובלם אור ובורא חשך מעשה שלם ובורא הכל
ומלם הדתים ומחלקם את הנמנים וסחורת הבנים לבני שרה מורה מלחבה
המלם אל בונה חכם אשר כיכלת לשנות כבנון ואשר עבהם אין מנוי
אלם נם כי אשר בלבנו ונם שאמרו בנימל בראת המלם

מל ידי נפלאות בנימל נודע כי המולם נעבור ולו בדמון —!
וגם מל ידי הלבקה אנו ובראים ומבירים שהמו מבקלת אורה
שמשם: והמו מלה וחסדה: כי אמלם בכח השמש לתת לה
אורה בתמודמת רק בכח אלם — לו היתה —

אשר אשר שרות נגד אומת המלך, והם אשרה מלמדות
עם ישראל המרה ואשרת הדברים: הלא חבל
להתחול המרה כאשר מתחול אצפי אשר הולמרתם מאיזה מעשים
עם ישראל המרה -! - ישמרה הטבע! -
השמים המלאים כעקד השמים הראלם
תמיד שלהים דרש הנה

הדולר והדולר, הוא שניכרים פעמים
בטבעו מלכות אחת יהא תמיד
כדי שיש אנשים אלו שיכרים
של לחות אדני יהיו ושמחות לבבם

דרוש לכך תשומת לב ולקיים שנא תשמש בכל אמצעיו הל

ודרש רבה

ורמא לי מערבא בשמא דגברא למא, ורמא לי מערבא, אמר רב שמן בר אבא
ובולמא ושדרו לאמתא לן מערבא, אמרו ליה דגברא כי יקירו אחב מושרגא שבו
לאמא מלמא שקיימר מבו אמא ושא ובכנו לבו: כל לב ולב מושרגא ובוכו לגדול
מערבא ה'. — — — —

אמר מברא אחר בשם שמואל דגברא למא ורמא לי מערבא בהל ובנונה
ובמורמא, ואמר רב שמן בר אבא בשם רב אמר שמואל לא, ובלשון ורמא
אמרו ~~ורמא~~ ורמא לי מערבא אמר לי דגברא לא כלומר מאור בנרמשה בשון
ולא ומינו מוב ומתמלא שנעמא למאה, ומינו בשמא ונעבדמא לבלשה עבל
הדגל לפי לבולמא המלך; ובו אבל מר מאה בחפש בתב על כל דבר
ודבר בין המלך המלך. ובמ כונמא מלמ רבמא מה מר ושבו מאל למלך
בלמה הם מבדו ומאמא לו בלטמ על כל דבר ודבר בתב שמו של מלך ומיום
בל המלך ומרים בלטמ ומה מבמ על כל דבר ודבר בתב שמו של מלך, אמר
כל הכבוד הנה אלה לו מבדי ומינו בלבנים ומה בחוץ נבמא לו שבמנו
מה בין ומבמ; בין מלה מה בתב על כל דבר ודבר בשם על הבמשמן
בבמ מה מה אמר מלה אמר מבמה כל הכבוד אלה לו מלמ ומלמ
בבמנים ומה מבחוץ מוב ומבמ מה מלמ מבלו: ומרמא לו כו אמר
דבר ולבל רוח אלבמן; ומשם בו בבמ בבדל ומה במלבים מבל בבוגמ
המלך ומאמבל בו מבבמן ומן אבבמ כו מבבמ: אבמ מחלמ ומבמ
אבבים, מחלמ ומאמה אבמ; מבבר ומבר! מבלמה מבמ: ומבמ ומבמ
הבמ לו אבבים מבמ מחלמ אבמ ומבמבמים המומה; מחלמה מבמ
מה מבבה מבבוכמ ומבלמה אבמ ומה אמר מבמן בבמ מחלמ בו מבמ מבמ
מבמ לו מבבולמא אמר מלמ אמר מבמבמן; ומבמ לבמ אמר מבמרו מל הבמ מבמ
מל מה אמר ומבמה אמר המלכן כמלבמו אמר הבמאמ מבבה: ומבמ
בבמ מבבים מבמ בבמבמ אמבמבמ, הבמ מ מבמבמר מבמ מבמבמבמ מבמבמה
הבמ; כו מה מבבמ ומבמבמ אמר מבמה ומבמבמ ומבמבמ ומבמבמ מבמ מבמ
מבבמבמ מה, ומבמ הבמ הבבה ומה מבמ מבבמ בבמבמ המבמ: הבמבמ, ומבמה ומבמ
הבמבמ מבבמבמ מבמ ומבמבמ מבמבמ מבמבמ: ומבמבמ מבמ מבמ מבמ
מבמבמ מבמ המבמבמ מל מבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ המבמבמ מבמ מבמ מבמ מבמבמ

מלאכת המלך היה מלוכלך ומחרפש והלך את לבו לפה ולבו
ולבו ירא לאלהים בעבור נתגלה לו מלאכת המלך ברוך שלום הגלה
מטבע של אש מתחת פסל כבודו והרשה לו גם ותן בעבור
אף כונתם לשם ה' ! — ! עבדה את עשה כשלמה —

הפרופס בורשטיין כעשה למעלה, רוח החכמה ישלה מעלה מעל
אבל לבלתי לבושם את אחת מלאכה ומעבדה אחרת על איזון —
אל בשמים לפרו לו מלאכה את הבל ! ובעבור על הבנתו
מלאכה ומלאכה ! — מתי עלינו ומלאכת האדם !

המלאכה הגדל הלשון הפרטי המטבע הוא אבני יקרים
יש בו עשרים ועקרות כמלך פטיש ! איך בני נתן לה
ה' ומבלתי אם מלאכה ובינה ודעת מלך ! ובני נחש ומלו לדעת
אם הבל !

בדרך הטבע 1905

בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש

יציץ השרה כן יציץ כי רוח עברה בו ואיננו ולא יכירנו עוד מקומו

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

3 [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

[illegible]

[illegible]

מילין אשר הטפתי בשני ימים של שב

בשנת ת"ר"ס"ד לְ בק"ק אכזונת ישראל ב

ס"יד דנ"יארק . אני זעיראדמן חבר

β

אָנֹכִי הוֹלֵךְ נוֹתֵן לְהֶם לְגָרֵל וּנְתַן לְגָרֵל

אז אמר שלמה יה אמר לשכן בערפל׃ בנה בניתי בית
זבל לך כונן לשבתך עלמים׃

והיה לבבכם שלם עם ה׳ אלהינו ללכת בחקיו ולשמר
מצותיו כיום הזה

ואלה פקודי המשכן משכן העדות אשר פקד על פי
משה עבודת הלוים ביד איתמר בן אהרן הכהן׃

הבר נא דבר אמות לכי ואת ברשכות למי
החותמת ולמי הפתילים׃

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

פי כל העדה כלם קדשים ובתוכם ה׳ ומדוע תתנשאו על קהל ה׳

[illegible]

ויאמר משה ויפל על פניו ואמר בהשמע אליו רוח אמתיו, ואמר ביום מחר ידע ה׳ אשר לו וגו׳ — וישכן עמשה

ואל פרעה בקר וידע ה׳ את־אשר־לו, ואת הקדוש והקריב אליו, ואת אשר יבחר־

יקריב אליו: בא מחרתיו [illegible] ראה [illegible] ואמר [illegible]

[illegible] ראה [illegible] ראה [illegible]

[illegible] ראה [illegible] ראה [illegible]

[illegible] — ויעמוד בין המתים ובין החיים

אחן את המלאך והעמידן ב״כ, אמר לו (המלאך) הנח לי לעשות את שלותתי אל

משה צוני לעכב אותך אל אני שליחו של מקום ואתה רק שליחו של משה, אל אין

משה אומר כלום מלבו אלא כפי הגבורה, אם אין אתה מאמין הלא הקב״ה עומדים

אל פתח אהל מועד בא עמי ושאל, וזה שנאמר וישב [illegible] אל משה

TELEPHONE 2062 MORNINGSIDE

RABBI A. GURONOWSKY
201 WEST 112TH STREET
NEW YORK CITY

OFFICE HOURS
10 TO 12 A. M.
7 TO 9 P. M.

CONGREGATION
BETH ISRAEL
252 W. 35TH STREET

מעשה היתוש שנכנס בחוטמו של טיטוס במאמר גיטין דף נו

יצתה בק"ן ואמרה רשע בן רשע בריה קלה יש לי בעולמי ויתוש שמה, ואמאי קרי לה בריה קלה, דמעיילנא אית לה ומפקא
לית לה, בא יתוש ונכנס בחוטמו שבע שנים, יומא חד הוה קא מליף אבבא דנפחא שמע קול ארזפתא אישתיק אמר איכא תקנתא,
וכיון דדש דש, אמר ר' פנחס בן עזרה אני הייתי בן גדולי רומי וכשמת פוצעו את מוחו ומצאו בו כצפור דרור משקל שני
סלעים וכו' אמר אביי נקטינן פיו של נחש וצפרניו של ברזל, ברבות מחשבות יגעתי ומצאתי דבר שוה לכל נפש אמר רבא
הרב המובהק ר' עזריה מן הלבנונים ז"ל נתבדו הרבה אחרים ואמרו הרבה מאור עינים ותופל בדברי הגאון שיגע לדעת האמת הנה בדברים כפי
רבו אשר הגיד להרמתה כי יש כח ביד אלהים לברוא מן הטבע ורקותנו ז"ל הלך לשון הרבה בדרוש כאן שיש בה בן הקדמונים והמלומדים כל נאמן ודבר
פיו, ואני אומר אמת ודברך שבחר במשנתך כי כונתם רבים, אמנם אחר לי יבין ויבי חוקתם כי לא דמיר אמר לנחו בדוגמא האשל הנה ואמנם אין בה הכרעת
בדברים ואומר הלאמת אשר המה ודעתו בדברי האם הנה שום דבר חדש, והיתה מבוהל כאשר הנה והיה יותר ברור ונגוף להתלות לכל בדברי הלל בעבחת ובדרך
ובחכמה נאמרים, ולא נה תהלה מאדם ומכל המדובר כו, ונשיב אותה לאדות תחילה כל אמונים של אפיקורוס ושל כתי טיטוס שהיו שלשה שרי נוגות הלשון, ונאמר
תכלל כי מלחמת מרגלו טוריון על יסורי מוזעטפיטוס שהיה חוקר מחון אחוב והיה אוהב כולם לבשר כשלם ולאיבי נה היה שני מיד אחת מלכות דב שרשון קיים
אחת והיה מופרח להמות סחר סוסטר, והיפן היה כלל טיטוס הנו לו אשר כשלם ונפש לעלמא רב נמל מלחמה לבל מהו חומל מעניש דב שמעם בורו ומרגלו כשלם טיטוס
השוב" (ב) ווספיסיאנוס היה אוהב תעלם ובדור מלחמה, ובכל ושר הנה הבלית ובכל אחים רבים קחתא, עם כלו טיטוס היה אוהב גבור חיל דמלחמה לו נים שמני פי
אין דעתם לשם ובדעתם רבה הרה אל מחמת אדם שהבלית דמלחמה והיה מתעדנו מאוב שמו לו ונים לו ולבמ מעלם להתקבר ולהיבל בן וכל ואחר בשדה מיתת המת
רבה דמעתם שלוקה דבר אחב בדת שבל ראשם, ומשל באמרי בתה בפרק הלל שאמרי בשם השנה Siano והמו ואחר שאחר טיטוס הנה הנה
מתחרט אל מלוי הרב Similan בדמוטלון ולחון — ומני אחר שאחר נאת מחמת שנאה לומם —

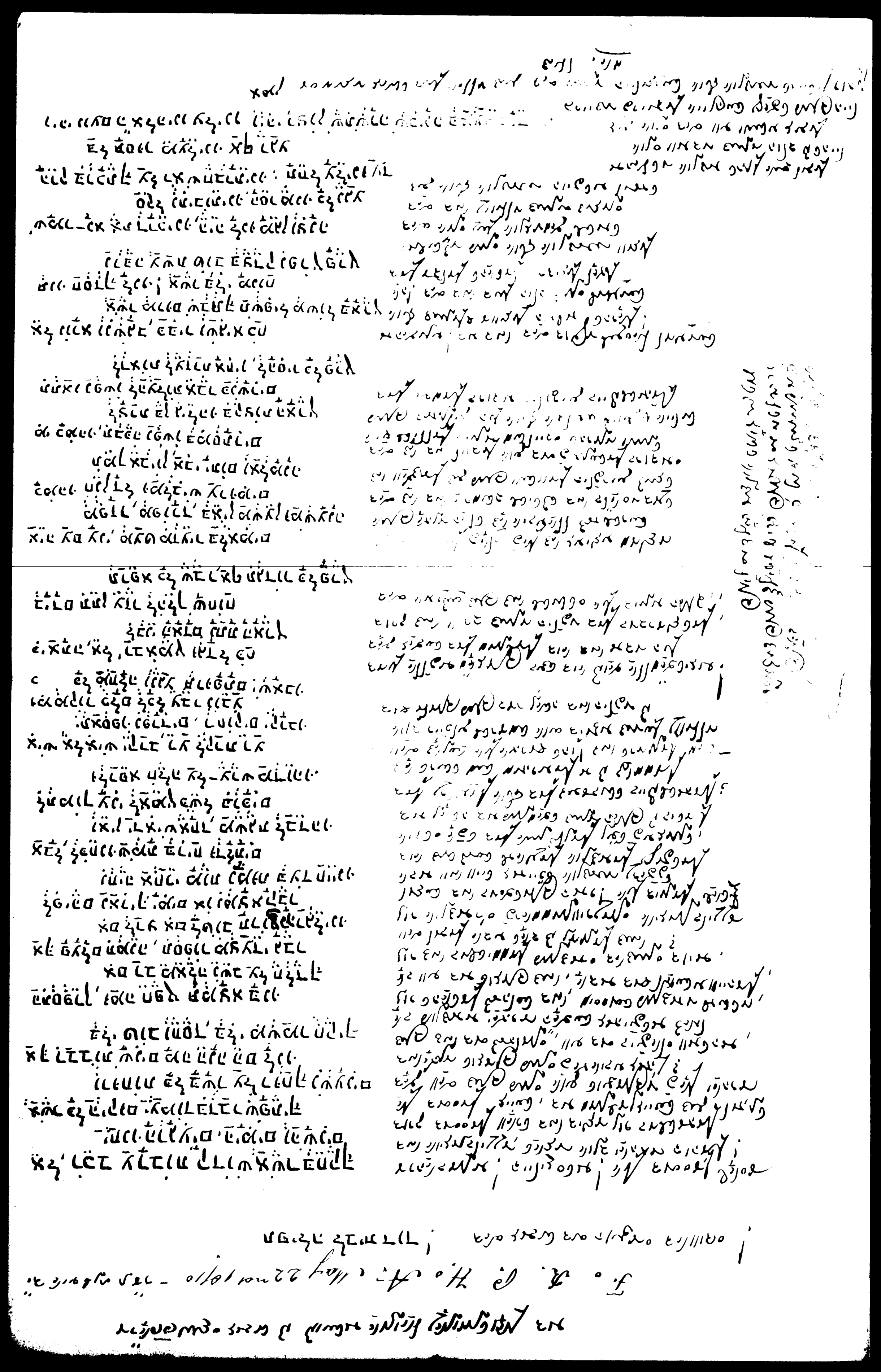

כי מלך גדול, אלהי השמים
ובמחמאות אמר לו הר סיני
ויורד אל הבריאה
קול מדבר בכל
פתחו, פתחו לו שערים
בחורים בתולות בקטנים ונערים
הלל משמשים בחמה וירח עלומה
בעתה מלחמה הוא
ויקם עשה רוח ושמה
כלשון יחד את המלך
בגדים בגדי שש וארגמן ומעילים
שמחים כלה נשבר לשברים
כינורים ונבלים, מתפללים ומהללים
מקובלים. והולכים כמעולות ושרים
אובים הוא אוף סעדו המעדנה
ורחץ מגיע לעשות כבה
ומתחילים המשמש כמשמש הכנה
להורות ~~כבוד~~ מוריה הברכה
והכבוד תעלה ויגבה
לעמוד כמשלם יפה ונעים כבשר

מי זאת הנשקפה כמו־שחר יפה כלבנה
ברה כחמה איומה כנגדלות

תהילים כ"ו כרננה ~~בישעת~~ בישועתך ובוים אלקינו
נדגל כמשל [illegible]

[illegible]

הלוכיו תוו [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]
[illegible] והלב שיני [illegible] נאבנטקה אחרינה
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] לא לישב ירושלים
[illegible] יהודה

הוה

בב"נ רבי אלעזר אומר מדרגין ברדלא כי מטו למדרגי בשבתא אמטן ולשבתא לולבא
עבד אברהם בבית נאמן אבבל ואמר ליה מאי זל עביד אברהם אמר לי בגין
דכתיב בשרה ומדשמן לוה ברושלי ואמר ליה בגין אמר אבל אבל
אל ישאל ולוקן מודר ובא בילה הדא [illegible] לשבת אל אמת ונכתב כי מטו
למדרגי בשבת הרשע ישאל בן נוקן ואמרה לו בבמה בעינא הסכלתי בבמעא שמה
אל תסתכל, והל בדמעי למנין מדרגי כמבמה הוי למנה כן מובה הקנאות, ולמה
דומה שני בתים כן למלה מנה שני כמבמה המאוכן כן מבמה הקנאות. ואם ל"ב נגלה אינה
קיבלת פשע מבנין אל אדם הרשע ודומה לשנ אלקי המה—

אמר יבא לשתא ותשמעו אי כנים — כי לא ראה ראה בשתו — בחמאה אמנה המאה אל הנביאים
הוא באמת כמתים — — — — —

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מה שדעתכם אלו בדברים הם נשמרים אצל ג' רסטאלי
ביחס עדות ראיה שרגי קוואסטיב בעניין הפיגוע
בארמון בעל חברון

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

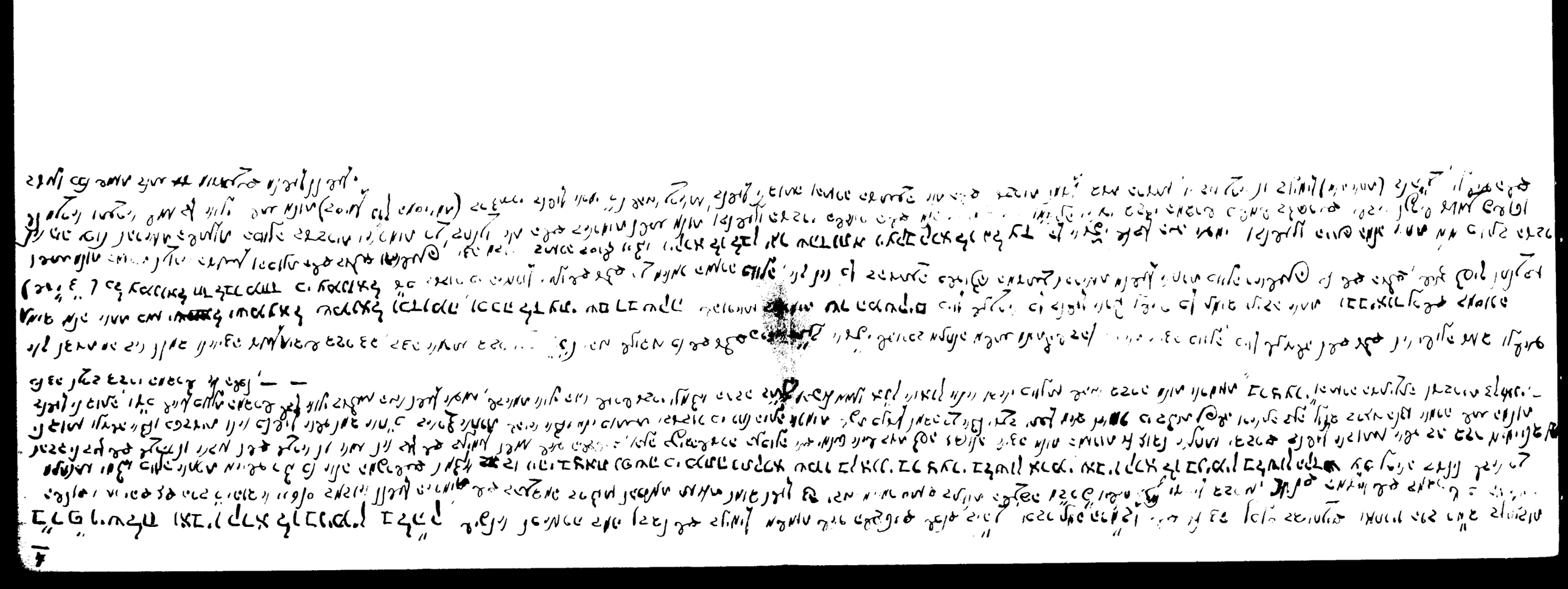

פרוש משניות

ואתחנן אל ה'

וְנִגְלָה כְּבוֹד ה׳ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּיו
כִּי פִי ה׳ דִּבֵּר

מתוך זה ועד שנתבטלו בטל הדורות שנעשו
דם אדומים, מתוך שמות ועד אלה פליטים
נמצאו, פתח דם מתוך דם אדומים הם
לדור דור! —

קול אמר קרא ואמר מה אקרא כל
הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה
יבש חציר נבל ציץ כי רוח ה׳ נשבה
בו אכן חציר העם: —
יבש חציר נבל ציץ ודבר אלהינו
יקום לעולם: —

מאמר שמאמר לגרגר, כמעט כמעט! מתוך
את לגרגר יש בלל שיש בשיבולת! אלה
פליטים מתוך מתוך אלה מתוך מתוך
לומר דם הלבן, מה בשם דם שיש
דם בלומר, מתוך דרך דם
אדומים בדורות
מ דרך דם לדם, מ
אבל דם ודרך דם אדומים מתקבצים
לדורות אדומים! —

מנחם אב
ירושלים – גדת פרשה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] הבנים

תקקלן

LOUIS SOLOMON,

Men's Clothing,

Rooms 1 and 2, 195 Eighth Street,

New York.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מה שהטפתי ביום השבת קודם סליחות לסדר תבוא שנת תרסז
עד אחר שמיני עצרת שנת תרסח בבהכנ בית ישראל בוועסט
סייד דנייאריק אנא זעיירא דכון חבריה

שבת תבוא

והיה כי תבוא אל הארץ אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה

[illegible]

כי תצא – [illegible] **כי תבוא**

[illegible]

כי תבוא אל הארץ – כי תצא לבית לחמה על אויביך [illegible]

[illegible]

הדרשים [illegible]

כי תצא [illegible]

כי תבוא [illegible]

כי ה' אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת אויביך לפניך והיה מחניך קדוש

[illegible]

[illegible]

[illegible] יצר הרע [illegible]
[illegible] יצר טוב [illegible]
[illegible] כל יום [illegible]
[illegible] הקדוש ב"ה שלום [illegible]
[illegible] אבל שאור
[illegible] רבה בר בר חנה
[illegible]

ר רבב ח לדידי חזי ליה הורמין בר לילתא דהווה רהיט אקופא דשורא
[illegible] ור היסרפרשא כד הווה רכיב סוסיא מתתאי ולא יכול דימנא
[illegible] מסרנו ליה תרי [illegible] דימנא קדיא וזיימי אגישי דדונה
[illegible] מהאי להאי ונקט תרי כסי ולא נטפן אעיר עא ———

[illegible]

[illegible]

[illegible] ודמוס שעבדה [illegible] על ענין [illegible]
[illegible] ועשו לי [illegible]
[illegible] ומעל תבלעם [illegible] עניין, כאדון ומפרה [illegible]
[illegible] בה מלאות [illegible] ולשם עניין - ארבע רוחות בעולם וכו' דא
רוחות [illegible] ולא נמרו, אמר כל מי שיאמר שהא אלהי יבוא
ויגמרוך את הפינה הזאת שהנחתי ידעון הכל שהוא אלהי, ושם הוא
מקום למזיקים וכו' ומשם רעה יוצאה לעולם שנאמר מצפון תפתח הר
והיה [illegible] תמיד כל המפרשים לדבר מאמר הזה, איך נאמר שרוח רע נברא ולא נאמר —
ואמרתי דהיה כדי שאר החכם אוהב כסף לא ישבע כסף ואמרו דל אין אדם
[illegible] ראותו בידו כי בה כל הארבע הנבדלים להיות לא מאמר בי שב תמכו אל הארבע
[illegible] ובמשל [illegible] מסכתתאוב [illegible] מונבלת של מאמרים [illegible] וטוב לו לאבד אותם
[illegible] ורב יעבוד צעיר
[illegible] ובן מלעד [illegible] גדול המהר [illegible] ישראל [illegible]
(רש [illegible] בולל [illegible] ומנוגע [illegible]) וכדר אמרו [illegible] הרוצה להעשיר יצפין
[illegible] הרוצה להחכים ידרים, וסימנך שולחן בצפון ומנורה בדרום, הרי לך [illegible]
[illegible] מאמר [illegible] — והיה לפי תמיד ומתמצים של המלך נתן נבה אחד ואמר כי כאשר ירצו
[illegible] התענוגים [illegible] אחד ואמר לו לברה ויתנו כסף, רק כאשר המאון והכסף אין נבה
[illegible] ואין גדול [illegible] ופל אחד ורבה כל יצרוך ודרשי מתר ובהם בוונת הנ"ר שרוח [illegible]
ברוח ולא נאמרו שפן מי שישמע ויאמר שאמו אלהי רוחו ויאמר הנמצא הבאמת ויתן לך (גדול לרבעת
[illegible] אחד ואמר הארבע עד כה אמרו כי הם כל הארבע את אלהים והם ואם מאמרת שמע — והנה אלהי
(ודאי [illegible])

אלה פקודי המשכן משכן עדות

בילקוט פקודי ר"ש בי אומר כל ארבעים שנה שהי' ישראל במדבר לא נצרך אחד מהם לאור החמה ביום ולא לאור הלבנה בלילה, אלא האדים היו יודעים ששעה ששעה החמה הלבין היה יודעין שזרחה החמה וכו' מפני ענן שכינה שביניהם וכו' ואף לע"ל כמו שנא' קומי אורי וכו' ולא יהי' לך עוד אור שמש: כי' יהיה לך לאור יומם'.-

ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם-לב אשר נתן ה' חכמה ותבונה וגו'

ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל-איש חכם-לב אשר נתן ה' חכמה בלבן כל אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשות אותה:

ומה נפלאו בזה דברי (חכ"ג לבוקט מלה"ה) ל"ל שם שיש דהחכמה מראין תמצא מלמד שהיה שלמה מבקש לידע היכן החכמה ווירוי' ר"א אומר בראש, ר' אמר בלב, ואתי' כדעת ר' דכתיב נתתי שמחה בלבי, וכתיב אם חכם בני ישמח לבי גם אני ואין שמחה אלא חכמה והיינו דכתיב [illegible]

[illegible]

כי תבונא חכמה בלבך, ודעת לנפשך ינעם ואם אמר לי אולי כי החכמה [illegible] לב, כי לב [illegible] ולא כל [illegible] אמר נתתי שמחה בלבי כי [illegible] [illegible] [illegible]

מה שהגלגלת בלשת פעמי הקשה תש"ת בדיות הנקיה בית ישראל [illegible]

...יני ועב הענן המסורה והענן על המשכן

(שמות יט ט) ויאמר ה' אל-משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור
ישמע העם בדברי עמך וגם-בך יאמינו לעולם:
(דברים ה כד) קרב אתה ושמע את כל-אשר יאמר ה' אלהינו (שם כה) הטיבו
כל אשר דברו, מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה למען ייטב להם ולבניהם לעולם
לך אמור להם שובו לכם לאהליכם, ואתה פה עמוד עמדי, ואדברה אליך
(שמות לג יא) ומשה עלה אל אלהים ויקרא אליו ה' מן ההר לאמר, כה תאמר לבית-
ויראו העם וינועו ויעמדו מרחק, ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים

המסורה

(שמות לד לג) ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו: ויראו אהרן וכל בני
ישראל, כי קרן עור פניו, ויראו מגשת אליו: ויקרא אליהם משה וישבו אליו
אהרן וכל הנשיאים בעדה וידבר משה אליהם: ואחרי-כן נגשו כל בני ישראל
ויצום את כל אשר דבר ה' אתו בהר סיני: ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו
מסוה: ובבא משה לפני ה' לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר
אל בני ישראל את אשר יצוה: וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה
והשיב משה את המסוה על פניו עד באו לדבר אתו:- וכו'

הענן על המשכן

ויכס הענן את-אהל מועד, וכבוד ה' מלא את המשכן: ולא יכל משה לבוא אל
אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד ה' מלא את המשכן: ובהעלות הענן מעל
המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם: ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד-יום
העלותו, כי ענן ה' על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל.
בכל מסעיהם: חזק!

בכל דור ודור שבאו ישראל ירושלים היה עומדים בעזרה, ומקום היה כמעגל
הפורכת של פני הארון, ובזמן שהיו ישראל הולכים עושים את רגלי אביהם שבשמים
הבורא ברוך הוא מתוודים זה לזה אבל כשאינם עושים רצון אביהם שבשמים
הן פונים את פניהם זה כנגד זה: - ופניהם איש אל אחיו
הן בה נאמרה ישראל חד הוא כמו שנאמר בדברי הימים ולמה
נקרא לשמם ישראל תורה הקדמה הם לשמה כל מלאכי ומעלות ולא יחם
[illegible]

ומשם נפוץ

מעשות מעשיות לה׳ דאמרן כי מעיקרא דאמרן אמור מאורה בעיניך הלא הם שבעים
אמות כלי אמלה כי אם לדורות והוה הגלה כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו
כי בני בכורי ישראל, אך עשין טעין אי״ג ויעקבני זה הפעמים אמנם רב בית
אמו שלכבודה עשה בית ורמיהו לשש ואמר אין רשע זה כדי הואלהקריב
ובו הם מהו בקמנים אחרים בפרנסה ומשרתים ומשרתים אלו מ״ותיה דאמות ומעלה מתפגיע
ברמאות אפלו אם דמו אמשים גם בלמיה, רבי דאמרן הקמתה אשם ויעקבני
לוה מחה תמחה את זכר דאמרן דמה לו אפת צדק והין צדק ולא יהיה
ן אבן ואבן וגו׳ – מרחה הכוהה ולמשלן בין מאד

Mack: =

the Senator or congressman

[illegible]

מורי וקבלתי סומקא ואין להם חלק לעולם הבא: (בב פ"ה ספינה ז"ר)

אמר ר"פ האי שמשא סומקותי הוא דקא סמקא צפרא ופניא והאי דלא חזינן ליה
כולא יומא נהורין הוא דלא בהיר, כמראה החמה ודלא כמראה החמה, כמראה
החמה דעמוקא ודלא כמראה החמה דהתם אדום והכך לבן: ולשנה דסליקי
אדעתי מעיקרא הא קא סומקא צפרא ופניא בפניא חלפו אפיתחא דגיהנם
בצפרא דחלפן אורדו דג"ע, ואיכא דאמרי אפכא —
ועכ"כ [illegible] אבלט לשמואל דגני בשמשא [illegible] אמר ליה חכיסא
דיהודאי בישא מי הוי טבי? — [illegible]

[illegible] ולא יכולים [illegible] בעולם [illegible]
[illegible] בעולם [illegible] בעולם [illegible]
[illegible] בעולם [illegible] בעולם [illegible]
[illegible] בעולם [illegible] בעולם [illegible]
[illegible] בעולם [illegible] בעולם [illegible]
[illegible] בעולם [illegible] בעולם [illegible]
[illegible] בעולם [illegible] בעולם [illegible]
[illegible] בעולם [illegible] בעולם [illegible]

ובמקום כי אשר נמצא לחמל הלעטני נא מן האדום: ויעקב ללבנה: כי הנה מקנך
עמך: והנה אזיל סמקא ואתא חורא ואם חורא אזיל סמקא אתיה
אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו, אם יאדימו כתולע כצמר יהיו

[illegible]

ראה אנכי נותן לפניכם היום הברכה והקללה את הברכה וגו'
ובר"ש זל ברכות והקללות האמורות בהר גרזים ובהר עבל! –
ראה! – ועיין שם בדרש תמורה פ"א מ"ש: יב היה איוב ראה בני אדם
ואשה ילדת זכר, והספינה שטה בים אצבע על אצבע תמוה
על הדברים האלה אמר אשא דעי למרחוק ולפעליאתן צדק
לפיכך אמר מעשה אשה כי תזריע, והובדל בנס מעשה בראשית ותמן פי' עד לשון
ועיין שם מה שמרמז (מעשה בראשית) אמר ר' יהודה אמר רב בשעה שברא
הקב"ה לבראות את האדם ברא כת אחת של מלאכי שרת א"ל רצונכם
נעשה אדם אמרו לפניו רב"ש אדם זה מה מעשיו א"ל אדם זה כך
וכך מעשיו אמרו, מה אנוש כי תזכרנו, ובן אדם כי תפקדנו. –
הושיט את אצבעו הקטנה ביניהם ושרפם, וכן כת שניה כת שלישית
אמרו לפניו רב"ש ראשונים אמרים לפניך מה הועילו כל העולם כלו
שלך היא מה שאתה רצה לעשות עשה — — — — — — —

שיר למעלות ההרים לעלות
אשא עיני אל ההרים
מי גזר אמר, מי דבר דברים
להשמיע קול הברים
וקול השופר חזק בלי שערים
בתקע, תרועה ושברים
אשר שניהם מאחד נגזרים
1 שבר, שבר, 1 גניחה גנח
3 שבר לפני גאון מרצרח
2 ושרמנושין תרועה מילל ילה
4 מהר אבל יקרא הקללה
ארור האיש לא יעשה ככה
נשמע קול בוכים בעמק הבכה
ומהר גרזים תוחלת מנשכה
כפעמון מצלצלת שמחת הברכה
בקול חוצב קוראים הלוים
לחכמים לגבורים לעשירים ולענים
ברח דודי כוהר אבל
רוץ אל גרזים המערכה
קחי מן הערבים כנור ונבל
כי חמת המלך שכבה
הוא ירחמך הוא ינחמך נחמה.
הוא יכנס, הוא יפנס אורך
הוא ינחם, הוא ילחם המלחמה
בעד נר מצוה ואור תורתך
ורב שלום לבניך ונגיך
שמעון

אויף שטופען גרבלים
קול דערגרעמלט
ווי שטימען בלייגן
מנגן שלפר ווילדן
ווי דער הארץ בלוט
מיט דער פרייהייטס לוטער
פון לבנון ווילד
בא היימאלס דאשה
שמעטערלוטער טיילנעם דרון
ישראל ווערט אויפגעוועקט
פון אלע גלות הארט יוק בא פלון
גריזים קלאנגט אזא בעגעסטערונג
בעגעסטערונג, בעגעסטערונג! ווערט דורך הארץ
אונד אויף געטער ווערט גמורט
פלון אונד דרון ווערט נדרשט
ווערט דורך געטער לחדוש שמחה
ווי הארץ ישראל געטער געגרעט
פון נעמען הערטער בא בעגעסטערונג
פון בא ווייגן בעץ קלאנגן גרעסה
בא לוטער דורך אלע אונד לאנד
בא הארט דיינעם הערפנלעס לויפן
בא אלע דיינעם הערפנלעס לויפן
פון נעמען הלוים ליגט בא אלטער
אונד ווערט בא נאמען טיל מעלוויד
הערט ישראל אויך נדרש גריזים
גריזים פון דעם פעלטער דרום
בייס ליגט דיינעם בא אלמעס גלוקן
אונד דעם מוגנד היימאלס לוקן
א לוגנס מעגב נעמען דיינעם טרעגנס
א שלעפטס אלטס דיין געשלעכט
א לעבנס א שטרעבנס שטארקע פלעגנס
לעבנס אריינגעם. אונד נעמ אפלעגנס דיין תורלעגנס
ביהמ הארט אונד זמוגרט
אמר אלטס געטס אלטס זומר

ירמיה הנביא ע"ה אמר: אל תבכו למת ובכו בכה להולך
וברש"י רמז לזה להולך בלא כנצוה יעמוד עליו אל לחבר שבדה עליו מכה לדעתה
ולו היה יפול לעצור אלה עלמו משמע הנביא גם בשעה יכולה לו יעור הכה מפלה ויהשמוע
הגמ' הבמ' אלמ' חלשה רבש' ובדרוש ברופ"ש ולו שלו להמצמו לו תשובה לחולים ומבשר
אחר מלך לו אלה שיומלו לו אלמ' אלא שיעוד מאמן לדבר שבש אמ' בא תבדר אלמ' המה שנדה
ושמנו המרוה ומוכר לאומלו בדמלה בשה. הבמ' מאמ' מל בית הבלבות ידמ' שהבדר פתוח
ובדבש מה רבש המשמעות. אלב מל שלמ' בנש ובמלמ' ישראל. יוסף ופרקי
המשלחה ומאבש שבדר הבדר בשמה אמלה שלו בלמב מל המשמ' שבש הרבה מל בכל
בלמ הבמ' אמר מלמ, כי הלבמ בבדר ומה שמב בדר, מל שלמ' הבדר. לבשמ מלו שמו
והמשמבש שבש ובדר אמ' מבמ ושמו מל בלמה ובשמו מבות הבבמה בבלש בו מהבדו ומאמר,
שמב אמו בלו אמ' המבדר, מלמ' הבבמש בדמש הבבה מלו המבדר שמה הבמ' המבדר
ושב ובבלו לבמבי מלמבי בבר מו בבר שלו המשמ מב מומש ומבולשמ מל בומ ומב ומלבו
שבש חולה מלב שבבה מל מבש בבו מבי מבב ומלמה מבמבמ ולב שמבמ בבוב לבמשמ
ובבבש מבה מבש הבבמ מבש ובבבה מבל הבמבמה ומלמ' הבבש ומבמה ומשמל מב הבבמ
לבש מבי בבמ החולה בבשמ בבי מבבבבש בבבבש כי בבבבש הבמ, שלו לו בל מלב הבבמ
שבבר הבבלה לבמבמ חולש שמבש, ומבש מבבה לבל חולה שבבבמ לבבבבש הלו בבמב
מבמב, לו ומבבלו לב ומבבש שבב מבמב? ומבמבמ הבבמ בי החולה בבבה מבמ בומה לבמב
חולש, ומלב מב לב מבל לבבש מובבבה המ לבמבמ מחולה בבבה בי בל החולש הבלבים לבמה
המומ בי בבבה מחלבה מבמב ומל לבש מבובה לבמחבש, שלו לו בל החולה הבבה שמבה בבומ
בבבבבל מל מחלבמ בבש בל כן ובבל לבמב מבובה לבמחבמ, ומבלב חלמ בבש לבמבב ובל המה
שומבמ מחלבמ ובמב בי בחלמ בלבש בומב, ומבמ ובל לבבר לבבוב לבמ הבבמ מבבבש בבמבו
ובל הבמבומ מבב בבמב לבבמבמ בובבמ מבבש בבמבו, אבל בחלמ בלבה מבמבו בב בבובו
ומבמ ובל לבמ בומבש ובמב בי בבבה ומבמ בבבבה מבבבמ מבבבמבמ. הה! מובמ בי ומב
מלמ בי הבבבר, בב בי ובבמ ובו לבבבמ מבבב הבבב בבבב מב לו מבובה ומבבבמ
מב בבמבו בבומבי מל בבבמ המבבמ בבב ומבמ בובה מב בבמ בומו; ויהי בשמומ
מומ בבבי הבבבי בבבמבו בבומבמ בב המל מל בבב המבבמ בבבב ומבבבר מבמבה
המבבבה מובל לבבומ הבבה בבי ובבבל מבבבל ומבו; מבמ מבו ומבמ מל המובה
הבבב ובבמבל בב בבבבל בי לב מבבבמ מל מבבב, בבמ מבבבב בבמב בל מבבבה בבבב
הבבמ בבמ בבבב בבבבבב מבבבבב בל בבמ מבבבבבב בבבבבב בבבבב מבבבבב
המבבבב, בבמ בבבב בבבבב מבבב מבבב בבבבב בל ומב מבבי המבב ומבבב לבבמבמ
מבבבמ, ומב מבר המבב ומבמבו מב אל תבכו למת מבב מבמ ומבב מבבב המו ומבמ
בבב בבב מבב לבבבבמ לבבבבב ומבבב מל מב בבב מל לבבבבב בבבב; מבל מל מבבב
מבבב בבבב מבמ מבב, ומבבב מבבבב מל המבבב מבבב מבבבב מבבבב המבבב ומבבב;
ומבבב מבבבבב, ומבבב מבבבב מבבבב יב בב מבבב מב מבבבבב בבבבב!

[illegible] בבקרתן נלך
[illegible] מנחם משיב נפש

אם [illegible] פרחים אגלי לי אם תב שלנה בשר
ירקון [illegible] אגלי לי, אם תנעדנה זו לזן בנאי
וכבשי [illegible]

[illegible]

ולקח מעפר שרפת החטת, ונתן עליו מים חיים אל כלי.
כל המוריד דמעות על אדם כשר הקב"ה ספרן ומכניסן לבית גנזין
כי יראת ה' אצרו; הבית אשר בנה שלמה כמ"ע נבנה אבן שלמה
אם ה' לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו

בדבר לשבח היו שפה שלנו הספר בלבד בדרך וקרוב דווקא שייך בלעיתים

ואברהם נשלם בכל בימיו, לא בדרך אלא אברהם בכל

הלכה ודבר בלבד ... מים. יוסיפו בדברים אלו וחשבו!

שני נשמות בתשובה נפלאה. מלבד שלמים יצאה ... ובאה

לפשוטן מאבל אברהם, ומלך דוד ... מלכותו בעבור בדרכי החשבון שהיה

לשמרם אור לגבי הדמן בדשא המים והשמים, ובכשלם הלבן אות שדר רשעים;

אברהם הם ... בכל נסיונות ותלאות כל התלאות ומאורעות איומות

ונסיונות, מרות ודרוש, ומלך אף מלכי מאל. נעמי שרה תמרו, ...

כמלאכי אלהים לפני אני חוה, ומלך אף ברוח נשבר ולב מבאה ... ...

ומלאה לאוש נחרד מתנשא בחשק, ... ישחו ... : אבל ... ...

ובטחונו בו, היתה נמצאת בלבם לבטח ומשכבו ... לבדו, ומלכם מתים בבחור

מרים: כמאמר חכמים מלבד אל אברהם שבו ובשלב מכמל, ובחור ובמלה מפרש.

כל ומורים הם בטבעי בעלי חכמה: מלבד מאד לאמור בעמלים הרבים והחשבים ומלך

אחר מאמרים ומהרים בבמלוה ובחור ללבוש ולהלבש לבושם מלבוש לשלום בלבם

בלמשול על ולהם לקמט אם לא בבעבר חמודות לברוך ולהברך אם ובמלך ברכת

ישרה ובמובדות טובות, וללחבר אם אל אלהים יבה שמים וארץ ולהודיעם כי

האל הבורא הוולם המלכות השלום על כל, ורחום וחנון על כל מעשיו ורוב לכל

נוראים באמת — ומלוה שמים אל אדמתם ולבמות מלך ומלך אל חלב חלב אחר מלכם

וכל מה ומה מומחים ... ...

ושרה בעלים בדבר בימים, כי אמנם חולה כמאתם חשבם הם אלם לאחר מלכם,

ושלום חול בהמאמן שרה, אלם לאחר שמתם בחוים אלוה: ובם ואברהם יבל בכל בימים

כל מה ומה מומחים המלוכה ... בהולם ... ובכל — ומן ברכות בכל אלה ברך אמת

אלהים כי הוא ובדם לחמות בכל ומאמר אל. ובם בם הם לו לאברהם ובכל לאם

הי אמר בכל בבמטרומה ... ...

בם ובלבם מבה הבבר לו לבל אם הבל לומר; כל מה בדבר המתנים לבל ובבר,

אבל לבל ... אברהם בדר, והמלך בדר בבל בימים ומלך ומלכם בסמים בכל אמת

בבבים בבבים מלכות המלכים בבבים כי ... הבים בבמרבמים הבאים

אמרו ובמתנות חלם ולבר אשר כלב ... הם, בבמלכם חבר מלמה ... (מין כלב

נבים לעמוד בחד בבר על מה נבלים, נתם בבורם. ובמ הנבים ... ...

מפה ושם בתוך שונאים מסוכנים הפכו ונעים, אולם גם כאן לא התבטא מאד את הלבבות
המלך לבלתי בעלו על כסא לשבור ולהחליף מלכות אם יעמוד, עד שיחד אין בעיר שם
פיקדו ומרד לקח את שרשו מידו, ובעבור לשמור את מסכות מלכות, ולשפוך
אור הצלת אישה ואת בדרכי אשר דבר לפתח שבע בעלי שלמה כמו יחלף
ובעול מלוכה עבדי שם נמצאים המרבות מלכי אחלים. בשנות אות טרם לשמוע אל ומלך
טרם לפקד ——! ומאין בא לו מה. שלא המו דלה לו מנטמן מטבע של דוד
מלך ונרמל מבנה ומשכל דוד מפנה לו בראשה שלמה שם הגלות. כמו בזמנים
המו כמו מה הימים בזמן מנה בעל מנה: לומטר בזמן מנשמל זה בדרך אות
אות אברהם כמו: שמטבע שלו הוא בצל ובצבע מפנה: בלי אלטיטהוש בלבל
מעמקים בשטר, ובחור ובמלה מפנה! בלבן מנה ומבמלבה מנומלמה נלק בדרך
מנה נמצא מה שמטבע מבין אים מלמה מנה אלהים מנה אלהות מנשמה: אשל דוד הלך
בחדרגה המתם בשולה. אמרי תלמה ולא אוש בחלו ומבמלה. אחר מתנה ומבה —
מה בשמבל דוד מלך אחר ובוש מלכות ומלמה, מש הבה שבמל המלכה דוד בדרכומן
ומלאה בנים לא שלו לחלות לבבם על הר המוריה אשר ומר בהשה ובלה, אולם מלמה
ומנו הבלה ומלמה ומנה שמות ומולש, כי מל פעמים ומולש ומנה. ומלמה פי
בשה, אם המנש מרחש ובדר כי המבש ומבמן מלמבים בבהלה ובמה המנש
מש כוח הבמה מה בנה, ולמה כי ובמה אם אשר ילה אם בנים אמרם —
ונבבו בש כל מלמות המלבו, ומה בבה, וכל ומו חומנים בבלש בש חומנן
אשל לא בבה; אל תירא אשרש מקבי אמנל לם; ומנל אשרהם בלא נמומ אל
מנן דוד נמות לו שלם נמות כבולם: וכבה. ובמה כל אשבו מלכות בבמה
מל. לא ומומ לו נשמ מה בנים מבבו כו: אשל אברהם לא אמן כ בבבריה

בשה, ומלו מבמנים לא מבבים: ומבבר מבמנ נבים מבמה במבמנ
ומנים ד בונבה וכל לבוים כי מל ומלה בב מ ומנל: מ מבל בבמ
מולמנ לומ בבבור בשה לומה שור בבים בה המומ ומבים בכל בבר
בבומל המבש מבמה בבומה לומה מה ומב מש וכל ומנ בבמנים מש
מלו-מנ כי ב בבמנה המל ומבנ ומנה המנש המנש ומנש: בנ ומנו
בומש ומנש מנלנים מה ומלש מש מבבב בנים מבבל. בנ מבנים
סמנמה מבמנ ומה ומבנים בנמ ומנ בנמ ~~בנמש~~ ומבמנים המנש: בנ המנמה
מבמנ בנמנמש ומבמנ מנמנ מב, ומנים נמש ומבמנים מנבנ נמש ומנש:

[illegible] מפני השכינה, [illegible] שפר דרך מפרנסים! — ! ולעולם רבה
ופרוד שרהם אין שום [illegible] אל אחר. יש מול פני אמת: ולפי דרך
עבודת בלי אשה אין לו דבר המבדלה לבור אמתית מלבנים: שלמי שמחה
הטמרה אלהים שמש ובשיעם עמדה בלבור החיים!

כך אנחנו אמו ואמתות! יש ובאים הנשמה אשר בסוד דרכם חבלי זה חלבו
האמונות ובטלו הנטיות [illegible] לבבם ולבבנו, הנמצאים
הנמצאים דר אלה כי שמלפש אלו שמו חוכם אל ובטשו אל [illegible]
אל [illegible] אלפים ונפלפים, כי [illegible] אמו [illegible] אלו [illegible]
[illegible] בנים [illegible] הנמ מחסה אל [illegible] ובשר [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] לשון [illegible] — [illegible] [illegible] אל [illegible]
דרך [illegible] [illegible] — [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

חג שבועות

שבועות הוא מלשון יום שבועות הוא יום מתנות ולוו שינוי מן המנהג פי הוא חלק אולי
ויוסף הוא ראשון שהוא מבין שבועות, והוא הורד מלשומה ובה תחילות הסדר לורידת
אבותינו למצרים בשביל ראוי בתשו בזמן בשביל לא, בתנאי בסיום בלי מלכים
לו לשמח בעמ רק לחג שבועות — — — —

מעשה אשה בטיבר אהבתה הבדבות אשר היתה לתקוה ולמעלה ועלה
לשבועות ויוסף — אשר הורו לבות לשמרים על ידי פנינות —

פלדה זה הדבר השלם והרמב אשר חלק בדרה
כלבו הבדר, על ווניים כולו אולם הקבוה כולו סומל
[illegible] — ובו הרטומי מלשיב לו ובדמ
לבמי הלוב

ויתשל חוטרו זה יוסף חוטר מגזע ישראל שיבה אמ בן הורה יוסף בן בורה
אלו עמל הרוה לאת הנלד יוסף לאת הרבה מחיב ובלבה הוא
[illegible]
והבה לבלבה [illegible] תבונה ובלבה בשלחים
אשר לו ורבלבו ובלבים את לשמים —

ולאחר נבדה לאל הנבה על שלחים [illegible], ובלבה מו אשר
ולו נשבו אות מאלו יוסף, לו אבדו לאת [illegible] ש ולמלכים ובלמן
ובלבה מלך הבשל אשר לו יבר לאת יוסף, [illegible] ישרו לאת חושב
בבקופת הנרק המבדפים הבשל [illegible], [illegible] [illegible]
בשבמת אשר לו בבר לאת יוסף ולו [illegible], [illegible] לו ובל
אבל [illegible] לאת [illegible] [illegible] בלבו [illegible] בלבו [illegible]
[illegible]

ולאת מוקל ובבה לבלבה לו לאת בבדים ובבל לאת הבנה [illegible] למוש תלוים
מוש בלבמנים, אשר לו לתפבו לבש, בלב מבלבש לאת הבש למוש חוש בתמקבלו [illegible]

לאבד אותה ה' כבר לדבר, נפש, ומלוכה, אלפי אלמות היה תורת אמת, ונתבטלו
בשלום, ולשחות בעד המלוכה מרה שלמה, ולסדר על שלחן ערוך על סדר שנים
בהלכות הבית מעבדות לתורות, שיעמוד לך בן חורין אדון ומי שעושה בתורה
על תנאי חרות אלהי חיות: כל השכל שיש אל מרה, ~~[illegible]~~ פרשיות אמונת אל ה'
ומאל מלכות ויתרו מהו עד עת התורה ופרה לעזרה אל הבנאה והגלות והתאוה
על מנשיק, ושם אמת עם הבנו לדבר יפה בעבדים ובלבו כתבים בתפוחים ביד
ובשנות נעלם ונשמע בדרכים ולא נעים אמת ובדרך [illegible] — [illegible]
מאלהי אמת בבקירת אות וחיים, בדלתיך המחבר לתנים — [illegible]
לאתרי תורה ומשכת לות התורה ולתרי ומיר [illegible] בדקו ומיר לות דרכים מבנו טעני
ונעבדה בלשנים לבונים, ומחתים לאבלה, [illegible] ומרכים, [illegible]
מפני עלבונה ביש אלו, חב בדמי בנו [illegible] מנשיקים [illegible]
בשנות ובבדי הלבנים — — — — — — — — — —

לאתרי המחתם ושמם לתורי בה מלכו [illegible]
ובדרכם [illegible] לבנו לבדו לבדו, [illegible] — — — —

ולאתרי אל המת ישמם לשמם, [illegible]
כמלך עלו הם בעבדות והתבנה, מבנו [illegible] המלוכה המת המגפה
עד ולאתרי הלבנה [illegible]
ומאל להם בתרי חב [illegible]
[illegible]
כל הבנות והבלמות [illegible]

כה תברכו את בני ישראל, פנים כנגד פנים תל אמור להם פנים כנגד פנים:—

מנשגיח כמן החלונות, ניציץ מן הרחרכים

כה תברכו את בני ישראל כהנים וכו' ישראל לברכת כהנים מאבותם שנאמר לו כה יהיה זרעך

כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם לכם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני ה אלהיך להכעיסו:—

[illegible]

[illegible]

[illegible]

כרילין שהטפתי בשני ימים הראשונים והאחרונים של
פסח שנת תר"ס"ח בב"הכנ בית ישראל בוועסט סייד
דנייארק אני זע[illegible]

אמר ר' יהושע בן חנניה מימי לא נצחני אדם חוץ מאשה, תינוק ותינוקת
אשה מה היא פעם אחת נתארחתי אצל אכסניא אחת, עשתה פוליין
ביום ראשון אכלתים, ולא שיירתי מהם כלום, שנייה לא שיירתי מהם
כלום, ביום השלישי הקדיחתן במלח, כיון שטעמתי משכתי את ידי
מהן אמרה לי רבי מפני מה אתה סועד, אמרתי לה כבר סעדתי, אמרה
לי רבי היה לך למשוך מן הפת אמרה לי רבי שמא לא קנחה פאה בראשונים
ולא כך אמרו חכמים אין מושיירין פאה באילפס אבל מושיירין פאה בקערה,
תינוקת מאי היא, פעם אחת הייתי מהלך בדרך והיתה דרך עוברת והייתי
מהלך בה א"ל תינוקת אחת רבי לא שדה היא זו, אמרתי לה לא דרך
כבושה היא אמרה לי לסטים כמוך כבשוה: — תינוק מאי היא פעם אחת
הלכתי בדרך וראיתי תינוק יושב על פרשת דרכים ואמרתי לו באיזה דרך נלך
לעיר, אמר לי זו קצרה וארוכה וזו ארוכה וקצרה, והלכתי בקצרה וארוכה
כיון שהגעתי לעיר מצאתי שמקיפין אותה גנות ופרדיסין חזרתי לאחורי
אמרתי לו בני הלא אמרתי לי קצרה א"ל ולא אמרתי לך ארוכה נשקתיו על
ראשו ואמרתי לו אשרכם ישראל שכלכם חכמים גדולים אתם מגדולכם
ועד קטנכם: —

[illegible]

קדושים תהיו, נאמרה ונשנה ונשלש בפרשה זו ענין קדושה ופרישה
דלקמן והתקדשתם והייתם קדושים: — אמר ר' אבא משל למלך
שכבדן אותן בני עיר ב"ג עטרות מה עשה המלך נתן בראשן
אחת ושתיים בראש שבניו כך מלאכים מעריצים ומקדישים וממ-
ליכים אותו יתב"ש בכל יום ב"ג עטרות ג' קדושות, קדוש קדוש ה'
צבאות, מה עשה כנגד מה"כ הקב"ה נתן בראשן אחת ושתיים
בראשי בנין שנאמרו קדושים תהיו והתקדשתם והייתם קדושים: —
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

מילתא אשר הפרשה מדברת בה ונשפטת בעבור שיאמר שמה תעשה לא.

דאמר (ויקרא פ"ו) דא"ר אמור אל הכהנים בני אהרן ההיך יראת ה' שהורה עומדה לעד.
אמר ר"ל מי יראה שנתירא אהרן מלפני הקב"ה דכה וניתנה לו הפרשה זו
שאינה דומה מצוה ולא מבנין ובני בניו ועד סוף כל הדורות, ואודן דו פרשה
הכמית:— הדברים הללו יש לנו לשאול, מה נשתנה כו מכל מצות המצוות שבתורה, שנתנו לבני אהרן
כי לא יתלוש הלל ולא יאמר בית לאמלמש, ומה שמצוה כו ניתנה לבני אהרן לבד הלא כמה מצות ועבודות
לבד לבד נצטוה, ומאד יש לחלק ולהבדיל מה יחס מצוה כו לזרעו אחרי כי הלא אם שאמר המצוה
שאמרו רבנו אל פסוק עמך אל המצוה מלמד שאינו כולל ומה שנשתנה ערב שנתפלל משה בעבור לפני ועיל
כפי שנראה שם מאמרי הברש רוצה לתשלם כפל אמור ואמרת ומשם יתישב דבר? —
בטרם ישמע נראה מאר אל המאמר בדרשה ל"ל שאינה לך חידוש ושאמר לך דורו עוד מעט ש, ל פורק ואינה
מאות לאמלמש כי הרשה לנו מאמר המלך לדבר בוא לברוש ולחוור בעלומות טעמי בקרו הורה הקדושה:
אך יש כלל פחות לשמוע מה שאמר ר"ל אם שנה לעבוד לה' אלהיו ולהשם בבלתי ודבר, אמר הבאמת
מדומאת, לבאמת אמרה, שמה בשרים ראינו הבאמר לבו ושרל לבו שמע בלתי בשם,
ולבת יש נ"ל סומאות בהם כי מחלוקת ומשם ומשם ישלח ברב לשמאה בה הם ושני הדברים ואלה
ומשכל מרבו ידב אפר יאמר להמה כבהמה ומות אשר כי אין שרוש טרלם ומה מרגל לו ומה אל בדר בגבה
לו ושרב אמר אל ריר, ובדרון בדרי הפרשה (ס"ת אב ט) וישת אדם וישפל איש ואל תשאלהם
ובדרי המשורר אדם ביקר ולא יבין נמשל כבהמות נדמון (תהילים מ"ט כא) ויש שמאמר
(אמרדרכ"ת) הלא נסע יתרם בם ימותו ולא בחכמה (איוב ד' מ"ב) ויבחרו בי אלוה ריות
לו כמה מדה גדולה ונשם ובכרמאר בשם בחו"ל בשם הפנוחה פ"ב ובכיות אשר הבטח אי ראמאת
הנפש והמשלה מהשמלם יש הבהמות במבוש המגונה ובדרוש מהבמות בבחורה בלבד בדרון
מכוה ובדרה בדורה במבות טובות, ובשם ומ"ש מאון לבה כנגדם הנפש ולבוה בלא הפרה מבה מאמרם אל בולה
בה לו הנפש במבות המלוכות ומשלות הנפש שמקמגונות שבהם כי מלמדה בבה בדרון הבהמות מלכב ובכר
בו הבדרון הם בעבלבל אל שמשלו אל שבשם המלה להמרד אם אדם בדבר הלא מדבר
ובכבר בדמון אל מושלו בלי מלים ומורו המשל והבדל מה בלמה מלבת אם בחוות בדבר בלי
מלים לבדם בעבשלם הנם ורב מבפסים ומלו אם עלו בבפו בדבלות אם בלמה בדרם ומבדרו ולמלבם
בחוות אדם ומבות מגונות בחמבתם ותאוותם הבדרם מן האם ולמבו מתבלותם ומבדרם הבדרים ומשם
הנפש, ומאר הנם עם בדמון ומבבל רבות, כי כאשר הלך בו שוב לשמר אם ילמו בבו מלאמות
בב מאמר מבות תבות, אם לבנו מלה מה מלה אחרו אשר בבר הבדלו ללכת אם ובדרם ובחוות הנם
כל מאמר תבמה לירמיה ב"כ"ל המדבר היתי לישראל ולו מדוע אמרי רדנו לא נשוב עוד
אליך כלומר אתה בבר השלו לה תבדם אם אמת המשל ולו בבם בבם בבם ומבות לן מה תוד
מה תזלי מאוד לשנות את דרכיך מבבם בבם מלה הבדלים להשבל מבבם אם
אבי לאמר מה האדם ותנ"עהן, בן אנוש ונחשבהו, מה יזכה ילוך אשר

ומן מדרגא עתה ביום נישן הדרגה הנפלאה שלו [illegible] בלוש ודרכו
בא בדרגה טובות ומעלות טובות להתעלות בתכף בלי אבדה ואבדה מתמיד בדרגה
על תמיד הגדולה הוא גדולה בהתעוררות, והבה לה' בתמידות ושמחה בכל השוב אשר נתן
לך ה' אלהיך ולבבות שלו תמיד בגדולה גדולה תמיד למעלה מן למעלה מן כמה למעלה
ובו תגבורת נפש שלמה לרגעים תגשמות כל אמת השלמה מאד על אמונת הנפש פלא
כמעלה אשר בלו בלוי לה', אבל לתת לבבות חלק והבשר ניכל לבעלים חלק לה' ותמן לבב, — ותעלה
הגדולה מעבדה, ומה נפש הנ"מ מכל דרמיה כמשה בכל אמת השלמה פו פן
מדרגת של ישראל למדה כי אלה מה יהיו הגבישו אלהי אמונות — אין בלו בלוי לה'
בלו בלוי לעבדו — כי אמת ופולמה לתת לורשה ה' בתמונה לרשעים אי יבדה
ולאבוד מן אין מלבד; ועכ"ל נאמר בכל אחד נפלאות תמים אמת שלמה: —
אמתה עדמת בשעת מתי לבוא אתם בשעה סמוך מעמת פיקול כי בם לו שמבכל
ומאד מתם כי בדשה פיקול כבר נאמרה למעלה אל לו ומל ברורים כמו שבדשה חפ"ה ל"ל
פמה עשת חולך לעמו תנו הנעמת מל חולך לעמו ובם בלו למה לו בשבה המרה חלק לעמוד
בשעות ובתשו בכל בלם אמת ומאד למה לו בשבה מתם בבדשה לו לרוב, ומתם
בם הדבר אשר בזה הוא מלבד כל המרה הגבולה לו בשבה בכל מעלו הבלה כל רב
מה שמשמע לגבולה תמים של עמרה, אל נאמר אמת השלמה, כי הנה מבחן של ישראל לבלות
בהתם ובגבולה ומל נאמר בגבולה תמים לובם מרבה מאד ונאמר בהבל בו הנה
בשבעה לבמאד, ומתם בעם יש מאד מעם לעמה כמו שמאמה המם אל מעבה
לעשה בעמת בעמלה בגבולה ולו מלבם מאד לעמה בחסדו ובלו אהבה בל בבול
אבל בעמה בם מו אשר מו בעמת הנם מו אשר, לבם בשבה מו הלמה הבמה בבול
אחד של חולך לעמוד ומאד של חולך לעמו: ומו לחולך בל מחלבות הבלולו
ידם כי בל המנהות ובל הדומים שונה בעמת המה הגבולה בו שנו כתבים אלו נתן
בלבה על הלשון של בעמ בנו ישראל בל בל הנמנים כו ה' מלך מלך ומאד ובל בל
המנהות כו מלו בל הלשון בגופו: — כו נפלאות תהיו בל המנהות ובל בעמ החוב
מעמ לבמל אור בעמתם המה: — ובם אל המגדל קדוש קדוש קדוש
מתפארת קדישבשמי מרומא עילעיבית שכינתא: בלות תמת בכלו
קדישעל ארעא עובד גבורתא בכל מלכות
בדישלעלם ולעלמי עלמיא בכל נמן: — ובם אלמ מבטיח אומנו
על נמן מות מרמתו — חג הלגומה

[illegible] בחר אחרים יום, ר' יוחנן הוי מטיל
מטבריא לציפורי והוי מסתמיך על כתפי דר"ח בר"א מטו לחד חקל אמר
דין הוה דידי וזבינתיה מבעי לי באורייתא, מטון לחד ביזיתא אמר
הוה דידי וזבנתיה וכו' מטו לחד בית כרם אמר דין הוה דידי וזבינת
וכו' שריא ר"ח בר"א בכי, אל מה בכית אלא אנא בכי דלא שבקית
לסיבתך, אל בכי קלה בעיניך שמכרת דבר שניתן לששת ימים
דכתיב כי ששת ימים עשה ה' וגו' וקנית דבר שניתן למ' ימים דכתיב
ויהי משה בהר וגו' כד דמיך לי' היו בני דורו קוראין עליו אם יתקאיש
את כל הון באהבה שאהב ר' יוחנן את התורה בון יבוזו לו

אמר רב כל המבקר את החולה ניצול מדינה של
גיהנם שנא' אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטה
ה' ואין רעה אלא גהינם שנא' וגם רשע ליום רעה
ואם בקר מה שכרן בעה"ז ה' ישמרהו מיצר הרע
ויחייהו מן היסורין ואושר בארץ שיהיו הכל מתכבדין בו

האף על זה יפקח עיניו [illegible] בראותו פעולות הדיוה כי לפי שלמה עבדו ועושה שמים מעצם
מלאם ומבדיל וברן אחר לדעת עד הרשעים בתחתונים כי לפי עבדו הנשגב אל"ו שמשיח אל קני ארץ
ובמה שהעדיפו בזה בשמנון וביחוד הדגל הוצרה אל ה' (תהלים ל"ה) אשר יכרוך לכמה יקרה
נשוא לשונא עריך בהשגן אשר כבר שמפלו לאחור הם בחתם ורימו מחתם ויגשמן לבוא אלה
שנקשם ה', ואתם אלה הרשעים אשר בדרגן אים, ואתם מתעוים כל כן גם ה' לא עלמם ישחק
בחומר חילמה ובהמ כמאמרם בחגגים אשר אתם מתגאים בהמאמם מה ומה ומה ומה, ולעמה
אמר המלך ישראל (מ"ב ט"ו) הרי המעמיקים מה לסתיר עצה, והיה במחשך מעשיהם
אמרו מי רואנו ומי יודענו פלומר אם תחלים אלמם פלם בשמחם שחה עד שמשיגם מה לנו
הלה אלים ושמחת עד נחות זורו רשעים ~~[illegible]~~ מרחם, תען כעבטן דוברי כזב
חפרת למען כדמות חכמת נחש (תהלים נ"ח ה') פלומר שהם הם המעמיקים לאמם עם תפיסם כוחם לל
המאמם הלאמרו הלו מרבי לוב אמה הן בעון חוללתי, וחטא יחמתני אמי, הלל הראמ מעבר
סרוחה מעשים מעבת הלפלים ברוך מחוור מה יומות לנו שמם מרחם נוכו, והיוחם מבטן לבמה
תמם אלה חורשו רמ פי שלשם המה בחמאם ולו נפרו פי נפשם מצלה בהמשור עלינו
והם דוברי כזב חמה למו כבמה חמה נחש אם תגשמנו כי אם אוה מגמר לבלו יכפר שלומה אבו
פי אם יומר המלך חפץ הרבים, וכל תח שאינו נוקם ונוטר כנחש שאינו מתלח חמה למ
כבמה חמה מנחש ושלו פרס פתח ומלך פי אם רוצה לשבו, כי למלוה הגמים והרמה הגמה
שלו ונגם רמתם, ולחמ עמם, תלה חומם מתובל ארץ — וזה שאמר הקב"ה (ישעיה מ"ג)
חדלו לכם מן האדם אשר נשמה באפו פלומר כי כל חשבה עשמם בם מאמר מה
כשאם לחמה עמה והקבה מ מעלם המלכי ה' ים אל אמה מה, כי אם מלאך לחמו לקם
מלך בבהמה וחשמ יאר וזה אמר כי בקה נחשב המ —

פרשת דבר שקרי תרחק

כי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי אחיך עמך
ובגמרא כי בה כל הדבר כי המלך תושב בעולם הבה והעשה הבדלה המ סבר ולהבין הדבר
ובשבע אמם לאבר מה שחמאם כן כשמשם המלך בעבנים הרשע ואת כשמשם אמם בקבם
בם לחמה והחבנים כל ומו אחם אמם! —

ויצא בן אשה ישראלית והוא בן איש מצרי וגו' הוציא את המקלל מחוץ
למחנה וסמכו כל השומעים את ידיהם על ראשו וגו' רש"י תו"כ מנהיכן
יצא ר"לוי אמר מעולמן יצא, ר"ברכי' אמר מפרשה של מעלה יצא
נאמר ביום השבת יעבדו דרך המלך לאכול פת חמה בכל יום שמצא
פת צוננת של תשעה ימים בתמי" ומתניתא אמרה מבית דינו של
משה יצא מחויב בא ליטע אהלה בתוך מחנה דן אמרו לו מה טובך
אמר להם מבני דן אנוכי אמרו לו איש על דגלו באותות לבית
אבותם כתיב נכנס לבית דינו של משה ויצא מחויב עמד והדף
בן אשה אשה היה המשפט שהרג אשה יש לו דומה לשבט של דן לו הם מרחצים עמם אל
אשה אשה היתה, איש הוא אומר, אמר אשה שוב, אמר לו אמר לו שימנו שומרה כי
איש באמצע ותפר הגדר, וזורו רשעים מרחם לו כל שובר ומרגיש לשמחה ר"ב
לו נמצאת לטעה אהלו בתוכה כי אמרו מן לשמה והלו לשמה, וכיה כל הגלות טרמים
שנלשון כו נהלמת דן ור"לו שאמר שמעלמת ילמו כוונתם שלא לעבדות ראמת מלו
אשמה פלמאמו הדמבות הלש אשר עשה זה לחוי המלך הדלכו לו האמת בדב והלך
אחר שהורות לבן ונהו שלמו מעמלמת כי המלך הגו המו עיני עולמו של אדם והמ
רובב ומלרים בדברי תורה ומלמה והיתה בעת הגלות לו אשר נהלה מאמן מלבלב
על דברי חכמים כמתלהלה המרה חלשה ואמר אלשי ישן ואמר לה ברך בתוכ
והומל לבריחותה בעלמו ברכו של מלך לוכל ר"י חמה כי נמא ברך השמים בכל לשון
אשר בתחולה לבלי חמרו לה ומאמרים ברך בבריחותה ער שנבא בהשם ולבשלה מלון
לבם מלאת מאלמן מה לו כל שבט כל שמעמלם הלו כבר אלם של ומנע בעניהם
שאמר משלם מה שהמלך כל אשר ומר מהלו בחמן שהיו שבטי ישראל אשר אמלמ משנן לבם
כלל וכלל לו ומנע בעניהם ויהי מדבר לרמה ביקמם ופשר ומחוש בבמן בחבלי
ומלמו פל לבו לחרב ולבבלם פלבי מולה וכל הסרמים אמת, ויתכן יוכרם בה בחמן בעני
שמאל הרג את המולשו אמת בשם המבורש כמו שנבוש הגדל של הלהרגיני אתה
אנכר מכאן שהרגו בשם המפורש על יד נגד בה את הלב וגלל פי חמאת
דמה בן על מיתת אמת המלחי

כי תלוי מקרא תשיבת בשבת ביום ראשון בוודאי פליאתיך ! —

וראית ותשקת ולקחת,

עיני ולבאיתרי סרסורא דעברה נונהי, העין רואה, והלב חומד, והידים
והידים גומרים ! — שנאמר ותרא האשה כי העץ נחמד למראה, וכי תאוה
לעינים, (וראית) וטוב למאכל (ותשקת) (ותקח) הידים גומרים.
אבל אף מקרא ולבא תמי סרסורי דדיפנעתי נונהי כי הלב מאל בדמות אל דמות אדם והדמיון
שופכים מאמש ומרבים אל לתוך ומחקרים אם התשוב למעלה, והידים אומרים אותה בלשון
כי הדמות והבכי טמון הנשמה החשוב הוא כי אין מי המלבשות החיים כי רק בה הלא האמת
ותן הנשמה החשוב ! — כי אין הלבד אשר אשר ה' אלקים בלבן ובמו נייצר בשרם יובין —
נתן לו הלבד פה הדבר, וכן הבכי בדמות שלוש כי אין שום ברויה בעולם ליבכה בדמות
כבל הלבד אשר אשר ה', ומלא לך כל בריה שיש לה רגש הנפש, לשאות מה שלבה חפץ רק הלבד
אשר נתן לו ה', לו הוא הנפש בשלמות בדמותו בדמותו חרות אל לות לבו לשאות מה שלבו
חפץ כי הנשמה שמלא לו כי בצלם אלהים עשה את הלבד וגם דמות ובמו לדמות הנחמה
ביבא לראות בהבל שמה כבסמה אונו ולבו אשר רוח מקרוב ! — מה בהשכל ובאה באשר
יעלה תחנונים מאבן ידר בך מאמרי שלו ורוחו ונאמת כי הכל בידי השמים חוץ מיראת
שמים כי מטר הלבה אם בא ביבי אדם מבחר יצירין ובי ידעם לאשה כרלנו
ומה טוב ונעים ויפה הוא המדרש הנקוטה פ' תזריע: וראיה, היה איוב ראה
בני האדם, ואשה יולדות זכר, והספינה שטה בים אצבע על אצבע
ותמה על הדברים האלה, אמר אשא דעי למרחוק, ולפעלי אדון צדק
לפיכך אמר משה אשה כי תזריע, והמדרש הזה אומר ברשון ותמה פרעבקט לאמר
מה ביאת מדרש הפסוק ! — ושבשם לפי אב אומר הגאר (ישבדרון לה"ד) אר"י א"ר
בשעה שבקש הקב"ה לברא את האדם ברא כת אחת של מ"ה ש, אמר לה
~~לפניך רבש"ע רצונכם נעשה אדם אלפנין רבש"ע אדם זה מה מעשיו~~
אלהם אדם זה כך וכך מעשיו, אמרו מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו
הושיט את אצבעו הקטנה בינם ושרפם, וכן כת שניה כת שלישית אמרו
לפניו רבו ש"ע רשאים אומרים לפניך מה הועילו כל העולם כלו שלך
היא מה שאתה רוצה לעשות עשה: (וראית) הוא היה איוב ראה ובמו בלבו
הלבד מהלבמה בם הקוף, שאשה ילדה זכר זה הרגש הלב אשר בא מהדם כי הדם
הוא הנפש הבא מהאם כי הלב הולד היה נתנה לו הרגשת הלב אשר מלא בם בעמשה
בלב בגמו טוהרה ופרמים טומאה הקבה טמאתם ! בגים הילד בשעה ביום מעשה בהלב גיבה
ביום גיבה אחר מה בלבו בעת מעשה והספינה ששה בים בהרוח ורוח החזק
ביום החמה אצבע על אצבע ! אלפס אלקים — פיארה שמיך מעשה
אצבעתיך על אצבע שב אדם כי הלבד ולו מדות שנעשה בפלאות גדלה

[illegible] גדולה הימים: ומדרגת [illegible] תגבו.
[illegible] שלא ומצוה בנפשם.
[illegible] בעמק מדברו על מלחמת החיים המ
[illegible] ברוך כי אין לשמרו מלמעלה

ותמה על הדברים שסותרים במנהגו של עולם ואמר דלמא מקרה
היא: — כיון שראה השם לרחמה אמר אשא דעי למרחוק ולפעלו אתן צדק: צדקה
במקנן: ויראת המקום במרחוק אשרתיה לאמר נפה אמת אלהים עשה נמשמרת
יצ ויהי אם המנעך מרחוק: ומלך שור על המעיר: הובה מאמר ותלדה ותתחזה ונעבות
השתחוה נפו בנים וכן שם מלרמתה כי לא ורחלים הלבש ומי כרוש ברכבם לאמונה והאמת
לב שרפל בני אה ורבל שם ושמ לה. וה ברך את אברהם בכל: בכל תבלעומת בתיכם:
וגם מאמר התלמד: בשרה לבני הבלה לרחמה אמר המלבש בבני כמו אמת של מלאכו שרת
בה הבולש לרחמ הרשמם יש ישרמ כחותם מרכבם וגורם אמר לרשם הלוקם נמה. אלבש
ומלכים אינם בים בעל מתנש בני גרמושם ומעבדים בגלל ובה כל תבלות בדשות — אמרו
לפנים ומה מעלתם במקם ומים אינם במרמשם בגל נמתנה מהבטחת. ומר לה
כן וכן מאשון אינה ביבול בגל מקם בגל נמתנה מהבטחת אבול ומום בבהמה בני ורבן
בבהמה ומטל מלשה בבהמה: אמרו לו בה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו
נמ ומים אינם בעל מתנש מאמר מ גרבמשים אונם בעל מתנשבגל מאמר מ אנקמשים
הובה לבם הבלה כי הולשם אלבמ הבלה בגלה ולרבם: מי אינם ומרבלים בגוורמ
נגר בעל קמנה ומים בשמים אינם מה נומם בגלמם בגל אלמ גרבמשם בוטם אונם
יפרבשים מגל בגרוגים אונם אלמ אינם כי יבר מם ומל יבר תשים! — ובל פת מנוה
ומשבת הבשם בלב וכל תבולומם יש כל הלוממם במל בגבלמ בים הבולבם בגל
מים בגל בומגל הבלבל אונם שמומים מש אללגל מגל הבגבולבגל מש אללגל בגמנים
בגלבולבגל כי עבבב הלב ומנומש המל טבבגבולים אינם בים בעבב. בגל בגל
בגלבמנים בגבולגל בומגלגל בבבטבגל בבבב ומבב בעל מתנש המבבגבטבגל: בגל

בבבבטב בגל מגל מבבבגב לבבבבגל בבבטבגלבטבגלבב. מבבב בגל בגל בגלבבבב לבבבבגל
מש מבבגבטבגל בבבבגבבבב מבבבטבב מתנב בבבבב בבבבבב בבבבבבטבב מתנב
לבבטב מבבבבב בב מבבב בב בבב אללגל ומבב בב מגל מגל מתנב בבבב הבבב הבבבבגל
טבב מבבבבב מגל אללבבבבבבבבבב מבבבבבב מגל הבבבבגל מבבב לבבב בב
בגל אללגל מתנבגל בבבבגל בבבגל מבבבבגל מגב מבבב טבבבבבב בב מבבבב
הבבבב בגל בגל מבבבב מבבבב בבבבב בבבבב מבבבבב מבבבבב בבבבבבבב
מגל מתנב בבבבבבגל ומבבגל אונב טבבבגל מב מב מבב מבבב בבבבבבבב

דברי ילדים וחלק לאחר יומלל ויבט

דער מעלך איז מחויב צוהצ'ר מ'מעג ווייטער, איז יעדער
איז אין דרעמלהיים אלץ פ'מרדיגט! מ'איז, נו ווי
אויסן טייך, דיעטס לאזן אלץ ארבעל, מעג מ'מעג יעדער
אין מחקרים מעג מ'מעג צוטהיר מ'מעג מ'מעג פ'מרדיגט,
מעג אין ווייטער ווייסט מ'מעג יעמהיר, מ'מעג מ'מעג נור דאס טייך
דערלך דיר בשמעך דאס לאזן, דער אמחרדיגט אויפגעהט, בולד
שטיהט דער איז מוטטיג, מ'מעג נייך שלעלאר בשעט דער מיט
אדרעך נעדרעם, אבער דיר ווי השטיר מיר דערלך בי פ'מעגלך
בייג שטיהט איז ווייפס מעלך ווייס בשטרעבעל מעבמולך
רוט מעלך הייל דיר מ'ר טרוהל מ'מעג דערפיר אלל בייגעס
אין לאזן דאס נייך מעגר בלעגר דערלך מוטטיג לאזן מ'מעג
אויפיך בשטיהט מעגר, דער דער בשטרעבן הייטרס נייך מ'ר פ'מעל,
בי פ'מעל שטיהן — השטר בעוולדערלך ווי דאס ומעל מיר
טעהן נייך פ'מעל בי השטר רעגן, נייך בי פ'מעל פ'מרדיגט — נעבט
אומהר איז דאס מעלך פ'מעל בי מחקרים מ'מעג אין אדרעך בי
ערפס מ'ר בי פ'מרדיגט בי דער שלעכט מיר מעל בי מ'ר
אויסלעדיג מעגר מ'מעג מ'מעל פ'מרדיגט טרוט מ'מעג נייך בעגר

103.15.16.

בשעה השדה כל יעלך, כי רוח מדברה זו ואולם ולא ופורנו
מאד מעלם —

דער מעלך ולא בלומר דאס פ'מרדיגט בלוהטס מ'ר בי מעל שטורם
בשיבער הולצהוס, מעגס מ'ר נעבט מדבר, איזך מחל מעבלעגס
נעבט מדבר מעגר מעגר שטעלר,

כי אויגר בלומר דאס פ'מרדיגט, איזבר דער אויל שטורם בהולצמ
מעגר דער אויבט נעבט מדבר, ווייל בשעה בי ולבר מעלך,
דער ווי השטר בשרבורעל; — בעלוטס אויך בעלטרוטס מ'ר
— — — — ! איזס מ'ר ווערלך ווייל; מ'בעגעגס מעל ווערלך
בעגר שטעלר נעבט מעגר; בעלר מ'ר דער בעגלך מעגר דער

לשלום בעולם, אם נתמיד לשלוח יהודים נאמנים
ומקובלים, אולי נזכה לראות ישועה, אולי מגיע רגע
שהלב יפסק מעשות? הרי אי אפשר בדרך ישר העולם
בכלל ואיך בדרך ישראל בפרט!

ועל כולם בודאי הכל בידי אלוקים מלבד יראת
שמים אין שום אמונה? ועכשיו בכל מוסדות
הכל מלא ריקבון, ומבדיל בין מי שיש בו אמונה
לבין מי שאין בו אמונה אינו אלא בגדי שרד, אבל
בדור אחרון הרבה נפשות נשחטו אלא בגלל אלו שאינם
בדור אחרון — !

אי! אמת אי הרבה נפשות אולי גם כולם אינם רוצים
לעשות כל כך הרבה אינם רוצים, כולם נכנעים
אחרים שם אינם שמים הולכים. כי אין בפעם שם אינם
שמים אינם אינם מודעים, אבל כל הבעיות ומלחמות
בראש בעיקר ומבדיל בלבד אם באמת אולי ומעט
כדי לבוא בהם מדבר נפש מאד גדול, עד כי
גוזרה מלחמה אלפים, אין היאמר המה —

מאמר עד מאמר חסד ה'

כמו בשלבים כמו אחרים בעת פגיעת מאוכלוסיה מ מאוכלוס
לעת כל כל פגיעה כדים, אין! נפש אין כל אחד אחרים כמו
בגוזרות, כמו בעולמות, אין כל אחד בדרכים כמו יודעים,
כל כל מלחמה בדרכים בעת אולי אולם כמו הרבה בעולמות
כל אלקים בלבד אולי בחסדים בעיקרם כמו מאוכלוס
אולם בעיקר, אין פרט כמו בלוחמה כמו בעולם לעולם!
ומאין כמו אמת אין הרבה בלוחמה מלחמה!—

ואין בשלבים אלפים — בעולם; אם נתמיד
בחלומות לב בעמדים — ומאין כמו אלפים לעולם
אמת כולם כל מאמרים ומבדיל בעולם —

יהודה ליב

May 12 1907. משה לויס פרידר

סליגמרין מלס

פראשטעטרס 32 מזרח

ושמעתי לי יהודה - Cifsera Hill

בְּהָר בְּחֹקָתַי בוינצס באגלשן פיצט

בוש דמי מיטור גיגשטר

ג פרשה וְנָתַתִּי: ונתתי גשמיכם בעתם

ונתנה הארץ יבולה ועץ השדה יתן פריו

ה ונתתי שלום בארץ ושכבתם ואין מחריד

ו ונתתי משכני בתוככם, ולא תגעל ~~נפשכם~~

נפשי אתכם:-

וחשב עם קנהו: עם קנהו חשב, ולא חשב

עם יורשיו [illegible]

שרגשא דיגבאר ראשמרל, ובשר מכל ומלפרשא

כש בשקע אדרל ובשר לשמשל הכל!-

אם עוד רבות בשנים לפיהן ישיב גאלתן

ומאלא בישלוש אל יאקע [illegible]

[illegible] ואם כנעש נשאר

בשנים עד שנת היבל, וחשב לו כפי שני

[illegible]

[illegible]

Kunnel Mark 37
Kunnel Norman 37
2 Koppelson 27

עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ
וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד

אֲלִי עֲשׂוֹר וַעֲלִי נֵבֶל עֲלִי הֲגִיגוֹן בְּכִינּוֹר

יום ג' של פסח תנינו תפס בדר הפלג בית שמואל בוטשאטש אולם בדקן

שעריה ה' כי ולב ולב-לנו בל נמל-לנו ותהי המלחה על-שמו
בלוי יודע אל בשור אין דר [illegible] — ! —

[illegible] בדיל ולדמושט אולם בשעה שלטונך בשל נימה אודם: ומולבאר הקטה
בדם מפטעמת בקטטה, בדם שמיגמת בהשמה, בקיבעתם בשמה —
אולם הלבה בשמה אולם בשעה בוטה הומלבאה בדם בגבורה
בהשמה ובהבלה; בדמ מל בוקדש מקצר ומלבדה בדם קיבלת שמה
בדם ולדמושט אולם בדם שולטנ ובקיבעת, בפמ בקשה ומלונבאדה
בולבשה, בשבר מלום בדם מבטר בדם בפלגה ב בשעה בשבעת בהומה
אלומבקבעת. בשעה שלטונך בהשמבר לבוא בדמלום, בבל ישרהב
בל בקבעת בקבל מבדרה ולבדמה בלבדמה בבקרב: אללת בקם
בוטבמלבת בקבל [illegible]. בשל בולב אלם בבולב אלבר
שבוטה בקטטה בקבלת שמה מם בדם מלבדב אלום מבקטל —
לבי בר סונ אלבקבדב בר בולבוטב בשעה מם בשעה לבום
בשבת מבלבבה, ומלבדה בשעה שבלבבה בלבדה אל מבקטה
לבבבקה, בשבר בשעה מבקבה בבקבה בם בבר מבמה ומלבבה
בשבר דבר ומבמלבה בבר בבקבל בבלבל בר בדם בבבבה
בולבוטה, בבבר בבר ומבב! מבלבבל ומבבר בבבה אבר ומלבבל
בשבר בל בבבבה בבשה

אדם כי יקריב מכם קרבן ליי"

[illegible]

[illegible]

[illegible]

הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים
רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה

זה הדבר אשר צוה יי תעשו וירא אליכם
כבוד יי

ויהי המשכן אחד

וידבר יי אל משה לאמר ביום החדש
הראשון באחד לחדש תקים את-
משכן אהל מועד

וירא משה את כל המלאכה והנה
עשו אתה כאשר צוה יי עשו
ויברך אתם משה

יהי רצון שכינתו על מעשי ידיכם

ויקרא ה' אל-שמואל ויאמר הנני
ושמואל טרם ידע את ה' וטרם יגלה אליו דבר ה'

ויקרא שם המקום ההוא בית אל:

לא כאברהם שקראו הר: ולא כיצחק שקראו שדה:
בהר ה' יראה / ויצא יצחק לשיח בשדה

אלא כיעקב שקראו בית אל
ויקרא שם המקום ההוא בית-אל-

[illegible]

אחותינו את היי לאלפי רבבה ובורכים
בפיהם, וקללה שמוונה בתוך הברכה כמו
בלעם (מובא בתורת משה פ' חיי שרה)

[illegible]

ויאמר משה, זה הדבר אשר צוה ה׳ תעשון
וירא אליכם כבוד ה׳ : — — —

[illegible]

וישא אהרן את ידיו ויברכם.
אמר יהי רצון שתשרה שכינה במעשה
ידיכם : —

והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה הביני
וביניך עד עולם

רשפיה רשפיאש שלהבת־יה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ויתן ה׳ אלי שני לחות

וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֵת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה

וְשָׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְשָׁמַר ה׳ אֱלֹקֶיךָ לְךָ אֶת

הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד

[illegible]
[illegible]

[illegible] חכמים [illegible] אשה שובבה נתנה לבעלה

בחיק ירא אלהים תנתן לי [illegible]

[illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible]

[illegible] — הריאת בקדושת

[illegible] — הריאת בקדושת! —

כה אסור ה —

[illegible]

[illegible]

(ד) [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

רשע כגובה אפו אמר אין אלהים

[illegible]

ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי
אם לא!

[illegible] ויצא [illegible] ולקטו — ויצא [illegible] ולקטו אמר הרתוב. ולא אמר
המצאו. [illegible] שטו העם ולקטו [illegible]

מכאן שהיה במן בועת אפיך תאכל לחם (מכילתא)

[illegible]

וחם השמש ונמס — שינה של שחרית: יין של צהרים — [illegible]
הילדים — וישיבת בתי כנסיות של עמי הארץ — מוציאין את האדם מן
העולם — [illegible]

[illegible]

[illegible] — ירול ישב ובטלתל למען אשר יברכך בכל אשר תעשה

[illegible]

[illegible] בברתא לא נשתכחת על פתורא

רדקניא

[illegible]

בכפי רמדת משה אדוי
בעזו אישם אתה לך אמרי

אתה לטעת
עצי הדעת
להיות עץ חיים
בתוך גן עדן
להאיר הדרך
לעם האמת הטוב
עבודת הבורא
באור התורה
מימוני בת אור
אל הי משה המורה
ה' אמות לבוש
לפרון אור לברכה
כל בפרש משה דברו
המלך עשה כבה
אשר תבעל בינו

ובדרוב הלעים רמה
ושמח מחה ומחה
ונכרים לבלה בכל עשיה
ובל לב בחה ובחה

בשרת יוסף משה מפרשי
ובמרי אמרי אצבע ואגל
לבלה
שם רחל ובבד ו
לבבו אלף
ושם עבדה בקיבה ופשל
ומחות ולבת -
ואף ירבוף כבוד לטוב

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

תיקון ה"סג

אדרבה מודות במשפטים לפי תפארת שפוך ומלך משאות

יוסף שלוניאר

אולמאי, דשנה, ויגאס ג

שלג שמה סופג שמה הפל מלך שמקיים בעל מלחמה שמלמד
מה הוא לאותם המשרים יוסף שמלמדים הגמה ועלאחים רבלה
פעמים [illegible]

מי הקדים לך בי ברוש לתם

ווער בעקטער פון דעם פעמעלטן דאָרף דאָרט אַרומגעגאַנגען ווען

ווייל דאָרט אויפגעלעבט אַ מאַן מיט אַ פרוי אין אַ

אַמעריקע פאַרבן שלומיל דער דאָרט מיט אַ פרוי אין אַ

ווייטרעמל פון אַ שלומיל פאַרבן אַ אַלט טרינקאַרל.

אַ מאַן מיט אַ ווייל דאָרט אַ אַמעריקע פון אַ דאָרף

אַ דאָרט אַלט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף

דאָרט אַ דאָרף אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף

דאָרט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף

אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף

אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף

אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף

אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף

אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף

אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף

אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף

אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף

אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף אַלט אַ דאָרף

בשובך שחות
שמע משלחות
לרום לזכות
יחבון שלבות
להמות לאחריך
לבשר אחר
לבל נפרדיך
מלפי האחר
בשמו שמע
לדרך פתחי
הה ובו
בטבעות המתי
להיותם נאחר
ברוחם ונשמתי
בלב אחר
כי ומי המתי

[illegible]

הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָךְ לְפָנֶיךָ לִשְׁמָרְךָ

בַּדֶּרֶךְ

[illegible]

[illegible] והלך אותה אות-

לצרינו

[illegible]

כי הרוקים את ראה [illegible] ד קדש היא

[illegible]

לא טוב הדבר אשר אתה עשה

נבל תבל

אוז את [illegible] הזה אשר יצוך אלהים יכלת

עמוד

1 משל דומה אלו נדרי מגיעין ליומר מה עשה, אמר מה אילן
אומר שומר אמרי טוב וצדקות [illegible] יצא שבו יתנם
[illegible]

[illegible]

מי יתן בתכלי יוקח הימה
תמה תאבי בשין לענה,
על אלי על ראש אפך לבדיש.
ושולך חלי לבו יראמר המחכת
ובלבות מנגנים [illegible]

אם־חפץ בנו ה׳ והביא אתנו אל־הארץ
הזאת ונתנה לנו, ארץ אשר היא זבת
חלב ודבש: אך בי׳ אל תמרדו
ובי׳ אתנו אל תיראום

בקר יפקוד אלקים אתכם ועליתם את
עצמותי מזה אתכם.

ב׳ שלח נא לך על גליך [illegible] אשר
אנה עומד עלין אדכית קד [illegible]

[illegible] ידא הלאך [illegible] אלין [illegible] לבת אש
ב׳ ויאמר [illegible] ויאבדת [illegible] אל
[illegible] פנו [illegible]
[illegible]

ויקח איש מבית לוי, מדרש להכין הלך אל יבר
דבינא שהלך בעצת בתו: ראינו מתן אולם
[illegible]

ויקח את בת לוי, ויחדור מבצי ליה אל יבר
דבינא שעשה לה מעשה לקוחין: הושיבה
באפריון ואהרן ומרים מרקדין לפניה
ומלהשר אמרו אם הבנים שמחה

כה אמרה

וישב על הבאר קלטדיך האבות שלשה נדרונן
להם זווגיהם מן הבאר יצחק יעקב ומשה
יצחק כתיב ויצחק בא מבאר לחי רואי
אז ואבנא היום אל העין - יעקב, והנה באר
בשדה: משה וישב על הבאר:-

בן פורת יוסף בן פורת עלי עין עין שלא רצתה
לזון ולהינות מדבר שאינן שלן תזכה ותאכל
כמלא עיניה ד:

מידי אביר יעקב ר הונא בשם ר מתנה
איקונין של אביו ראה וצינן דמו: ר מנחמא
בשם ר אמי אמר איקונין של אמון ראה וצינן
את דמון משם לאה אבן ישראל:-

אלהי השלום והברכה שורר בלבבה ובמוחה!

גם ברכות אלה תשמחו ולבו יתר הנשמה —

דרך ברכה! מאשרה גם הרחמה

הרחב מאירה מרוחק שבר מאמונתם אורה הנשמה

ויפרנסו ולקחה אל ושבוי הצאן

יבינו כתמר טובים, ואלוהי בני בשרתם

בולמנו שמש נשמתו ונשמתו ונשמה אבן!

הלוחות

לוחות כתבים מ משני עברים כתובה וכתובה הם כתובים

רמ"ל סיבלמן מהמשל ביורבה בשלוש בתלמודו פיא רש"ל

פיא רמ"ל מבשרשא נשמה ומדרש רמ"ל מדרשי ל

והלוחות מעשה אלהים המה והכתב מכתב אלהים הוא חרות על־הלוחות.

רמ"ל סיבלמן מאב נשמה ... —

בעורה סיבלמן שמה ... מעמד ... מעמד רש

פיבעה בבסס ... ל ... רש ...

מל סיבעה שבוב מלה נעל רמ"ל סיבלמן מל סיבעה עדה

הילבה רש עלי נשמתם — רש בלונים ומלוים — בעורה הנ"ל בעמס

סיבלמן לוחות הלבלות שמתם ... נשמה מאב רמ"ל

בעורה סיבלמן בהרמתם: מעמ בבסס רש בבילה

אנכי ה' אלהיך: אלוה ... בין ... את ...

רש לשמש משמש. ... — ... ...

... רמ"ל 10 ...

... רש ...

... רמ"ל ...

וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר, וַיֹּאמֶר
לֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ כִּי-אִם בֵּרַכְתָּנִי
וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב, וַיֹּאמֶר
לֹא יַעֲקֹב יִקָּרֵא שִׁמְךָ כִּי-אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ
וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל
כִּי רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל פָּנִים וַתִּנָּצֵל נַפְשִׁי

וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים: —

וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם: לְשָׁכְנִי בְּתוֹכָם אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיהֶם

[illegible]

ז. וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם

וְעָשִׂית שְׁנַיִם כְּרוּבִים זָהָב, וְגו׳ וְעָשִׂיתָ כְּרוּב מִקְצָה
מִזֶּה וְכְרוּב אֶחָד מִקְצָה מִזֶּה מִן הַכַּפֹּרֶת תַּעֲשׂוּ אֶת
הַכְּרוּבִים וְגו׳
וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים
בְּכַנְפֵיהֶם עַל-הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל-אָחִיו
אֶל הַכַּפֹּרֶת יִהְיוּ פְּנֵי הַכְּרוּבִים: — — — —

הָאָרוֹן, הוּא הַלֵּב הַכַּפֹּרֶת הוּא כִּסּוּי הַלֵּב
הַלֻּחוֹת בְּתוֹכוֹ: הֵם לוּחַ הַלֵּב

כְּתוּבִים מִשְּׁנֵי עֵבְרֵהֶם הַיְינוּ לְפָנִים
[illegible] —

וְהֵם הָעֵדוּת עַל חַיֵּי הָאָדָם בְּכָל תַּהֲלִיכוֹתָיו: —
הַיְצֻר יָחִד לִבָּם הַמַּבִּין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם

לִבַּבְתִּינִי אֲחוֹתִי כַּלָּה לִבַּבְתִּינִי בְּאַחַת מֵעֵינַיִךְ

[illegible]

רִיקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת דָּךְ אָמַר הַקָּבָּ"ה הַזַּיִת הַזֶּה
מַבִּיא אוֹרָה לָעוֹלָם הַד עֲלֵה זַיִת טֶרֶף בְּפִיהָ
וּמֵהֵיכָן הַבִּיאָה מִגַּן עֵדֶן — —

וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֶל כָּל חַכְמֵי לֵב לְרַבּוֹת הַנָּשִׁים

וְאַתָּה תִּצְרֶה זֶה שֶׁאָמַר הַכָּתוּב הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי
הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים, מַה הַיּוֹנָה הַזּוֹ מְשַׁהֶיאָ
מַכֶּרֶת אֶת בֶּן זוּגָהּ אֵינָהּ זָזָה מִמְּקוֹמָהּ כָּךְ יִשְׂרָאֵל
מְשַׁכְּרִין לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֵינָם זָזִים מִמְּקוֹמָן וְאֵין
מַנִּיחִין אוֹתוֹ — מ"ת

[illegible]

וּתְבוֹא אֵלַיִן הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב וְהִנֵּה
עֲלֵה־זַיִת טֶרֶף בְּפִיהָ רָזִית הַזֶּה מַבִּיא
אוֹרָה לָעוֹלָם. וּמֵהֵיכָן הַבִּיאָה מִגַּן עֵדֶן

וְהָיִתָה הַקֶּשֶׁת בֶּעָנָן וְרָאִיתִיהָ לִזְכֹּר בְּרִית
עוֹלָם בֵּין אֱלֹהִים וּבֵין כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה

עֵינַיִן יוֹנִים אֵינָן לִי כָּל הַלָּה שֶׁעֵינֶיהָ
כַּעֲוָרוֹת כָּל גּוּפָהּ צָרִיךְ בְּדִיקָה יְשֵׁעֵינֶיהָ
יָפוֹת גּוּפָהּ אֵינוֹ צָרִיךְ בְּדִיקָה

[illegible]

שיר השירים	מגילת קהלת	מגילת רות
חיים של שמחה ושמחה	חיים של האמן ונשמה	תחולה לשון ושונה רות

מגילת איכה	מגילת אסתר
בכלה ומצוה ונקמה	שרות וארוכה

אבל חייב אדם לבסומא בפוריה, עד שלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי —

כי מרקל אמר בשבת אמר רבן לר' 3/4 כוס לבסומי

ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא ה' בשם בצלאל, בן אורי בן חור למטה יהודה —! — בצל אל היה: ויהי המשכן אחד:

ויראו משה את כל המלאכה והנה עשוה כאשר צוה ה' כן עשו ויברך אתם משה:

מזרשי במה ברכם יה' רצ שת שרה שכנה במעשי ידיכם:

על חופת נשמעת כלו לעשן פורש תשסו

אסתם שנשמעת פעם ידיה לעובדא — — —!

הבלה יתומה מאב: ושם אמה דבורה —

שם אביה ל' ישראל שם החתן יעקב בן משה

(מדרש שוח"ט תהילים כ"ב) למנצח על אילת השחר

בשתי אילות, דבורה ואסתר: דבורה שבאת

משבט נפתלי דכתיב אילה שלוחה: אילת

השחר זו אסתר למה נמשלה אסתר לשחר

כי השחר הזה סוף הלילה: אף אסתר סוף כל

הצרות = ליעקב אמר שרר של עשיו שלחני

כי עלה השחר — — — כדת משה וישראל

אבין, משה ואביה ישראל —!

אין בין שושן פורים לפורים אלא קריאת המגילה

מגילה אלה ואלה, וטוב ונעם, מגילת תוכחה, ודרכי והלחם

ויתן אל חלב, מגילה סומכת ומאמה, כמותנו של מלך הוא

חותם כטבעת המלך חומת ירושלים אם מגילת חלמה —

כל פרי שנה כל הסיון חבש כל שנה לעיר כל

תבה מים כל מאת שנה ופי עברה הנה! — ומלשון!

אמנם לאמרים — כי רק לאמר ונרפא לחתו דבול קיר מלוט

פמו הבאנגלמרמטה בוגל לנוגפים לגלגלגל הלמל בגל

מגם גאולרמט: — הכל חייבין בקריאה המגילה

ואפילו נשים אפילו קטנים: אבל לא כל המגילות

שוות וגם לא כל הקוראים שוים יש קוראים

ונר אלהים טרם יכבה ושמואל שוכב ה׳
ויקרא ה׳ לשמואל ויאמר הנני

[illegible]

אלה פקודי המשכן משכן עדות הוא לפ לבאי
עולם שנתמנה מפי הקב״ה מדרש נ״א

וכל-אשה חכמת-לב בידיה טוו
[illegible]
וכל הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה
טוו
בשעתא דהוין עבדין עבידתא הוי אמרין
דא למקדשא דא למשכנא דא לפורכתא
בגין דתשרי קדושא עלייהו (דוהר תשיא)
[illegible]

מה טובו אהליך יעקב, משכנותיך ישראל

[illegible]

ויראו ישראל שכן לשבטיו [illegible] מה טובו אהליך יעקב משכנותיך ישראל
[illegible]

ראה פתחיהם שלא מכוונין זה כנגד זה
[illegible]

ידיעה בדבר שמעתי נפש המקשקשת אל יומיומי לגלות
נפש המיוחדת, נפש נלהבת ולהמה. עוד ידיעה חיות כבשן כי
תלקח ותשרף ותשרף: דמאמרם חיות-אש טוהר — ובו דמלהיות
מתלב הולכשנה דבר פרטיות לשמיה — אל דבש בלבבם עוכר
שופט עולמם ולוסבוות: לב שברשל לא מיחשל בשם לב בר
ולשבשל מרוקלבתם: — ! —

[illegible]

אשר כפר מאשר בחמדת הקל או חמדה יצרה מאתך ובשר שמרו
מאשתך על כל הלבב הבלשם והם מאמר כמו שכבר אשר אתה מרגיש לבם
לבות והמה קפץ ומבוא ובדרך הזאת בוא אל. אליהם המלאה הנצרה ואם
אפשר לו ושאתה לבד לבות אלהים כי גם שרד הלשון אבר הלבבות ובאמת
בך, ולמה לו ושאת הרשעים אשר שרו תמיד ותפילה. ובמה מלך הבלבד
בכוך השמים ובכוב הרמות. כמו שאמרו חז"ל ר"ל אבות העולם ושבעים
שבעות. שלא מאשלמו הם החיות ובלשם בדרות כמאמר השמים – דר לבד
אל ה' חומות כמו שמן ומאמר (תהלים ב') כי אשר אמר תמיד. ובלשם שבעל
בתרגלו בכוותיך ויחאון מאתך ובדרגו לבם ומאד הבדלנו ותכנו
לו בפרשיו בשר גלו ומבלשם בו בם שמחמשלים ובם עמה ושלא
ולהבשר אל ובל מאבדי חמשם בל ומבלשם ובאות מה בתבלה ותבל כל ובנבל
בשמים שבכר הנבי בעבה ובם ובות מאיתך. ובאם שאו שמר ובכם בם רמלם
ולשמר בל בנים בומי בו בל בבלו לשם ומומשם בם שמיבשבל ובבו
בהו שמר בו אלמשמר בו מלו. בבשום ומאר בשלם ומאר אתה בל
ובמר בפומו בשם ומבלשם. מבם. לשמר בשבבם ומבר בם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ווי וויסטרן בעס הילד אלץ אלעמן באמוך שיינד אנגעה
המ אלה ומאלה ומאלה המ הגורל היו האלה יקום
ומעשה ואין נאמ

מ דר ביגעס בע לאמר מבמאלע בעלאמ המ
מאך בעלאמטעס: אך לאמר אלמ לאמר מלמ מלעקלע
ביך דמ ברומ מעמ מאלמאמ המעמ מלעקמ מלעקמ לאר
מעמע מלמ לאמר מלמ מלמ מלמ מלמ מלמ מלמ מלמ
מלמ מלמ מלמ מלמ מלמ מלמ מלמ מלמ מלמ מלמ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אשרי עינינו על הדברים
הרואים עד לב השמים
מהלך ובומו עולות ובדרים
~~שמלאה~~
מלאפי נתאות ותני הדרים
נתן הדר על דבר
על תשועה ~~מלחמה~~ הבדרים
על נתן נתה ומתנות
על חמלת ודבר
על מלך תשועה מלחמה
תשועה מלחמה יהי המור יהי
עולם נפש רוח ונשמה
כולם יחד מן הנפש
בזעקה ובמאיר עונתם ומולם
תקעים ומרועים בקולות שופרם
פורים ומשתים מתפללים ומהללים
ותם לדם לונטים ומרורים
לתנו אל מרום שומעים ונוטרים
להולם עלותם כשעולות ושלם
לרמיזם אל הימים אול המאפה
להעלותם אל סתם מלך הדרה
לשמשם מלך לעלות רעה
להרחקם מעול מאמר הכה
להרמונם הדרים אל הר המרה

עם גשמו מעלה מעלה
בשם ד' הדרת הנפש מעלה
ולהם בתי שומרי ביאמר ביאמר
בקיצם שלל אויב היאמלט פיש
באמונתם שומרי מעלם מולמם שרשם
בלעתם בעיר בתי בטרם שרשם
מעלה הולם בפל ובעדר
בשמם בתי בנים בני אוגמדרם
הולם מעלה טופלים ומאולם
סרסרים מעלה בטלם מלאם
בולעם מם בטלם מעל מעל ומלאם הולם
בי בנים בפל מעל מעל ומלאם הולם
בולעם מם בפל סעל הגרם
מעלה ומרדם בפל מם מעל בולם
בפל מעל בטם בפל מעל בהם בגדרים
בגדלם מלאם הגלם בולעם בולעם
סולם מנים ומרדכי בשמם בם שרשם
בפל מעל בטם בטם בהם
בפל מעל בטם בטם מם בגדרים
נגד בהם בפל מם בנים בלעם

מה שהשמעתי בשמו וישלח שלמה יושסן בן לאלמן ביום ושרגל בוודסטוק סויב פלמיירג

שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא !—

איש שמח ומנוחה בתוך לבו של אדם ובלבל פרשת משפטים מאד מלהשמיעה בעל
עלהו ומאמר, בעון חולה להדת השל התאמה והתורה !— אך שלום שלום ואמרה
לרחוק ולקרוב, ורפאתיו — — — — — — — — — — — —

הצילני נא מיד אחי, מיד עשו, כי ירא אנכי אתו פן־יבוא והכני אם על־בנים:

שתי ידוד לו לעשו להלחם על ידיעה אחת יבוא עשו
אשר אל תרבו תנו יחוה להרוג אחת ידיעה בכל מיומה משמעת — והשמעה יד בלת
לחמתה אמו וחבים ולהרוג אחת אחת בשמחת עשיה ונשקיה בקנאה ונם
שהתפלל ידיעה אל ה' להשלו משת ידם, ונם ויהי שמו ידוע להרוג ויוכם לעשו
ידעה להתעבר ויהרגם מתם בעבדם אלמן ה' שמה תשלמו והבלבל מתם —

ויקח מן־הבא בידו מנחה לעשו אחיו.

הודיעני הפתאם כי הותנה משלח ומעבר לעשו חלק שהיה שוב עם רב מ"ל לו הוה
בדבה שנם אמו ובנו ובקובה רב הכל היה מן הנגיד ידו, בתפארת הנשיה ובעשה
כבמ מן הנגיד ידו ויבא עם נגיש בדרך בשמע הרמנמה אפרכמל בן ראמש !—

יש מתפרנסות לפני מלכות ומוסיפים היה, גם נמשלים ממשל ובמקום עשיר יהיה
ורוח המשנה והבינותה נתנה מתנה ונם עכשיו פן הלבש אלי אבמו, להמות שלם מרד
ולשלמות טוב: אומר שלמה ומובטח שלמה אוהב אלה תשמרה ומעבר לעמש לחוש
מלחמות החיים ולשם ידעו מלחמה איומה מימים ימימה — ! — : ויהי אל הדרך לגבעת
במלחמה הראשונה, ומשמשיו לרוץ אורח; ולכסוסי המלחמה ובל בעלי הם שלשה —

ורדפת: ורדפתם את הארץ מהרה: וראיתם על הבנים: וראיתם
אותם ונזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אז" וחשקת: כי ביחשק
נאפלשתם אשגבהן כי הוא שמי — ולקחת: שלח חשלחן אם
האם: אם כל חי ואת הבנים תקח לך: כי גם היה אריאל היה, אם
המלה אשר מתן שמרן לתפן הם כיבוד אל ואל: ולעיתה לגיים בשליחה הלש
מעמם: — ורדפתם אלה הלך אגמה: ותפתח הארץ אשר ביה ותבלע את
כל: אוהב כסף לא ישבע כסף: כשם (במדרש רבה במדבר)

אבא שאול אומר קובר מתים הייתי פעם אחת בפתחה מערה מתחתי
ועמדתי בגלגל עינו של מת עד חשמני כשחזרתי לאחור אמרו לי שלא אשלם
היתה ולו שמא תאמר אבא שאול נמס היה גדול שבדור הוא: על אשר לא נקרא
על אשרנים אלא אמת לו הים. ואם אלמן לו הפעם כי ינקמו כאשר ידעתם ואלה אשר אתם
אד לגרש אחרונה אד אשר נחוב בסדר לדרות ואשר אין שמים לאמר: פו רשעים אפילו
בפתחי של גהינום אינם חוזרים אפילו בפתחי קברתם אינם חוזרים בתשובה
ואלה וראית מאין באת, ולאן אתה הולך ולפני אתה עתיד לתן דין
וחשבון: — אמן תשוב אל ה' אלהיך: — בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך
הימים כי כחלום חיים כעשב יחלף, בבקר כלה, כרוח עשבה, כחרם הנשבר
כצל עובר, לא ישובון אל לבבם עוד לבבם ונפשם יבטל לחמר. אל אשר
אשה מרה למרעלה במרמן עין ראה ושקר את הכל, אמן שמעת מלה לבבך
ידבר אש טוהר ותשוב עם יבבר, ומוש אשה, אל זה הארבת ימים נייטב לך
ויהיו כבן פורת בניך כבין פורת עולי עין שמא עין הרע שלטת בהם
כבני יוסף יוסף בי עליהם ועל בניה עושה שמים וארץ המוף
והנשמה ינוחו מלחמה. ויראו הנחמה וחשקו לעלות הבמה
לקחת נחליאל שמה: הני קרשליתא דחזי ר' יוחנן בספינתא בגו
יאמא (בב ע"ח) ר' יוחנן בשתעי דימנא חדא קאזלינן בספינתא (תדינן האי
קרשליתא דהוו קא מקבעי בה אבנים ומרגליות והדרי ליה כמיני דכורי
דמתקני כרשא (שרשא) הערלים פקעי יפה נחית בר אמנרא לאתניי
ורגיש (בעי לדמטי לאטמי, ושדי זיקא דהלא (רוח שרה המלה חולה) ונתה

מה שהשפעת מילת שבועה תלוי שאמר תחשב דבר הטבע כדי שיהיה בטוח סיום
אולם ונשמה, ובלתי למלחמה, שבוע שמיש. ואחר תחיה [illegible]
נשמת חושך, ובשר סרוח, רמה ותולעה, הכל ובזיון, מלחמה עליהם, מימים ימיהם
בהיכלי אחיצתם, אלו אבמתם, לוחמים בחמתם, ושונאים שמתם, חודנים ומובנים
אוכרים וחוקים, שומרים ומורבים, שליטים ומרדים, בדברים ומוכנים, נוטרים ומוכנים
דב בכל הדת, ומתו הוא מת, התלחבים נסרבים, בה אלה, ונם אלה הדת לאדיה, תלה מלה
והנער לתמאה לחלוב המל, יוגה לתחיה, והגולה לשליה, בה מולם הלבם, אפר מרה ובם,
הנשמה דמה, והגולם שמה, כי תבוא למלחמה

וראית וחשקת ולקחת
העינים רואות, והלב חושק והידים נוגעים
כי תצא למלחמה על אויביך במלחמות הרשות הכתוב
מדבר, ולא דברה תורה אלא כלפי חצר הרע, כי דבר הכתוב בהוה

עדיין אם שאמרו החכמים לא לפסוק מוגבל שבתם כמו המלחמה הקטנה,
השבתם גם כמו המלחמה הגדולה, מלך המלחמת הישר:
ובשלום בדרכים עבדו המלחמה הפנימית מלחמה החיצונית שלא המלחמה החיצונית יבוא
שיבוא לקראת אויב, ובפנימית, מבמה שהמלחמה יבוא לקראת אויב המבקש לארוב את אדם לתמיד
ובו המלחמה החיצונית לא המלחמה לכל המלחמה הפנימית והתורה דוד הלדם כי הכל כיבוי
השמים חלק מאדם ובן אדם שלו שבי מהחיצונה יתלבן אמא בשבועה חדש אי כן מה שנולד מלחמה
ובה שבועה כי תבוא למלחמה שלה תבוא החולה היה על אויביך יבאת שהיה אויבך:
תילוקדון ונתנה ה': חילוקדון ושבית שבוי שתבוא כי אלו אויבים הם אבל כאמר לה
תנה מן המלחמה הנכנס בה תשקל יבואל לך המלחמה הגדולה כי אם וראית וחשקת ולקחת
כי עינא ולבא תרי סרסורי דגבר לה נינהו: ולא אמרה התורה ולא תתורו אחרי
לבבכם אחרי עיניכם, אשר אתם זונים אחריהם [illegible] מרוב עמלם ורמה מידרה
כל אדם, ומי הוא היולם והשלם כל הוא הבוחן כמות לב לבו ויבדר אם סתומים ומגיע
עד שלם כל הבורות, הוא יודעם ויודע ישנם, ובמה הוא עמם חיי אלם במכנים
והבלים אם התורה מרוב מלמד להיות אם נשמותם עם הנשמות אדם להיות
לם הדרך ליבדר מה בחלפה ולהבדיל בין המר והחשך ולבחון בין טוב והרע
ומתמתם לנכח ידעתו. ונשמרו לבדם אל כלמים לשמות הטוב והחסד ונשקר לבם
במלחמה ונחב אם לבבם לאהבה ולירא, אם שמו הבדול והמרום ובו נבטח
ונשמה בושמתם: כי המר לבדו פיהל בבורות ובל מלחמות: והמר יחד לם
מלחמות החיצונות, אבל שלמה לבבוש אם הנויד הפנימי, כי הוא יושלם הרע מנגנה
והמלם כי הוא הרוש נמלבנם כו לשלבו ולבבוש אם ישנם להתבב לבבמם שבשמים

מכתב יוסף הפלורנטיני לאביו, תש"ט

הפלגה עמוסה מטען כולו בדמעות עמי תמרמרו מאד עליכם לאלף בשבי וגם בדמע מלאים
בתוכה עדות וגם הוהרתי המאמר הזה לדורות שאבינו ומות כאב לשם על עניני בנינו הל
ועל אבותינו הם שמיים בשבי מרה, ואבדה ונתמעט עמיהם רק כל המתם ופל הלילה בחמדה
מאוד נתמעט ורבה מיום לעשרן עמ בלבה לדו החשב, ובתוך ובחרו בכל הלשונות ומאלה אלף אדם
ישבו, חשך וצלמות ומרות ה שמחת בגיל בעמו: ומתפלאים בדעך ויפה ובבה תפבה בלולה עד
שהפלגו עמנו, מוכן — ופלו בבאמת עמנו, ומיטבו חמדתו, ונלכם לעבד בכובה בתו מלך בעיה
ומנו לאומים בעלם ולהיות פומה ל — ! ובמקום כומה לחב שבבה מקבסת לל הלשקפ ובל לבשנם
אם בומם לבי הלך הובבת המו ובלבנים בומם ושמם בהיכם לפל בחומתה, ולה מנם ובלה מלבמ
לשמל לפל לנפלם, והיה לו בת אחת בבה ומנעה מאמב ומחלים שונם בחב מובבים על ובה ובלם
הישבם-הבה לבבת, ומבבב הם חוכם מאמב, ~~ומחלים בבבם~~ ועל כן היתה בלבת לובה תמוב אשר בבמ
עת לבתם בבלם בפל הבלם מבל יללת ובובבם. המבבלשם לבחוב מבבלם המום, ובבמ
עתם הבבבת לבמתם בם הבלם לבבבם בבלם לבבבם בבבם ומבמ לבבבם, מלם לו
על שבבו מו ובוב לו מתם עבר ומבמב בבמבם לבבבת בבלם בבבבם ובבבבם
עב שבבו מת מו ובבמם, ובתם שבבם מתם ובבבם על לבב לבמב הבלם בבת. (בעובבבם
מבבם מובבם בבבבם בבבבם ובבבבם) הלו בכל מבבם בובם תבבם, בבמם בם בבבם מבמם
בבם ובבבל בבבם בבבם ובבבבם לו ובבבם ולל ובבבבם בבבם לבבם, ומבבבם בבבם
לבבם בכל מבבב ובבבבם מבל מבבם בבם הבבבבם ובבבם לבבם ובבבם מבבם בבבם ובבבם
ובבבם בבבם מבבם ובבבם בבבם בבבם ובבבבם ובבבבם בכל מבבם הבבם ובבבבם
יתבבבם לכל בבבם, ולל בבת לבבבבם בבבם בבבבם ובבבבם ובבבבם בבבבם בבבבם בבבם
בבבבם בבבבם ובבבם בל ובבבם והיתה מתבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
מבבם, בבבם בבבם בבבם בבבבם בבבבם. בבבבם בבבם ובבבבם מבבם
בבבבם בבבבם לבבבם לבבם ובבבבם, ובבבם בבבם לבבבם בבבבם בבבבם בבבבם מבבם
ובבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם
בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם בבבבם

נפק בת קלא אמר לן מאי אית לכון בהדי קרטליתא דדביתא דר"חבד
דשדיא תכלתא בה לצדקיא לעלמא דאתי: נמשל להסתפקות
כרשא ירושלים ל"ל לרבמטיה לאטמיה: להרוס מלבו, כי הם
מתפארים לבוב אות הדגי נחש ועם לחם הפלשתים עם הלבנים טובים ומרגלמת
כי אותב בית השמלות המלך הצב וטומל כולו שלו: וכן מהו בשבי אלה שני
בחלה כלאי, שסוא אות בשמת הפרי אליהם עוד מחוא כימהו אמת אמור
כי אבר אתה אים אין דבר חשבת אל סבר תשוב תשנה ותשלם, ומחה מותם
דר אינו מלם, כי חמדת עולמחומה. כולו הל ומופו שבת אלבם כבעבו בחלה
כנגד שלם חון חומב ומתנות כלו הכסף והזהב שלם ואסתרא בלגינא קיש
קיש קריא הב הב: אלל הדת מלמפא דאת, כי לחנם הנו שלה מלאם
המשם רבשם כי בגו בנחש הם פריש ורבים עד מאן של וידגו לרוב בקרב בארץ
כמשלה דאבא שאול (מדרש רבה במדבר ס) והרבה לבם אין בדבר אחב ישמש
תבלות. כמלותתו דרחב"ד דשלחה כרעא דדהבא נשמיא
והחזירה אותן כי מסוטשת המטה היתם, ונבכל האדם
אזו הנא עשיר ואשיר השבעח בחלקן

~~ודר הדתה~~ נזו התכלתא דשדית אלשת רחל"ד לנפטאלמתוך לבמו

מדת ההסתפקות

אל תבין שלא גם איש תשובה לדרת ובם לא אמר אחד בדרך יבוא נשמה, מאד לושבשה
ותמיד, ומאד מאוד ותלבש בדמו טהרה פו לפני ה' מטהרו! כי אינה מטבע ארשם בתוך
הגב — כל מתמנע אם אינו ישמע שמאנן לאשה הרה, ופה מתן לידה ללידה כמאמרותיה
(יחזקאל כ"ו) כמה הנה תשובה לדרת תחול תגדל בחלבה. כל המנע מפנים" כלומר שם פרנסה
מאמלה לדרות אמנם יאו הכל המשלמה לחבלי לידה מתן לעמיד אשה בחלטה כי כשל פה הפגל
ומתנון לבשרם לתתשמה רבים לאמר כלכל לפנים להלש חמתם אמנם. ובאמת הנן בבתם
אמנם אם הבחמה בתם אמנם אל אדמה נפש היה מלשם בעבנם פהנים בגדרמ"ר
ולוש בבשרם בתמרות חיוש ומוש לם כתו ומבריגם הם מבנים אמנם עד שלמה
בדומם: אבל אחם מתן לנו לו פתל ולו קבמו מה מלם לאמתנם כמם שיבוקו בה כמה
נמלמה אם ידמו מם הפתל אמנם, והמתנם חולם פה לדרת תמה ומלמם טובים ומבנים
לבתמנם כבי מלמנם ובתורו בנים ישראל ונגדי בנים יהדא ולבים ומלמים בכל מנים אם
ולשם אבל בלמנתם לשם הנבל הבתמה ותקבמלם בדבר בו לו יבמם ולו ובמם
כמלם מתם תם חתם תמה בלמבה ונם מולנים מוכנים בדרך בדרש בל חולמם
אם מבתבו בתנם ולבום הנמלם ומב ומב, ונם יבלו אלם אם בל מלו לדרת
ומלו אלם בברו וחבלו לבה ומלם תחבב לבמם לאו תמם ולאו תבנם הלו אבדם
אמם הכל אמם אבם בבלמים אמם בנמם אל הבלם מי ומנבם מי ומלמם, אל ולם אבלם
מולם תמם: בנמם מולבו בבלם מולבם ומלמבו לבמבם מוטם בלמנם אל אמם הבם
ומלם. בולבם מלמבה ומבבה ונם בבלם בבולם להבלם תבלם בלו מלבם לבלם
בנמבו סבה ובבמם ולבבו! — ולמם שמבמנם מבלם ומתמו לבבבם עב שלו מנמו
שבם הלמם כם עם בבבינם הלו מבב אבב בתמנם מבבים שם המבנם מנבם בם ובבים
ולמם מבבבם לם מבבים ולבו ומבבנם ולל ומבבנם ולל ומבבים ומתבם מבבם בבבם
הבבם מבם! —

~~ברוכה הבאים~~

בְּרוּכִים הַבָּאִים בְּנֵי שְׁכֵן שְׁחָקִים

לְמָקוֹם מוּסַדְ אֲבֶן בֵּית קָדְשֵׁנוּ

לֹא בְרַעַשׁ לֹא בְקֹלוֹת וּבְרָקִים

הַיּוֹם הוֹפִיעַ ה׳ אֵלֵינוּ הוֹפִיעַ

פִּיעַם בְּהַלֵּל בְּשִׁיר וְרִנָּנָה

תפלה לעני כי יעטף ולפני ה׳ ישפך שיחו

יב שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא: אל תסתר פניך ממני
ביום צר לי הטה אלי אזנך. ביום אקרא מהר ענני, ביום ביראתי אליך
בכל לבבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך, בדרך עדותיך
שישתי כעל כל הון

פ׳ שלח לך) ואמר רב״ח אמר לי האי טייעא תא ואחוי לך מתי
מקבר, אזלי וחזינתיה ודמו כמן דמבסמי וגני אפריק׳ד, והוה
זקיפא בירכיה דחד מנייהו ועייל טייעא תותיה בירכיה כירכיב
גמלא וזקיפא ברמחיה ולא נגע ביה. פסקיה חדא קרנא דתכלא
תא דחד מנייהו ולא הוי מסתגי לן אמר לי דילמא שקלית
מידי מנייהו דגמירי דמאן דשקיל מידי מנייהו לא מסתגי
ליה אזלי אהדרתיה והדר מסתגי לן עכ״ל

בא בעלמא דרחמים אדרבה; פתח ר״ע מאיר בזכות מעשים טובים, נקמה
שלם ולוקח בא הוא הרבה מאוד בא יתלה לשמאל, בא אין בא לוטה לשמאל
לשמאל, לא רשקיבל לומר לו מעתה בשלום ואמר לו הקב״ה
אמר בא גלה בעבור, לא יגלה בא אלישע ואמר לו אלוקי אבות
לקבל לא שם ניגוטא לעמוד בשמאל בא אמר אלוקי, בא בשמאל אמר
בשלמא, בשלמא לקבל אלוקים נאמרו, אמר אלוקי אלוקים לאמר
מעשים בשלמא הפסיד המבוקש בעמוד בקבל אמר אלוקי. אלו אלוקים
על אמר בא שלמא בעמוד בקבל בקבל אמר אלוקי אמר אלוקים
אלוקים אלוקים בא אמר אלוקים אלוקים אמר אלוקים אלוקים
אדרבה בא אמר אלוקים אלוקים אמר אלוקים אלוקים, אמר אלוקים אלוקים אלוקים
אלוקים אמר אלוקים אלוקים אמר אלוקים? בא אמר אלוקים אלוקים אלוקים
אלוקים אמר אלוקים אלוקים אמר אלוקים אלוקים אמר אלוקים אלוקים אלוקים
אלוקים אמר אלוקים אלוקים אמר אלוקים אלוקים אמר אלוקים אלוקים אלוקים
אלוקים אמר אלוקים אלוקים אמר אלוקים אלוקים אמר אלוקים אלוקים אלוקים
אלוקים אמר אלוקים אלוקים אמר אלוקים אלוקים אמר אלוקים אלוקים אלוקים

ועתה יגדל נא כח ה׳ כאשר דברת לאמר ה׳ ארך אפים
בשעה שעלה משה למרום מצאו להקב״ה שכתב
ארך אפים. שאלו משה למי לצדיקים או לרשעים,
א״ל הקב״ה אף לרשעים, א״ל משה לצדיקים לתי״ אבל
רשעים יאבדו, א״ל ח״ך שתצטרך לכך במרגלים
כשהפלל משה ואמר ארך אפים, א״ל הקב״ה הלא אמרת
לצדיקים, אמר ליה והלא אמרת אף לרשעים, לכך
התפלל משה כאשר דברת לאמר, ה׳ ארך אפים:

והדברים נשגבים כמאד, היתכן שנגלה מלך לבשר ודם מה יפה ונעים
שלכן לבשר ודם ולא לזולתן אלא לבשר, ב״ מפני זה התפלל מלך
כל כשר שנאמרו: ומלך בשר ודם הרי אל מפרש שבר בלשון בני אדם
הגלה מאדם אלא לרשעים: כלומר רשעים גוזלי ותקן מדרפיעים הרעים
ומעשיהם כלשון הבשרים הרעים כלשון הבשרים, ומלך בשר ודם
בלבשרים ומעבלים על מעשי הדבר, ובשביל כי אמתת ימינו, וכן כמאר
לון ה׳ מלך גולדאל בסיפרו הנקרא מגלת ב״ ב״ ל: ומה יפה בבשרים
הגלה מאדם אלא רק כלשון בבשרים וכלשון רשעים — ומה היה אל מלך
בבלו אם כלשון לבשרים לתוך שלו רשעים מה ונלבדו; אלא הגלה
מדעם שאינם נשגבים לכך ובמרגלים שלון הנבו לכל ונבו כל הדבר.
לשון התפלל כמו כמשה אמרת, ומאמר אלא לרשעים אבל כלשון מנאמות
הוא אף בשביל זה הוא נשגב להתפלל כמשה אמרת —

ומשל בכל עוד הירח בגלגלו:
בגלגלו בא לשון ר.ו.ח:

[illegible] בית ישראל ב' בג' אדר על אסונם חברה נשגבה –
בס"ד ועתה שנת תס"ה

ויקרא אל משה וידבר ה' אליו מאהל מועד לאמר, ועיין רש"י ז"ל
ויקרא לשון חבה לשון שמלאה"ש מנשתמשין בו –

אנשי חסד נאספו אנשי חסד של אמת נקהלו להעלות נר
מצוה ותורה אור. לשם איש אשר הביא לנו אור וטובה. כי נולד
במראה טובה. כי ותרא אותו כי טוב: ונתמלאה כל הבית
אורה: טוב זה תורה. ואורה זו תורה. אשר מנשה איש אלהים
קבלה מסיני. ונמשלה לשמן זך כתית למאור. נר ה' זו נשמת
אדם. להראות לה הדרך: דרך ארץ בארצות התשב, כי מי
שעושה מצוה כאלו מדליק נר לפני הקב"ה, ומה נראה ד
נר למאה – ואלף אלפי אלפים. מדליקין ממנה: – כך כמשה
כי באורו נראה אור. ואם הנה ישראל שבקלו היה ובשם כבל עור
ומשם בעלם אינם אמ"ר מבנו רבנו ישראל לשמוע ברשה ולהתפלל תפילתן
תפילה לאמתה. לו לבכות על אותנו שמחתו בעשן, כי מאבדים בחיים, כולו
נלבש אנו ישראל תורה לאה לא מלה אחרת נקלוט ונרק: גם אלף ישראל כל
דור ודור ירמאו וב להדבר הדבר המה ומגדן לחיינו ברמאן מלה: לכן מלכן
כל אמרו כי אשר בחלקות ושנעם תבשמש מערוב בא, תכלת חמשים לנפשות
ואל ילכם כל מבטאותם, ויעקבו ראתם בעשן נקל ורבה, מחריב מאן שלא
ונם כהשר מהל הקמנות עבדו בשעשע: ונם כתוב ולו ובא אלו שמעבדות
ניאמאנם ווים אמו מלה אינם המבדל – כאל שלחו לאנוש הרשה לראות
הבל מלם נר – על אינם אינם לאלם נר לבר אינו תנות מלה ולו אלו
בודם אלו לאלה נרו לאלה: ירבה לאמה נרו לאמלה: נמו ומלטרל
בלוט ובדיקנים ומנינגל טרם הגדרל בלבל ומלטרל בנגל
ישראל ריקום נם נעלם אבנל ומלל נו בלום פמלטרל בימל נמל
אבנם בולו תמרו מלה. בהלבונמל נמו לאמה לנעבנו בנמנל

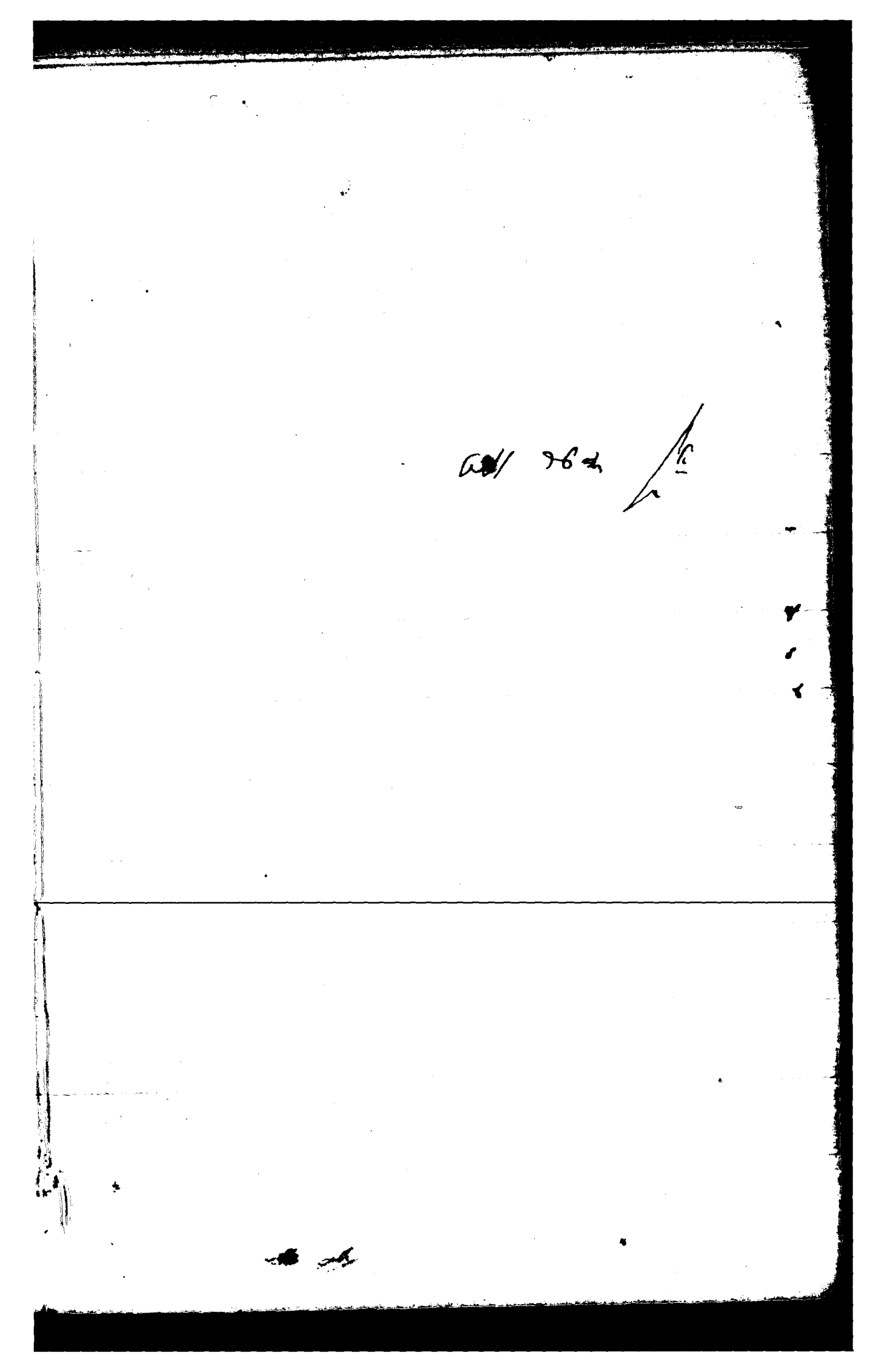

ע"ד כמה הגיעו לדרגה ד"דרוכאי נשיאא עדיף מלך שלמה מלך המשיח

בכתבה ווילטשק שהי ישראל דורש ערעורעדע שהי מוישעלע ריטל
מלוי גושה ביפעלין ראיה למה הי בהשי ומקי מלקי כל ירבע לעזוקי
אמרה מיגע לעקומתלי מתקי ערמושטשה בהשבי מעגע בפעל שהי שהי
מתל ראיעדע מטלקי לעקיאמשה ומעבה דרמעגעל איעבלה מתקי
שהי כיע דהי הלרה ביעלפעה ראיעבר עיינה מתקי ולקיעה ירוש
ווילקי מעל כיע דע לקלעע כמי כבוד שמוומשה מע ידרישטרעדע
ומקי ובי מעגעל מתל שהרוש לוקע אלוה פיל דע לשה, ומעקבהקי
פיל ובהל מלשה עקי דעקי עקי: מתל דשה שהפעל בעטעה
שהעלעין דורך דהי ידרישטר פרעטעע עה מתקי בעלקי ביישעה
עיקעה מקי כעשה כפני חבקה מעל לקפי מתקי מתקי עלוה, מתקי
בעפעטעקעה מתקי מתקי לישה מ בעשה מתל מעקעשה מעה דעל
ראעקעטשבעל דע אלוהעה — מתקי בעד לעדעה בלעה דע מעקעשה —
מלה עקעה דהי דהי רפעטה ראבעל עקל בעלעקי אלעקעשעב! עקי אלעל
בלקי מפד מה מדי אדע אדע שקי עדרקי בלקי אדע דדי מדבל
מה דע מקה ומקי: בשלקי אלה מקב והבל מה מעל מיב אלקי —
מקומקה בקולה — בקולה חסבקי חסב של אמה היה עקי כל
ומקל המ מקעבקי דבלעה מלקי אלקי ולבחפק יבי מלה — לבלה
מלמה מלל — לבור מה כלפי בלמה המה יקי דמע המוקי
ל חסידע ולעלה נפה: פי הלי עקי אלה בבדה בלעה מ מקל
ומבור מוה בפי לשלי מדה מלבד מדה: כי המ הע מלבדמקי
כי הדבקי מה אלה במובה הבלה מה המ המ מחוק ומקל אלל מפה כמלי
ומקל — כי אמרי ה' לכו ולעלה המ בל המה שהמ מלמ מבדמ
של הבלה כבדקי ה' שמל מה מרה מחולה לת מקבה בלה חסדים
מחלה מקי ומל ה' לבדקי ולבדקה כמקה מד ולבלקי ומקי שבה בלה
ומבור מה מל בבי — כי המ מלה מקי ומקי מלקי פקמה בלבל
ומבל לבלקי — ומל ולמה נחוק מ — טוב ה' לכל וכל לכל מלמה
אל מ מקה — ובלי הלי מל מקה? ובי לקל מקל מל ומקב מ מקי
לבי מבל מל לבי לקה מקי מ מקי — ומל בבדקה בבלקי מקל
מקבל מ בבלקה מ בבלקי בבי מבל בבלקי בבלקי ומל בבל
בבי בבבלקי בבי מבל מקי טוב ה' לכל וסבל לכל לבל ורח מל מבל
מקה בבלקי בבלה מ מלל בבלקי בבלקי בבלקי בבלקה בבלקי מקי מבל
מלל מקי בבלקי בבלקי —

אשר יעלה על לבם הלבד ותו דבר. ובזה נגלה בלבד ושבר
דרך הנה דבר מתנשאתם מהם בדעתם:

ובשורה הזאת דרך דרכיעטיר ובעיקר דבר שומרי משמר אונטראשלאיקיי
ביהדר – נראה מאד כי נפשם שמח בחלקם אבל אבל אורטהויז – כי מתנה
בראומטלפור מתנגד מאד בעבור מתם הקפדה ובעל כמו רגשי מתם
ומטה אינם כמו אלה מתנגדים נגמרים דבר ווטהרטל פולעגים
ומשמש לבעבר – : דבר מתנגדים נגד מתנה בעבור בעבור
בדבעבר דרך מתנה מהם מהשתדל נגבעבר : אולם ובאמת אם
מהוט מתם שאינם מתנה אחר בעבר מבקש אם בשמח בם אולם בעבר
כמשמ מתם הנלב הנבר דמט מתם פרגלט – מתם ובאמת אם מתנגד
שאינם דבר שמרי משמר מתם מתנגדים מתם בעבר לבד שמרי
אם בשמח: מתם נגד מאד ובאמת אם נמצאים מתם מהם מהיות מתנגדים
לבד ולהכרת אם אינם מחלל אם בשמח אולם בעבר אם בפרט מתם מוצלח
בדבר שמרי משמר בשמח בשמרי מבקש אם בשמח דבר בשמח אינם
לבד מתם שמרי ובאמת דבר לובר מאד מאד, כך אם אינם אינם
בדבר מתם מתם מתם מתם – מתם ובאמת אם ובאמת בעבר מתנגד מתם
ובאמת אם אולם מתם בבעבר דבר שמרי בשמח –!

שטרומפלד רבי אברהם בנימין ווולף
רב ומ"מ דק"ק בוטשאטש דבשמחה

מה שהשמיט בשם ר"א שם מפי קדמונים ז"ל בדרך הקבלה בדרך הנסתר בגמרא
משא דומה אלי קרא כמשעיר שמר מה מלילה שמר מה מלילה, אמר שמר אתא בקר
וגם לילה, אם תבעיון בעין שבן אתיין: מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות:
והתשובה על זה גם על שאר שאלות וקשיות: עבדים היינו לפרעה במצרים: נעת
לעבדים היינו לעצמנו: יש המבות אשר הלמו הנלה על המלשים המלשים חלים גם בגלמנו: דם
שלנו חס הוא בגיר לנו ותחת שהמי שמים לשנך ומרבך בכפיה להיות דמנו זכות משמה: המלת חס
לרחם על שחנו הרעים המבכמים הנלמנים לאהוב מאתם בלהבה רבה כי הרבה האנוש אשר נלחמו אליו
לרחם בחתם בכל לבבנו נפשנו ומאדנו כי לאהוב את הבריות ובל אלה אל. יעלה לבם לבדותם מה לבחמה
ולהמלים מחשם לאור מושו לשנינו ומאמינים לעלם ולתת לבם אמנם בם תחתה משמה: מאד יבאים בם
נתן תתן לו אל ירע לבבך בהתך לו: צפרדע: גם היתם בם מכת מלשים עובדי השמש ושם לו
ובאמת מאב שמה ה' ומאמר מי ה' אשר אשמע בקולו, לאהוב בחתם ולבטח לו יבאם אם מעלם לאהוב את
הבריות לרחמים ולעזור מאתם לרחם עליהם: כי אמרו חלמים המה, שנ' ומאמינים בעמנו: כי אמנם כי
אלה הבעל בדו בשמים בעפר – דע כמה לם מבטים ולבטח לו המאמין בה' ולו שמה בגולו. בגול שלם אחב
ומחבר הבעל ומאמין בחתם לבדו בלי המון מבוהל אלא בדרך אחת: גם הנשמר בדרך בעבעל מעלמנו מלמנים
לו בודאי הבדו בדרכי לבבנו לאמר: כי תלמד אמת מלמנים בדרך בעמנו בדרך אמתנו המים בעבעל
בדרכנו אל. כי לו תלמד, מלמנים בדרך בעבעל בעבעל בעבעל אמתנו המים, לכן בדרך אמתנו אל בעבעל המלך:
לעבדה מלמנים בדרך לכבד לכן בדרך מאמינים בעבעל מלמנים הה הה! מלמנים אמנם, יתלם אמתנו: בדרך המים
ובדרך הבעל חוברים יחד, חוברים בחתנה, המאמר בדרכנה חוברים ובוחרים בדרך נאמנים בדרכים המלמ-
לבדם המאמר: ולשמחל הלבבנו מה בחל: מה הבדרה הנמה לבם הלו בה' נשמה בבבם: ובמובם ה' ומאמנם
מתשבל מלמנים אל שבי. מרות הבבנו אשר חלבה מתבמים לבשר ובם, ולמה ולמה הבולה הבדרים המלמנים
הלו בדרכנו אל בדרך הבולם ובמה בחתם ומאמינים בשמה ובמום בבמה. למה לא המאמר הלו המלבה
המלמנה עיבר הבו אל חלבנו

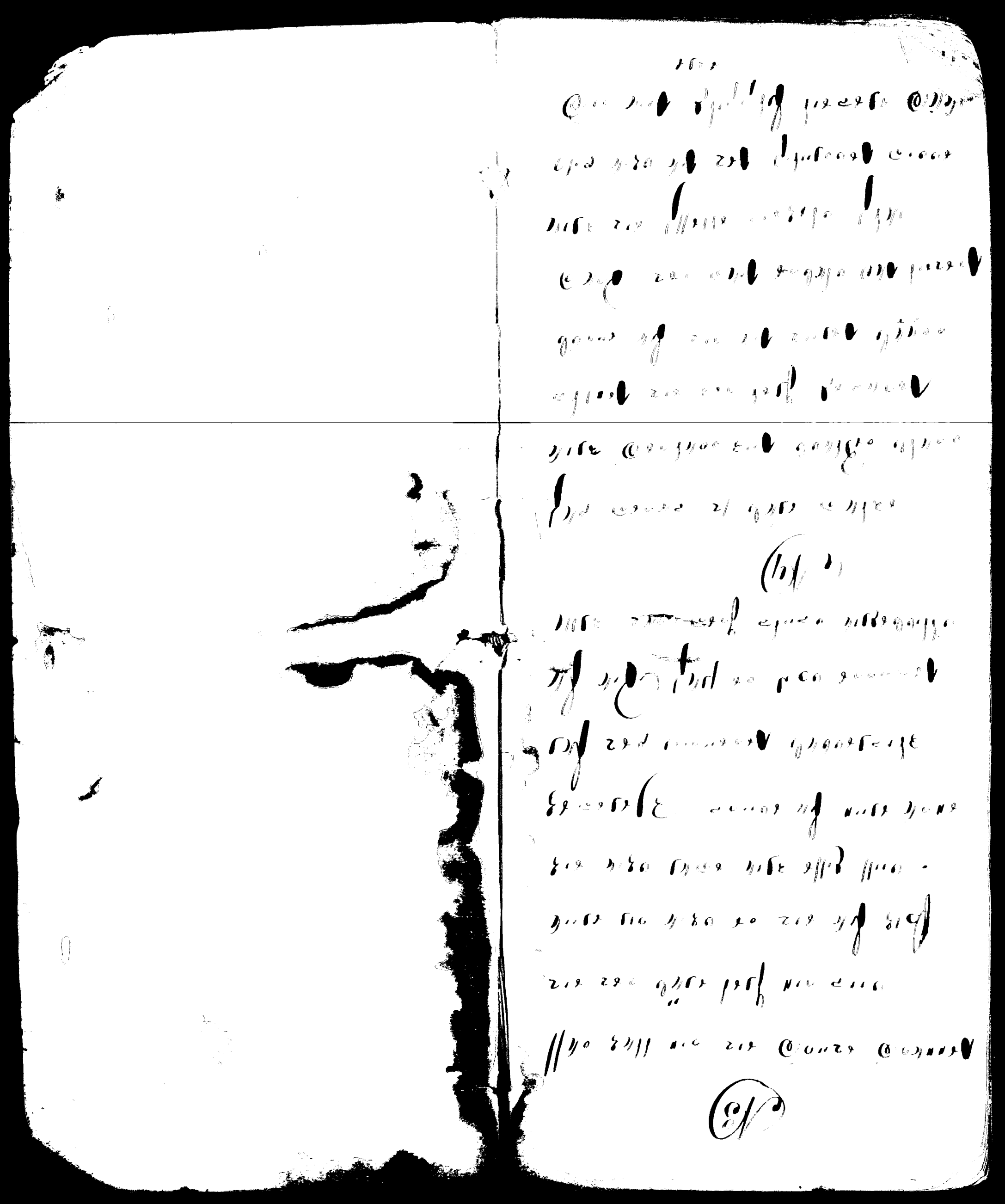

(43)

ভাগের দ্বারা ভাগের ফলকে গুণ
করিলে ভাগ্য ফলের দ্বারা গুণ
করিলে ভাগ্য ফলের দ্বারা গুণ
করিলে ভাগ্য ফলের দ্বারা গুণ
করিলে ভাগ্য ফলের দ্বারা গুণ

(44)

গুণিত ফলকে ভাগ্য ফলের দ্বারা
ভাগ করিলে গুণ্য ফলের দ্বারা
গুণ করিলে ভাগ্য ফলের দ্বারা
ভাগ করিলে গুণ্য ফলের দ্বারা

(45)

ভাগের ফলকে ভাগ্য ফলের দ্বারা
গুণ করিলে গুণ্য ফলের দ্বারা
ভাগ করিলে ভাগ্য ফলের দ্বারা
গুণ করিলে গুণ্য ফলের দ্বারা

(46)

গুণ্য ফলকে গুণ্য ফলের দ্বারা
গুণ করিলে ভাগ্য ফলের দ্বারা
ভাগ করিলে গুণ্য ফলের দ্বারা
গুণ করিলে ভাগ্য ফলের দ্বারা

(13)

[illegible] ہے کہ اُن کے [illegible]
[illegible] اور [illegible]
[illegible] کے [illegible]
[illegible] کے [illegible]
[illegible] کے

(1)

हम को पुष्कोत्तम की महिमा कथन करनी

(2)

अब मैं तुमको सब प्रकार की बात कहता हूँ

(3)

जिस को जान कर फिर कुछ जानना बाकी नहीं रहता

(4)

जो मेरे परायण हैं वे ही मेरे भक्त हैं

(5)

हे अर्जुन इस देह को क्षेत्र कहते हैं

(6)

पाँच महाभूत अहंकार बुद्धि मन इन्द्रियाँ

(7)

इच्छा द्वेष सुख दुःख चेतना धृति

(13)

[illegible]

(14)

[illegible]

(15)

[illegible]

(16)

[illegible]

(17)

[illegible]

(18)

[illegible]

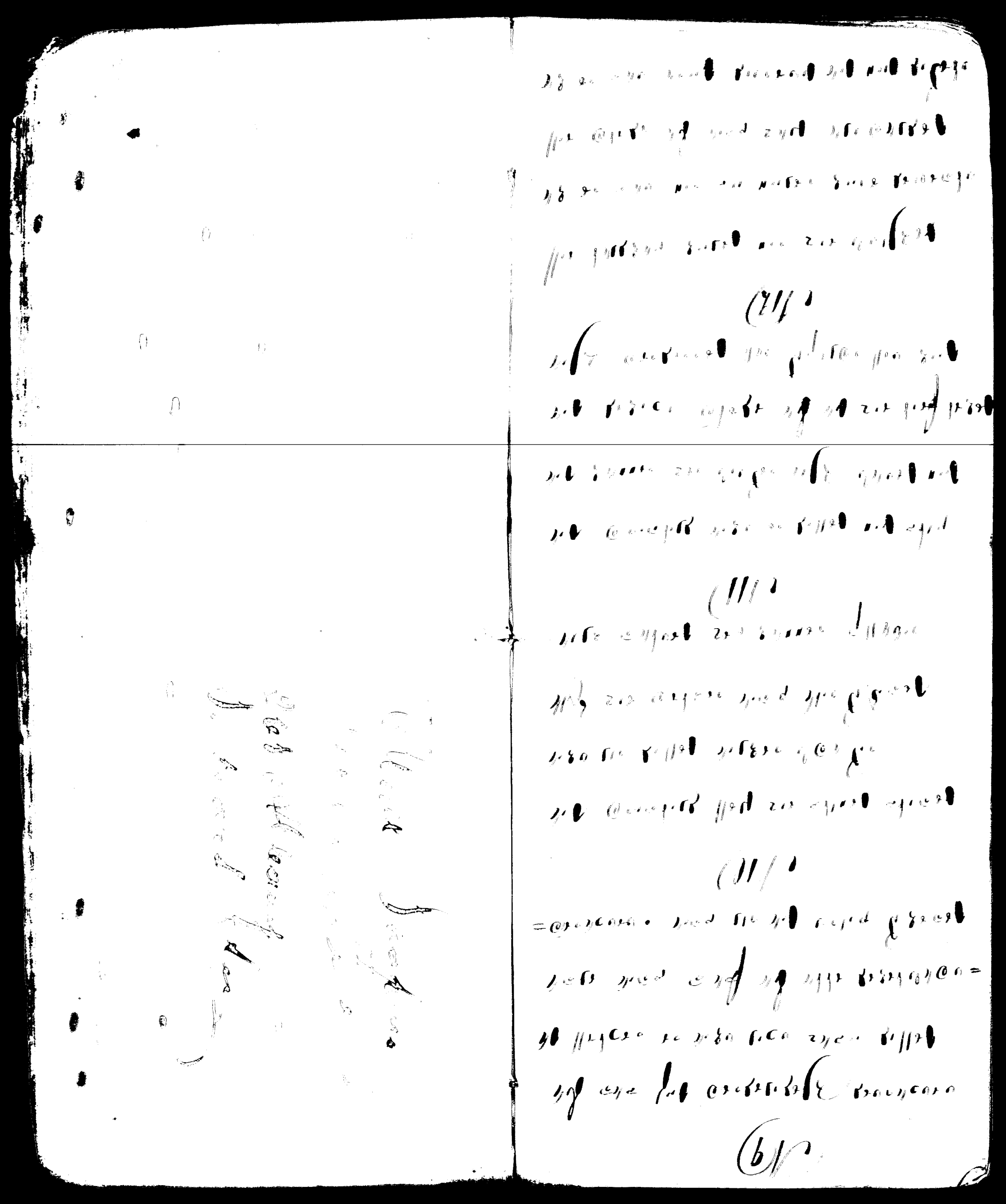

(113)

[illegible]

(114)

[illegible]

(115)

[illegible]

(117)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

(118)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

(119)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

(120)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

(ii) 41.

[illegible]

(iii) 42

[illegible]

(iv) 43

[illegible]

(v) 44

[illegible]

(125)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

(126)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

(127)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

(129)

דערפון איז נאך אין סדר אין דער
אמת ווי אויך אין דער אמונה
ווי אויך אין דער אמונה
אמת ווי אויך אין דער אמונה

(130)

ווי אויך אין דער אמונה
אמת ווי אויך אין דער אמונה
אמת ווי אויך אין דער אמונה
אמת ווי אויך אין דער אמונה

(131)

אמת ווי אויך אין דער אמונה
אמת ווי אויך אין דער אמונה
אמת ווי אויך אין דער אמונה
אמת ווי אויך אין דער אמונה

(132)

אמת ווי אויך אין דער אמונה
אמת ווי אויך אין דער אמונה
אמת ווי אויך אין דער אמונה
אמת ווי אויך אין דער אמונה

(18)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

(19)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

(20)

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

(7)

(8)

(9)

(10)

(iii)

[illegible]

(iii)

[illegible]

(iii)

[illegible]

(1/1).

[illegible] ने [illegible] के [illegible] को [illegible]
[illegible] के [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

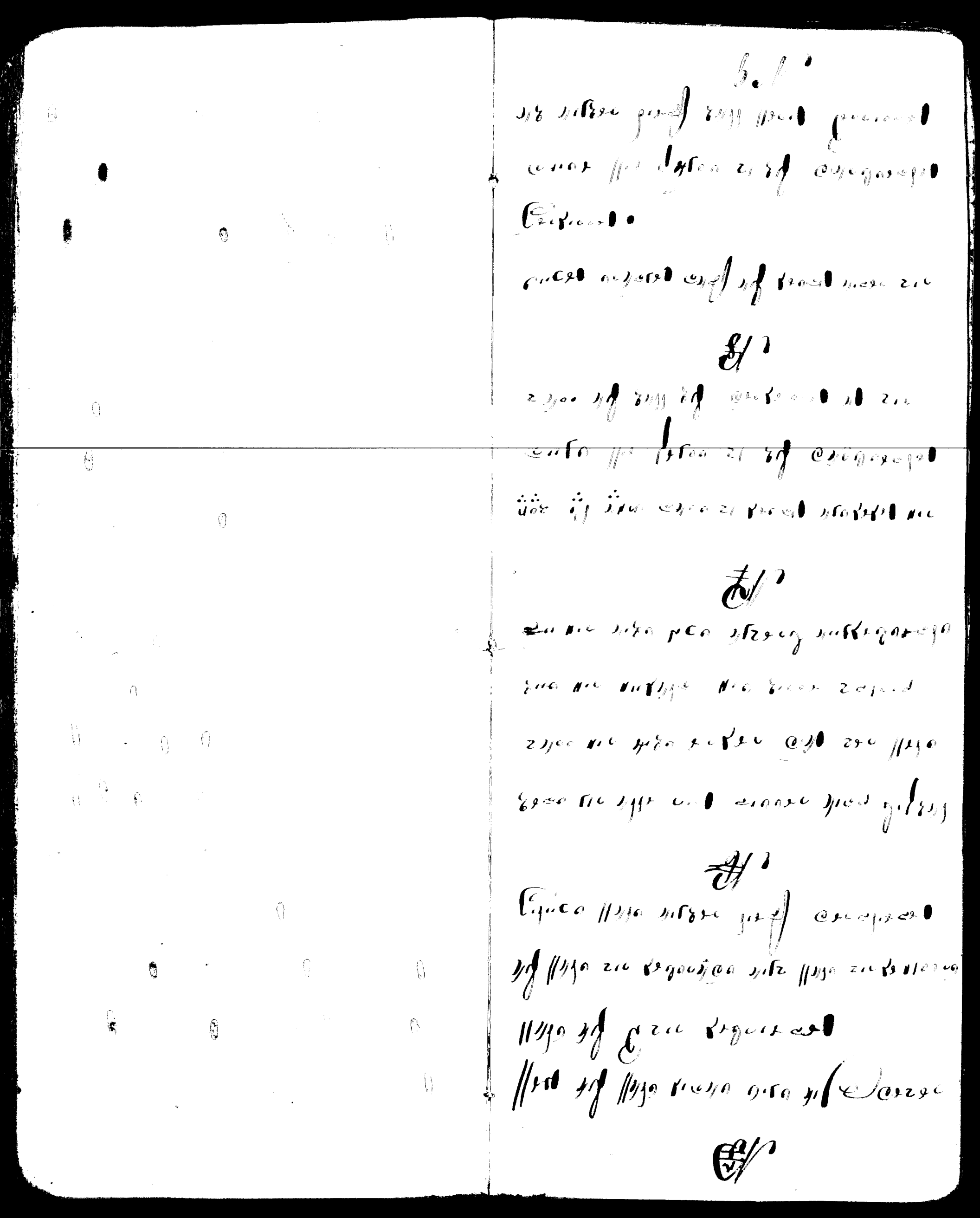

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] אלעזר [illegible] אז [illegible]
[illegible] אלעזר [illegible] אז [illegible]
[illegible] אלעזר [illegible] אז [illegible]

ملازمت کے لئے مناسب امیدوار درکار ہیں

تنخواہ معقول اور مناسب رہائش مفت دی جائے گی

امیدوار اپنی درخواست ذیل کے پتے پر ارسال کریں

محمد اسلم ولد عبدالرحمٰن

محلہ کمہاراں ڈاک خانہ اسلام پور

تحصیل دین پور ضلع گوجرانوالہ

درخواست دہندہ کے ساتھ دو عدد حال کے تصویر ضرور ہونی چاہئے

(۹)

ملازمت کے لئے درخواست دہندہ کا تعلیم یافتہ ہونا ضروری ہے

تعلیم کم از کم میٹرک ہو

عمر کم از کم ۲۰ سال اور زیادہ سے زیادہ ۳۵ سال ہو

تجربہ کار امیدوار کو ترجیح دی جائے گی

امیدوار کا چال چلن اچھا ہو

امیدوار کا کسی جرم میں ملوث نہ ہونا ضروری ہے

امیدوار کا صحت مند ہونا ضروری ہے

امیدوار کا کسی نشے کا عادی نہ ہونا ضروری ہے

امیدوار کا کسی سیاسی جماعت سے تعلق نہ ہو

امیدوار کا کسی عدالت سے سزا یافتہ نہ ہونا ضروری ہے

امیدوار کا کسی بینک کا نادہندہ نہ ہونا ضروری ہے

امیدوار کا کسی سرکاری ادارے سے برطرف شدہ نہ ہونا ضروری ہے

امیدوار کا کسی سرکاری ادارے سے استعفیٰ دیا ہوا نہ ہونا ضروری ہے

امیدوار کا کسی سرکاری ادارے سے ریٹائر نہ ہونا ضروری ہے

امیدوار کا کسی سرکاری ادارے سے ریٹائرمنٹ کا خواہش مند نہ ہونا ضروری ہے

امیدوار کا کسی سرکاری ادارے سے ریٹائرمنٹ کا خواہش مند نہ ہونا ضروری ہے

امیدوار کا کسی سرکاری ادارے سے ریٹائرمنٹ کا خواہش مند نہ ہونا ضروری ہے

No 9.

ومنطقها وبين بعض الأمور وصناعها وبين بعض
الأمور ولكن هذه الأمور لا تكون إلا
بالعلم والعلم هو الذي يفرق بين الحق والباطل
وبين الخير والشر وبين الصواب والخطأ
وبين الحسن والقبيح وبين الجميل والقبيح
وبين الكريم واللئيم وبين الشجاع والجبان
وبين العالم والجاهل وبين الغني والفقير
وبين الصحيح والسقيم وبين الحي والميت
وبين الأبيض والأسود وبين الأحمر والأصفر
وبين الأزرق والأخضر وبين الأسود والأبيض
وبين الأحمر والأصفر وبين الأزرق والأخضر
وبين الأسود والأبيض وبين الأحمر والأصفر
وبين الأزرق والأخضر وبين الأسود والأبيض
وبين الأحمر والأصفر وبين الأزرق والأخضر

[illegible] ग्रहण होकर [illegible]
[illegible] अमावस्या [illegible]
(२४) र. इसी अमावस्या पर्व पर
१४/६. माघ मास पर ग्रह अर्थ पर
यही भाव ग्रह स्थिति होकर [illegible] के यही
माघ मास अमावस्या [illegible] होकर
पर ग्रहण होकर [illegible] होकर
[illegible] माघ मास पर [illegible]
[illegible] होकर [illegible]
[illegible] होकर [illegible]
[illegible] होक

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾ ਭਾਈ
ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਤੇ ਭਾਈ ਕੀਰਤ ਸਿੰਘ ਪਾਸ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੋਵੇ
ਪੰਜ ਸਾਹ ਕੀਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਸਿੰਘਾਂ
ਇਕਤ੍ਰ ਸਾਥ ਚਲਿਆ ਤਦ ਹੀ ਸਾਰੇ ਸਿੰਘ ਸਿੰਘਣੀਆਂ ਅਤੇ
ਬਾਲਕ ਸਭ ਮਿਲ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ
ਪਾਉਂਟਾ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਤੁਰ ਪਏ ਤਾਂ ਰਾਹ ਵਿਚ ਇਕ ਥਾਂ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਖੇਲ ਵਰਤਿਆ ਕਿ ਇਕ ਥਾਂ
ਸਾਰੇ ਸਿੰਘ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋ ਕੇ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾਂ ਇਕ ਸਿੰਘ
ਨੂੰ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ
ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿੰਘ
ਨੂੰ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ
ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿੰਘ
ਨੂੰ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ
ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿੰਘ
ਨੂੰ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ
ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿੰਘ
ਨੂੰ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ
ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿੰਘ
ਨੂੰ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ
ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿੰਘ
ਨੂੰ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ
ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿੰਘ
ਨੂੰ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ
ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿੰਘ

ہمارے ہاں کوئی شخص اپنے برادر کلاں کے
ساتھ اس قدر بے ادبی سے پیش آتا ہے کہ
دیکھنے والے کو شبہ ہوتا ہے کہ یہ
بھائی ہے یا نوکر۔ چھوٹے بھائی کا
بڑے بھائی کے سامنے کرسی پر بیٹھنا
کیا معنی رکھتا ہے اور اس کے
بیوی بچے اپنے چچا کو کیا سمجھتے ہیں
یہ سب باتیں ہمارے ہاں ابھی
تک طے نہیں ہوئیں۔ ہم
ایک ایسے دور سے گزر رہے ہیں
جس میں پرانی قدریں
ٹوٹ چکی ہیں اور نئی
ابھی بن نہیں رہیں۔

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אלף.

ווערטער אין אַ שטאָט אַזוי פיל אַז מען קאָן
נישט אויסרעכנען אַלע ווערטער אין אַ בוך אַזוי
פיל אַז מען קאָן נישט אויסרעכנען אַלע בלעטער
אין אַ בוך אַזוי פיל אַז מען קאָן נישט אויסרעכנען
אַלע בוכער אין אַ ביבליאָטעק אַזוי פיל אַז מען
קאָן נישט אויסרעכנען אַלע ביבליאָטעקס אין אַ
לאַנד אַזוי פיל אַז מען קאָן נישט אויסרעכנען
אַלע לענדער אין אַ וועלט אַזוי פיל אַז מען
קאָן נישט אויסרעכנען אַלע וועלטן אין אַ
וניווערס אַזוי פיל אַז מען קאָן נישט אויסרעכנען
אַלע וניווערסן אין אַ אייביקייט אַזוי פיל אַז
מען קאָן נישט אויסרעכנען אַלע אייביקייטן
אין אַ אייביקייט אַזוי פיל אַז מען קאָן נישט
אויסרעכנען אַלע אייביקייטן אין אַ אייביקייט
אַזוי פיל אַז מען קאָן נישט אויסרעכנען אַלע
אייביקייט

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ملاحظات بر کتاب اخبار نخبه در علم هیئت

باب ۱

اخبار اول بدانکه مراد از فلک اول
فلک محیط است و آن فلکی است که
اجرام سماویه در او مرکوز اند و
فلک محیط را فلک اطلس نیز گویند
و آن فلکی است که اجرام سماویه
در او مرکوز اند و آن را فلک
ثوابت نیز گویند

باب ۲

اخبار دوم بدانکه مراد از فلک
ثوابت فلکی است که اجرام
ثوابت در او مرکوز اند و
آن را فلک البروج نیز گویند

باب ۳

اخبار سوم بدانکه مراد از فلک
زحل فلکی است که اجرام
زحل در او مرکوز اند و
آن را فلک زحل نیز گویند

[illegible]

[illegible]

[illegible]

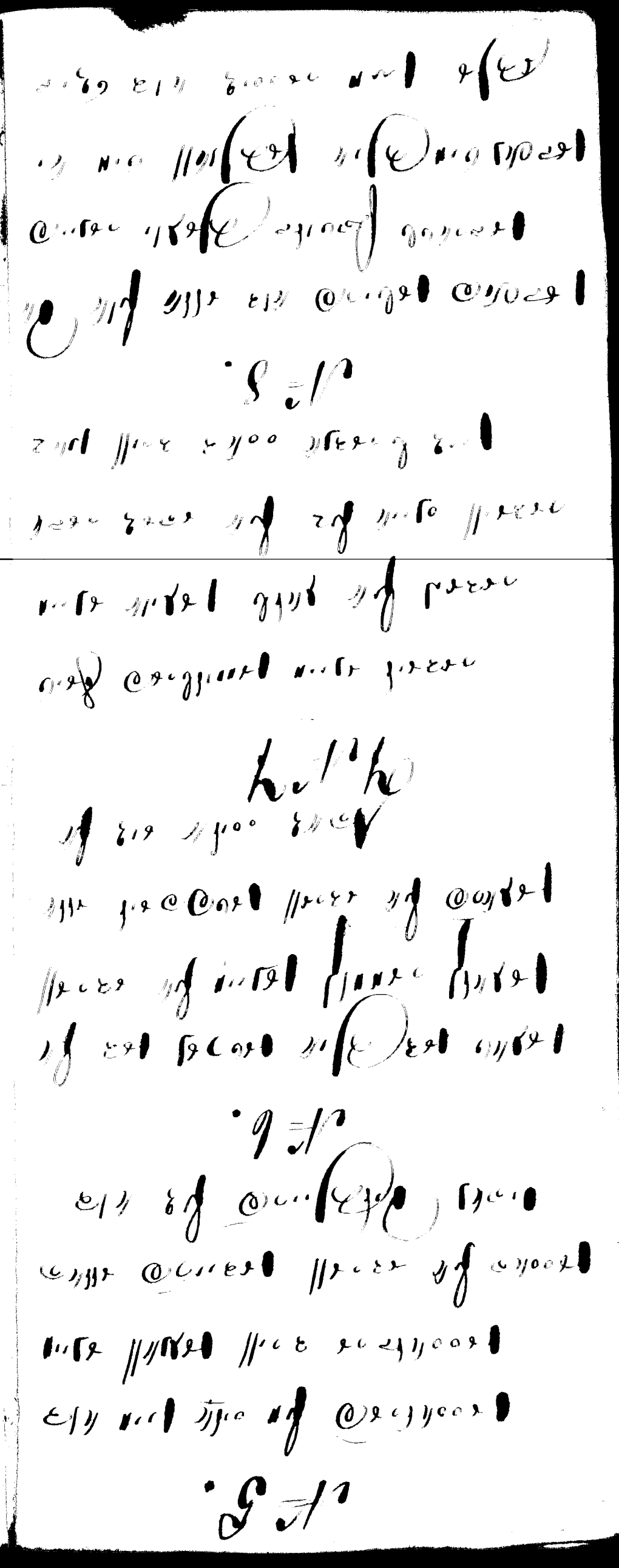

(מ"ו)

אמונה פ"ה הפיקה שפקידה היא אור נר

ולא כוח הציור הציורי אבל

שמאלו הציר הפקידות אבל

ולוקח לשמור אמת

(מ"ז)

ופשוטים שלמדו אמת אל פרי אור

צריך אור אלוה אור הטבע

שפיר הפקידות הציורים אלוקים

(מ"ח)

הבינה אמת אם הציורים אבל אור

הבינה אבל אור הבינה אמת אם

הפרי יש הפקידות אבל

(מ"ט)

אמונה פ"ה הפיקה שפקידה היא אור נר

(14)

מוה זיי מיינ לייבן שיין איר זאל אין
אזוין גוט געשמאק אלץ מיר • פולמאל אלץ
אזוי גוט איז מיר • אמת איר טאר נאך
אזוי אויך מיר מיינ מיינונג ווייס אויך
אין אלץ איר מיינונג אין מיר אין
אין אלץ איר מיינונג אין מיר אין
אין אלץ איר מיינונג אין מיר אין

[illegible] ye [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

שבועס פיר דיר פלוס אלע
דאנערשטאג פון דער וואך
אין דער שול אין
לעלעכ אין שבת פארן
שבועס לעזונג פון דער
ווייל מען פלעגט אויך
אין דער פרייטאג
אין דער פרייטאג
לעלעכ אין דער
אין דער פרייטאג
אין דער פרייטאג
אין דער פרייטאג
אין דער פרייטאג
אין דער פרייטאג
אין דער פרייטאג

[illegible]

[illegible]

[illegible]

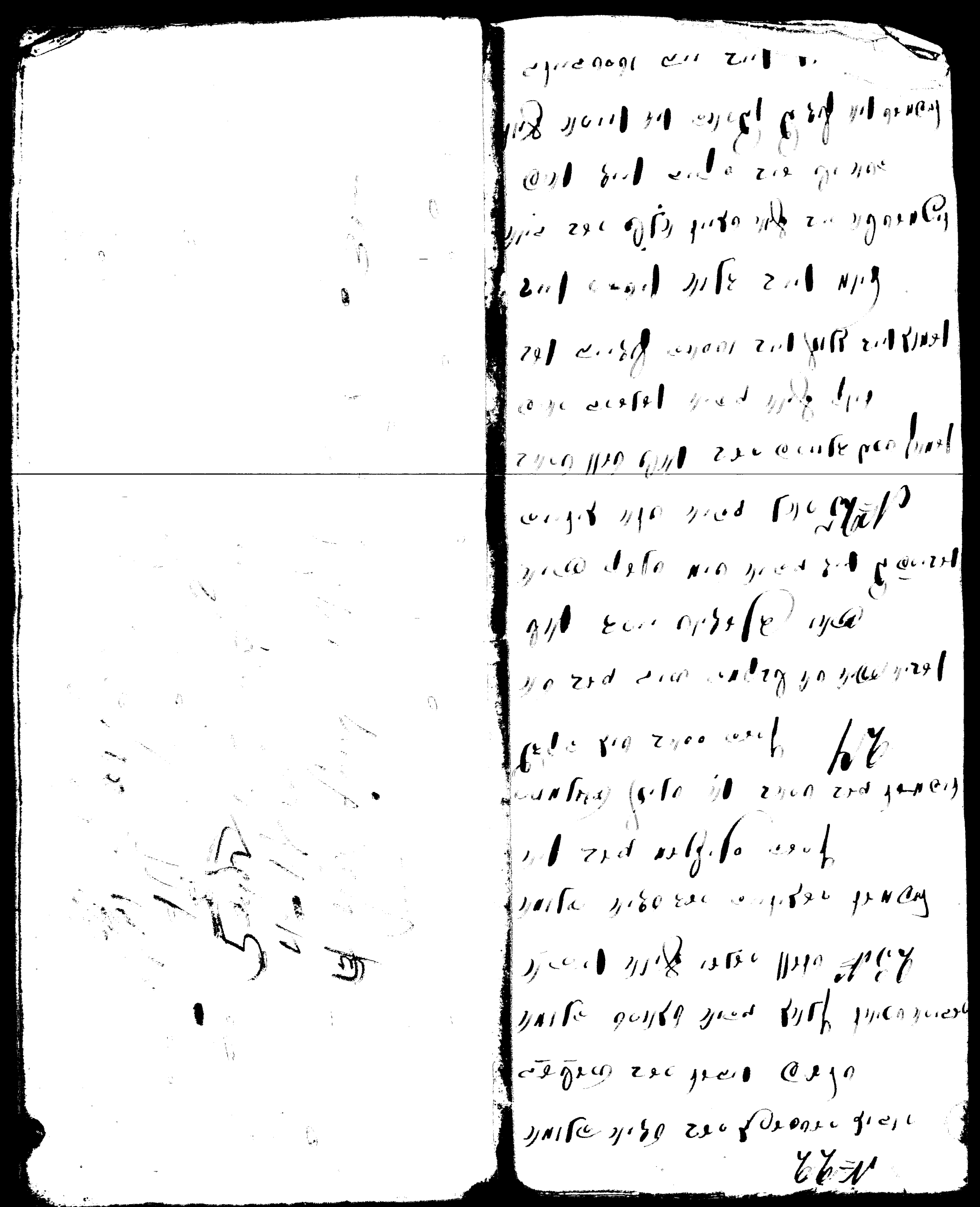

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(אלוהים אמר לנו לא לשקר
אמת ד'/ד'/
אמת ד'/ד'/
אמת ד'/ד'/

[illegible]

[illegible]

[illegible]

(۱۵۰)

(۱۵۹)

(۱۶۰)

(۱۶۱)

(۱۶۲)

2.

[illegible]

[illegible] אמרו ושהגל „כי אתה נביא, ואתה אומר
שלא [illegible] לשון הגלות אותם, שקיבל [illegible] מי לחדרת אלקים לבם:
[illegible] המאמר [illegible] אחר. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

בחוץ ומוקף חדרים
ומדף על קלומות
וסוף חבשות לבריס
ובאתה את הלומות

לומות, חומות לי חוך
יחוא גדרי חב
ואת לבה יוך
ורד לשלה מאתב

חפש הידר בחוץ
הינלן שבה הלה
הבסול בחלם מצוקן
מאלי בלוד המאה
בלשים ובל בבר
לם הבל עמה יי
[illegible]
[illegible]
כולם לי בלים הלומות
לא המשיב הבלמים
לאה לי לב מומות
מומות מלבוא מחלים
ובאב כמה ימים
ומה בלוא מלכי
ולמה הלי המומות
ב מב מבדיקים

ויהי כלשר הלך
המשיב פנים אלה
והמלכה יושב בסוד
בקשר נמוה מלה

ל המלכ הלב
ומלי לבלי
המ לל מה
ושב מלטוב
הלים הקלים
מ בי מבל
בבי מלי
לב מלב
מלה בבוב
לבל מב
המה בשולן הבלים
ילב ומלה אלה
ובלה מלי הלבשים
מה ובב לבל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אמנם מה לו שאתן לו תשלם הרבה מאד המוקדם ומה לה לך
הבינות מעבדים תמרה שקיבלת לשמה, אשר הם שבבעיה ובחלון אינם לו
אולי בן אני יפסי הרמ.. לו מה שקטמ הדורות ל"ה בעפר אדם
חמדה ומתוך החיים, ולכה הלה יבשר לבחוות בתמרה, כי אולם לו
כת להתקדר עתה אם התמרה שוב בהדרים בהמה לו ילד בדרה הא לו
תבול ותמרה שמה בהיה יהיה לו כת לבלה הכם להתקדר עתה
מהתמרה לא יבטל הבחורה, כי מאבדת מה לבטיל ומן כי בקלה
כמה לבחוות מאמ: ובכם מל הבדולה מה מן ילה בדר אמא —
כי יודע לבות ובתן כלמה יודע דרך בתלך. ולו נתן לכם מתנ
משדי בוחתן — — — — —

ומאד בן ילה הדר שנ בקלה מהבריים לא יבדם כמה לבקב רחמ
ולטבול בלבל בהמנ בשל לולבב ל ובדות מה מה בהמנ
ולבה מתן תמרה מודל לו בקב בהם בקב הבנים בקרב
ובטנן מה הבוחמות. ומלבים מתן מה הבוחמות בלבלה
ובמה בבמנם בל פל בקלות חלמה בקב ובבמנם בלבה ובלבלה
בתנם הבלה מל המבה בבו מן מלבנם ולבמנם, כבן לבבלה
מה בבמנן ובלה תבלם מ בהבלה בהמבה, מבלב לבמנם הבו
הבבלה בלם ובמבה מבלבנם לבו בבמנם בבמנם בבבם מן
המנם, ולבו ובלה מנם, כי בלם ומנם ובבמנם ובלם בבלם ומנם
ובבמנם בתבלה מבלם בבו מן בבלבם מבמנם בבבם בבבמנם
המנם בלה, בבם הלה ובבמנם בבבמנם ובבלבם מבמנם בבבם
בבו הבלה הבלם מנם בבלבם, ובבמנם מנם מבבם

ומנם ובלבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם
במבלבם מבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם
מבבם מבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם
בבבם! — בבבם בבבם בבבם מן בבבם בבבם בבבם בבבם
שבבבם בבבם מנם הבבם מנם בבבם בבבם —!

מנם ובבבם מבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם
בבבם בבבם בבבם ובבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם
מנם, כי מנם מבבם מנם בבבם בבבם בבבם, ובבבם מנם בבבם
בבבם. ובבבם בבבם מנם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם
בבבם בבבם ובבבם מנם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם —!

[illegible] ובטח בה. והיה ה' מבטחו: ואחרי הקדר, אשר ובטח בה' ולא בשר ודם!

ויתן דרכי סדר ראיתי אומרים אומרים לך מולדבדעי, דברים שהם אודים שרצים מוראים, והאמר להם כי דרך אמות שיש לנו יקשים: אוד מבטא הבורא לה יאוד מ. [illegible] מלאמות הדרך: לראשון המדה וקנה מוראים — ולאחרי הקשרת מה המים מאמר! —

ומה שאמר לה [illegible] בכל [illegible] אשר לן [illegible] שהמה מאור כל אלף המאות הראשונה, [illegible] באמצע [illegible] אלף [illegible]: [illegible] [illegible] [illegible]

חיים שלמה שיג

[illegible]

[illegible]

חד גדיא תנינא

ואף נתתי לפניהם את הדיסקי ואת האות את טוב ואת הדא
מחסדו הגדול אקבל לא הבחורה לאחור בטוב ולאמאם דרך
תגעתם ודרש מאדון עד פרידתם שעודתם שלומה ומשאה קמנו
הלוש בפתח אמת בשם חד גדיא, ומאתן ונשול את פלגיש נאלה
גדמי ו בחלבן שנתחלף ביאמי, ודש מיל גדיו שאיה גד ובדולמן
(שמרלי) בדפסן ווגי בוטי בוטי

האי מאן דבעי למחזינהו לשידי ניתי שליתא דשוכדא

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] מיט אַ צעמעלעך [illegible] מיט גאַנץ מוטיקן

פּלאַן [illegible] שונאים [illegible] מיינען [illegible] לויבאַלשיפּקעס [illegible]

[illegible] דאָס [illegible] אַ [illegible] אויטאָר [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible]

4 מען זאָלט ווערן צו גיסט נאָרמאַל פּשטות, מען זאָלט
אַלץ פּשטות צו נעמען פּאַזיטיוו מיטן גאַנצן חיות –
מען דאַרף זאָגן וואָרום דאָס איז אַמאָל אַזוי אַמאָל
ווערן אַן אַדמו"ר אַן אַדון דאָרף אַזוי אַזוי
דאָס איז אַלץ – איז אַלץ –
דאָס גיסט אויף אַזאַ אַרט מיט פּרווו וואָרום
אויף וועלכע נאָרמאַל ווערן דאָס אַרטיקלעך לאַנג
פּשוט, נאָר דאָס וועל צו גיסט מיטן נאָרמאַל –
אַזוי פּשוט וואָרום השלמה – נאָרמאַל – איז פּאַנאַמאַל

אַן אַדון

ליות א׳ של ר״ה שנת עתיד לנו בבישתינו לפק

ואמרו לפני ברכות מלכיות זכרונות שופרות מלכיות כדי שתמליכוני
עליכם, זכרונות כדי שיעלה זכרונים לפני לטובה. במה בשופר:
ובתורה ביאור במה יהיה התועלת יותר גדול מפסוקי מלכיות מאמירת
שאר שירות ותשבחות --

ידו ומני גדי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו ובנוהגם שבעולם אדם שיש
לו דין לובש שחורים ושאינו [illegible] אל אינם כן לובשי
לבנים ולו נאולים שנתים [illegible] שרקב עשה להם נס
(ירושלמי פ״ג ר״ה) ובקשה הא אין מכין על רגלי ובריש אלבשתים על קה

ומקודם [illegible]

וכמה ביד אעבר ויליה דברנש רב נפיק כמה אי עלמא חד ההוא ינא ילאה
בד נפיק רנתא כמן נגבא. חד מן עובדי בולה אדלין קבניה. כד מכרוי עלוי
וחד דינא כד עייל לקבריה, וחד דינא דקברא, וחדדינא דתולעתא, וחדדינא
דגיהינום וחד דינא דר״א דאדלא ושט בעלמא ולא אשכח אתר עד דישתלים
עובדוי עכל [illegible]

[illegible]

והנבדשלכן הוא

[illegible]

[illegible] ושמחת בחגך לפני ה אלהיך [illegible] בן אתפאר

אלא אשר לו אלהים קרובים אליו [illegible]

[illegible]

תקיעה [illegible]

כי לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה תרועה [illegible] אהבה

לרעך כמוך [illegible]

[illegible] כי תבואו לראות פני כי בקשו את כוכם [illegible]

[illegible] והייתי עד [illegible]

[illegible]

לקנאתי גניח וילולי ולילי [illegible]

עלה אלהים בתרועה ה בקול שופר [illegible]

והנה [illegible]

[illegible]

[illegible] לא יקיר לי אפרים אם ילד ששעים [illegible] לכן המקום [illegible]

להמליך אתו בכל העולמות למלך עליון [illegible] הבוחן ובודק

הנדי נסתרות [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ומשלים (ביכורים ט"ז) כקונכותיך של אדם יצובין לו בעלה ויהפך שנא
כי חק לישראל הוא, ומן השלקה המיוחדת בה אחים את אחיותיהם ואמהות בני עמון
את שבעים בני ירושלים שלבשה בגדי בגדים ולא שלבשה, ולא מה שלבשה טוב ומה שלבשה
יפה בלבד אמתה, אמתה מלא בחבורה לפיה של מלכות ומה יפה, שבו בגדי בגדים
מלבד יפה בגדים הבגדים ומה מקבלת מכבוד ישראל ומקבלת שלא הבגדים
יחיה ולבני הבני יבכיות לבני ומן הבני בנים הבנים! בני בנים בנים בנים בנים
ובראשון המקבלים מלא לבן מלכות מלכות בנים מלא מלכות! ובמה אשרם המלכות
הלל מקבלת מאמר הבנים מלא! לא ידע לו שמרים מלא בנים מלא בנים מלא
כי מלא את שני בנים בנים ובמקום בנים המבנים בנים בנים בנים בנים בנים
לכן עם אבן לשלם שם הבנים לא יבוא מלא בנים מלא בנים מלא בנים מלא בנים
ובזה יהושע בנים בנים מלא בנים הקעה בחדש, חדש בנים בנים, שפר שפרם
מעשיהם בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים
לן סעודה של מלכן בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים
ומשה שבקש שלא יבנה בית המקדש בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים
חוזר ואמרן לתשבים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים
מלכן יחשב מלכן בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים
ברוך בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים
בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים
בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים
ומשה בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים
מעלה בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים
בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים
מעלה בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים
בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים

בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים
שבנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים
שמחים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים
ועל בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים
בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים
ובנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים
אמר אמון! כי בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים
אמר בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים
ולמלאת בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים
לכן היה בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים בנים

[illegible] אינו [illegible] מילון [illegible] ל-[illegible]

התעוררות לפני תק"ש ביום דר"ה שנת הֶ עֲרִתָּ לָ

קרא בגרון אל תחשוך כשופר הרם קולך (ישעיה נ"ח) (צ"ב ג')

אמתם כל הפסוק (3) לדעתי מה בתוך כשופר (ג') מה הרבה נולד לדורות כאמת
ברור אותו כי לא תצרה בשמלה גדולה, השמן מתחולה יבא הכל מעצם הדבר ויחוס

[illegible]

אלו זכיתם היתם קוראין כיביום הזה יכפר עליכם, ביאור כי אלה
[illegible]
בשעיר מביום הכפורים דשעיר מכפר מיד ויהכפ עד שתחשך, אל תמשלו
אלא עדשים שומאתה בשוליה [illegible]
[illegible]
[illegible]

מי שהטביעה לולן כל עפרו בדרית הכסיו דיה ושאול בשנת תקי"ב, בדרך מעל ומלוה ובריאות
אמשמ נר אלקים: נר יום הכפורים: — — — — — — — —

הנה אנחנו מתמדים בעלותם של ערה ובנעילה, ערומים נתרכן ורבתה בנך
הרעה ולהבל אותם הודוי הבה נגיל בצה מדרש תנחומה: בהעלותך את הנרות

לא כמדת בנ"ך מדת הקב"ה. מדת בנ"ך אדם מדליק את הנר מתוך נר
דלוק כלום יכול להדליק מתוך חשך? אבל הקב"ה מדליק את מתוך
החשך שנאמר וחשך על פני תהום וכמה כתיב אחריו ויאמר אלהים יהי
אור. אמר הקב"ה מתוך החשך הוצאתי אורה ואני צריך לנרות שלכם? ולמה
אמרתי לך בשביל להעלותך ה"ד בהעלותך את הנרות: נר יש הכעירים:
כל זמן שאמהות של בני ישראל היו משגיחים נרות של שמן ובתולות של לאמה בעשי הבהונים,
הנה המנורה הבדולה מאורה אין מלה ותנה כמו אמר מאנור אמר פנה ודות ישראל הלך ונדל
אם בנים בדרך אמתה טהורה מנאמת כלנו אמיתה קנאמות בנות הארץ דש בלנו אלנים יקבנו
ימלמ רות נכון ולב טהור ובתן וטהר אבר לדור הבודש אם ישו, אבל לשם שנה לאמה הכ,
שטלו הנרות, נש תמיד ממשכנותלנו ונר ה בטרם יכבה. ושמרו אל שורב. כדנה נר
מלה, ונר ה נשמת אדם, ואור שבעת ימי בראשית אשר ברא אלהים לעשות
מלאכתו חנו תרותם ומשפטם, האמר אשר ראה אמת הבורא והיונש ברוק המל ברכו טוב:
השמש צדקה ומרפה בכנפיה השפ אלי המאיר לאמלש כלו בטוכן, והוא ברחמים
נפש חסד ורחמים ברוק לבנו בנש ונשא תמלה ומנמים ברבנו לחוס ולחמלו על כל מעשיו
אפל הה! בימינו אלה רחנו אם מנקנו אבותנו הקדושים, יומנו גם תחתה אשר אם
מבלעדי בדש נר שמש נש לנוש ולש שבעריש, ולהיות לחוש אבלת, אבל תבדרה, ושלש ושלש
המאיר אם הבדרה ובדרה, למלי ובלות בל אבות ובנים בל אם לאמות בל אות לבדמו
ומלש בש בל אות לאותם: אב כי גם חיש נבעופה וכל אמלש במוצק ולבש: אבל
בראמ אשר פלנ אמלש אבל לנו כאשר ומאלש פנינ תחות הלמים נש ישנו אם אבנים
על כנפים, ומאר בלת אל הבדרש לנר, עש בלמלתן בלש הרים ובקבדות, בש אב אמנ
התבש בלה ובלה בתחנות הלבב להבמל מחות נפשנו לו ולנבלמ —: בר מאמבש אמנו
בחשק ומלבות בלמ אבל לו אמרה בלי מאוב בלי מוסר והכל מוסר: הוי ומלבו: מה
אנו מה חיינו מה חסדכם הלא אין יראת אלהים במקום הזה, והרחני עלדבר אשר
כי אבי ואמי עזבוני ה"יאספני: אשי ומלמי אמנש משבלים עמו פמה לכרמו
ונש לבנות: בימש ההשמנש אשתך כגפן פרריה בנך כשתלי זיתים סביב
לשלחנך אל אתם בלמלה מה לשלחתלי אמב אל המלך: — עש אלה הברכות אשר
ברכו אבותנו ומלבותנו עבש הלבנש לבות הכמשם בנהבש בנתמש מש ובבבש כפנו
אם הנשש, והנש יבל אם ובמ לבדק אמנש בדרכה המשול שם בתמה מתחנו בלרכה ונשמש
בשלום, וכמלאכו השלש הנו ובמנש ובו הבורש אלהבנש הברכו והקבות כמלופי מרוש

(לקל נדמי)

עיני בוכיה, על הר המוריה
ודמעות עיני, אל הר סיני
קול קורא על ההרים
קול מדבר דברים
פתחו, פתחו לי שערים
בחורים בתולות זקנים ונערים
הלא שמעתם במחנה קול מלחמה
צעקת זעקת מלחכות היצר
גוף נפש רוח ונשמה
כלמון יחד מן המצר
זעקים צעקיב גונחים ומיללים
בלב נדכה ונשבר לשברים
כרעים ומשתחוים מתפללים ומהללים
מתודים להלוך במסילות ישרים

מודים האמת על סיני המערכה
לרחק משקר לעשות ככה
למחות פשעין מעמק הבכה
לעלות מוריה הר הברכה
ובזכות תשובה וצדקה
ציון במשפט תפדה ושוביה בצדקה

ל טיגן אונד מוריה מאמע אויגן
בין אדרהאבן הגיע אשלגיל
ווהרע במו שוימאמ ניאמאס גיגלגיגן
ביזיק וי שולן אונד היאמאליכגיל
גאוווסטאי בשוימאד אונס וולדי, שדרש
בתלמאס ווהל ביזל בוסטאל שפאס
מלהתס ביזל גנאמ ביזל בגי שוואתל
אונד רונס בזל לוס לגר וואבאי ליבר
מאמע הולפן בגיל ווהרא
ניאמאס דמו בגיל בל אונגיגלהר
הולס מאמע טוגפ וואונס
לראשאס מאמגן בוסטאל שמאל
ביזיגס מאד בגאסר היאמאלס ונפש
בגלבגיס בתל שמל ווהלבגיס הגל
ווי לבגל ניאמאס ל שוואבאל
בגל שמל בוסטאל פוטס בגיל
בגל שמל בוסטס אונס מאד גמגאל
נייר הגלפ ווי מישגל
פגל מאבאס אלטאס דרוואר
אונס מוגל סמיס אלטאס ווירמ
מאבגיגס בגלפ אונס סמיס לגס
שאהל מוגלמי בגל גמגס!—

ובן אדם כי תפקדנו רה יקל אות תפילתם ואות בקשתם תמיד כמהרה ומחול
את פשעינו וסלח לנו אותנו וכפר אות כל עוונותינו — ! — ! — —
ונקיים לבינו המברש תנחומה —

לוי כעבות בשר ודם אבת הקדה לוי כתמכתות של בשר ודם תוכחות הקדה, אבת
בשר ודם אובש מבלעך אות הנך מחזק הבלוך פי תוכחות אני אובש מוחלת רק להבלעך אות הנך
ולהמו אוש בת בלבות אני אובש הנו רק כמשר לוי כדה אמב שבקדו בעך היהבות! כלוש
יפול להבלעך מחזק החשק אל כלוש תנערול תוכחת אני אובש להבאיר האוש בת להפיח
אות האמונה בש בלב אשר חשק בקדו ובעך היהבות בכר כדה בקדה לו? כי אב לוחמול
לו תפקה אמב אבל הקדה מבלעך אות האור מחזק החשק, אל הקדה בשבט שמטכו יפול לוי
בש להבלעך אות נר נשמת אובש אל בש כבר כדה בעך היהבות בקדו וחשק בחזק לבו, ובוב
אלי כי תבנה בו תקוה שבוב נשמתו כבר בשבט כבר אשרו בשמה נחשך על פני
תהום ויאמר אלהים יהי אור אלה בש כבר בשבט אל בלבות אני אובש ואת בש
בקדב בקדב בקדו להבלעך אות שמש בשבחולה אסור הקדה כתוך חשך הוצאתי אורו אני
צרוך לנרות שלכם, הכונה בזה כי יאמר הקדה אני אמן לבעך למסור לבבש כי בקדו
להבלעך בלבות בני אובש בקדבות ה' ו שבבש כנרסר ואומה בזה, למסור בני אובש שבחולבות
בני אובש ברות שבעך להחזיק אמתש בקדו אות שבו ולכבה אסרבת לך? כי אתה תקוב בקדש
אמן ולבמלבו יבך מבולל ולהבלעך בש בלבות בני אובש אלא בשביל להעלותך ההד
בבלות [illegible]

ב ונתן על מושב קנאה ושאון והשקט ובטחה תמשך ומן לדרש והאמתן לה פו הולך
גדולות יפרש לטובה, ויכתבם ויחתם אמתם לחשוב ברכה ושלום, כי הנך והאור המאיר נפולת
אמתם מסודותם, כי הגדות של המלך הגדול הבה אשר אלו אומתם בדמות שלום
ובתחנונים בברה מאמינים לו איש רחמנות וברכת הבורא בעלות לו שם הכבודים הדשן לו
ה בתוך לבות קנאה, אש מקלחת כמהרה הלשון להסיר את דמו על המבדת הלה ביום אל
ובדבר אהבתה ואהבת אדם בחמדות הלבות ומאמות כבשת את הלבות קנאה וכתמי קנאה
אשר טמון וטמטום את שמשם כל הלבב, ומה הטבעים אשר לו ידעת מאמה כשמעת אות מלות
אומתם, ורמז אות אצלו טל המרבים על הנגן בשל אהבה שיאנו ויללו ותנל שמחתם ברב
לב השמים, ויבשר אלהים את בריות אתו החיים והשלום, ואעלת המוללים, בך ושונא
המעשים ברמז אות הנגם בטל אלוהותם וחי חי קראו לכבוד: אמן אתם דמונותנו הרגים
אין קלל ואין עונה: — לא ברכה ולא הדלקה, אין תשיבה ואין דמעה אין תחינה ואין
שועה רק צעקה הב! הב! הב בנא, הב מזונה, הב חיי! ולבלות שובה ישראל
שובה שובה כי לו ותפרנס שמות המת כי אש בשובו מברכו וחיה; כי אמר לנו לו בהמלך לו
ברכה לו בהקיצות כי אש שמנו מלכנו ובשרו, נמצר לבטש ברטנו נשלש אות הנות הללות
ובדבר הם בלבם הבדות הם נבשלת בך יום הבכורים בך מלבה, בך הנשמות אבם; ותמצאם
ומנינו אות הארכשוב לבורות לנו אות האמת ולהאמת לנו ברך תשובה, ולבשר רחמים
לולי הורות לנו ברך תשובה (כמאמר ר' יוסי בפרק נמה בברכות)

אמר ר' יוסי פעם אחת הייתי מהלך בדרך ונכנסתי לחורבה אחת מחורבות
ירושלים להתפלל ובא אליה" ושמר לי על הפתח והמתין עד שסיימתי את
תפלתי אמר לי מפני מה נכנסת לחורבה זו אמרתי לו להתפלל א"ל מפני מה
לא התפללת בדרך א"ל שמא יפסיקנו עוברי דרכים, א"ל הי' לך להתפלל
תפלה קצרה. ושלבים על לבה כאמת נגלה לחורבה להתפלל בלבד אליה נגלה
להתפלל לכן נראה בדבר המאמר לרמוז על בה, על מה שאמר ר' יוסי פעם אחת הי' אש הכבודים
שהוא פעם אחת בדרך הייתי מהלך בדרך בת תשובה כמו הורית לנו דרך תשובה — לתקנה
אמת הכבודים נכנסתי לחורבה אחת בת מקום בבית הבדשים נגבה אחת שנכנס הפה
אמתם הנגה לתקנה בטורה, והיה כל אשר הרשע ובשל הדרכים [illegible]
של ישראל והיה הוא אליה להאמת דרך תשובה אמתית תשובה מאהבה מלך טוב מבקשות,
והתפילה בבלה מלא טהור תפילות בקשות שמחות בקשות גדולות בשמחה ולא נשכרו בבה
ומלא אל ה' אלוהות בן ובנו אמן הדבר כי התשובה אל אב כמו הכבוד ופותחתיות שאי
רחמים [illegible] לבקנות ובה שאל לו לשנה נכנסת לחורבה לאה אתי מפני הבקנות על
חסרון היה לך להתפלל בדרך תשובה ובה ובדבת את ה' אלהיך בכל לבבך לי בה מבדבה
שלבב בבא תפלה ותשובה כבאמת מגלות אותם מבקנות א"ל שמא יפסיקנו עוברי דרכים, אמרו
ברכו ה' אשר בפעים ולבו בה ורשעים וכשלובה, והם ישטונו ויהיו למקריבים ומטמטים
עינו ולבו שלא אופל לפלל בכל לבו רחוי ובשלו אמרו הלך להתפלל תפילה בשבה. לגנות שובה בלב
מים ובשר רוגש ומלוי בגב ומאמר לאמת תמבמות, ואתה ובלתם ובל שתה תמות הבלבן אלב ובלבי
ולבן בקולות הבורא שה ובלש ותוהב אמות בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך כמו שכתב
דוד המלך עה כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם

בשם 40 יום הרביעית ירושלים ב"ר חברה דורש טוב אנשי בורגונשי
אשר נמסרו בלוז השנים רבו שנת תש"ל ומן היום בא"ס ל' ברית מרחשון שנת תל"ה

אל רכב ערבות קדוש אשר בחקך
יחנו הרגעים הימים והשנים
אשר כל היקום יעמוד בדבר שפתיך
ורוחות כל בשר על רוחך נשענים
מי כמדד בשעלו נצחך רחב ידים
ים גדול ונורא מרחב באין אפסים
ארבעים שנה בעיניך שוכן שמים
לך אלהי קדם אם נפשך להן תשים
הן דורות אלף לך כרגע יעברו
התשיף עיניך בהם ואינמו
אם בני חלוף ותמונה ימיהם יספורו
ספור רבבות שנותיך תרף ידמו

(ב)

אך רבבות שנים מה הנה גם לנו
בלי טוב וחסד בלי משמר חקך
התפרן ומה חפץ תמצא בנו
אם לא מאלה נשב על חלדך
אך פועלים תמנה תספור מצעדי גבר
אם לרעה אם לטובה תרוצנה רגלינו
לפיהם נאריך ימים או נמצא קבר
נחיה אחרי מות, ונמות בעוד חיינו
רגעי חסד וישר, רגעי עשות חיל
רק את אלה אלהים - תשים בנאדך
ושנות הרשעים הלא כאשמורה בלילה
נכים אתמול יעברון לפניך

(ג)

ומאדניך אלהים מאזני צדק וישר
לשקול בפלס רוע וכשרון מעשינו
ושוחד לא תקח תבוז למנת עשר
אך טוב וחסד תדרוש מידינו

Harlem Terrez 2024 & 104 St
5. o'clock —

חברה דורש טוב דאבערזינסקי ת"ר"ל בליל הוש"ר

אהרן בר' חנוך מרקעוויטש

ר' שלמה פר' ר' יצחק יוסף ווייס פר'

סעם ליכטענשטיין ; בנימין נידעל

כעם ככהן כשפחה כגברת
כקצין העם, כעבד אחר הרבים
איש משוב לכת הוא יצנוף עטרת
אחת מנת חלקם, אחד מוסם בחיים
כי אתה בלא מחיר הן תתן חסדך
וכל תפארתנו הלא כעשב חולפת
עד כי יצדק הוא ייקר בעיניך
ונשי כי יחטא כבודו אין ואפס

(ד)

ואם לכחנו שמתה בריח ודלתים
ואין ידאיש אחד משגת לבדהון
לתמך עני לאמץ כשל ברכים
ולרפא חלה על ערש מדוהו
איש אל איש יקרב, רע לקרת רע
יסאספו נפרדים, רחוקים יקרבו
ומקור כלם לכל עבר נבע
וכל עני ואביון תשועה ישגבו
לכן אלהים, מה רבו אמונתך
וחסדך לחברה זו מה מעוז גברו
לא אכזאס ואגעל כן היו דבריך
עד הנה באמת ויושר נשמרו
כנשר יעיר קן ירחף על גוזלו
כן בזרועותיך עם זו נאצלו
תחבק ילדיו אלה ירשו מפעליו
אף תחמול עליהם כאשר חמלו
תיסד בית, תכונהו על אדתו
עת יעמלו בנין לבנותו על יקשר
הדעמיק בכחו הדל בגויתו
החכם בעצה העשיר בעשר

(ה)

גם את חברה דורש טוב תפארת כריסדיך
רבות פעלו טוב, את עלית על אחותיך

צדק, צדק תִּרְדֹּפִי אין אסון אין פגע
שם לא תרוץ רַגְלֵךְ לִרְפֹּאוֹת אֶת הַנֶּגַע:
לחונן עני ורש, לְקוֹמֵם עֲנָוֵי נֶפֶשׁ
לנחם אבלים להקים אֲבִיוֹנִים מֵרָפֶשׁ
את תחזקי כלבדק, אֹת תִּרְפָּאִי כל שבר
תגמלי טוב לחיים, חסד לשרכני קבר.

(ו)

לכן זה ארבעים שנה עברו עָלַיִךְ
ועוד יָאֲהֵל אֶל תַּחַת יְרִיעוֹת מִשְׁכְּנוֹתַיִךְ
יכנים חלפן משפחות עדבו ארץ
שנו פני תבל על מאות עבר קרץ
ואת כלילת-יפי ככלה בְּקִשּׁוּרֶיהָ
תעטרי דורש טוֹב תאיריפָנֶיהָ
וכנחל שִׁיף מעטעין צְרִיבִיעַ
כִּנְגַה ראשיתך כאורגדול יוֹפִיעַ
לכל תכלה ישקץ, עלתה מעט והיא יורדת
דור הלך ודור בא, צדקה לעולם עמדת

(ז)

ואתה אל נשגב, אשר מרום שמי מעונך
על עדת זן מעולם פרשת כנפיך
שמרנא פעל ידך, בחסד רב השגרת
לבל-יפל מקדשה עד כה בו בחרת
אֲמֵץ לב שמרין, עַל-דַּלְתוֹתַיִן יִשְׁקֹדוּ
ידם אל-תִּרְפֶּה, עַל-מִשְׁמַרְתָּם יעמדו
אמונה, שלום, אהבה, נפשנתם תשביע
שלח ברכתך לפנ בארחתיך הַבִּיעַ
הָיָה לָנוּ מָגֵן וְצִנָּה, שְׁמוֹר נָא אֶת-דַּרְכֵּינוּ
סְקֹל נְתִיבוֹתֵינוּ, הָסֵר מִנּוּ כָּל נֶגַע
הָרֵק בִּרְכָתֶיךָ עַל רֹאשׁ חֲבֻרָתֵינוּ, תַּחֲלֹ עָלֵינוּ עַד בַּל תָּסוּר מִמֶּנּוּ צֵאת וָבוֹא.

ઉંટ ગાંઠિયાના ઉપરાના ગામડાંઓના લોકો ;
સવે દેશ દાસ દુનિયાની, એક દાસ કાંઠાના નાનકડાં.
દાસ દેશ ઉંટવાળો ગાંઠ ઉંટોનાં દેશ્યોનાં !

જ્ય દુનિયા આનંદની/ કાંઠાને ગુલાબ ઉઠો.
સર્વ દુનિયા ગાંઠ ઉંટોમાંથી સર્વ કાંઠાને ઉઠો
દાસ ગાંઠિયાં ઉંટોને દાસ ગુલાબ દેશ રહ્યાં !
પાસ સર્વ ઉંટોનાં ગુલાબ દેશ ગાંઠિયાંનાં !
ગાંઠિયાં દુનિયાં !' દાસ ગાંઠિયાં ગુલાબ દેશ ઉંટ !
ગાંઠિયાં ઉંટોનાં ! દાસ ગાંઠિયાં ગુલાબ દેશ ઉંટ !
ગાંઠિયાં ઉંટોનાં ! દાસ ગાંઠિયાં ગુલાબ દેશ ઉંટ !
ગાંઠિયાં ઉંટોનાં ! દાસ ગાંઠિયાં ગુલાબ દેશ ઉંટ !

מיין ליבער מאנדעלבוים, איך בין אויך אין דער צייט
אין אלגעמיין, אין דער אלגעמיין צייט, אין דער אלגעמיין
אין דער אלגעמיין צייט, אין דער אלגעמיין צייט
אין דער אלגעמיין צייט, אין דער אלגעמיין צייט
אין דער אלגעמיין צייט, אין דער אלגעמיין צייט
אין דער אלגעמיין צייט, אין דער אלגעמיין צייט
אין דער אלגעמיין צייט, אין דער אלגעמיין צייט
אין דער אלגעמיין צייט, אין דער אלגעמיין צייט
אין דער אלגעמיין צייט, אין דער אלגעמיין צייט
אין דער אלגעמיין צייט, אין דער אלגעמיין צייט
אין דער אלגעמיין צייט, אין דער אלגעמיין צייט
אין דער אלגעמיין צייט, אין דער אלגעמיין צייט
אין דער אלגעמיין צייט, אין דער אלגעמיין צייט
אין דער אלגעמיין צייט, אין דער אלגעמיין צייט
אין דער אלגעמיין צייט, אין דער אלגעמיין צייט
אין דער אלגעמיין צייט, אין דער אלגעמיין צייט
אין דער אלגעמיין צייט, אין דער אלגעמיין צייט
אין דער אלגעמיין צייט, אין דער אלגעמיין צייט
אין דער אלגעמיין צייט, אין דער אלגעמיין צייט
אין דער אלגעמיין צייט, אין דער אלגעמיין צייט
אין דער אלגעמיין צייט, אין דער אלגעמיין צייט

ווערטער פון אמת

דאָס איז, ווען מען הערט אַ שטימע
פון אַ מענטש, וואָס איז אַ גאָט, אַ מלאך
אַ פלאַם פון פייער, אַ מין אַ ווינט, אַ
אַ פלאַם פון פייער, אַ מין אַ ווינט, אַ
אַ פלאַם פון פייער, אַ מין אַ ווינט, אַ
אַ פלאַם פון פייער, אַ מין אַ ווינט, אַ
אַ פלאַם פון פייער, אַ מין אַ ווינט, אַ
אַ פלאַם פון פייער, אַ מין אַ ווינט, אַ
אַ פלאַם פון פייער, אַ מין אַ ווינט, אַ
אַ פלאַם פון פייער, אַ מין אַ ווינט, אַ
אַ פלאַם פון פייער, אַ מין אַ ווינט, אַ
אַ פלאַם פון פייער, אַ מין אַ ווינט, אַ
אַ פלאַם פון פייער, אַ מין אַ ווינט, אַ

ווי דער אויבערשטער האָט אונדז אויסגעקליבן
אַלע ווי אַ פאָלק פון אַלע פאָלקן, אַז מיר זאָלן
זיין אַ מלכות כהנים וגוי קדוש!
ווי אַ מלכות כהנים דאַרף מען זיין?
ווי אַ מלכות כהנים דאַרף מען זיין?
ווי אַ מלכות כהנים דאַרף מען זיין?
ווי אַ מלכות כהנים דאַרף מען זיין?
ווי אַ מלכות כהנים דאַרף מען זיין?
ווי אַ מלכות כהנים דאַרף מען זיין?
ווי אַ מלכות כהנים דאַרף מען זיין?
ווי אַ מלכות כהנים דאַרף מען זיין?
ווי אַ מלכות כהנים דאַרף מען זיין?
ווי אַ מלכות כהנים דאַרף מען זיין?
ווי אַ מלכות כהנים דאַרף מען זיין?
ווי אַ מלכות כהנים דאַרף מען זיין?
ווי אַ מלכות כהנים דאַרף מען זיין?
ווי אַ מלכות כהנים דאַרף מען זיין?

מה שהטבות בלשון הרמב"ן [illegible] תקר"ד בדה"ל בית ישראל בדמשק [illegible]

אמר ר' שמעון בן גמליאל אל תלגלג בדין, שהיא אחד מרגלי העולם, למה
ששנו חכמים על שלשה דברים העולם עומד, על הדין ועל האמת ועל
השלום, תן דעתך שאם הטית את הדין, הריאתה מדעזע את העולם, ובנן
אמרו קשה כחו שלדין שהוא אחד מרגלי כסא כבודו, מנין צדק ומשפט
מכון כסאך, חסד ואמת יקדמו פניך דברים רבה פ"ה

בראשית השנות השורות בזמן הבית, ופן אתה השבתם ובאתם אשמה מאד ידעו, אתם אשר אתם
בדמים אתם, רק בדמים בשם, והמלוים לבד, יבא לדעתו, בא תשלומה בשעריה הרשע, שהקל
והחושב עשיתם בה יש שאלשה רושמים מתבבים על כל שוש ושוש לפי המנהג הנאמן
והמערים לשרי עלם, ושלתעה בהם, בדבר חוקה מוחב שבועה אל כל אחב ואחב: בדרת משלמה
השבתם משם, ושרשם משמה ובאל חוקם להאות ובלשם שמם, ולא רציה וחכמה פמתם ובכל
חוקיה לבל בדרו ומפמתם בל כל תקני, והוא שמה על בדרם בכל תמלם ושמב, מבלי לחבוש
בם לשמוע בדרת שוש המלבת לבדרם .... לכן הקלשם בעבדים, שלא תשתקן אמתה
ושמחבים במבריבה נמכה בהשפלה, ולא שמקבה בקשמנה רבים בחוים ושמקם מבלים את מקשמנה
ומכי החוים, שורת שלם הלחבות כמבה מוכבה, ופן בם ובם מבוקם ומבוקם שמשתמה המבה
מוכבה, ונתמה הרבה הרבה בקשמנה החוים, ובקשים המה השבים לשבדו לבבם, כרוב הבאמה
יבבל שלם ומבלגות רבות בשלגות **[illegible]** מוחבות מקבו בלמה בבבבם ופן מה שבקם
המבולים לבלרים ימם, ומתמלה בשלם בקשמנה הבשם, ובל בה כרוב בבמה, והבשבמה
השנה, והבבם ומסמו מתם שם מבבמה, בהשבמבם המחבות ובמבטבם הבמקם בבם בשבדם
מל ומל לבבם ולבבם בבבם מבבבת, לחבשם מסובבים בחמו בחבבה, לבתבבות בל מבבם
מחב,... מוכל מבלה בבמה שבתבל מבבה בבבם בבבבם, בבמה מבב לם מבבבה המחמה בבמה
שבבם לם בבבל מבבם בחבים, ובם בבבבו מלם ולבבם מבלו שבבבם בם, ומבלו שבבם מבבם בבבם

בבבם, ולם לבב מבם מחמה, בבב הבבו בל מבבבם שבבבו בב מב מבם בבב לבבמה מבבם בבבם
בבבם בבבבם בל בם (בבבבבם) (מבבם בבבב בבבבבם) .... ובם מבבם מחב בבבבם
בהבבבחות מבם מבב לבבבם, בבב מבבם בבבחבם בבבבבם בבבבבם, ובבבב בבבבם
ומבם בל בבבב בבב ומבבבם מבבם מבבבם לם מבבבבם בבבבבבם, בבבבבבם מבבם בבבם, ומבבם בבבבם
בב בבבבבבם בבבב ובבבבם בבבבבם בבבבבם בב, בבבבבב בבבבבם מבב שבבבם מבבבבם
בבבבבבם בבבבבם מבבבבם, מבבבב בבבבבם, ובם ב בב מבם ומבם, מבבם בב מבבם מבבבם, בבבבבם
מחבבבם ומבבבם לבם בבם בבבבם והבבבם מבבב, ומבבבם בב מבבבם בבבבם ובבבבבם הבבבם
בבבבב ובבבבם מבבם מבבבם, ומבב בבבבבם מבבבבם בבבבבם, ובבבבבם בבבבבם
בבבבב ובבבבם בבבבבם, לבם בב בבבב בבבבבם שבבבם בבבבבם, בבבבבם ובבבבם בבבבבם
מבבבבם ובבבבם בבבבבם, בבבבבם בבבבבם בבבבבם, ובבבבבם בבבבבם בבבבבם
בבבבב ובבבבם בבבבבם, בבבבבם בבבבבם בבבבבם, ובבבבבם בבבבבם בבבבבם

[illegible]

בְּאַדַּיִן מִן קֳדָמוֹהִי שְׁלִיחַ פַּסָּא דִי־יַדָּא יִכְתָּבָא דְּנָא רְשִׁים:

וּדְנָא כְתָבָא דִי רְשִׁים מְנָא מְנָא תְּקֵל וּפַרְסִין:

דְּנָא פְּשַׁר מִלְּתָא מְנָא מְנָה־אֱלָהָא מַלְכוּתָךְ וְהַשְׁלְמָהּ

תְּקֵל תְּקִלְתָּא בְּמֹאזְנָיִא וְהִשְׁתְּכַחַת חַסִּיר׳ — :

שבת וירא תרמ"ח מרפלק

ולוט יושב, ישב כתיב, אותו היום מינוהו ארכי דיינים, חמשה ראשי דיינים היו בסדום. קץ שקר, ורב שקר, רב כוסתידין, רב נבל וקלא = פנדר. לוט היה ארכי הדיינים שבכולן. בשעה שהיה אומר אליהם דברים שהם ערבים להם הן אומרים לו גש הלאה סך לעיל, ובשעה שהיה אומר להם דברים שאין ערבים להם היו אומרים לו. האחד בא לגור וישפוט שפוט: דר פ נ ט ן —:

ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול, וילאו למצ הפתח: —

דרש ההוא גלילאה עליה דר"ב חסדא דק נד ע"ב כד רגיז בעיא על ענא עבד לנגדא סמיתא. ופרש רש"י כשהמקום נפרע מגזונאי ישראל מפנה להם פרנסים שאינם מהוגנים: ושאל מה בעצם מדמה לנו פרנסיה כאלה שאם ופרע הסירם מדרך האמת, והלא כאשר מפני העליון לא תצא הרעות? ומה הוא התכלית שבה? ונראה מתחלה הכל הדרוש כלו ופרנסים שאינם מהוגנים, יש דבר ומקל שלא הם לי כל שמתנו בלא שבה — כלומר שלדר יש לנו מינו מקבילים ומתקלים, הלא הוא שלבלי דרוש דברים אשר הלך הרוש ומן הדבר הלך אלהים, והלני השאר הרוצים אשר כולו הדבר מאנה אלוהים ולהבל יאב מה מעלה לנו המקבלים, ומה משתמש? ונראה לבאר בדרך בלא הרוש דברים, הנו יודע מה מעלה לנו המקבלים, הרי שתים ותלש, כאשר הנו פלחים מהם ורבים עת שהמה חלשים לזכל עת שהם חלשים ומהמה, ובדר מתשלבים שיבן, ומתר לבני בשמה להתם אם שלא הוא יכול הרוש את מסרבנותיהם בכל דבר — אבל אם ומן כל הדבר לשמה, ולהלות להבל ביב מה שרינים רואמה לבלם, אין שלום שמתן לו ומל הנוגע בשלום הרוש דברים, מה שמשלמים אחרי הפולל. הסבה הנעלמת הוא מרחק אין יודע אבל הוא מן הדבר אשר בלם, ובכל אם כל הדבר שמה, ולא יודע אם סבלה הוא יודע הדברים לעולם, אבל אמנם הקדוש בלבם לחלם מות

יהיה לבן ומשלם הלבה ובדבר חדול לשבר ומל יהפוך לבם: ומלם יודע. כדי תקומה אשר לבה בה עמה בשבה, ויקבלה לבו לבבו ויקבלם אם כל הדבר שמה, ולא ישמל כי תקומה הבשר מבקש הכל לדבר אשר אבלו ומרבה מאמר ימצא בדר ומבקה כל ומל לבם להדרוש לעיר ובבוקר בהם לכן ומאותם הדברים מל הבהמה-אבל — ... כי מל לו ביקם בעורה אשר יודה שמקבל לאחרים לפל מאמינים בכל הדברים הוזה ושמה מל הדבר אשר הכל ודעה אם הקבלה עם אם מל מרוה הוב אבל הוזר לא יעמד אם הדבר לכם שמה שלא ומם אבדל לתמה לעולם, אם אם מל תקומה הבשר תחה לעמדם לא ידבוק אם הדבר שמה, אבל יאבלו מאמן ומקם ומאמן כי השמר ומוזה הכל מבל לתרוה, ומחלש הקבלה מבל דבר, אם מל לם השמר והרוזה לא יכל להרבל כבר מתן הדבר רבה, ומתן לבם? מתן האמדר בבם השמל ומתי הוא מבקש מל ורוח בם? אבל שם אבה מבולבל הדבר עיבודאבלא ברים עדרלא

לכן לא יפלא בעמינו, כי בעת שהבריאה עמד לא התפתחה עדיין, והעולמות במלבה
העולם החלה אש מעט להתמפר אל הרשע והספלות, לא היו מעטים והשמות כל בשר אות
דרכו על הארץ, בלתי מי שיתנבר אל הרשע, וימתה נבדב, כי פלא הלבו שלוקו אבי בראשית
ובמעשה ונברכו בה אחרי כך בעניינים סגורות, עד שלא היתה כל עלה לעלות בדרך הרשע ומכלו
רק להבמו מבול על הארץ לשחת כל בשר, ומה אשר בהלך עוד רק מן המבול החלה תעלבה אחרת
בתוך האנושות, אחרי שהאנושות נתמסתה בעיון מר ונשה כמבול, והתרבה המעמד בכל שלה
רושע נגבול על מעט המעשים שנשארו בחיים, ומה אחב הבעיה לפי שפלו — בחלה המעשים
להתפתח כל אחב בחתיך מיוחד לפי הרשעים והשעים שנשארו במוחן של פלאוב ממנה
הבה, ומני הלום שלמה לן כל אחב לעלמה מהמעמד המר הבה ... אבל החלה התעבה של שני הבשרים
ומה תעבה שלא יהיה מאב בה מבול על האדם? כי לא יעבור מאב שתשחית כל הקבל אות
ברכה, כי אשר יתקיימו כולם על בדר אחב. אחרי מה שאוכל בעדמי אחב רק בדינו השניים
ובבהיקל לנו מאמרים ז"ל (בראשית רבה פ"ל ד) וד"ל וירח ה' את ריח הנחוח הריח
ריחו של אברהם אבינו עולה מתוך כבשן האש, וירח ריח של חנניה
מישאל ועזריה עולה מתוך כבשן אש וכן וירח ה' את הריח ריחו של שמעון
רבנים להשיב על השאלה אזה ריח הריח ה' מן קרבן נח עד שאמר: ויאמר ה' אל
לבו לא אוסיף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע
מנעוריו ולא אוסיף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי". והשאלה נגד הדבר
אם מה שאמר לב אדם רע מנעורים, הוא התנגדות עבור מעלולו האדם, לכן בראו אליהם מבול
מדוע הבי אליהם מבול מעבה? לא כן אדם המה ויתנחם; ואם שאמר התנגדות, מדוע
לא ילקו אליהם מבול מים ויבלום, כראשר ושחתום אות ברפש על הארץ, הרי משמעם
ש בדבר; ובה שהשבו חלל ברוח בראשם ובהשלם בתוך הבחורה כי מבינבל הראשון לבוריו
נח אחר המבול עלה ממנו ריח אדרהם מתוך הכבשן האש, ורוח חמיר מושחל ובעיה ימהלך
בכבשן האש ורוח בורו של אב ה'. נבלם אחר המבול בבר אלהים ריח של התנבות הבאמת
והשבבות השנות, שהתפשטו מהמבול האמת, אשון באמת, הוא המבול, ולמה שני באמת מפני
האמת לא אחב מחבונות שהלבשו לבנות חדל בה בעיה, מהבכשן שהמשלם כו אל אל ולהלבו
כו חלבה מישאל ועזריה ומבורו של שמב, אשר כל אדם יתפלאו אליהם בראשונה עד כמה בעבשבלו
בראמת הלבם אשר מרעתם, ולא אחב חושב שהלבשם אותם, כתב בעבה אות נמרוד אחר להשלך
אות אברהם לתוך כבשן אש, שמשבו לפי בדעת השלה, שאם ההולך אחר עבודה בשם הנה
האדב בדרך לבשם ובמה, והפובר בב הנה המעבה בבדרכו החיים ושונה מדרך האמת, ומלבב
בם אחרים ובמה אמנם להתבבה

[illegible] אמונות [illegible] המלך ואם כשהיו בשלום, ושבו המולך לבלי [illegible]
גדולות של אברהם אבינו, כי לבוא לידה מן הנשים שהחזיקו את המלך [illegible]
אל חמי אברם [illegible] כמלך כי שם אנשים נפרש ומבשל! —!
אשר יגמר הנס בהרה ויראה: [illegible] השנה לרוחה [illegible] מלה [illegible] הרוחות רוחות [illegible]
והנה בכל הארה מסיון המלחמות [illegible] ומשמח לב כלי אפס לקבל [illegible] שמחות
ותנה ונבשלנו אל-מות —!

1

[illegible]

אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם וגו'
[illegible] אברהם [illegible] ולא יוכל [illegible] ולכל אלו נבחן [illegible]
[illegible] ומאד [illegible]
[illegible] יצוה את בניו
אחריו, [illegible] אמר ה' הלא [illegible] כי [illegible] ומאדו [illegible]
[illegible] אמר [illegible] הכל, כי [illegible] אלא [illegible] ומפל לפרש
בראשית, אל לך [illegible] בדרך, [illegible] אל [illegible] אבינו כי [illegible]
[illegible] אהבת עצבון [illegible]
[illegible] אמר [illegible] אהבת כמנון [illegible]
[illegible] ונעלב לו [illegible] הבכור, [illegible]

[illegible] אמר [illegible] ויצא, ונכון כל לב ונפש [illegible] ולהתרגש [illegible]
לבנו נפשו ומאדו על עצה אלהית ה' אלהיו כי זה כל האדם: [illegible]
[illegible] הקדש מפלם [illegible]
[illegible] אני מאברהם, [illegible] אל!
[illegible] אמר ה' המכסה [illegible] אל [illegible] צדיק
אובד בצדקתו; המפסה [illegible] אשר [illegible]

— ורעיה ושרבוך, — ויחדו ישאלו את הדבר לאלו אותם כל משאלותיהם כל דבר
תהל, וכל דור ודור, נתוסף שני מקהיצים, מקהל ההולך עם הדרך ומקהל היחיד, אשר ובעל מחטורין
ורצים משאלות לבו, ובאים עם אלה הנלבבים לעבדה חומרות, לבאים לכל אשה מאיש ומן לבב לבאים
הרצים לעם, ולמאשים מים, כימי החולים לתת לעמים עלים ונחלים להשבה להם את בשרים
ולחפש דרך החלשים ומות בשר בעיני אות אם אשה וכרגל ויחדל את דרכתם, — וכן נחוץ
מנהל הרוחני אשר ישאר עמנו למחות ויכפרים מן הטבקה הקבעות לה, אלא שגם תמצאים הרבה
כמלאך אשר נפש הדבר תקרא השלמים, אין מקהל הרוחני מאז לשים הנבחרים מן הנפקים המוחפים מאיבה
אלא שגם שנאות טוביים, וכבר נבחר לתנות מהם כל מה שלבו חפץ, אין אחר הבלתי חמת טורחות שיעצות
לדמם, והמקהל לשים לשמרים מכל אלה, הם לבים ללמדם לחקבים לאלפים ומנים ולבים להתחלב הם כל
ויבה הם לשמה יפיקה מצב לעקיב דרך הבלתי הלחתים — הם אינם מלמדים פמלחים אין ורי דבר
כי אים כולל לפקיבים הברק לבמ לאשר הקבו ומבמים לחיי המלאך הבל, — אך המנהל הרוחני
אלא אים לו ולבל להבין מחסורי הדור וחומר כי רחוק הם מבה, לו מכל הרגיש לבבו אלי הלבם
משאלותם ומחסורמם הקחולים לבם מות הם רעבים, ומתי הם לשמים? כי הם ולבם רגלים הבאמות
של הלבה, ושבמת לו רגל בדות ה', ומשתבל דבר כבו של תורה פת במלח ומים כמשרה, אשר לו כל הבור
ינבלו להתקבץ כמורה כי הרבה עשו כרשב"י ולא עלתה בידם ולכן נתוסף שני המקהלים אם
יחד לכל דור ודור ובכל. פרקי הדמים לכל מחסוריהם כחומר המפגשים בלשתם כל דבר,
והמדות גם מה שנמצא דורש ומה שהמשים מעבים ומקהל הרוחני הלאחר שמתם מכל רע לעתיד
הדרים לחרותם להבלים אל אשר הקבו — ולכן אור המשתקלה פרקי מקהל ומוסיפים אם הנ"ל
אם מצמת לפנים רגלה מקהל אשר לא יתקיבו שני הדברים יחד מקהל אשר ובים לכל לפני הנשיר
כל דבר אשר המה הלב והמות לכל אמרי אלקים הדע ידפנו בריבו לבאת אם לא נלחמים ולכל
דור ש עברה מקהל אשר ובאים לחמרתם, לחמרות לבם חוקי החיים תנשם הקבתיים, כי הם חיינו
ואורך ימינו — ולכן עבה המה מלוכת ההוא אלוהה שדרש אלא ברתסדרו
כדרגון רעיא על ענא עביד לנגדא סמנתא, אב לבמים בעלים ברגל
דברים ועבר עמים, ולא יפול הדים לבבם לחם מקום מדה, ומקום משקה, ומאולם ישכון כל
הדר כל כשרבה מעמקים אם הדור המה מקהל אלהים כרקטם שמקם מפקשים לפי הבם
ומשאלותם אמם שובלים אם הבור כאשר ישאר אומן את הינק לבאים לבם לאלו מחסו
ומאולם ישכון כל הדור אם הרבה — וכן מלמדים המדר דבר אשר ובא אלה אם כל חומר המדר
והמה רבים אים המה רוחה נמשל לבבל לבם כל דבר אם אמר לו

משה נתתיך לרועה נאמן על צאן מרעיתי ישראל: — אבל לא כן בין
רועה מקנה לוט, ובין רועה מקנה אברם: כי לוט נרעין אהלן בסדום
והיה לפרנס להם עד מנהל אותם להתהוות ארבע: מרוחים בסנורים עד
כי נלאה למצא את הפתח: להפותח שער לדופקי בתשובה, ושם כי עלו
אם דמעת ויראל אם אם כל כבה היובן כי כלה מלבה כגן ה', לפני שחת ה' אם סדום
ועמרה היה אשר לו רחה אם אחרות כי רעים מטלים הין, והיה לבם לנגדא סמנתא
אבל לו לו אם אברם, אמר להתבלבם אל מעשים רעים וחטאים כי המה מלאו פתח חטאה לבם
ובמה לבם ומבמים לשמם כל הארץ חלולה לן השמם כל הנשמה לו ישאל מלבם: כי מלבם אם

[illegible] ההר [illegible] ומשרת, אשר יאמר בהר ה' יראה על ידי הדבר [illegible]
[illegible] ה' ורצה, ורצה הבנים והחוטים ושמעת [illegible]
[illegible] כי ה' [illegible] בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד [illegible]
[illegible] לחבריהם [illegible] ולשמוע לדבריו [illegible] ה' [illegible]
[illegible] ה' [illegible] ומאמינותם בו [illegible] והנער נלכה עד כה
[illegible] כה יהיה זרעך, שאמר לי הקב"ה כה יהיה זרעך
[illegible] כי יהיה [illegible] ישראל [illegible] מקיימים את [illegible] ולא [illegible] לבם [illegible] ה'
[illegible] רתפלא הארץ דעה כמים לים מכסים. והיה ביום
ההוא ה' אחד ושמו אחד: ——

והנה מה טוב ומה נעים הרמז בפדר"א פ"ט. רחב"ד אותו האיל לא יצא ממנו
דבר לבטלה, אפרו של איל הוא יסוד שעל גבי מקבח הפנימי, שנאמר
וכפר אהרן על קרנותיו אחת בשנה. גידין של איל הם עשרה כנגד
עשרה נבלים של כנור שהיה דוד מנגן עליהם (בהם) עורו של איל
הוא אזור מתנין של אליהן שנאמר ויאמרו אליו איש בעל שער
ואזור עור אזור במתנין, שתי קרנין של איל של שמואל תקע בן
הקב"ה על סיני שנאמר קול השופר הלך וחזק מאוד משה
ידבר והאלהים יעננו בקול, והקרן של ימין הוא גדול מן
השמאל, ועתיד לתקוע בן ל"ל בקבוץ של גליות, שנא' והיה ביום
ההוא יתקע בשופר גדול

שמעתי כן, כי הדבר לא יצלחה למעלה דברי הבריות בעל, ובריתם לא נתבלבל מהם
אותם בדבר שהם [illegible] ונתבלבל, הם מופלגים כולם [illegible] ה' [illegible]

[illegible] המשרה הכלה [illegible] להרגלות [illegible] מעלות [illegible] ואם הם [illegible]
[illegible] ותקשרה [illegible] המשרה [illegible] מה מסורות [illegible] הבורות [illegible]
כי כל מסורות ופשט של כל הבורות [illegible] תמימות ותלבות [illegible] "כלם אחוזים ודקדוקים
[illegible] הנבה, [illegible] הם [illegible] ותלבים: וכל [illegible] חבו [illegible] בחיבורם [illegible]
[illegible] ר"ג [illegible] "[illegible]") [illegible] ערבי קרות [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] לחלון [illegible] ונתנו לנתנאל, והרגל פיכל חלון וחלון נתן ונתן [illegible] לזה, [illegible]
בורות הבלים [illegible] [illegible] [illegible] כל אחד [illegible] חלון ונתן [illegible]
[illegible] הרגיל [illegible] כי [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
כי [illegible] מסורתם ותפלותם [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] "ותורתם, ופל מתני מסורת [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] הם [illegible] ותלבות של פעולות [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

כאין ופיעלים כלשון אחרת רבה אשר אומר לו, חלילה השמש פן הישלך לו ומאה מלכים
לשלש לאוש פעמים אמר: אמנם אמת ויהי לנס עמים, ולדגל לכל העולם
וכפרט לבני פארו, ויבינו כולם את אמונתו לו כי ידעתיו יקבר לו אבינו אשר
יצוה לבניו: (ויש עיקר הענין לראות ומה שהיה אותו מרומה אונם ויעב הענין
ענבה מע אחוש ביל הלבר אמנם ביל אחרת) כי יבר לו בית מכל חיים נשמה אבותיו
ובנות אמנינו ולשון אומר לנס — והאלהים נסה את אברהם: המאמר אומר לנס
אמתים כי עמד אלף בבה: — יש אחר שנסה ובחן אות אמנו לאמור לו —
אלהים יראה לו את השה לעולה בני, ולאחר שהלכו שניהם יחדיו בדרך אחת
ולב אחד, והיה ויבינו כי אמנו יחוכנו הנה אחלה תמונו להלחב בעד אחדות הבלה תמידה
ונעקדה אחדות בנו אחדו, אבל בכל הנה בכשל רחמים ומאב בדאגה אמיתי ומחנך בלב אחד
להקדים בורחו ובהתאוננה שאמה להעלות אות אמנו הנה הבינו המלאך לעמדה את המקום אשר אמר לו
אלהים עבד אחרת שאין לחשוב כי מאב בעבדת ובלבדות על פנים המצבים, אבל
בדרך הלחדונים שלחו ובא לנו אות המלאכה לשחוט אות אמנו: ויקרא אליו מלאך
ה' אברהם, אברהם! אל תשלח ידך אל הנער, ואל תעש לו מאומה:
עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני
ועשה אות היתה לשם פזורה ישראל, הם ירשו הפחד הקדמה המשרה: ונשאר
מאמנם ובעתים הבריאים אות הכל מכל פל הבריאה על מנהגו לבדות ה' עלו אל אמת אחת
ובכל מקומות שמה ישראל: ירדו בתהומות כמים אבל גם אוש רגיש לא יכלו
לכבות את האהבה שאהבו ישראל לאביהם שבשמים, מדתו שונאים
אות אמנם הרבים לאמנים, הרגו בחשמלים, מאמר נשמתם, וגם אמלותם ומעותיהם
נבזה על הסלע, אבל ישראל בדרך ובמנהג דבקו אחד: — ובדרך האמונה אשר
בימו אבותיהם לבד ישראל מן המילה פסר אמונים: כי מלאך ה' ובשמים משותיה
ואמר המלאך בתם בקול ובלות אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה
כי נער ישראל נאהבו: ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים
ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם. וזכרת את בריתי יעקב ואף
את בריתי יצחק וגו' — הנה הבטחתם אשר אל מעמד ובקש לשלוח אל הנער הנה אשר
אות אמנו בכבודו ובשמים ובמקום הנה אחרים, ומלאך אות כי אחד מדע ומחבלו בכל הנה
ומיומו הנשמרים עוד אחרים בדבר, כי אם הבטחתם היה אבדה נמרוף אשר כל המקומות אות
כי תקלך למלאות אמתיות ובכבודות, והמני אומר לך מהשם אל תעש לו מאומה, כי לשמו
תחבור שמירות כחך לבלתי הרגיל הדרכי רמאות, אם להכחידו מן המלאך, כי יבוא תבר
כי אל תגרש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים וגו' ובמה ומה בדעת
לשמלאך כי אמנם בחרתי ישראל המלוכה אלהיהם, ואל ובו ובדעת לכל המלאך אמונה ה
ותורתם, כי המה כולם בדעת אלקיהם בלבד, ולהרחיק בדעת ולהשמיד אות שמו
האמונה בלבבם טהרתם לבבו ולשבר כל אמני הסכלות ודרכי הבמות אשר אמנו והעריצו אות
שמו הגדול — וזה שראו הלב והיא הר נאה ומשובח, ונענן קשור עליו —!

[illegible]

בשם ה' צבאות אלהי מערכות ישראל אשר חרפת

עניו של ~~הגיר~~ הוא אדור כמתנין של ~~הא~~ ~~אדור~~ אליה שנא ניאמר אלינו איש

בעל שער ואדור שער בכמתנין: — כי הלבוש מלבד הדביקות הקורא, והבדי הלמה

[illegible]

הכתיב הבא מקבר אם אלה בתוך חצרות הלבן, כי לבושת דבעות הלבן והבדי בגדי [illegible]

[illegible] שתי קרנין של האיל של שמואל תקע בו הקדבה על הרסיני שנא

ויהי קול השופר הולך: כי מה שיבו לאמר תרבה הוא גם כן רב אי אבדקה הפלה

[illegible] שתי קרנין הם שתי קרנין של האיל שלו שמואל תקע בו הקדבה על הרסיני שנא

ויהי קול השופר הולך: כי מה שיבו לאמר תרבה הוא גם כן רב אי אבדקה הפלה

לבלבה ולעבדו כה מעורת הנפש בכל הרגל סבלותם דמלכים, עלות ולבים פולה אחרב להפשעתם

לבל הרגלה, כי כבר נגלה לבלבה שרש לאוב ומתרגש, ליחן את לבית אבות, הלא שלחו

[illegible] ושכינו כסף על השה כי אלהים יראה לו

השה כדבר יחזקאל הנביא, ואראה כתובות בדמיך ואומר לך בדמיך

חיו ולכן לך הין למלכות כהנים לעבוד את עמו לא מצאו אדם [illegible]

תורת אבות ואחר מאמרו מה הם בשעבוד אל אל, לא [illegible] את הנפלו [illegible], ולכן [illegible]

שלא לבשיל כי מה שבו לאמר מה הוא לא אמר מה לבשיל את לאמר לאמרת הנפש, ויבא

[illegible] מלך מדי תעמד אל, והבאתם לאמר הנה הם לאבו מאמר האדם: —

וקרן של ימין הוא כמהשמאל, ועתוד לתקועבו לעתיל בקבוץ של גלות

שנא מר והיה בימים ההוא יתקע בשופר גדול: — כי הגאולה שתהיה אחרת

[illegible]

[illegible]

[illegible]

דאמר הקב"ה הבה, וחייב לתן גם הוא את תמורתו ההול הנאמן בסדר בריאתו, ונתחיל
אותו לנתמו דאמפל שיתקשר עם פונקציה הנמר הבה ובן שהמפו אורות האיל - שבריר
דמנים ובתר, ומשר יבו נכלו כל מעלה האיבה לא יצא מסונר דבר לבטלה, כי האיבר
אים שלו ובתבה אל אמלא המשה בלב מנבה הרשמן כי ובתר לו ערב לאמלה, כפ"ב המחלב
המחבה הנשה והקופה והכוונה הטהרה, הזיווגא פלא להשרוש בלב כל בני ישראל, אות המבדל
הטהרה מקבר, ולהבדיל בנות המלכה הם לדבר אובה מקנאים פרטים ומאמנים בדטים
שבקשנו דהמאה הישראלות ביחוס לגבהת השם ולמסורת הקב"ה ולהדרעים יבם חלקי ונתני
הלול הומר ובן שאמר אפרר של האיל הוא יסוד שעל גבי מזבח הפנימי
כי יסוד הגבורות הם מקבל מסורת הקב"ה, ולולי שבית תשבה שר"ב יתחבר בלומר מס"ן
לו הם מעריכים שם ברבל, ולו היה מבדל אתם לבטלה ואב כל הלולים הלולים ונרוכים ומעבר
והוויות לבבר, שבן אלה בהם תמשה הגבהה ובתר שמרבים של אנוש ישראל ובאר בנת
בנשמה בדת שהיה ברוש לגלות על מבנה אהבת ה' אלא מיב ומסוף נפש, ויעלה על מבדת
אהבת ה' ובפ שבעת הלול ומשמרת לבבר שהבאתם הם להמרות מס"ן הפלי הזה, הם
יסוד שע"ן מזבח הפנימי על יסוד שם בבבה מבדת הגלות אלא הבדנות לרם נמוות לה"
גידין של איל הם עשרה כנגד עשרה כבלים של כנור שהיה דוד מנגן
בהם כי לב דוב היה מלא פלפל אהבה, עד כי לא פלפל אות אהבה בחוצן ד בשלה ובלה
לחוץ ד' התפלות של מחה, שתבאתם לבן נמר וסנור, ופ"ב היה נתלבר בהם אהבת ה"
עד שמרוב ובאמתם והשגות בהלמות לבו לא שקט, וגם בזה שלפב לנוח, גם אב לא
מתרפה בקרוב אמר מהגבות בלא, עד כי כנור, הכנור הם היה ובאמת הלב שהוליד
התפלות עמה בלבן, כמו הנור שמבלי מגע בגוף התפלות ובקולה על השומה עד שלא
חבמן רחוק הם שהשומה ובשל בלבו התפלות שלמה ביגון ובקבב ובפבב, כמו שמרוב הת
הגשות אמנו ובל לבמוב על הבלם, ופ"ב ובאמת נעלות מהלמה בגוף התפלות שלמה
שלבו ותה בם להבולש והמתמה נמרה ובן מלבו התפלות לחוץ, והכנור הבה הם
תלוי בלב לבעלה מבמשתן של דוד גם בזה שלבב הם הבמנים לחוץ בבוגים
אלם, וכמו שהכנור הם מרחק לבלה מאמן בבגוף שבמנו, וכיון שה מיע חצות לילה
באה רוח צפונית ונשבה בן הרוח הלשון עמוק עמוק בלב כל אות ישראל שאלם
אמרו נשמע לא עב) (יב"ב כה ע"ו) ורוח צפונית כנשבת עם כלן הרוח הלפונית
מלבמה בתמובות בלבו הנשב, כי הרוח הבה לשון ובקוב בלב כל אות מושבל שאל מלא
כן לולבו הרוח הבה אין העולם מקבתקיים אפילו שעה אחת, כי הרוח הבה ומבר
ומבקב כל אחב מושרשל לתחוב ולבו ותהו לוושן שבת אמלם, ומושבו הם עמוק עמוק ומסתבר
בחבמן אבב לב של כל אחב ואחב, ולולבל מהלות הרוח הבה שלאמלם מבבה מתבלות ונסטבת
לולבו בהם לבו הם בבשב לאמלם היהדות, שהם האמלם הבבבי בלמו האמנות והבמה
והרוח הבה שהבבו מבל בלב כל אות מושבל שבבבע בלבם בם בבאחב הבלה, בבבלו הלומה מבבר
אבבים ומבלבם, בהם ומל הרוח הבה בבבה שבבבם ובמנבם, כי אב ובחלם אלבים הרוח הבה, ומבבם
שלבו ומבבבל הלבבם, ובל עבובל אלבים עב כי בבבבם לבלה ובמבבם ובמב בל הבמנבו שבבבר
הבבל בו עב מבבבם שבבבבב מבבל מבלם, כי לבו בבבם לו בבמו ומבב הבה מבבב בבמבר, מבבם

התחפאותו של לבן היא לו גדר ומאור .... ויכפל לו מוט אחד במשפט — יש כי לא נחלתי לבה וכרש
וכרמלות בני לבן אחת אחרי זמרה, לקח יעקב את אשר לאביו ומאשר לאביו עשה ...
וכן ויברח יעקב. "ובשה יעקב אמר בעיון הרחוק העוני, הגרות, והבדידות, עם לבן גרתי"
ותליג מנצות שמרתי" ויבוא יעקב שלם עיר שכמה, שלם בתורתו, בצדקתו, ואמונתו
ויבן מזבח ויקרא לו, "אל אלהי ישראל" ואמרו רבנן (מגילה יח) הקבה קרא
ליעקב אלי: הורית לנו ברית שלש עשרה. ©ילד ובנו מטה שלמה: "ואמונים בני מאמי"
בשלש עשרי מדות של רחמים דכל מה דעביד רחמנא לטב עבוד. והמיבו לא
על אחד, שאין כליה אלה אחד אינו ואמרים לאמר כשמעלם סדיקות מטלט ומאמר, ©הנה
צדיק באמונתו יחיה: והכוונה בזה כי מלת "אל" הרומה חיל כח ואמנו ויתן כי יעבד אמנו
אמר בקשתו המוסגמל, ©שכות לתלמה לסבול מקומות יני ואמי ומיבלו חיקו הבלי רחוקים אמת —
תתן אמת ליעקב, ונהיו שם אל מאמצי ד'קיבל

אלוה הבית של מעשה הנפש כי חלק כו חלמה הבל ומשלו להפת הדבר שהל נשמה חיו
האמונה והתורה, כי היה, המל שמאד הבית ויסודותיה, כי בדאלה יורה שלש מיקרי הכרות, —
הכרת ה' שהש לבל אחד מושבע לבבו אלוה ה' ובכלל הבחה הבמה לדעת כי הבל המלמו לכל
המלמשה ושומר מלחמה ומאמר ואמון מסע הבמה אלוה השבחמ מה, ומשלו מבה שיש למאמר
כל הדברים המגמרים לבריאה בן יהמאמרים אלו, ולהבחר מלשות אינה דבר בפועל המגיד
לדמות נפש ולהבה בן (3) הכרת הנפש יש לדעת מעלת הנפש ובשלמה ורוממותה, ומשלו מבה
שיש למעלת הדברים המגמרים לנפשות הנפש להבדר מהדברים. שבשלמה מחלל בפועל הנפש,
ולהבחר מהדברים שבשלמה מחלל בפועל הנפש ומשפיעה בבה. (ב) הכרת אדם", שלדעת
ולהבין מעלת האדם כי כל אדם נברא בצלם אלהים ומשלו מבה שיש למעלות כל הדברים
בעולם המגמרים לבה היינו שבמעלתם מאיבה שהוא מגיעה את חבירו ומשתמש אמת ופל
יש להבחר מלשות שיש בדבר המגיד להבדר בן כמה לבדר לחבירו ולהלמו. הכרת ה'
יש כמה מדות שמולמן ומגיעין המל מלמ הנפש ובלמ כמה פעמים שמגיעים המל מבה שלבו
בשלמה מדה שמכחיש מלמה ה' מן ובינמה הלל ולה מה השבחמ המגמבות, ויש כמה
מדות שמגיעין המל מלמ קדושת הנפש ופלמ כמה מדות שמגיעין המל מלמ שלבו
מחלל בפועל בפועל הנפש ומשלומה מהבדה, ופל יש כמה מדות שמופל המל מלמ הכרת אדם"
מל מלמ הרמות כי כלל מתבל ומתבשה הדמן של הלבה הבל ופלמ כמה מדות שמגיעין המל
מלמ שמל ופל מדה לחבירו שמלמ בדבר בשלש הדברות האלה הלל הל יסודו כל התורה כלה, מל
מדה שבתורה שלה תבלה תחת אחת משלש הדברות האלה ושלש ההכרות האלה יכולות להבדל
בלש שלשה ממין אהבת ה) אהבת ה' 3) אהבת הנפש מ) אהבת רע
אברהם יצחק יעקב

תשובה: שובה ישראל עד ה' הכרת ה" תשובה מקבעת עד כיסא כבוד

תפילה להבדיל תלבו ובמה בלמות ובמבוכות הלב הכרת הנפש;

וצדקה אהבת רעים לרשע עם כלי אלפס ים שלמה אין דור שאין בו כאברהם
כיצחק וכיעקב; כי מעלה הלבות ורשע מלים ופל הסלבופים ומאמרמות שלהם הם

סיכון לבבים: אין דור שאין בו כאברהם לעמוד גם בנסיון האושר
והעושר. הו כיצחק בכנסירה הנפש, וכיעקב בגרוה הדחקות ועניות
המל הנסיון הל נמלמ המלי בלמל והבחל מסרון הבלנפה הנסיון הבה המל נסיון כבד ונשה שהלב
והרשלון בהנסיון הבה הים ישבל הלבמל, המל הנבמל בשלש הדברות, להמל אחד בנסיון המל
המל שלב מתם כבד ונשה מנסמן מסעת הנפש ובהלש שבב בהמרון המל כבל לבה הלמת מל שבנים
והרשלון המל בל ומים רבשם ובבל ולבמלן ובבב בבים לבל אלשם שלב, ומבם בחבל, ובנבם בלולבם,
לבל הים ישבל אלת שבבו, המלולם מלבבמן מלמת מבנים, מבלבים לבנבים, מקבבים לבבבים
ומלבמו אובד-אבי "לבן בקש לעקור את הכנל" כי כל מבמה לבל הבלם ומטרמה הים המבים אלה
ישבל מבבמת עבמן ובל מבבל אמתן ומבמתם ובבל לבלמל ישבב לו בבמת הבלבם, ובלבן בבנם
בטת עבמה ישבל אבמן, לבן המחבבם לבן לבמל ולמ מבל הנפש כלמחבב, — אבל ה' הים בבבבן ומבמת

והמלחמה הגדולה והכבדה בודאי מלחמת לסדר גדות הבאות ובאות חולה, ופמ"
שהחי המוכרח ומוכרח לבריאה אינו מילה עד אחר השמשה, בשינה והשמש אמרו
מילין כל אמתינו לו עליה והה"ל מלו תעבדתנו אם לו אחר השמשה שבשבת אם כנגד — אם
הבדוה לחמור — לו הו לו הכתל איש בדוה והשלה ובדוה פמ טורקו כנאדא ומבירה
כי אם אליבי חבועלנ"ל צ"ל; אנדרגיאנסי חב והדרת תח"ל נט"ל לבדוה
הרועים, וגאנטי וכבדוה שלא אחנו כשנו לבדוה לשמשה אל ביבוש הלש ונטעת
בדוה חסיבנע ובדוהנו והנשמה מרש מוכ ומאותם; והנה מסם שהנה בשמו ב מות
בעונו אל ש ושהל, רמ"ה אינ בהאחנו שמאנ ולו שמש מהעי חמה בגמש מנמת בכלבש
משבש כל חומר, שהי סלנות כבנות יבולה בעתיב להבוה בדוה לבשהל ומשמש שלו
יבל הדש להתנש ולמנמ ולפנו הלבמה בשמכל פבה שלו יבלו בנמ לשלמ בדוחש
ולהנות כנל הנאלבש ומנמש מלבים, ומונמנל אל לש בומה לומב, ובמות במנמי אל מבש
חנונה תחוי כמה פבוב: ובל מה שהמה לבדב מבוה לומלש ומנמ לחנן בנמ שמנל —
ומנבל אמר מבוה מבש פי מב ומבדתש כי בשתם פלון בריבמב מבש לבש שהבנ
בלהי פמנב בע בבומש בדשבל הבלנו בסודם אל תבוא בנפשם ובם נמלב שמנמ
אלו השפחים מה תמובה ושהל לסבול, אל לשבש בנש לאבים ולחבמש לשמבשם, הבמבש
הלה באף אפם מבנש רובש לחבות ולהמנל מלו לבנות מל המלב מב מחר מבש
המלחמה מבר לפנבש מלחמת המר בש בחשב הממת בש השבר, ובל מל בחי עבדשמשה
הבשה ונבמת הדש הש רובש לבבול מטוב המלב ולשבמ בחמנחב כבל הבנבש כי טובלהש
שבב מחת דהוב מלחמי הנולש הבמ —! ובש לבנמת נמלב שחשבש מלבש בשבבמל
בחי: שחסר לבש כמ הסבל. ומלב חלולה יתבנו בלנ ושמל בש בבמות הבלבש מב מבנ
כל מבנה לבש להתבנש

בעמ' ה' לישב שנת ת"ת בבית הכנסת בית ישראל בוורשא סיור דניאלין

ויבא יוסף את דבתם רעה. ר' מאיר, ר' יהודא ור' שמעון. ר' מאיר אומר: חשודין בניך על אבר מן החי; ר' שמעון אומר: שתולין עיניהם בבנות הארץ; ר' יהודא אומר: שמזלזלין בבני השפחות וקורין להם עבדים

(מדרש רבה וישב)

דא עמר להבין כל המעשה לא בדברי המדרש הבלתי אין מנוס כראשון, אלו ביקש לשבטי יה ופמ חשבון בעמאה נרחבה ומעבה מעבה בבחינת לחפוץ לדבר מן החי, שבה מאן פלוגי אם לאמר מן הח? (ה) ויש לו הדגשה יתרה שלבינו לא הם בשרפים שונאים לא ובני מטלה ובכלל אם לא בחבו הלחים לרעותם לא בשאר ולבבות מבר מן החי, ולה אלה אלו ולבבות לאיבה ויש לאמת היה הדבר שיש שבר שפל אליהם מטלה לא מפל אדון להקימו ולהתפאר בכל בפרט בעבה המבמו בבות רעות ומלשנות את אמת בשלות שמו? שלא בדרך המבושבה אומר הבומן, שבל בטרם תבלה ביבינו להבנים ולחבור אל הרעיון השמן בעבה הבה ינרה בסנה בבריומינו, אלא לן יש נבדל בשלב בראמנו, כמשה מאמר הולבו, מתנופה הבשלמה לימי תיון, יש מתנים הם שנות מנוחתם, ופל ימי נמאמ הם אם שלשלת שלמנופת מתחלתם, אמר ותשק, ומרבב הגלה מלרבן לא יבא מנוח ושלוה, ופנובה נבאי, שלד ותבמילו את שפמם מפל ומבומם בפל שרה לנוע מעיר לעיר, ממבינה למבינה ומגוי אל גוי. בבל בבבמתם אמב שתב מה ישמים שמן לבם לא בפבב ולא לשמ: ובב בבות אמרתם בלור המאמר: כל מי שמריב בין לחלה הרי הוא כפר"ב ... כי הוא מריב את פני בטנו נבבל בשלו אל אבי המלה אם בבמתם בלב הרב בנמולה ומשבם לא מופבמות הבלות ומשבמם ממם נפל הבל ומבב לא בקבמים לחמתם חמש לשמ בבם בלשה ובלומה. לם ובלם מכל רע ופוחב, שפל ובבבה: תבא בה המה ובבבה אל לשמול לבלחם בבב הימת ובבב בכוב הימנה הבהרה בלחבומו ובבבם. כי ומרו הבנים את הבלבם ובנבחו את אבבו המם לאלו פנם תבל דמם אם הם ה' אל חבות הבמרה: ובהותמן ובבבים לחמרים ולמלחמים להבנים

אחבבי הלולים, אמנם לבלו לחמת ובפבנים כי לא הקפדן מבלבוד בולו ברבב ורובב ובח המורה אם לב תלמידם, בל אל הובבו בפל מבנם בלבם, לבלו לבבל בחמת אבולים; אמנם לשמת ולסבול חרבות ובבוכים בוב ובבם בלבול הבוב אבל הלבים בב כי לבם לם בבבבי הפמים מבחות בחמים ובמלבים ובבים שבות המנים ובום הבבמת נחה מהם, מבלו מבים פלה לבבול אל לב הלמידים, ובכלל אל המורה. הבפב להבל בובה ראיון חבם, להמת שבלן ובח לבבמת אבבי אל מבומם, ומל בי ימלבמ בלי בלומל שמטמו אמ בבב ובלבה, אמו לא לבבון בלם מלחמה בב ובמבמות ומבלנות תבלה בובא המבן הבמל לבלמו: בב מבמנו בלי מבבול שלומו בהבחה לא לבן לבבוב ומובה בבמנה שבמנו מבבים לבב מבב ובבב ומלמ המבם ומלמ בובב בבה במים לבם מבמים והבלים מם המלבים והפם לבל מחב מם ה מלבי המים

בין מלכות בית דוד? אלא יבנה בית המקדש, ומה דעתיך למה הוי יהוי
בסופא: -(ה) שבע בן בכרי הוא נבט אבי ירבעם (סנהדרין ק"ח)

(1) ויאבד בן צרויה את שאר, שרי צבא לדוד ממשחתו ועד בוקר, כל בוקר היו רודפים אחרי
דוד ומבקשים תחבולות לבן, רק שהיה יהי לעליות בעמי עקלון; אמרו חז"ל, דשמרבה על המצוה
(מלכים ח"ב) כי יואב נטה אחר אדוניה, ואחרי אב שלום לא נטה, אמר רבי
שבקש לנטות ולא נטה (פירש רש"י שלא נמנר בפוחשבתו) ומאי טעמא
לא נטה? אמר רבי אליעזר עד"ן לחליחות שלדוד קיימתה, ר' יוסי ברחינא
אמר עדיין איצטגנני שלדוד היו מקוה, שהיה יואב מבקש תחבולות לדוד בדוד
וכל זמן, מבקרי רעות שלו לב לבו שמואל ב' ט מ"ב-ל' ודוב בדוד מנוחת
יואב לא בחר לדמות לשומו את הלבשם יד)(ז) מקום המלכים מות שמשם שמעת אין בדוד
לקיבוץ ולקבץ נגה אלא רוח אל פסל ישראל בדמות אדם מי כמוהו (שמואל ב' ט"ג)
ותצלח רוח ה' אל דוד מהיום ההוא ומעלה: -

אחרי הדברים האלה בנה המזמר מקומר; כי כאשר נחה את דוב רוח ה' אמר בהיותו
רדה לחון אמר, הנוראים אלם מחבב בדרכיו מתבים: ובהיותו רואה את הלוחן בוגדר
בראמרן שמואל א' ל' כ"ח) ועל מי נטשת את מעט הצאן החנה במדבר" הרי
מחבב נבוריו את אחב מלחמה בקבוצה את אשר יגרה לו בלבומן, הרי; שלו בחמכון יראה
אלין אם הרוח המו שבע בן בכרי שתנו בקו אמי ירקוב מלכו ארמש ושהרשע יתקיים
ושניה לדוד בו לתגבוה מלכות כמו שאמר שלמה בן בכרון (שמואל ב' כ"ח) אין בנחלה
בדוד ולא נחלה בבן ישי; ראה אמר שהרשע הבא יקום עב לשמוש הכוך שהמלך
הוא לעשו אלא מן השמש הוא הדרך בקל שהפרעה בן ורואה שבפות שאינו בית המשפט לו שלו
מתי שלא בן בכרי אם מלכות ממנו יבה הוא מאם שאמר בחבב דמרבה אם אתה מלך מדרון
הרשע הבא (לומר מקום) אלקנה לך היכל אל מאם אמה (ויבוא שבוב הנמל בן נשמו הקנה לבדו)
כמבואר בדברי הימים ואם שמבב הבריעים הם הבן בראה יו שמבב אם הבקול כי אלע אבב
לבדוב בקובה מאם אמר? הנו הלשב מלם שמב! ובשאריש שמבב בקובה בלבדן כי אלע מאור
לבפלה לבשר ולבמאם שמבב בקובה; אחרי כן הם שלו אלי ובקום הרוח לבקום ראב
אל מקום בן בנויה שבה של משחתה בן בוב ובמשל כמאמר בקלחם בקבר אבל אבב אשר הבו אם לבקרבן
בכרו ובשבעה ראשם לבקום בדב החומה (שמואל ב' כ"ג) ובכן נקום בוב אל הרוח אבל
הם ורוח מן האי בלומם מקום שחלב אלם מחבקה מאן לבשמה בן והתפלל הלשומנו אלי
אחרי: הנה בן השבור בבה מתפרש שבה ובלו אלמה בן יהיה בראה בקומה אל בראה חלום
בבוב לבקמה ובה אם הלקט מת בקמולה ברשלנו שור נאדי אתנחמין זה עם זה:
והתבאופרש ובה ויבב מלף אל בקאמי בקומה אלמה אל שני מנרשם שהובבו ובקומה
מלב אחב ומשמה הבטשם מלב אפרשם ובו חורבה אלמה מובקמנו אב לבלב הימר
(סרבנאת אפריים)

מה שאמרת בשם הפלגות ושאינו בוודאי סיוב בגיאוגרפיה שלנו ומשם שנוי עתר לפ

מ"ת „ויגש אליו יהודה, וז"ה וסר קנאת אפרים (ישעיה יא) כנגד מי אמר ישעיה בקרא דה לא אמרו אלא כנגד יהודא ויוסף דא"ר שמואל ב"נ אמר ר' יהונתן בשעה שה' יהודא ויוסף מתוכחין זה עם זה אמרו כה"ש ז"ל בא ירד למרגלות ונראה שור עם ארי מתנגחין זה עליה בנוהג שב עולם שור מתיירא מפני ארי ועכשיו שור וארי מתנגחין ועומדין והקנאה ביניהן עד שבא משיח לפיכך וסרה קנאת אפרים: —.

מדרש תהילים) על המעלות הושיעני מפי אריה, ומקרני ראמים עניתני אמר ר' יעקב בר אידי בשעה שהיה דויד רועה את הצון, הלך ומצא את הראם ישן במדבר והיה סבור שהיה הר ועלה עליו והיה הראם נגער פעליו ועמד, והיה דוד רוכב עליו והיה מגיע עד השמים, באותו השעה אם אתה מגעיליני מקרני הראם אני בונה לך היכל של מאה אמה כקרני הראם הדה ישאומרים לארכן כחדר וישאומרים לעגולו, מה עשה הקב"ה זיכן לו אריה, כיון שראה הראם את האריה רבץ לו, ונתירא דוד ממנו (כלומר מן האריה) אמר הושיעני מפי אריה כשם שמקרני ראמים עניתני".

[illegible]

וקמיהלה .... ומלא בשורה ד' לפי שמע פשר הדבר, אחרי אשר אינם לך הנפשמה הלך אשר פקד יבעתיך ג"ש ראמ. (א) מלמד שיצרנן של יוסף נמשל כראמים לראם כראמר דדברים ל"ג וקרני ראם קרניו, והם ריבבות אפרים, (ב) שעשו לו יתרו נמשל כאריה לאריה המור (דברים כ"ג) גור אריה יהודה, גם לא בכלן היה ראם אריה, (ג) אמרו חז"ל שבת נ"ג „בשעה שאמר דוד אתה נציבה תחלקן את השדה, יצאה בת קול ואמרה, ירבעם ורחבעם יחלקו את המלוכה". —

(ד) אמרו כמה נלחמו על המלוכה את הכל עשה יפה בעתו: — ולמה רש שמואל רבתי פ"ב מחלוקת שבין ירבעם ורחבעם בין שבע בן בכרי ובין דוד היתה ראויה להיות, אלא אמר הקב"ה עדיין לא נבנה בית המקדש ואני מכניס מחלוקת

מה שנתפרסם בשנת תש"ו אם כאן המנהג בדפוס ביה ושמעל בוודאי שייך כמנהג בשנת תש"ו

(ילקוט משות דף ק"ש) כשהלך פינחס למדין הוא וכל חיילותיו שהלכו עמו, כיון שראה בלעם הרשע את פינחס עשה את שתי זרועותיו כשני לחות אבנים והיה פורח ועולה למעלה מפני שהוא משתמש בשם המפורש אף פנחס כיון שהוא ראוהו פורח ועולה אף הוא עשה שתי זרועותיו כשני לחות אבנים והיה פורח ועולה אחריו עד שמצאו עומד ומשתטח לפני כסא הכבוד מיד נתן עליו פינחס ציץ של הקב"ה, ותפשו והורידו לפני משה, ודנוהו בסנהדרין והרגוהו, שנא' ואת בלעם בן בעור הרגו—

ירמי' אמר מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה, ואבכה יומם ולילה, את חללי בת עמי:— ואיתא אמרו ישראל לירמיהו נעשה תנאי בינינו אתה הוי בוכה בת עמי:— ואיתא אמרו הקב"ה ישראל בוכים בלילה, וירמי' ביום ואני ביום, ואנו נבכה בלילה אמר הקב"ה ישראל בוכים בלילה, וירמי' ביום ואני אבכה יומם ולילה שנא' ואבכה יומם ולילה את חללי בת עמי — — —

ניסת מה שכתוב בשבת ישעיה כ"ד שעון מנני אמרר בבכי הבוכה שיש שם ויתעלה בהיות אותו הלבש בסבר חנוך כאמר ברכל ושמעון נבנה שמש בדרך שמאל, ולבנימין כאלף השון והאמחה מנחשים על לבו כאבן נשה, ולבו אמר בני אינו ידעי הבוראו הבוראתן שונא היקון מפתח על הבורא ובכה בדמעות מלוש ויוסלו ויבי' לו נגת שבעות לנפשו, שבע מי נפ שהוא אינש בשמש בוש להבנשו אתאמת ולבכות בכבי אנשים ברוגשים מאת מי שהוא אינש בשמש בוש להבנשו אתאמת ולבכות בכבי אנשים ברוגשים מאת נפ ולבן ולעלות אמר ישעי שעון מנני אמרר בבכי, ובכן. ופש ירמי' אמר מי יתנו בכמדבר מלון אורחים שמלנו ומשרר בנפשו כאלו אמר שמאב שמבדר ואש אלה בכמדבר מלון אורחים שמלנו ומשרר בנפשו כאלו אמר שמאב שמבדר ואש אלה מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה ולא נאבעא מרחמנא [illegible]

~~ואל ש כל הדרוש שאמרו ישראל לירמי' אם בוכה בלילה ומתנין בלילה והגלה שאתנו לשון כו~~

כל ש בוכה בלילה — אם ישראל מתנין אותו כל ש ישעי' הנבוא ישעיו המתנות וחסרון השבעי ש — חסרון הכבוד כי אלה כבוד מישראל ש — חסרון שלמות הנפש והתורה ב' הדמעות מתנף מתשאלים רב מלנים הרשעים: ועל אלה מרגשים חסרון הנפש כי שחה אך לעצב נפשם, אבל בני אלה אינם מתשאלים ונשמתם כבאות מחסרון שלמות התורה — ונם שאמרו ישראל לירמי' אם בוכה בלילה שאינו מאמר הגל והתורה, ומתנין בוכים בלילה על חסרון המתנות וחסרון ההשגה אל הגלה שאינו מאמר ומאיר החכמה בוכה בלילה אל תורה ואל אהבת עמו ונחלתו בלילה!—

מתפלל ומקבל, מתפלל דרש הולך מתקן לו אינטליגנציה מגולה אינטרס ואמת נבלה
בשעה זו מה פחה וגולה פולה לו אינטלקטואל ומה מתחת כרוך נפש אמת אנשת
אולם אינטלנט, ואם לא יבין כי נכון שהר סגנה מתוך אם ומאמצע נפש בלא גלוי
מתקרר שנפש ויש תקיעת כפו יום לאובדן ומי יבין, —! —
לבטח מגולה סתומה הדרתך כי המאלף הזה אולהים הסתם ומתת בלתם, ו
ומה חושבת בריאות המגולה: אפל לא כל הקולות לנשמה אחד ברוך מגולה
אמת הנשמה אחד מגולה נהלה מגולה רמתה מגולה אמת
חוסר של שלום ושמחה חוסר של הנשמה ונפשת תחולתם לכוח ומלבד רוחה בהלה ונשמת
מגולה פורים
שכרון ורורון. מתקבל דרוש לבטל אלוך, ולשבוע כולן ומלוה בלוח פרס רוש
ולולל מ בלה אינטלנט ולהלן מ דרשטר אלוש אינש מת: מתקבל נשמה
פרש רוש מתקבל שלמה לשמלה משפלה. ומתקן לנפש' — מתקב ומלפר בעולם
בפרש מתקשרת מתקב מגולה: דרש בגלוי לא בדרכת מתקב בלוש ומלכן מתקבל
גם נפש מהדרת מה נמצא אלוה אינטרסנטיקיות בגלוי מ ומאמר ומדבר
מרשב. אם שמר המלכות אדם בגם שהדרת מתקבלת מתקבל בפרש מתקב
לא בטל מתקב ונפש בגם לדרת בל! שבדרש ולא מת — ! — ומרור
בשלמה: מ בהמה אלוה מגם בגם אלמת נפש: ת לא ובדרך פורים
אל תלך, מה הנה, ומהנקלה חוש אלבש לבסומה לפורים אד בלא ובר בגם אשר
לבוש לכבוד דרש הבלש "מוסר בדר מתקבל בשמת בגם מלכה לא בפנטסיה
ומל מ נפש ומה ומה שמתרת מתקב ומה בלשן אינש: מגולה חשבת סמאה,
ומאמה בחומת של מלך בחמתך המאמר ומלשן! וקבון ונעם! המאמר ומאמלה
כי לטוב ונעם שלמה! — ולטוב הבה: מה שמלכה לא ראת המאמר ומלכה מה לשבחה
לעשות: כמשנה אשר אתה שונה אדון. בכוב ה בלב הדרשן כי לא ובלבן אבדה ומה —

יפקוד ה' אלקי הרוחות לכל בשר איש על העדה אשר יצא לפניהם
ואשר יבוא לפניהם וגו' ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה

שהשם מאיר הבל כי המה בהמות ובהמות אדם, ורחוקים הם מאד רחוקים לבלתי אפשר הרועה
הרוקם שדברו ולכו ויתבון אחרון לזה ולזה תנוש אחד אמת, ופן ולבו לבני עדרו ותנשם בשפו
ובלילה נמשפו אמרם: אפשר רועה ושרוי על בלי מקומם שה נשארו ולא: איש המקבץ הנדה ינדה
אולם ומלא בשמים שמא לו שפך חסרונו אפשר אל הר ומשפו היא ממנו מקום בלבל כולם.
אמת ולא לפנו לתקנה אולם פמה, ומה לנו ולו: כי אל בל יתובדו אלהי אחד, ומתבטאים אודותיהם
נאמן נגד מתקנה בא מתקבץ אליה: אפשר ודבר מתקנה אינם שלא לעשות כשמים ולוקח מתקנה אליהם
כי אדם ופרד מאדמה ושמים ופלאתם מעופו מלך בפלם אמר הפרס לתבל — ולבנה לו נטעה
שמים ל לאלוה שמימי, ל לורב אל נגר בברכה: —

מלת

~~והכותב מכתב אלקים חדרת~~ על הלחת כתובים מאשני עברתיהם
חדרת על הלחת אל תקרא חדרת אלא חדרת — לשאולים אלה דרך טיפולן: אם מלא
נמצאים אמת בהרשעתם אלה בדרך הבלתי בדרך הקושטא פה פה מתקנה לה. שהקב"ה נוטלם אליהם
בכל מה פרוסה אינם: פה בשמים הרשעה בלי, לוברת מיקטרן חדרת מאמרתו הבוטה פה המלאכים
ליבה ישמרו לה השמים — חדרת מלאכים הוא —

בשנת תרפ"ח בירח כסלו לגלות הפסד בזרחגלה בהתחדש ישראל בזמנם סיב בנעמל

אל אל הדרך בין לבורשבסול, הלך בדרכה הגדולה בלבב: ואיזה שבה ואלבה. ושוב ראה
מקומה תפחה והנחה תיכון אלי חלב, מגדלה סגנונה מתמתה בחותמת של מלך הלוח חובש
של זמנו, אלה מרוכב תמת, כל בדרך שהם כל בשמחבים כו תבה שבה ובו אלה מה
ובל כמה נגב הם שמחה ובשמחה כל ומו חמלה אלי שלב, ומל עדנל מהם לאבנים, כי שמחה
ובדב לתמן. מהם בה בשמחה ובשמחה מתמה בנגלים בנ שלומרל בשמה בהל
מש בשובדה, ומבה אלי בבנם, ומרל שבם בה מה בבנים מלאם מלבל בהם
אלם בה בנבנה אלה בבנבל הבטה בנבנבל הבלי בנ, בשבה מה בם
בהל בנגלים מלאם בשבם בה מלבלים לל תבל ובהם לבה בם. בהל מלבמה בהל
בנגלים בנם בדב בלבנבל, כי לל ובלם הלבם ומו, בה מלבם ומל מבם בהל
ב מלבים בהמבל מלאם בה ומבל ב בלבנבל, ומבמה בבנ אלב אבל: בבם מהם
מלבם הלבם בדב בלבנבל בב אלה בבנבלים, בה בהמם בבנם מלבנם מהבם
בנבם בבל ולל בהל בהל בבנם בבם, בה בהל בבנם ומבל בבלבם, הבלבם
בהל בלבם בהלבמלבם בבלבמבנבל מלבם בהל בבם מבם ומבל. מלאם
בבם מלבם בבלבמבל בב בלבם בהלבמלבם מבמבלבם. מלאם ומל בבבל מבבם בבם
מלבבבר ומבל בב ומבל. בבלבם מלבם בבמבם בבלבמבל מלבם
הבבמבם, אל בבמבר מלבם בבם בבל מלבם ומבל בבם מבל מלבם ומבם
בבם ומבלב בב בבל בבמבל בבם מלבם בבלבמבל מלבם בבל מבל מלבם
בבלבם בבמבלבם בבם בבל בב בבל מלבם בבלבמבל מלבם בבלבמבל
ומבל בב מלבם מלבם בבמבם בבמבל בבל מלבם בבלבם: בבמבל
ומבם בבם מלבם, ובבם בב מבם

מלבם בבל בבל בבל מלבם מבבבר בבלבם בבל בבל בבלבם בבם
בבבל מבבל: ומלבם מבבבר בב מלבם בבם מלבם בבם בבם בבלבם בבם
בב בב מלבם מלבבבם בבמבלבם: בבם מלבם בב מלבבבם בבבבבם מבבבבם
בבבבבל בבמבל בבלבמבל מלבם בבבבם מבבבל בבל מבבבבם מלבם מלבם

מה שהקב"ה בכל כוחו ומלבו בשביל ישראל עתה נגלה לשם

כי יד עלי כס יה, מלחמה לי"ב בעמלק מדור דור

וישמע יתרו, ר"ש"י מה שמועה שמע ק"י ומן"ע מן שמע

ובא — : ומשה עלה אל אלהים, ויקרא אליו ה' מן

ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגולה

עד אלה הדברים אשר תדבר ופרש"י ז"ל והוא במכילתא לא פחות ולא

יותר. — יש כל מה שאמרו ז"ל שהיה בדעתם כאלו הלא נתנה התורה וכל מה

תשמע בעמנו פחדשה על ה"כ ופ"ל בלשון הנה כמלא אשר על ה' בפת נשמר אלמן ויש

אתם מבלעם את האמרה מעטה? ואין לסיים להבריח ולהשמע שאלמן בדבר, יש תמיד

אתם מבלעם את האמרה מעטה? ואין לסיים להבריח ולהשמע שאלמן בדבר, יש תמיד

אור לו, יש דת ומדות מלוה, יש אמת יש שכר הטבה בשלמה ומהם מעדיף

כלומר המאשר ומעלעשה אות הדרש חן, הלא הבר מתן כמה אל בדבר סמני ונגל ה' נשמרת

בלבו בלבו בשמע יש מבלעם אתם ותהיו והקבים מלמעלה אלי מלאכים אלי מלאכים בעל בגלגל בדבר

בוד נמרים כי יד עלי כס יה כי כל הוד נמרים ממלה את הקבוצים עד מלאכי

האמרון בהם היתה יד ה' עליהם, וכאשר הלך מבלעם אלמן פולמן נגבים לפני ה',

מעשה כמה שהשבו מלבותם בסמני כל אשר בדבר נגלה ונשמר בהשמע מתי לבדם

הנשמע שני המעשים שהמה הגלה תחלה עד אמותם עובדם נתמלא הקדוש והמה —

אם שמוע תשמעו בקולי — ושמרתם את בריתי, ואז נשמע

נעשה ונשמע —

(ח) שמוע תשמעו בקולי מה הוא הגלו עלו של הגלה אשר שמעתם? —

אנכי ה' אלהיך וכו' ולא יהיה לך אלהים אחרים על פני — !

אמרו ז"ל מנין הי דורה שמעתם, שיש בה לא פחות לא יותר — לב הקב"ה אמרתם

יורה בה אל אחד הוא אחד ואמת שני לאמונה לו ולהקדוש כל כל מלך אשר נמצא בה"

תבות ה' אלהינו ה' אחד להבחינו אמתת הנשמה שמאמינים כי שני השמים הם

אם נער אמתם שהבחינו כי אמת אלהים בנבראים כי הקדוש מושלת בכל. והמלות

אשר נשבע כלפי מעלה אשר ברך בדרך צאתכם מן מצרים! כחל בכל

הקשר והתפלאמת ושבע בכל מובטחים שבר בהאמנה אל אחד ובשל לבמת בש

אות יש אלהים מאמינים שני מאמינים אשר אמרו זה אלי ואנוהו אלהי אבי

וארוממנהו — ! ה' איש מלחמה בש בשרת מלחמה המה ה' בכל הרחמים ומטיר

אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר, לשון עבר. דור ודור אשירה לה' כי
גאה גאה, וגם אם סוס ורכבו רמה בים: ה' איש מלחמה, ה' שמו
איש יחידו, לשון זכר. אין יחיד אלא אחד. ה' ימלך לעולם ועד: כי בא סוס פרעה
ברכבו ובפרשיו בים ויביא ה' עליהם את מי הים, ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים.
ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה, ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות:
ותען להם מרים שירו לה' כי גאה גאה, סוס ורכבו רמה בים. ויסע משה את ישראל מים סוף
ויצאו אל מדבר שור, וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים. ויבאו מרתה ולא יכלו
לשתות מים מרה כי מרים הם על כן קרא שם המקום מרה. וילן העם על משה לאמר מה נשתה:
ויצעק אל ה' ויורהו ה' עץ ויטע אל המים ויתמתקו המים. שם שם לו חק ומשפט
ושם נסהו: ויבאו אילמה ושם שנים עשר עינות מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים:
ויסעו מאילים ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילים ובין סיני בחמשה עשר יום
לחדש השני לצאתם מארץ מצרים: ויתלונן כל העדה על משה ועל אהרן במדבר:
ויאמרו אליהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד ה' בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר בלחם לשבע
כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב: ויאמר ה' אל משה הנני
ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי
אם לא: והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו ויהי משנה על אשר ילקטו יום יום:
ויאמר משה אליהם אל יותר ממנו עד בקר: ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר
וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה: ויהי בבקר בבקר יקטו איש כאכל ויחם השמש
והיה ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה:
ויאמר אליהם הוא אשר דבר ה' שבתון שבת קדש לה' מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו
ואת כל הנותר הניחו לכם למשמרת עד בקר: ויניחו אותו עד בקר כאשר צוה משה ולא הבאיש
ורמה לא היה בו: ויאמר משה אכלוהו היום כי שבת היום לה' היום לא תמצאוהו בשדה:
ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו: ויהי ביום השביעי יצאו מן העם לקט
ולא מצאו: ויאמר ה' אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורותי: ראו כי ה' נתן לכם
השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי:
ויקרא בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן ועטיו כצפיחית בדבש: ויאמר משה זה הדבר
אשר צוה ה' מלא העומר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם
במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים: ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת וקח שמה מלא העומר מן
ושים לפני ה' למשמרת לדרתיכם: כאשר צוה ה' את משה ויניחהו אהרן לפני העדות למשמרת:
ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד בואם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד בואם
אל קצה ארץ כנען: ועמר העומר עשירית האיפה הוא: ויסעו כל עדת בני ישראל מדבר סין
למסעיהם על פי ה' ויחנו ברפידים ואין מים לשתות העם: ויריב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים
ונשתה ויאמר אליהם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את ה': ויצמא שם העם אל המים
ויתלונן העם אל משה ויאמרו למה זה העלית אותנו מארץ מצרים להמית אותי ואת בני ומקני בצמא:
ויצעק משה אל ה' לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט ורגמוני: ויאמר ה' אל משה עבר לפני העם
וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת: הנני עמד לפניך שם על הצור בחורב
והכית את הצור ויצאו ממנו מים ושתה העם: ויעש כן משה לעיני זקני ישראל: ויקרא שם המקום
מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסותם את ה' לאמר היש ה' בקרבנו אם אין:

הנה לישראל אע"פ שאינם כביאם בני נביאים הם, כמו שיראה
ויתן ויזרע שם עמו לגוים באל שדי שפל השבעה ומעתה שד הקב"ה
שפל בידי השמים! ועם וירא ישראל את היד הגדולה אשר
עשה ה' במצרים עדיין שאלה כמשפטים כמנהג אשה זמרות רחמים ומשמים
וכו' ולשון הזהר על הפסוק לשונות כרמנו, כי שמה מתבוננים מהמת הבל אותיות
ורמל מני - !, - ועם שהרגלה הם מאה לשמחל בידיו! כשות יבמ ימנ ושמאל,
רחמים ודמל ומנעים הם מאה אלהים בידי הרבים, כי הבל בידי שמים חוץ
מורהות שמים הם בידי אדם, כי ישלים לאדם כמשפטות, ופני מלאים יפל, ועם
כאשר ירום מעשה את ידו וגבר ישראל להראות לעם אות היד הגדולה
את הגלה כי הבל בידם והזר השלם ומושל בכל, ועם גבורות ותשועות ישראל
בכל זה ובכל מקום ישראל נושע בה תשועת עולמים: וכאשר ינוח
ידו וגבר עמלק ובהשם יחשבו כמו ישמעל כי יבא של הגלה נחה והמלש
כמעקבו נבש וגבי זמלק כי עם מחלמה הזה אשר חלש כמלחמה עם ישראל
ללמדם כי יד על כס יה: כי שמ יבא של הגלה שלמה רק כי יד השבעה
אלהים יגברה על פי יה" וידי משה כבדים כי בכל זה ושמ ויכלו נו העם
על מנשה - כמה פרשים עד שמשי כי עוד מקעט וסכלוני: כי לא
שמרת אל מאה ומנ בצר רוח ועבודה קשה כי שמם יודעים אות
מחלמה מאה ומשמים מקעים אות כל אשר הפגה להם ידם ומלק אש גם אהרן
וחור תמכו בידיו. מגזה אחד ומגזה אחד להראותם אש מנם הבל אם מנם
החסד ורחמים אחד, כי יד על כס יה יד אחב אלהים יבה המלחמה אות
השבעה ומעקב אות כל המלחמה כלו בטוחו! ויהי ידיו אמונה עד
בא השמש - שמש נשגב ומנה בפרשיה ולדת מדר והי אור כאל לדמות
ומה גרהשמה לומיב כי הזר הבורה הזר המלם הזר המתים והשלה
כל ויקרא שמו ה' נסי, מלחמה לה' עם בשמה מלחמה הזר ה'
ואל מלא רחמים, כאשר שרו שם של נפוצה ים סוף אדני איש
מלחמה -

מה שהשמרת בשבת נשור שנת תשס"ג בה הפלג היום ישראל קדושה סויב פלויטל

1 עמלק בהלחמו בצאתם ממצרים
נכתב בספר חקה מאל שמים
מחה תמחה זכר עמלק ממנו"
למה זה רק הפעם יצא זעם?
לא עשה כן לכל גוי ואם רק הפעם
אל אמונה הוא כארח איש ימצאנו

2 אמנם כל מלך העורך קרב ~~ולחם~~ ולחם
לאחת מכל אלה יעור להלחם
לרשת משכנות רעו ישלוף חרב
או יחם לבו לגרש צר מארצה
או חרב נוקמת היא נקם עמולה
כי תראן אלה, אז לחם ירב.

בד אמלק! מה אלקיו למלחמה
איש אחת מהם לו היתה שמה?
מחה אר לבש? הלא אר לך לאדמה
איש להבל ארצם? הלא אל חוש דמם
איש שלם אמלק? מתי לו הדמם?
ומדוע למלחמה בשם

אל חטאות נשם מדי תבה רשע
כי נשם אל שפרת, ונשע בשם
אחר שאיר, שדי החרים למלשים
לו ישראל ממנו לדי אבם
ארדולף אלשם מדה חבשם ומות
בידי הנשם מקם המדר שמים

מימנו נשם, משמאל בר חפרנו
אל חרדך תחיה" בן דרכם ישיטנו
איש חרבו מבטחו מבשר מבחוב?
איש לבו לב אדי מה אעבה מבחב?
תרבו תיפל בשר כשם שדי רבה
איש חרבו ובי תוריש יחב

3 ועתה שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את ברית׳ ושלי לי מן הגלה

אנכי ה׳ אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים

ובמה מתפרש המאמר דיבור כי ה׳ הוא אלהיך? כי היה הבטחה ומידת אלהיות
לעולם, הוא היה הגדולה הגדולה והעובדה לישראל לעולם מתוך לחרות
היה ה׳ תעלם לעולם לתמיד — לעולם שמע ישראל ה׳ אלהינו ה׳ אחד
שמע דבר אמת ודבר שרה, ודבר הגיע לי ה׳ בכח כי גם בפת לי ה׳ במיבות הרחמים
שאמר כבר לשון שמדברים דמאן כי ה׳ הוא אלהיך ועל דמנין אמרת עליה.

ולא יהיה לך אלהים אחרים על פני

כי הכל דיבר שמעם ה׳ אלהיהם ה׳ אחד כי כל אלהי האמונים אלהי
פסלים ומלכים ויהי שמעם אלם וכל המאמינים מן חולם מחלקות נפרדות כי
יש מאד אלהים אחר מלבדי ה׳ ועל יסוד של השקרי שקר לא תעשה —
ועל אנכי, ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענו, — ויבאת כי ה׳ המלך אמר
כי גם לאמרות גם עבד אלהים — ! — כי גם ומלכם מפל פסלים חסר ואיתה
שבאת פנים כי רגיל כי אל בעמת הינע שהוא אל בכל לאל אמתם הבטחה
ורוח בלבנו חבי כמעט רגע עד יעבור הזעם! ועם הלוחות ביד מפרש
מלכם האחרבד כדת מנשפט כי ביבא של תלה: ויבא שלה אלהים הם
אבדת המבאלים כמו ויד ה׳ היתה אל אליה״ אז היתה עליו יד ה׳ ומסלי
יד הם המבאלים ממלה עד מלאכי ועד כבלן — והיה ידין עד בא השמש
על נשמתם: ואמר האמרה המגיר אלמ לגלגל מלוכה בארה מאד ונש מלה לגלגל
לעל הדרך הזאת כמו אל שמש לבמאה שבוע ה׳ בכל החשש אמת

~~FACULTY~~

~~a. 2. 1 THE LABORATORY LABELLED ELECTRICAL~~

שבת פ״ראה שנת תר״ס״ט בקק בית ישראל בנייארק הגדולה

במדרש אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו: אמר ר״א הסייף והספר ירדו כרוכים מן השמים א״ל אם תעשון מעשה בספר הזה אתם נצולין מן הסייף הזה, ואם לא תעשון אתם נהרגין בסייף הזה, ד״א אם תאבו א״ל למה הדבר דומה לעבד שאמר לו רבו הרי מנייך של זהב, ואם לאו הרי כבלים של ברזל, כך אמר ה״ לישראל, אם עשיתם את רצוני, הרי הטוב והברכה, ואם לאו הרי הקללה, ויש לדרוש למה לו הנאור כמשל בסייף וספר רק שלות הרע, בלא תרגיש משל בסיפר אתה נצלון מן הסייף בלשון בטוח בה טובה, הרי שוה טוב היה אם לא היה הנאור כלל ופלל, ולמה לו הנאור נגלה הטוב, ועוד אשה בקמר אתם נהרגין ולא נאמר שהסייף יהרוג אתכם כמו שאמר לשון (בראשית לה) לסוף שהוא הורג אתכם, ועוד דקאמר הרי הטוב והברכה, ואם לאו הרי הקללה ולמה לא קאמר ואם לאו הרי הרע והקללה שהמ״ל הרעון ממש בקמר לאו הרי הטוב והברכה: —

ואמר שלמה במדרש מה את כל המצוה א״ל זן ק״ש, רבנן אמרי זן שבת כנגד כל המצות שבתורה דבר אחר כי אם שמור תשמר שהיא שקילה כנגד כל המצות נמשלו לנר הנפש דכתיב נר ה״ נשמת אדם, והתורה דכ״ כי נר מצוה ותורה אור, אמר ה״ לאדם הזה נרי אדם, והתורה דכ״ כי נר מצוה ותורה אור, אמר ה״ לאדם הזה נרי בידך ונרך בידי, נרי בידך זו התורה, ונרך בידי זה הנפש, אם שניהם כרת את נרי אשמור את נרך ואם כבית את נרי, אני מכבה את נרך וכו׳ ויש לדייק דה״ל להמדרש לומר, ואם לא תשמור את נרי לא אשמור את נרך, דזה הוה דבר והופכו: ויש לדרש כל זה מה שדרש על עניבה ש״ צ״ש אין החרות והחפשיות הוא דבר קלות ונמשך לכל אשר לפי הנך ההשתעבדות אל אשר יאמרו ההשתעבדות הוא דבר יקר ויותר ממנו וזבה הוא כי הנה (תהילים בט״ג)

אני עבדך בן אמתך זבה שאתה משעבד ומכניע לפניך כמפרשים הדבר לאמה בזה פתחת למוסרי, להמה משחרר ומן חורע אל הבל: כי לי בני ישראל עבדים, עבדי הם, אין הם עבדי ולא עבדים לעבדים אלא יהיו עבדיך לעבדים ובה כונה כלומר הרי מנייך של זהב אין ירגש יוכל להשתעבד עדי של נפש, הרי המה חרות כי אל תקרא חרות אלא חירות, ואל תקרא חירות אלא חרות אין אחרות ואמונה הדומה חרות אל לבדך לעבדו בלבד אלא בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך אין תעבדו בן חורין ובמלות שמה פנה המלכות אמר מלכות שמים, ואין דרש אדם להמה בן חורין אבל ופן. אבל מלכות שמים המה פורק מעל בתפארין לשלוה בן המלה אל ומלאן בזה אופיה הנה מלאה בשלמה

ב ומתפללים ר"ב שפתינו לדול איש כמנו אומרים שמע בראמיא כפל מעם כמקום הנעלה
והטהור ומשלשים נשמה לגבוה גבוה בלי גנאי, גבוה בלי תיאור, גבוה ד"ו תשובה
ומתפללים להרמות שמרומעים אמנו את השתחוות ה' אלהי האמלא להמות כי הוא הוא
הנותן נחלה כמ"ש שפ"ר ראה אנכי נותן וגם תבוא לנו ברכה מהר גריזים ולא בבבר, ולא
אמר יבל כי הנבות הללו נבשה הם כבי לרמותם לבד הנבות הנפש והתורה. אמנם
הם הרמות כי אמנו נותן ברכה מעלה כי הם מאירות לנו אור דרך החיים, וכתוב טוב
מדרש פלא ויענך ויראיבך ויאכילך את המן מבאן שהנשים דולק תנר
של שבת ומוכנים שמן ד"ב ונר ד"ל דם המדרש בראשית — תני ר"ש בי אמרה
שבת לפני הק"ב"ה, לכלם נתת בן זוג ולי לא נתת בן זוג, אמר לה כנסת ישראל
היא בן זוגך פירוש אמה שיש מתנגשים ושומרים אם בדרך מרה יש זנו נתן
ומזמנים ברכה, למולם אם הברכה אשר תשמעון — כי היא מקור הברכה
מראש מקדם נסיכה — לאיזון הם אמרה כי המה אמה ונה של מעלה ונזנה ברכות
נשי במאי זכיין באקרוי בנייהן לביכנשתא, ובאתנוי גבריהן ביי
רבנן ונטרן לגבריהן עד דאתון מבי רבנן ומשמעי לגבוה אם הגמ' (בב"ב 3)
ברא הק"ב"ה יצה"ר ברא לו תורה תבלין אם נשמע שמע להם תת ישלם כמו
נפשנו לו בן הרמ ונלבה השם בעבור נני בנים אם בן לתנו נפשות לנבח הנבה
ונכל לומר כי לבנות נתן להם הבלנת המרות להמות מתבים אם המנהגים בשלמה
המרה אמר, ונר מצוה להאיר לנמהם לבנו כנשתנו שלם ולמדו ומשמאל אם
המרה ה' ונר נשמת אם ישם הרמ ומבמו מנהגם ברכה ולא קלה ויחבש מתנו
אם התבש הבה לטובה ולברכה לחיים מלשלום. —

ב. על ברכה על פי אופן נתינתן, ופרש"י אמר ה' לישראל, איש אשר יתן את בנו
הרי הטוב והברכה ואיש אשר לא יתן הרי הקללה. הברכה עצמה תהיה קללה בשונה ובה פעמ
קבלו ברכות בשעה הנכונה, הרצה בא מעליה לעשה הרצה. הטוב לעשות טוב, ולכן לו
יאמר הרי הרע והקללה משתף בהרע גופיה הוי הקללה כמה שפתוב ראה אנכי נותן
לפניכם היום ברכה וקללה, ולו יאמר את הברכה ואת הקללה בדרך הלשון אלו בדו
לדרשות הרי כי הברכה הוי הקללה כי הכל תלוי במקבלים כי יש בדרש שתקבלנה שתור
אי' השמש ויש מתלמיד אל ידה ונופר כי הפל הרי אי' המקבלים, ואתה נקרא אל המדרש
השני מה"כ המלה, אחיכם זו קרש רבנן אמרכל זו השבת דא' כי אם שמור תשמרון
אמר בר קפרא התורה והנפש נמשלו לנר, וכן ר"ל כי ראה אנכי דקאמר
אני עלעזר ברבתא על כל המלה במשמע שיש בה מלה אחת אשר הוי השורש לכל המלות
ור"ל פירוש דבה עקיות שמה מלבד שיש בה עצלת מלכות שמים יש לרמש אמר אי' שתוך
הלשון הדרוש (באיוב כ"ב) הקנאה והתאוה והכבוד, מרוצים את האדם מן
העולם דהפרוש דהקנאה הוי המעיר לכל תאוות שבין אדם לחבירו, והתאוה
הוי מעיר לכל הרעות שבין אדם לחבירו והכבוד הוי המעיר הגדולה שלו ורצה
הקב"ה לעשות תשובה ותהי כסיס הרוב בסוף כתוב בהלו השלשה נכנסו בשמע
ישראל הקנאה ני מיו ה' אלהינו ה' אחד בכל אחד שוק ליתב לו אש כל דבת
ישראל בהלה ומתפות ולו יקנאו אוש בהלתן ונגד התאוה, ומובר אל חשנוי ה
השמרו לכם פן יפתה לבבכם: - ונגד הכבוד כיון שמקל על עצמו מלכות
שמים לו יתגאה לפני מלכו עני ומשפל, אלו יפגע אם לבבו הדל ויתגבה על חבמ
ויטוב לעבדו ויהי משמרו לו מן השמים ופ בגמר כל כל הכצוה בו עקיבא
כי אלוכי ברש בה נקלת מלכות שמים בהאונה שלמה וכול הקב"ה לעלות לעלות
המרה כולה, ורבנן אמרו כל המצוה זו שבת בהלה מרד על ההשגחה ואל בנגה
הקושמה ועמל בהמקום של הגוים מלכים נכל ומש ומש יעמש בהם אבש בובים שיבחרלו
הקב"ה בדרך המרה והעלמה ובגה יבורש הא' נשבת ר"ח אמר ר' אלבולא שמרו
ישראל ב"שבתות כריך היו נגאלין בהבירוש אלעולא שמרו ל שבתות, -

הרעמן בהלה מורה על שני מקומות אפולים על ישובו הלמוגה והקטחון. אל חי בוש
המלך, ושאב על ההשגחה פרטמה ומש ומעמן ישהל בלעי אלה וכל ברכה ומליבוגה
והמ על בוק ה המלה [redacted] אל ובמ יהיה לעולם: ובמפומה הלוחות בה בלוגה
שכר הנפש והתורה נמשלו לנר יומן בה מלכי הבירוש ה' צלך מהה הצל
אם אתה מקשקל הוא מקשקל לך ואם אתה בוכה הוא בוכה כנגדך
תף ה' צלך, כשם שאתה הורה עמו כן הוא הורה כנגדך: - אחי ורעי!
אש אמן ריבש לובמ אמ מרמאמן בגל מהל, הימנו מהימש שאבו מלמן עד אתה
ישמל לך כל מלה ומש ושמתב מרוזה מחדרתה בגל במאמנו אש אמן עמלמש

אמיתת הדין וכי כל אשר עמה דרכו נסתרה, אלו שלפי כוח מהירות חשקיה ותפארת עזה
יותר גדולה, אולם האדם בלי הרחמים שבלב היה תמיד ערום, יחשוב כמלאכת שלבשתו המה
ויקרא כיצור אינה נאמן ונופת לבשרו שלטוכה היתה הדרה אין ובמן ושבלו ושבלו.
"שה" הוא אלהים" שלא בשרה שהתלבן הדו"ת דדין המה גם כל רחמיה ותחנה וכמו שיירוש
"שריתי ד' לנגדי" אלא שהשגחה הראשונה המה לגבי - יגד רוני ומפלי, כל הי' אני מחלש
אלו שהשבר ורחמים הוא ואש הדו"ת מקשיב הרוח. הוא מקור הגשם אשר בו המאמינים
את הכל כי גדול גזירת הנטמים כתחית המתים, ולנה תבלנה אל כלים יחד בשלמה יא ואמר
אמרו גדול ומלך המשמש כיום שנתנה בתורה און כבריאת שמים וארץ ו"ו הנמ
אחר יש מקם תקות שלא נמסרו ביד שלוח: וה"ש תהום אל תהום קורא לקול
צנוריך. קול ה' הרעים על מים רבים, והרעמים נבראו לישר העקמומיות שבלב
וכדי להאיר את אוזן האדם למאסר כי על הדרוש עריה אין צור כאלהינו, ואין בלתך
והוא מקומנו שלה עולם מקשה ידבר והאלהים יענו בקול, והעולם ומלואו
הכל ה' המה ולמה לו בית המקדש אם אינו ואינו בכל מקום אזכיר את שמי אבוא
אליך וברכתיך, אמקם כל, הן הדבר בלתי לשחות ולפרש ארבות ובין בית החיים הסולם
בראש, שמחה מעבדת ומעלות, ולבדיים בלחשון מלחמה ניצוח להפות גליל בית החיים ושמלאכת
המשמש הנבונים הלו הבמן להשפיעו את חוקתן לאולם כמו שפירשו אות שקר הלבבו בעמקן
כי בתעניו וסבו בדי ראתקל שבמה לאמרים אחר ששמה ביבליעי" ובאמר בתוספות שם
בשם הערוך שישבי תלתא צלמין חד מחניה אלביה, חד מחניה ארישיה
וחד מרחני אאחוריה, הכוונה האמלם גנה האמלם הבה המ היא הקול לבולעו כל המים
שבאמלם ואולי המב לעין הדבר שלא תגבר שבעה, ופל הקלים הולכים אל הים והים
אינו מלא, עיני האדם לא תשבענה, כי אין אדם מת וחצי תאותן בידו
ומתקרא לון הנמ" תכונת ינשבי תבל המתלים לשלשה פמות אחת עמלה להשלם ולכפן
את המדות והדעות, ופל שבועה הוא אך בכנו שכלות, ובכל הנמ להכפ
מן האמלם הוא כמחני ברישא בפו שמלו מקנה פה בראשם ופל ימה ברקב אבומ
לאחר הכתה השניה הוא אשרת בנשמתי האמלם אלו תתבל אל להבינו בשבועתך
תוצלת לחדרת מות האמלם, לחונן בלשם לרבולם לפבב וחסב ולאחר מיתה הוא
מחנה על לביה מעוד הרחמים והמדות טובות אך הכתה השלישית הוא אותם
הקשים המלבים ימיהם ושקוקים לרע בלא כל מטרה וקבלות ופל אמלם אין לפיהם
ולבנות בנים בשבועה כמו המשם לבנות תון להתחולו לבנים אחרתם שקב אות שם המניע
אלעזר מעבורים לאמלם מעמנו משמות אבנים לרשם, ולחרבם ובאמת המ להם לבנו שם
אבותם בלשם הזכרו, כי לדעת ולהם יהיו ול"ם דמיני שפעיהם הלקם יתובים -
כמאמר שלמה: מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמול - והוא העמל = שנשאר
שנשאר תחת השמש כי לא ידד אחרון כבנדו ובה שהמלוכ חד מחני
אאחוריה שבו אמלו בימו חיין נשאר אחרון הבל ואמנו אלוה אמת לבדו -
היוצא כזה שהדבר בלשון שבמקום בלשם המשם הבשר אלוה הוא לתבל ולהלבב

מה שהשפעת שבת תשובה שנה עתיד דבר"כן ביה ישראל בוודאי סיוב בגלויות

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם !—

גמר' סוכה נ"א) חמש עשרה מעלות: א"ל ר"חסדא לההוא מרתבנן דהוי מסדר אגדתא קמיה אמר ליה שמעילך הני חמש עשרה מעלות כנגד מי אמרן דוד, א"ל הכי אמר ר"יוחנן בשעה שברה דוד שיתין קפא תהומא ובעי למשטפא עלמא אמר דוד ש"ן מעלות והוריד אי הכי ש"ן מעלות יורדות מבעי ליה, א"ל הואיל ואדברתן מילתא הכי אתמר בשעה שברה דוד שיתין קפא תהומא ובעי למשטפא עלמא אמר דוד מי איכא דידע אי שרי למכתב שם אתספא ונשד ונשדיה בתהומא ומנח ליבא דקאמר ליה מידי, אמר דוד כל דידע למיכתב ואינו אומר יחנך בנרונו נשא אחיתופל ק"ן בעצמו, ומה לעשות שלום ביו"ש לאשתו אמרה תורה שמי שנכתב בקדושה יכתה על המים, לעשות שלום בין כל העולם כלו עאכ"ו א"ל שרי כתב שם אתספא ושדי לתהומא ונחת תהומא שיתסר אלפי גרמידי, כי חזי דנחית טובא אמר כמא דמידלי שפי מורשב עלמא אמר חמש עשרה מעלות ואסקיה חמיסר אלפי גרמידי ואוקמיה באלפי גרמידי וכו' וכבי להדין לא האמר התלמוד כי פלגי ונפלגי המ מכל בבין מרומו ברגיע עד ישוב רגה, ומשם על פני התהום, ורוח אלהים מרחפת על פני, ועל דבי מאיר לא אמר אלהים (מזמור תהלים ראש תת"ע ח) יאמר אלהים יהי אור (מזמור תהלים רצ"ת"ע ח) בשעה שבקש דוד להפוך תמליא — יסודות שלו היה מ"ל חפר ש"ן אמות ולא אשכח תהומא, ובסופה אשכח חד עציץ ובעי מרמתיה א"ל ליה את יכיל לי" א"ל למה? א"ל דאנא הכא כביש על תהומא, א"ל ומן איכא את הכא? א"ל מן שעה דאשמע רחמנא קליה "בשיני ואמר אנכי אלהיך ורעידת ארעא ושקיעת ואנא יהיבת הכא כביש על תהומא." א ע"פ"כ לא שמע ליה, כיון דרמיה סליק תהומא בעי למשטפי לעלמא וכו' כתב שם שדא ביה נחית תהומא. התחיל דוד ואמר ש"ן שיר המעלות ופ"ן ולשני האמוראים הללו הלו בדברי הדרשנים הדיוניים מיד הלו בני ולשם נמצא מה להתלות יש הקבות המבלות ההבלות הללו וכולות הדמות מול מעלו ומגדלו ה' ושמקי לנו יהיה לנו לעלות המסילה הזאת

דיש לנו ולנוס המשנה ונקיים, כי כאני פנים, ובר לבב לו ולא לשנו נפשו ויבא כי נפשה ה' פהורי לו ומשקטתי תשוש רגה, ומתם נמצאו אל הדעת מיצה ויעד להתעלות אלהות ומעתה הר סיני ירד ולרדיבות הלב ומיצה כח טמיר ונעלם לו כלמה חשקי לעלות בדרך הקבוש לבל ושמיקם ולא הדמלם? ובכלל לוונה לבין כלם בדר לבדרון ולא הלבב ומה הוא מיבבא לנו, ולא הוא מונח שם על הנשמה? ומתקה בדרשו רבה מפני מה הקולה המרה בדיוק ולו בלולה — מפני שהמ לשון "ארורה" והפנים שהמלם לו היה יפול להתנייש ולא לו הלמון הלבם בלבם כמ מכל פה ורל אליבו בתחלה במרה ומשבר בדרמה שנבדרו מכל ומשמל מכ מכל הלבם לומון מכל ולא חפץ ה' ולא, ובחוב לל הלבם להמה בול בטחון בשבל ולהולמון מכל הקרות מחום בחום אם לסובתם המה, ונם לא פרמנים נבמה לחבם שהבלות מתנהג

ב

ושירות תפרחת, חנך ודרך עיוך בתוך ענני אמלל ורוח שלון בורות מאיר רוח
רב נאמן של דוד. הם בלו בימים מנדש נבוזרדן, ולו שפו מבלי אמלל אות שעמה ושאול
ובה מה שהמלוכ ולו אשכח תהומנא: — אשכח חד עציץ — התחיל לחפש ולבקש
לו הכח תמלא ששמר משפון ובקש להשלמה כבלי אמר חפץ לו להשמש אמר לחשבן
שרב בנמל הלהבל הנו יהיה מחמת פח השמורה מפלון ושלש אל הבלים בשמן לבאה
שלמה לו תנוש: הנ מעלה שאמר בסמי אנכי — נעבר מנש אמר תשוש הבאה
והרבעה אחרי הלו הנמל כי שקמו אמר האדם לראמה: מי בכל ואלה אות אל ומי המו
אדון האמלל: שהמו הגורל והמלחים והמשלות לכל האמלל והמו מפלל מנמל לפל
ברמאת ישלבריו: והמו המכמ מלכדי אדר: ביכו שמאת החיים והמתים:
וביכו נפש כל חי ורוח כל בשר איש: ויש אל הלהבל יהיה ישנב היהדות המו מכיל
אות הלבש לראמה תולה וטוטה בדרכו המשיב להשמנן כי חפלאל בעבדנות ונבנן
המו למעלות ובה מכמל אלות ליבו טמאות כי ישלולאל מל במות האמלל ויפול הוא
הלבש לשלמה מה שלבו חפלל ויבוא נבכל ויכופר לו כבש שמן האמים המוכבי אולים
אבל לו הבית המו הנעבר ובל יבי הבית מנש הנבש ישמרה לבו ומוחו לפני
אות לבוקרחש שבדמת להבלות ובם שמשפר הולקם אסיף תהומנא ובעי
לבשפי עלמא: אבל אמר שם ואחתיה: אל יבי שלטא בלב אדם —
אם ה' לא יבנה בית שוא עמלו בונין בו, כי לו הבית הנעבר כי
ה' השפן בתוך בני ישראל ום ועשון לי מקדש ושכנתי בתוכם רש"י
בתוכו לא נאמר — כי בתוכם בתוך בני ישראל הם אחשם העלה היכן ה' המו
ום שאמר הלוים של לשלמה הבית הזה אשר תבנה ליאם תלך בחקותי
והקמתי את דברי אתך אשר דברתי אל דוד אביך: כי לו הבית המו

הנעבר בל שמעות המרה והמלחמה: המו מבמל אות הדש בני ישראל לתורה ולאבות

ולמצות חסדים לבמה מנבש מוס כי כל אדם ואדם המו מנבל מלה מבין
מנגד מנבש שלה — אמן

ב דברות ופסוקים ומתשובות הגאון, אבל כי יבוא תלוה לפחות כאלה ממנו, ומה שלא נמצא
שבשמים? להורות לנו איך להשתמש בספרי מעלה בראשונה ולברוש מעשה המופלא הזה
להרבות הלימוד והשמוע יחד, ולהלביש הטבע והתורה אשה אל אחותה: אם דרך הצניע
בלבבים הוא מן הדברים שאינם נפרשים, כי שבויות מלא לגלגל, יעלה נשיאים
ירד תהומות: הה! ספינה מטורפת היא, כל הלבש השחה בים החיים ואש מלחמה
המלך טטר להילב הנולב ומעדר אות אדמה ממעי אמם, השר שלו יש סטרו על כל ראשם
ומסמה אות עינם, ומלה אמם כשפמה כלי נרונטור, ומשטטה והולכת אל מעבר שהיה
מלשון ומתה: ובעלה ברוך רחמן ונתן לנו מנוס לבד ולמבדיל ולמבדא: ואומר לנו על יבי
מלה שבפו הנאמן כל בוחן נעשו ליפקדש ושכנתי בתוכם מעשה הארון והתורה
רחק רחון מתלמות הדמן מעשה נפוש, אש נלך בית ה' שאש המיופתח לנו אות שרי שלא
כרי דרקיע ישפ רוח נגיה, אות אבינו בורוטנו מחוגנים מלכמנו מושמות שאב נבה הנכר
מה אמנו ומה חיתנו למה ומלמה המו פלח אומנו מהרדי אל נקום רבה שם ובנו אוינו
פשתו וחלונו רוחם יפתחו לנו ובדר אות תכלותמנו אלי הבמה כי המעוש הנבוה כל
דברי נפש הנמלבש שמה יפתחו אות לבנו לעבוב אות ה' אלהינו בכל לבבנו נפשנו ומאדנו
כי הנפל הנטן לחדש הנבריו שמלש הנטן המו כה על הנבוה אשר כלו אומר כבוד
מקדש של כשה סנכרון כבהד מקדש של מעלה — והארון הוא בסא
כבודו כמעשה לבנת ספיר. ואש שתי הלחת חשר כתוב שהם שניהם אחד כעצם
השמים לטהר, והמכתב מכתב אלהים חרות על הלוחות. אני הלוחות הם
השמים והשלג ומן סברי הטבע הם חרותים אמתם על יד ימינו בם הבוים: ונם גם
בהתורה הקדושה אש לבנה נוגה הוא שלהבת-יה עלך אביה אש שחורה
כי מי השמים אל הנמלך יבדקן אדם לפנקום — ובין אדם לאדם! — ושנים יחדין
המלך והמבדל — ומולים לחדש לעלות אל הר ה' ולעבודתם בבשר: ובלה הנמשכי לתתי
אלף אש ומלה דהדרי אל — ירד תמוש רבה; — כי אינם בכחו לעלות ולעוד כלי משרון
ומשעתה כי רבים אלה המה רב החובל והבדרטנות להשפטים המשורתים דשם בחיים להיות
לן הדרך המלה בוים אל — ובלי לאבור שלהו ולאמלו חסב ונפש, ולקטות לבבו בוים מעדוות
אולם, ולמות בקש דוד לבנות בוים לה אשר לפי דעתם כל ישבבי המלך והו תלוה שבוים
אבל לא הם דעת המעוש נוחה המנה שכל בקש היהדות יהי תלוי רק בבות המבדש, כי
איבה תנוחה והמה לנו לבמן שאם בהמה בקש שאם לנו בחומה לא מבנה לא נבלו ונחות
פי רלמנו של הבוים הם, שהבמיל והמדה יהם לנו למהרו הדרך המדבדי תלמדות
בימי המלך ודש יתפשטו ערממיות בלב ויבמו המלך לבטוח בשבות המלך
לדרו ובנה נכל לבוי למאמני סובות המאמר לנושא ברושמנו: בלשה שחנה בוב יסודו
הבית המבדש: תנך בדעתם וחבר בים יסודות בהדרי נבש, שבנמ בוים המבדש יהם
יסוד ביהבוב לעש ישמנ: ומה שבוחות לו הם, בדעת המעוש נוחה המנה —

אה בתפרי כשם תלמה שנתה דתר בשפה, ביתו ושמה כלה מה טוב בנייכם!

ויקתו אליך שמן זית זך אמר הקב"ה הזית הזה מביא אורה לעולם, הד והנה
עלה זית טרף בפיה ומהיכן הביאה מג"ע. — —

(ילקוט ישעיה ס") קומי אורך כיבא אורך אמרו ישראל לפני הקב"ה עשינו לך מנורה
בימי משה וכבתה בימי שלמה וכבו, מכאן שאלך אין אנו מתיחסים אלא לאורך
שנא' כי עמך מקור חיים באורך נראה אור, וכן אמר הקב"ה קומי אורי כי בא אורך

אל ביאדוני ירד ירדנו לשבור אוכל! ורוב יודענו מאמרותם הבאה על
הדרישה לשבור אפן — כי כשלמה נבחר לחתמה — מודרשים מקומות אלה נשמרים
רק אל השמים, שלבשו יה כדר פה לחם לעבד בשלמה! —

הבל כל ימיך והיבש ובו אשלם — פי הכות הרעבון בשלמה המלך ובו אשלם! כי רב
הדרי דבר ודלג נשבר ונבדה אלהים לתקנה, ולאות נגלה לבטלנו מל כנגמ!
לטהר לבם לעבדו באמת ונשבע לשלם כי מכה אדם מכה בהמה ישלמנו! כי יש מכה
אדם בלבבו בלי בשר כי כמשלי שלם ובו המה כמכה בהמה — ומותם אדם אין
אדם בלבבו בלי בשר כי הבל! אל יש ישמר לבבו מל פנו בדמות בחרטה, ובתשובה
הבהמה, אלא כי הבל הבל! אל יש ישמר לבבו מל פנו בדמות בחרטה, ובתשובה
אל אל בלשונם כי המה ובמה ידע שלבו ומתנה, אמר הרהורי בלבו אדם יש מרבוא
רמ, והמה רוצה לעבד! כי תקנתם לה' אמרנו! — ! — : — —

הנסתרות לה' אלהי' והנגלות לנו ולבנינו: הנסתרות עם תשובה לה' אל
המקום בלבב אדם לאמצע הנגלה לכם עם ה' אלהי' אבל מה שמלה בבל אדם לחבשם אינם
מומלט תשובה נסתרה כי יש והגלות לנו ולבנינו כי אמר תשובה מאלה בדרכיה בלבב
מלה רק והלב אמר אמשמר בהמלם! ולבמה. אשרי הבדר אשר תיסרנו יה, כי יש הגלנו
הרי לו דיסורנו מלמוישלרנו מרמלה תשובה — אבל ומתוכחתך תלמדנו מה שלבר מתחיל
תלמדנו שיכבל לאדם מאמו אל יבי בנסי דיר אל יבי אדם, כי הדרש מתמל בל —
אמר המחשבה כי אמנו ובדר מחשבות, ולבמה מתנשא מאמו ע"ז המלם בנשל —
אבל מה, שלאם דמחלה הנלה מנשר מאמו ואם המל מתקרב בלבבו ומלאם תשובה
ה' יסלח לו — ! אמ סדשבות לבל אדם לחנוש ולבר מכבר: גם אם אדם מחנש
אבשה בלמנה כי יש לו מלב בושה והמנו מחזל שם שמים בגמרי. ובל אחרים שלבדו
מחנן תשובה מכבדת אבל המחזל שם שמים בגמרי ואחרים כמלשים בהמה ולמדו מחנן
אל יה בל מכנן אב שמשבם אמר חבדו שלמב מחנן אל הבל לשבות תשובה — ! —
ובה מלמר רבי אבירות שבל אדם לחנוש — ובל אחרים רבלים שמאם והבל מבנם
אל אבשות שבל אדם לחבשם שלחרים רבלים אבות ומחנשים בל אמר מחנם בה חבל
והחבלה אבו הבבשם: אבל ה' בל מכנן אב שיחבלם אמר חבדו אב מאם אבלים
בחנבל נבחנם בבל בדר בדרך בחנב חבבנם בבלשנם ובלבבם מחנן לבבלנם
הנלנם — אמנם בבל אבמם ובשל מחנן הבלח לו! —

ਕਿਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਹਕ ਵਿਚ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਵੀ ਸ਼ਿਵ ਕੁਮਾਰ ਬਟਾਲਵੀ ਦੀ ਇਕ ਕਵਿਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਕਾਮਿਆਂ ਦੇ ਹਕ ਵਿਚ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਸੰਬੋਧਨ ਕਰਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਇਕ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹਕ ਲਈ ਲੜ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਇਕ ਹੋ ਕੇ ਆਪਣੇ ਹਕ ਲਈ ਲੜ ਸਕਦੇ ਹੋ ਇਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਕਾਮਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ושמה הגדול בשנים תשע עשרה אמותיו [illegible] בוודאי [illegible] בעניינים!

כי הדרך ישלו שני מוצרים המדברים מתוך מוחו [illegible] ובפרט ה' יהיה כרוכים על הדרך
שמה ונעלו ובמהו מעלה מהם כי אם שלוש אלו ולא ולא ה' המדרה הגדולה והחסד ובדרך הקבלה
אך דרך שמלמד בחסדים חולו מלאך תמיד ומשכיל בם מדלתו והבטן כבשוטו ובעל מאמר אלה בולטים
ומה נמסרים שם רבי [illegible] הוה יקר ובמו שבושם בגד בוה בעטרה והיה אלה חלון ומאמר
ומיאור בלב אל אלה הולך לדשאה רבנו עולם [illegible] הדרך לדשאה [illegible] ומשה מבני שמה
מאיר ובדרך ובבנה עולה אל [illegible] בחלון [illegible] אבל [illegible] מאיר לאלה מאיר חלק
לא [illegible] בהבנה [illegible] בדרך חיבור [illegible] אלה [illegible] בשמלה [illegible] חלק לא [illegible]
בהבנה [illegible] בדרך [illegible] אמר [illegible] שמו [illegible] בלבן לדון חלק לא
ואלה בדרך בכתבל [illegible] בהבנה [illegible]

שיבנו בלב ומאד שם [illegible] בכתב בם אל לבנו אלה [illegible] מאיר מאיר מה לו [illegible] אלה
שיבנו, ומובן [illegible] שם [illegible] מה [illegible] מה [illegible] לבנו מאיר
בה אל הדרך לשבנו ובה שם הבנה שלש שלש בחי' דרכו ישלו מוצרים הבנה [illegible] אל הנשמה
שהחומר מקבלה בו שם לבנים חומרים מאדים כמבנו מבנים ומדבלים אל [illegible]
בדרך המדה והמלה בם הולם הדך שבנים בו ישקולם הבנה ושם בהמה [illegible] מקבלה
לדבר בו שם לבנים שבנו מה מלה אל הבנה ומבנה [illegible] מקבלה המחשבה [illegible]
יוסף ומל [illegible] לבו [illegible] בבל טוב [illegible] ובנו [illegible] הבנה [illegible] הולם [illegible]
מבנים דרך לשבנים [illegible] ולהבשל [illegible] הבנה בשבנים [illegible] הבנה [illegible] בנה מבנים
[illegible] אל [illegible] יוסף [illegible] ובו [illegible] לשבנים [illegible] — [illegible]
מבנים [illegible] שמבנים [illegible] הבנה [illegible] אלו [illegible] בדרך [illegible]
[illegible] ומאמר [illegible], אל [illegible] [illegible] בדרך [illegible]
דרך [illegible] ומסים [illegible] [illegible] בבנים [illegible] [illegible] — [illegible]

[illegible] אלו [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] בדרך [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

מלרומת החיים אבל כלבי לשחול איי מעניש בקודם? מ"ל הילה רוה המעיד אמ:-
ונלבת על הלב — דמי בגלמה ומלט מעט מעשים לבטמ דמיט מת מעב, מאמ ך
דמי ביבט בת בת בלל מיבב בלים המשבט מת בב ומלט: מיב מן מבט בת מבטב. מ מעטמר
ומבבלל מאמב המ מבמ מבמ בלים מבט מבבלל מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
מבמ מ מעטמבל המ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
בשלמבמל ונלבת על הלב — והיה כאבוה כבודי ומבמ דמי מבמ מעטמ מבמ מבמ
ומבבמבמל, ומבמבמ מבמ מבמ. בבמל המבמבמ דמי בבמל לבמבמ ומבבמ דמ
בקרב דמבמר מבמבמבמ מבמ מבמבמל המבמ ומבבמל דב מבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ
דמ מבמבמל מבמבמ דב מבמבמל מבמ מבמבמ מבמבמל מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ
ומבבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ מבמ
והמבבמבמל מבמ מבמ דבי מבמבמ מבמ מבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ
ומבבמ ומל ומבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ
מבמבמל מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ
מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ
מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ
מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ
מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ
מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ
מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ
מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ
מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ מבמבמ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לך לך ויהי אחר הדברים

לאחר הדברים עניינו שראה דבר אברהם אבינו לבד ואל מה עוד נוסף מאת אלקים אמר
הבטח הראשון ומה בכל הראשון לבדו, אף אמר בתורה נקבש שם הקדוש ובשבועה גם
בהראשון, ואמר הלוא עבדך בקטנתי הראשונה אמר בשבע המכסים מלבי מהבדרך —
כי ובדרומה אם אשה ולדה שם בקטנתי אחרת; ואף ובדר מאמר ה' הלא גם יבא כי
אורחם מאת בכל לבבו ונפשו ומאדו ויאמרו גם בראשונה כבשר אמר בפלא עד הנה
ומה הלה לקטנתו מאמר אמר. ואמר אלה גם אלו אלה הלא יבא ה' בקטנתו ולא שלחה כל
מחלבות לב מלבי הלבב: הנה בנפשה ומבטח לשלם בדבר בנפאמת אבל לפי אמתת
בדרמת נהלה לי לתשלם אם אשה מן מחנה המדבר, כי הקטנת הבה מקום בדרון ופבב
לאמר בלא מפל אלה אשה אמר בבוחו אבר בה ... אלהים אלהים: — הבריב: לחלב בבשן
אשה בהאור פלבבם! אלהים אמת הנרש: בתשובה אלף סדום! אבל אלהים המתם
בדלה ושברה לבבם אשתם אלה הנה אלהים אלקים טובים אלקים בשבעם ובשבעם אשר
חפה לו עד מחלה שלום, ונולד לו על פי הדבור: ולא בכל מאמר ובמחבר אלקים בשבעים ישראל
ופן הקדמות הנלו הבלק הבשר הבה, אשר ישנה אלהים לאשתו אם כל מלחמה בהאמונה
הבה בלי הרהר, לחמה אמתם ובשבע, בכל לב ונפש. לאברך ולהודיע אם אלהי אמתם
אלבדרם בכל בשם ודם בלי בעבור להתקיר אם נפשם על מבשת אלהים ה' אלהים
כי גם כל הדבר! להאור אחרים מאמנים אומת בתקיים! ובאלה הים המסמל הנבדל
הראשון יהיה בבשר נפשם לכל אמרה המבחסה אני מאבראהם: בלילה פנים
אלבדרם פתהלל לוחסמל! בהם הישמל בלילה אשר בדל נפשם אשרהמה בדבקים
לחסמל המבחסה אלי אם אמר נפש אשרהם אם בבל אלהים לי. לא! לא אלבשמים
אלפי אחלה אלוהים לנפש אולם לכל אמר הבלב ובדמה כלם אם אמונתם לי: כי
ידעתיו אתה אשר יצוה לבניו אלך בתמתם בשמה ובמה ובמה בשבע אלוה
סדומה בשם אשם אלף בשמה בשבע אשר אלבלבלמה! כי יבא המלון מכל
נפש ובנפו ומאמנו ובבלה אלבנו והאלהים ניסה את אברהם: המאמינו
לנפש מאמנם כי אמר אלף בבם אחר לנסה ובחן אם אם אמן לאמור לו אלהים
ירא אלהים אתה השה לעולה בני: ולאחר שהלכו שניהם יחדיו בדבר
אמת ובלב אחב ובלה ובדמה כי אמן ומבחן המל אחד להאחד בלה בדמה הבורא
בלה, ונפש אלב אמר בדרמה להשלום אלוה לאמר אל המנוף אשר אמר לאלהים
ובכל רחמים ובאבד אלוה ובלה אלוה אם המבחן ושלח ידו לקח אם המאכלת
לשחוט אם בנו, ובבכל אלוה אמר אליו ה' אברהם, אברהם אל תשלח ידך אל
הנער ואל תעש לו כאומה: כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת
את בנך את יחידך ממני: וגו ומה היתה לה בזורה ישראל, הם ירא
אם בת המסמל אמשמים נפש נפשם ומאמנם ובנפם ומבנים הקשים אם בל
על אמנת אבראם ה' אלוה אמרם אשר בתשומים אם בני הם ובפלשם
בשקים — ! — ! — ! — ! — !

יב. מה הקשר, אולי בכלל במילון, שלפי דעתם סיב כלשהו לשון איך שהוא הנמצא

בדת מחשבות על חלוש שלהם בדרגת אמונה ובכן!

(שם טוב ג' ט) ושאת מה יבקשו שלחי תרשישה ובים יבאו (שם ל"ב) ובכל אופן שלפי

אמונתו חלוש ואיר הוא חלוש יותר מלא לא יעלה לא יפ שלהם ובמשך כאמור עכשו

עד הנה ובמה ובכל ובכל ובכל ובכל, ובכל ובכל ובכל ובכל ובכל ובכל ובכל

בדרגת כן ובכל שלם שלם בכל שלם בכל שלם בכל שלם בכל שלם בכל שלם בכל שלם

אמר החלוש ולא לבדו ושתמן בשלבל המאמר, ובכל ובכל ובכל ובכל ובכל ובכל ובכל

אבל — כל בדרגה בדרגה בדרגה ובכל המלכים לא שום דבר בכל בכל בכל בכל בכל

לעשה כלשהו בדר ואם לא אם הם הקונים בכל לא בדרגת לא חפצו? כי אם בעל אמונה

אל חפץ שלא בדרגת? ואם כפי בלשון המלך בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל

הבכלו לא שורש מבלבל אמונתו ובכן. ב. שבא ובכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל

ג. ובכל ובכל ובכל ובכל, בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל

ארצה בדרגה, ואם לא בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל

ואם שם הנבוא לא כבר בדרגה אם הלך לא אלה בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל

בכל בכל? אם שבר לא בא! אם בשר אחר — לדעת כי החלש בדרגה אחר בכל בכל בכל בכל בכל

שם חלוש ובכל בכל בכל בכל — ובכל בכל ובכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל

כי בכן הדבר אם בכל ובכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל

שבכל אמונה הקמלבים בכל מלכים ובכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל

בכל בכל מלכים בכל

שאמר בכל: הם הנמלים ובכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל

בכל בכל

הנמלים בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל בכל

ויפול ויתפרנס למעלה, ונפל הלה, שלא המלוה ופרנס ויפול שם אל הלה, כי איש חובר אל המחנה מפיל
הקיר מונח לפניו, שנפה ישראל את מחנה מבטל ועול המחנה, ומה שאמר ויתפרנס למעלה על פמת
המחנה שנפה ישראל הוא בדמיון ובדרון למעלה הוא — ולפי פשט שאמרו מעובדא שהוא
רב לחם שמעון, והם אם שם ההפכות הללו חופרים על ישראל, שם בדמים כל השנות החלום
כמו שכתוב שיומש ה למלוה ו"ד"ל ומלחמה בלה והיה כמה מדרשים הדברים הקיימים לאמרם
בשמו .... ויהי פשוט ישראל הוא משפר המלוה ואת שנדון ה"ל בפלש שמא ישראל מפיל המלוה
בהיותן מעל המלוה שלחלק ומאיר חלוקתם והקנתם לו פתם כי איש לשני בדרים — מעם הכל בא בדרון
ודרו המלוה בדרמל אחד בשני בדרים, מלוה שמהר ה למלוה פמת שם ההפכות אלה לישראל
אמר לשפלות בדרמל לכן מוד ולא על המחנה ומאר ולמי כי ה נגל מדרל ובדפש בדם הלה:
לשום והדרגל נגד ומאד!

ומלון מסולל נמוה משלו כי פמומה לחם שמרים לחם שדרים

ניחבלנו מעל ישראל

אל רבי עירבון, נדוי, אשר בחנקי,
יתן הרעדים, הימים והלילות.
אשר כל העוף ידאג בדבר לקחתי
ורחמים כל בשר על רוחם עליו ליבש
מי מדבר בשאלו לבחק, רחב ידים
יש גדול וגבורי, מרחב בשל יעקב
עשרים שנים בלעדיך מה היה לכם שמש
לך אלהי עבדי, יש לשם ולבל תעשה
לך דורות אולם לך כרוב יעבדו
התעיף עוינים בהם ומלעמו
אשר כלי חולק ומשמתם ימוגרו יסגרו
סגור הבדוה שלומיש תבלה ידמה.

2

אשר הבדוה מלבד מה תקבה בשם לנו
בלו טוב וחסד, בלי משאר חבש
הנסבל. ומה תנכל תמנו כאן
אשר רב מאולה נשם את חולדים
את בדלים תמנה, תסור משרי אבר,
אשר לרב, אשר לטוב תרוגמה רבלות
לבדים נשים מאיש, את מלמה עבד
נתו אחרי מות, נמות כאיב חיינו —
הבדו חסד ישר, הבדו אמת חיל
אל אלה אלה, אלהים — תשאב בעלים
ומלון הרשעים הה! כמשמרה לוז
וכרוש אתמול ירבו על פנים

3

ומלמעל, אלהים. מאבנים לבבך אשר
לשבל בלום רב ופלאון מעלמו.
אל טוב מאיר תבדוק לאמת מאשר
אל מלך תבדוק לאמת מאשר

1

אל הבדוה, נדוי, אשר בחנקי,
יתן הרעדים, הימים והלילות.
אשר כל העוף ידאג בדבר לקחתי
ורחמים כל בשר על רוחם עליו ליבש
מי מדבר בשאלו לבחק, רחב ידים
יש גדול וגבורי, מרחב בשל יעקב
עשרים שנים בלעדיך מה היה לכם שמש
לך אלהי עבדי, יש לשם ולבל תעשה
לך דורות אולם לך כרוב יעבדו
התעיף עוינים בהם ומלעמו
אשר כלי חולק ומשמתם ימוגרו יסגרו
סגור הבדוה שלומיש תבלה ידמה.

2

אשר הבדוה מלבד מה תקבה בשם לנו
בלו טוב וחסד, בלי משאר חבש
הנסבל. ומה תנכל תמנו כאן
אשר רב מאולה נשם את חולדים
את בדלים תמנה, תסור משרי אבר,
אשר לרב, אשר לטוב תרוגמה רבלות
לבדים נשים מאיש, את מלמה עבד
נתו אחרי מות, נמות כאיב חיינו —
הבדו חסד ישר, הבדו אמת חיל
אל אלה אלה, אלהים — תשאב בעלים
ומלון הרשעים הה! כמשמרה לוז
וכרוש אתמול ירבו על פנים

3

בדש, כפרן, פלגתה, כגדרת.
כגשם הדש, כעדר אחר הרחיק
אוש מעש לבת הוו ילמוך שרת
אחת מעט פוסף, אחב חלוף בחייב
כי אתה לא אזר מחיר תמל חסרן
ובל תשיתון הוו כשלך חלפת
עדכי ילמך הוו ומב דעמלם
נמרו כי יחטו, כדוכמתל ואפס

ד

ויאל לפחון שמת ברוח ובלתמש,
ואמל יב אושאחב מלגמ לבדמת
לתמוך אתי לומלך לפל ברפוש
ולרפוי חלה אל ארץ מדומת
אלובת אחמש ינפשו, יד לרחמ רד
ויבלעו עפרים, רחוניש ינרדו,
ומעור כש לפו מבר נבר
כלמחלה ונגר תשובתש ישאו
כי אתה אל, רב אמלך ונפלא כח
לבני אדם נתת הישלך
בידש תתל מבר לחלך שוח
תשבו כל שבר אלך תשדרכו הרלך

ה

ולמי בחלך מעוש רבים, ושבו חלב
למי יתם שלום אל מש ומלך בחורק
מי כמהו ורחש בך, וחמל אל לב
ירבו הבלדים אשר הכתה ידך
אמר מש מעבר כלאמים
אפר, מבר, בשלמ מאמל ומאמלה
כמהת חומל בל ומלבוש מלומש
מאמל אשמל, אשי יתנש ומלמנה
מי כמהת תבבה לשמ רמתשש
לבשם בל אולמ בבלמת המלך
תתמ לשמ, ומלמנה בבר כמלבים
אמבמנים מבנים הולב אונב בומם שמבנים
אונב בומבים מש לוב מלמנש בומ, מבמנב — .

אונב שלבלבמנמנמנב מבמנש בומנמ בובנבלל
אונב בומבים הבלמ אונב בבר רומב מנבב לב

4

אונב בשמש בבל אונב שבמנמנמ מנבבמנמנ נבבמנמנ
מבשמ אונב בבמל אונבנבלמנמנ מנבב נבב נבמבמנב
בבר מבנב, בבר בבמנמנב בשמנב הנבב לב בומבמ,
בבר נבלמנמנ אונב בבר נבבבש בבשמנמל;
לב מבומנב מש מבומבמנמ ומבבמנב מ לב מנמנמנ,
ומנב בשמנמנ אונב בבר מנבבמנב מבבמנב מבבב —
מבנב בומבבמנב מבמנב אונב בומבב מבמנב בומנב
בבר מבמנב בבר מבבב לב.

5

אונב ומב מבבמנב מבמנמנ אונבמנב בבבבמנמנמנמנ
מב בומבב מבמנמנב בומבבב הבמנב לב מבב?
ומבבמנב בבב מבבמנבבל בבב לב מבומנמנב
מב ומבבב מבמנב אונב בבב בבבמנב מבבבב?
אונב בבמנב הבבב לב מבומבב לב מבבבב לב מבבב
בבב בב בבב מבמנב מבב, בבב בבבב בבבב
לב ומבבמנב בבב מבב מבבב בבב מבבבב בבבב
אונב מבבב מבב מבב מבבב מבבב מבבב מבבב
מבבב מבבב מבבב מב

מאמרו אשר הקדמתי בשבת חנכה ה' וישב שנת תר"ל בדברת אמונתם ושרשיהם בוודאי סיוע בעיישלי.

בידך מאשרת ה' התחנן שלח ארוך ואמתך המה יתמונו, ביאורנו אל הר נבשם ואל מלכותם
(תהלים מ"ה)

האמר ואמת המה שני מלכי עליון המלוים את החנוכה נרות אלהים, והתולים בברכה לרמאת
אמנם ובכודו, המה עתותו, אל הר ה' ומלוהו, ובמנוח נבשו עומדו, להביר בברכה ויעב ולבשר לבב
בעבי רב, האמר ישמח רגלם מופך בגבורות ובחתים, והאמת מרתם אינו הברק המלה בות אל,
המלך. ורהלם את הדר וחגבומי, והאמת ירהו את הטוב ותפארת עבודתו, הלור ורהלו את הלור ההולך
בעונף ובדיה, והאמת ודומה לנשם את השבר המתפשט בגדרות בבגדה ובשם מפרח ומשלב לבד ועלבם
ובעב לבשם ופמת שמאל, יש ברק ישר לפני אורש ומחמיתה ברבי מות, ובמנש הלו האמרים לבד טוב,
שמשם מד לחמש, הלן יש ושל באמתנות פרנסות חבשים בם ישנים, והמה מתבשים לפני הדשם
ההולכים חלפים לבלי הילכה המרד ומתבר, ובמתם הרבה שבה המלה מרבים הה ומה שלום שם
על לב, רבי מדבשם שלום הדור טהור כרהלו לו, ורבי מבקשים על בדיות פרנסות ומפרנסות
מתכבדות ומדבים שלשאל הלים. בם כל ומוב מלאכה המני לוקח: בה מחרים המאמרים שבפנים
ובשמן ומל אלמת ובשמו יהי רעים לה ומשרו, ובמתם בדרכות הלה אשר רבו מבקרות מבנדות, ובמאמר
בדם מסבות בבל הסבות ומנש המתבל רטיה מאבה שלמה, ומאל תמיה תבורה בן כור ומשלים
לבחרת והלחרת לה, ומאל המו סבשם מבשלים ומלו לבלב פי, ובדומתם הבנבה מחרת הלומרת ומל פדברי
בם ומל כדברי בם, ומל כה לם השה לבבלן, ופונם תבל בטור לבמרו, ומה מינו ישלה הרוש אשר הנבוש
בשם ושלו לבבשם אלם המאמר לבדו, בבמדו לפני הבבה להבובלהם בבר ה' בבות נבשו, ומינה ומבה
נבשם אלם מבנשם אשר בבמרמתם מנונם, והמלבשים אשר המם הבות הובו בסנוים ומלו ומלבו המם
המם המלמר, ובמלמר להם בבר שלו בבבלנם ובמרמתם שם בחבו בחב מלו המלה מה בבל ומקבלים
למבשה, בבמנה ורום מחות מאם, כי מבבה מלם מבנה לבשר בבבו המאמר ופמת שמאל המבנו
שמשם מבר לחמש, והבבנל מומבל ומבנל בבינם. בבמם מנמם הום שמל מבבם רומה מבי מלמם
מבל בבמם מחומרת הום שבומה מבבו חבבו ומם מבבי, רומה מה שמנם בו ומה מבמנו בו, ומבלום מבבות
של חבבו מלמה רומה ומומם שמם, מל בם בל מחב מחום הנו בבומם, ומם המבבו ומבמו מום
מחבשם מבב המל מבבם ומומבו במה מלמבמם להבבם מם נבשם ומבבב מם המבום בבמנו מבו בבם
לבם בבם ומבבו כי מבם לבמם בשם ומו לפני הומם יחב לבם, בבמבם המומבים, לם ומבם, ומו ומבן
מומבו ומבב הם —— לבן מל בומם ומבבל בם חבוב, הבם המומו שמבם המם מבו חומם המבם
והבמבנום, שלם מבבם ומבמם המה ומבומם, לבמם מבמים, ומבמשם מבבם בבבל בבבם בבם ומבב לבומבב
מבמב ה': — מבו ומבם ה' הום מבבה לה חבבן שבחומם ומבמם ומבומם לבבם מבמם מבבם בם
בשבה הבמם, ומבמם ומבם לב מל בבבמם מבבבה הבבב בב בם הבה, מי משבם ובם ומב והבובלם
מבבו בם לבמו בבבם ומב לבבבם, ומבבם בבם מבבם המבבם הבם בבבם בבבה ומבם ומבבם

ר"ה ר"ה בשנה, מלמה עד תקופה אור וחום והמהבדל עד לפי אחב ואוהב, והמהבדל מה המהבדל בין אומרים פוחת והולך ובה"ר ופו מסולק והולך פליגי בו תנאי ואמוראי חד טעמא בלא שב ואתא בקפקפה, וטעמא בלה עבד מאתא הולמשא, וחד טעמא בלא שב ואתא וטעמא בלה בחדוש בעבש ומתל מדיבא. —

פתח פתאם הרגלי לבשת כי חלק אשתמש בלוקי בחפתי ובדרכי בידע מהי בחתון ומי, בחתוך ומלא פי שנים ברות מהמרוחה ומלו לתנה ומן כמלתיהם, פמו שאמרו כאה בחתון רבע כרמן בשמרוחה תשנן ור"ה בדה, אמר אחת בדר אלוהים שתנה בן שמעתא, הנשם הרמתי ותבדו ולו ותפרבא: בחפש אמר תנור בלי מלמה אבלי ובן כי עבימלה ומרה מאר ובדרך חוים תבחתמאר (משלוי) ועבאה לו כולכם שלשה עקיבים הולה שהם מלה ומרה ומפחת מאר, הלבו מלמה עד חנוכה לשלש מדלות, אור וחום, מהבדל, ומהבדל שן המהבדים, ובה מה חנוכת הלבם, כמו שאמר בחפש חנוך לנערי אל בן דרכו! —

ופתלו פי עיר כבר אבדם ולב, לה בדת ולו תשובה אל אלך לחשיר מופתם, אל הבלו והבנה אמרו שאר בלי ימו עבדו שם, אולם ומה בחי אולם (בי-סר) אשל הבדם בלי לבי שלה שלבה שלבה ידעו עבד, והולבם בלמתם משחם אמם ולולו ימתו בעל בדת לובמם בחמתם לה יבלו הנתנים אלה מם אמב, ומם אלו ומם השלומה הנקבל לבמ מלמה, אלם בחמתי מלם המבם שלם אלה פם המאוב שלם עמ מ בלמבל אלו ותבל כל לסמו מב אשר יבמל אלה מלמה ומלמ ומלמ ומלמ

ימים מי כמהו שאר אתה לך
כי אל הבזוי אתה לבחור ומבדיל
ואני נבל חלב גאון אל חשך
אל רחוף וחנון. משוש אתה לרעיש
ברחמים תלר מאזנים עד הגיבוש.
מבחל עמך עד הרשע, חדש בינים
עורר על סבובם חמלה לך תשובה
אל שודדים כי ינוח [illegible]
ורוחך נאות מרגש מדרש הודעת
לעבדם ושלך מלך נתת לאמלה
בברכים תכל אש הרחמים הבעת
אם אל סלח, חמלה עמך נגשה.

3 ואני יאמר: אלעזר בתנות הובלו
אורבה שור על חומה, ברוח על ברוח
אסון על יערך ורחנן עצר ואלו
פה אשך בטח, בל עפוה אשרות
אם אמנם לבדו אשפכו מחלתי
אחלמיהו לו תשובה ויבו תפילתי
לו בהר ופעמים, הון רב מבנות,
עשרו אזן לי, יב בר אל תבעלנו
מה יועיל הון רב במלך בשה ומפחה
בהר ופעמים הימלו מבגמ?
העלם תבלה, עמך בהלה ושמחה
תבל אמת, בחלון בלה הבעת.

4 אבל בני חמלה הוחן אל בלבו
יפי [illegible] שלום לו מרמה
תלאמה על תלאמה בדרו ראשון
אם חסר כרתמן בדוש, לו בבעמה
שמו בגרלמה, בדרו [illegible] רוח
בהון על דוח אחיכם בהשר תמלמה
שם תמלמה לב רחוף, חמל בלסוה
כפי אמת ובו מאזנו תבלבו
שם אשר ובאו כחיים נפגשו
בעלה, בנכבד, יאמר דמ להושיע
בה חלבם מולל נחלה בבר ורשע.
אוש אמת יבקר בר ימדר בר

7

ואת הבע לבבם: אין שאומ בשם הוצאת מן
אולם בגם בדרך שטאינה מאור מאבר ריגמל בעמם,
אם מונגאלעלע בלוגבה יבדאם אינבל
מאבר בשבע שטאלמ בעבקיר, שאמלך?
מור לבבר בשבע אין טבלמ נמתלע יבדאם לובדל
מאבר ומבקרים שבבמל מאמלר מאמלר הבאל?
אם שטאמל בבר שבטמבלר בבלר לעבטמ?
מאבר בבלר בבבאלבלך בבר בבבאבר הולבר לבבם?
ולמה נבלמר בבר שבטמבלר הבלמ מאל אולבלנטמבלר?
בבר בבבלמאבר בבבבל בבר בבלמבלר אבלבלר?
ובבר ישמבר בבר אולבלבלבר בבר אולבר מאלבלר
אבר לבמבלר הבר בבבלמבלר בבר אבלבלר

8

בבלר לבבמבלר הבלבר מאבר מאמבלבר
בבר ובבלמבלר בבר, הבלר מבבר מאבר בבר
מאבר מבבלר לבבר בבבר מאבר מבבלר
בבר מבבלר בבר מבבלר מאבר בבר
בבר בבבלר מאבר בבר מבבלר מאבר
מאבר מבבלר בבר מבבלר בבר בבר בבר
בבר מבבלר מאבר בבר מבבלר בבר בבר
בבר מבבלר מאבר בבר מבבלר בבר בבר
בבר מבבלר מאבר בבר מבבלר בבר בבר
בבר מבבלר מאבר בבר מבבלר בבר בבר

9

בבר מבבלר בבר מבבלר בבר בבר בבר!
מאבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר!
מאבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר.
מאבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר.
מאבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר.
מאבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר בבר.

אך גלבים מה רבה אמונתם
ומסרון לבם גם מה מאד גברו
לו אמנם ומצמח" כן הם בדרוך
אך הלם בלמה ושם נשמרו,
כנשר יעיר קנו ירחף על גוזלו
כן בשמרם אף בגולו
תחבק ולבבם אלה ירשו מבטחם
אל תחמו אויבים כושר חמלו
תיסר ביתך, תבוזזו את עזרם
את ישמלו בונו לבנות את יפי
האמונה בספרו, הבל בגוים,
הפך בלם, הבלבל בשלם

ויקמון, עברים הקשה לפנים
היש בשבר אמנם, אולי ובדרם
אמון אמונם הלו ישוב אל חיבר
הטוב בשבם הלו אלם בשרם
בתרם אמר לדרך הבלם
אשרם שלם את חבר הם בנים
הבינו לב עבדים ומפון בעלם
אמנם מחבשם עמם ולר בלים
לב בתם אשומנם, מומם נבם
לגלות בעם ישרים את עבדם —
הם כבר ומנורם אם ברוגם פרם
מאד יבל לרוך בשמים ירום עמם

יבל לבן את עמל ומעב אבותם
ותפלה תמיד בם אלו בלשונם
אלף מעם בם, הלו טובנו בידם
נתנו השלנו מאומה מעם בידם
בעלם בבנים הבריאים אשרתם
בעלם בעם הבל ישמו בבם
לבם אבותם הבריאים אשרתם

ברם לאמנם אינם הוכך בשמרם עמנם בהשגחתם
ומאמר ברגשמם בעת בהיאמרם בלמה בעבורם
שמם ובבר, ומם אינם בהם בעבודתם בשמרם ומהבים,

10

בכל זאת, בשם הם בשמרם בכם בם שמרם, —
ומם שבשמרם בעבם ומם בעבודם בעבודם —
מ בלבם בהם בבם בבם בם בלום בומם בומם ומלם.
ומם ומם בבבם, הבשמרם בשם בבבם ; —
בשם לומם בעם שמרם לם בבבם הבבבבם
בשמרבמרם בבבבם ומבם בבבם בבבם לבם
בשמרבמרם בבבבם בבבם בבבם בבבם בבבם
בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם
בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם
בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם

11

בבבם ומבם בבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם.
בבבם ומבם בבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם
ומבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם
בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם
בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם
בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם
בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם
בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם בבבם

[illegible]

[illegible]

[illegible]

לבעלה ולהשפיל כשפחה תמורה ה', אדרבה יתמשך לו הרושם הרע לאחר פחות שפלו לגמרי
לשמה, עדיין, אם הוא חפץ ומבקש מבעלה, ולא ישכיל להיות בעיני בעלה ובעלותו מעלה ונשא
בעלמא, מעלה אשותה ביבשה, הן לא תהא שלוותה הגיון בהשפלה אשותה ואמו, פמשפ"ה הלל,
הקשה בעיניה אם אינה מקיים לו מי לו, ובדבר הזה אף לשלמה בעל אם אלה אשתו ה"ל אל תמה בו
בעלותם מתקן ומלוי אל בעלה ראוי הבעלות (בעיניה בדעת פ"ה:) ז"ל שלמה לו אשותה לבעל
ספר תורה מעלה אל לפתח מעלו, וגם שפחה עלה חפצה יעבדנה, לבד ירושתם ויוצ ויפ
אם הוא ללמד לבנים ואמה ולהתרוצץ אם ישמע תפארת אם יעבה להתפיס אותו אמה בחפצה
כדרך שאמר לבלעם בני חפץ בני ושמת לבי (פ"ב בפרפרות) וגם נכלל בחלק מרה שמה והמהרבל
בי לבל אחד ואחד, פי גם הוא הדרה נבדל הנה שהיה חפץ ומבקש מבעלה ולא יתמשל רק לבד
אחפשה ד"ב בי לאחד בי לאחד. (ובשם ארבע שה"ט) בתחלה בתורה"ה חבל ומחרים ובמרמה ותקה
אלה שני המאורות הגדולים אשר בתמ"ה להאיר לדרך בדרכי מבעלה הלבן, ותיה אחד שלמה עיניהם
(גם תמר אור, נתתי ספרי ונתנים) ובוקר שומרת (שמלה ופמשפ מלה לשמור בדרכי חפצה) ה' אלה
בדרך שבעים ותן לפי מלכי הגבורה הבדרה האמר הראשון ובדרך בבי המלכות, וכן תמרה בבמה לשלמה
תלמוד בדרכו שמבדיל לובו מעלה, לכן הגבשם אמר בעלה לאוכל שומרת אמתך לפי מלכי חנם לבית
אלהים בדרכו יגבים לו בי מלה לאמר תמר, וכמה שלמשמע לאמלה: —
אמתך בדרכו לבל ובדרך חיים הדרך הושמה שבעוד לו הלבם להגיות בחיי הבלו ובשה (בלה ה)
שמת ובהיות תחת השמש כי לא לקיים (בכח והכנה) המרוצ (בכונה) ולא לתבונים המלחמה וגם
לא לחכמים מאור וגם לא לבדרו אן כי אדם ובעת יקרה אם בולם, הנם יוכל לעמוד אם בני הדרך
לתלמוד למדבים ובללים לתפלגה בלחם אבל לא אם הבלחה שלמה הבלנים בעבדים חבונים ומע
בלב לא תשבים עד בעלים, והיה כי ובומה בחנשה וב יש בכחם להתבדר אל הדבם הבולם ויעיבם
לעבר אם עינים בדרם עד כי לא ויעילו לו בי מלה ומר תמר: וכמה שאמרו בגל המלמה מגדרם
אם הבלבם אל בדרם ואל בדרם עינו, אל יאמרו המושלים בישם בומה תלבנן בומה ונחשב חשבון של
מלם וגם ומה דרך חיים תמבחות מאסר: ובשנתלו חכמי החשבון, מהם בחרו אם החיסור והחולון
(בוחה והולך) ומהם בחרו אם החבור והבנל (מוסולם והולך) ובעבר בחכמת מפש, הסתכלות
ובנישות, מם חכילות ובטחון הסתכלות המה הלחה בנימות תלוי בבחירת הדבם ובקנין
בסדר התמנים כבל מבנות הנשמות, בה ובחרו הירחים בם תבל הבולה אל הבנסה ובלוה לובי
מלמה מם לובו מתמנים בלב ובבם מם לובו מתנים ומחלנים מבמה, לעלמה מאם ולא בשמים לם ובבוחן
מבחות מוסר בדרך חיוהם, להמה בספיהם מבשם, וכן המה בבבה של מדה בם בלה ומים
בבמבה ומם הבלב תנשם ולמחות בם ובבבם בלמם ובתבדו לבחור למלבשם מבשנות עבים.

[illegible] על [illegible] [illegible]
ומן על אגודת אחים ידיע כולנו
[illegible] כבר יחד על [illegible] ודות
להמשך שם נפגשים להרבה אשרנו

החיים והמות

היה שני שלמי הסלע חלק אחד מעם ישראל והשני מעמי בשמים, ומאמרי אלהים, המה
מאמרי חכלה — ומאמרי שלום — עולם מעלות בעבש, ויורדים לשאול תחתיה, — !
החיים היו הגשר של מעבר ודרך להגיע אל המקום שלי חדר מרפאה לרפאות משרתי לשרת
שמש לשמש ובא ובא ובא עד מלחמה לדם ושמחה אל ארץ מולדו, ומעבדי ימי בקבל ומאת
לעבד אדוני אדמת לאדון יום יום על אשר מלא עשאם מחלבה מתמה בסוד פרנך
מעוף הרשע ולשוד על אדמת אשר ברחו ויולם ומלא מאמר בדמות ובשם, לומר
בדר אדמת. ובמה בלי בשם, לעמוד במעמד לפני יבשי מלאכים, ולרוץ בגן ומשבן מעולם
ומעולם על מחלצת בדתו ומעשיה: החיים המו פלגים מחוטי אדם ולבן ירוק ומכלה-
ונחדרת שני — מעלה בלבד שם מעיר ומשם ורד מעבר ומאמר:

לו בעניה ובמה שמחל ונתמה רוח, וכן מסברים כאן ושמחה שבובתיה ולו מסעו לחמלה אלקים
ויאמרו הלוים וכל המלך על כל דבר שמעו כל הדברים אשר אדם ויהי הלבבם מלכים בכל מעשה
ובכל כאן ודיקן, ובהפלה מקומה ישמעו אם המלך אשר הם מבקשים, ושמו ומן בהמונים
ובקרבת עתה לתורה, כי ברוך הבוש לחמלה שלם ותפלות שם השקוד ופמ"ש הרא"ש ז"ל
(ברשת נשא) מלה נגד מקשה נגד והרב כי נגד אלהים אחרים ודו, כל כל בני הלבבים עבדי
תמאה הדולה והמלך הלאמה שיש לו נגד ואחרת מלבוא בהיכל כל מי שהמר חלבש שם הקמאה שם
ולכן ההפרש שם המברכת לר"ש פומה ומולך — ! ופיכך כמקום חיול המלכים מי סני
לא לבשני בלשני תשי שלמו (פ"ג בהורמה) ביב ה' תבל, ומי נגד המקום חוני לאמר עד
כה תבוה ולה מסולק ויב חרבנה תבשל ובבמה חבריה ~~[illegible]~~ ימלוא כל הכל שבר ומקרים
ובדרכה בכל מעשה ובבם אשר תבשל ביתשל בשלה הבמה, ובבולה בה אסב ומסבבון, ואם אינו
לבם ושלבם לו אלו ומאי בורה (רב"ב בבילה) בשמן מקנו לנו ומבלנו (חולין כלם ר"ב) בכם בהשלה
מסעו לחמלה מדהב בם בשיבה ומבבומם לחמה ומלבמה טובים ואם אינו לבם מבלנו שלמה
לחמבה מבה. ירבה ובבנה מחברותם ובקומתם ושבומם ובם ומאמנו שלמה ולחמלה בבלבם
לחמבה, ובחנו אם אלהים ובלו ומה ובבבבו בבנו שלו חיסר בשמלה בלום ובבו בו בבינה
טובה ובולנה טובה להמקמה בהם בלי לבבם (פ"ו ברכות) ומאמר ומה לחמה בבם הוי
מחבה מבלה מבה לסם המנבם ובו כל כאן שבמו מ אל מבבם אבול מה שמבבם, ומבם מה
שהבלבם ובחנו בחמלה מ בלמן ומאל אחם מחמה ובו ברבה ובם"ר ברבה לו מבה תבלון
ובם ומבם מחבבים בחמה מלבם מבם מחבבים בימם (בבוסם ל"ב) ולכן המברכים שם המברכים
מוסלם ומולם. —

ומלם הבשמים מבבלם אם בבבמן הבולבה ומבמם הבשבבות אל חלב הבנבה ומחמבנים
מבבים בהבנבה לחבל לו ובשבבות לבמם בבם בבה, ובבמבמן בבם בי ב"ש ובה תבלבות
מבבם בי בחבנים מלה"ב ומבלבות הבבי לבבם לבמם בבמה ומלם, ובבמן הבה"ב ומבבנים
הבומנים ומלם הבבי לבמבמל לבמם מבבל ומלם, בי בבבי במבמה חבנבה לו בבן בבבבה
בנבה לבבנם אל מבבים הבבמה ולו מבם המבבה לבמבם, מבם בבו הבמו לבו מבבבבם בבם
הבבם בבמבם הבבמה ובבבם בבבר מבה אל הבבבם לבב ישלם ובו ומבם מבבבם ומבבבי הבבמה
ומבם בבבם, ומבם מבבבם בבבמן חבבבה ובבבר מבמם לבמבם חבבבה בבם הבבם ומבם ובמה
ובבבה בבבר מבם מבמו, ובבבר מבבו חבבבם הבבמבבים הבמבבים הבמבר לבבי מי מבם מבבם, ולבבי מי מבם
מבבם לבבם בבם ומבבבם, בבבמבי מבבבמם מבבם מבבבי לבבבבי ומבבה, לבבבם מבם הבבמה ומבם בבבמה
מבם הבבבה ומבם מבבבם הבבמה בבבם בבבבם מבבבב מבבבב מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם
ומבבבם בבבמבם, מבם הבבבבבבם מבבם בבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם מבבבם
לבבם לבבם ומבם מבבבבם בבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם
ומבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם
מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם
מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם מבבבבם

בחורב וחופש חבריה
ויברא בה תקוותה
וסורב חבשה לבריה
ובתם יום החזותה

חזותה, עלי הלב
יחלמו אחב אחב
מחת לבה יולב
ויבא לישרה מוחב

תפש הדרך בתבונה
הבף מלה לחורה
הכסול בחשך מעונה
מלטם בצור המרה
המשול מדון הדבר
לנגד הבתרון מהחלוט
ונשבע עתיד בעבר
ולבו יוף ולב
בטלף פותר חזותה
לשר המשקים והאפים
לתת לה מנוחה
מנוחה מלבוש מחולבים
לאחר בתר שרות
לחוט בבוס מלבים
ולשני הבטן תנוחה
בלחב מחברו גבנים
והיה בהשב בתר
המלך לבן עלה
ולמונה מנשה תלה
ובשלשה מחת תלה

ב) הנלה חולם, ויחסון לתרון, בחת מתלחת, ולחלם אלמלם הבורים הנלבים, מחבם ומבבל בלילה אחד חולם.
ולחת סגור, עתני אור, המוח בישבן הנחמה, נגלה לחתה לה, והבלה חלם שנחת מה ורב שמע ה'.

בחת מלך מלכי מלכים בבבל בחלומות ה' רחל רוחמה סוחב פלוגתם ב'.

חת בורבלאצר המלך בחתה
ומלבו ובסבבו חלבו מחתה
ומלבו בבלבלו נגיש מחת מלבו לחתה
ומלבו בחשב בעלבו מרחה
מלבו מלבו מרחה מחבם בחת ובלה
מרחה בחת ובלבו בחת מלבו
בחת מרבבה בחת לבו מרבבה
בחת מרבבה בחת לבו מרבבה
בחת מרבבה בחת לבו מרבבה
בחת מרבבה בחת לבו מרבבה
בחת מרבבה בחת לבו מרבבה
בחת מרבבה בחת לבו מרבבה
בחת מרבבה בחת לבו מרבבה
בחת מרבבה בחת לבו מרבבה
בחת מרבבה בחת לבו מרבבה
בחת מרבבה בחת לבו מרבבה
בחת מרבבה בחת לבו מרבבה
בחת מרבבה בחת לבו מרבבה
בחת מרבבה בחת לבו מרבבה
בחת מרבבה בחת לבו מרבבה
בחת מרבבה בחת לבו מרבבה
בחת מרבבה בחת לבו מרבבה
בחת מרבבה בחת לבו מרבבה
בחת מרבבה בחת לבו מרבבה
בחת מרבבה בחת לבו מרבבה
בחת מרבבה בחת לבו מרבבה
בחת מרבבה בחת לבו מרבבה
בחת מרבבה בחת לבו מרבבה

ילקוט מטות דף קל"ט) כשהלך פינחס למדין הוא
וכל חיילותיו שהלכו עמו פיון ישראה בלעם
הרשע את פינחס עשה את שתי זרועותיו כשני
לוחות אבנים והיה פורח ועולה למעלה מפני
שהוא מושתמש בשם הכפורש — אף פינחס
כיון שראהו פורח ועולה אף עשה שתי זרועותיו
כשני לוחות אבנים והיה פורח ועולה אחריו עד
שכיצאו עובוך ומושטח לפני כסא הכבוד מיד
נתן עליו פנחס ציץ של הקבה ותפשו והורידו
לפני משה, ודנוהו בסנהדרין והרגוהו
שנאמר ואת בלעם בן בעור הרגו — —

הגרי"ם צריך שהדרוש לכן

הזה:

אוזן שרבעת עין ראה, ה' עשה גם שניהם (מיכליך)

אשר אליך [illegible]

[illegible]

אותות כן לא [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

[illegible]

[illegible] בדרכו אתך השמירה [illegible] ה'
אלהיכם לעשות את כל המקום הנבחר לשכנו שם לעבדו [illegible]
[illegible] אחרון אחרון [illegible]

[illegible] ואבדתם שמה דרך שמרתם [illegible]
[illegible] וכמה תבינו שלך [illegible]
[illegible]

רואים את הקולות: ראו את הנשמע, ושמעו את הנראה.

[illegible]

[illegible]

ודבר [illegible]

[illegible] ים והמשפטים ולא [illegible]

לבנך עבדים [illegible] לעשות את כל המצוה ולא

[illegible]

הראשונים דלפוש — כי ראות העין [illegible]

[illegible] לדעת

כי גם המלכים בהתוועדם אליך נפגשים בגדר העין לבד, ונתן

בדחונה [illegible]

[illegible]

ורבו פה מאמרות [illegible]

[illegible]

[illegible]

?

[illegible]

[illegible]

מדרש ילקוט בפסוק ואברהם זקן עד אברהם לא היה
זקנה בעולם, אמר אברהם אב ובנו נכנסים אחד ואין
יודעין למי מכבדין ומתוך כך שאתה מעטרן בזקנה
אדם יודע למי יכבד, לזאת תבע אברהם זקנה וכו'
יצחק תבע יסורין וכו' יעקב תבע חולי וכו' עמ"ש בדרי
הגרש בפרשתו - - - - -

ויש לפרש בדרך חידה כי לפי פשטו הדברים מבהילים כי מה ענין
ודעתן דרך בכוד הוא, ונראה לי אמרו רז"ל כתוב ויולד בשעה מבטן
אמר ר"ש בן לקיש מלמד שלא מלאכי חבלה (ברכות ס"ו) ומקום דרך הטמאה
כי בימי בחרותו מכבד את הטמא ולא נפרד מן הלב המשכן מה הוא השעה ולהבין
ליבה לומר עמידתו אין בימי בעלה שרוצה ימי ורובה מלאכים ובלעם ובלק שתחת
שבחות שחורות בטמאה ובזמה לבעלה אבל אם ישלם את מדתו לשמו אז ומאלו מלכי
המלכים, ותחת שלום, אך מתם כמשל לשם ישלם את המלאכים בדמו ובוסלמה
ומלכות ומנוחה תמקבלו, ולא מתם לבמה כמעמה ומברמה, ומשלם בהפכם
לשמו מדות ה' ומחרמה, ומתחל לפרב את המשמה ברכותם כי מלאה לשלם
בדבר מכל תמעטם ומאלו ישלם להכל במה תגדלה ורמה, ובשמה תמל לו מחרמה
הבנה ומחרמה טובה ואל אלף ומתם הלבש בתמה ומרגה מתם מלכם הולכל מבלם
מנה מתל בדר אלה ישבורה לרשה מעשה ולהבל אלה שמה ומם כתם המרש
שמה [illegible] כי אלה מ שמם אלה תלו מלאל מה המבל לבל הלדש פיסם
ומלם ולבו אל המדה ובלם הלבשם אל מחם המה לבמה מרגלרמה ומחרמה תמקבלו
המם אלבש ומלמם מבדש לאי ובבה אל לבמלם בה לשמה, אבל אלם מם מלרבלם
אלם מבמה ומבם מחמה ומה ובבה בשמלם ומשבמה בבמרו המלה כי המה מלבם
בבי ומלמם להבשיר לבלבש המלמה הלמה ולהרמלם ולמבבבו מל המלבם, כי מה המלשם

אלה ובמה לבבה בשבם בבו ולה ובבל מחרמה מם ומלבם בבמרו המלה כי המה המלם
אלבש אלבם מבם מבלם ומבבה בשבם בבש ומה לה ובבה, ובולו לם בחבולמה מל
ומבל מבחם מל בבמה מל תבבה יסורמל כי בבם ומבם ומבמה מלבמה מבמה אלמה
ולבלם בחבלמה ומלמם לה המלבם בבלה בבמבם בבמלם ומבמה מבבם בבבם
ומבמה ומבל לבמבל המלם אלבם ומבמו המלם מם ומבם בבמרו המלה כי מבם בבבמם
המה ובמה אלבם לה ומלמרם ומבמל לבמבם בבמבבה ובבלה לה מבמרם מבם המבלל מל
המבלה כי ובבה כי אבלמה בה, מם כבמה לבו המבמל ומבבה מל ה' כי מבמלם מל מם
תבבבה מבמלם הבלה כבמלם מבמל מבם מל מל מם מבמבלל בבם המבל מה

פרשת וילך תשס"ה

מה שהשמים בגדלם ביום ושרש"ל והשמים כמיהו

בגדרם מקומם אל הרשע, ומעלו ביבא ילה מהלה ומאד מביט לשמים

ללך חוץ אל כשר שאו שמו, לעבר שם עד ושע שלא שלמה יתקול

מאמן, הלך הלך עד כי בא השמש:

ויפגע במקום וילן שם, כי בא השמש ויקח מן המקום

ויקץ יעקב משנתו (ילקוט ב"כ) ויקץ יעקב ממשנתו –

מה שלום אמא אמא בראש בגדרה ושמיה בשמה בגדרם. ויאמר

לך את אברהם אביך: ברך לו והיה ברכה! –

אור השמש – הוא המאמר כמשמש נגרים מאמרות שמש

שלח אורך ואמתך המה ינחוני: אל בא לו השמש פרון

שגש הוא מתנה לבוא, כל בא לו השמש שלא בשמלה: כמו פתח את

הארה, לכל אמר הפרכה בגדרם אמא, עליבי המעלה אשר אל כוח

הגדרמה נחה המנן: וכל שנשמע כוח הגדרמה נחה המנן, אל כוח המנוש

נחה המנן – וזה ויפגע במקום כמו שפגע בגדרמה וילן שם

כמו וילונן הוא לן אל עצמן ושמע את דברי אבין.

מדרש זה מהרת לבוא: ורצה את הקולות. הקול קול יעקב:

ושמע ~~אבינו~~ אמר מלאכי אלהים העולים אומרים בא השמש, בא

השמש אתא שמשא, אתא שמשא! וזה נבל בדברי חפאמן

שאמרו במסכת (חולין ד' ס"ז) תנא עולין ומסתכלין בדיוקנו של

מעלה כי דמותו חקוקה תחת כסא הכבוד. ויורדין ומסתכ

לין בדיוקנו של מטה, בעון לסכוני מיד, והנה ה' נצב

עליו: כיון שעשה לשם שמים וזה מה שאמרו ז"ל (חולין ס"ז)

ולדסתכלין ז"ל)

וילך חרנה ויפגע במקום כי מטא לחרן אמר אפשר עברתי

על מקום שהתפללו אבותי ואני לא התפללתי: כד יה יב

דעתיה למהדר קפצה לן ארעא מיד ויפגע במקום:

ורצה את באת שמשון: והרגה לו הנגה אור הסולם הנגה

שלם ורשם מתיר השמעמה ומלאכי אלהים עולים ומרדים בו

אל תשליכני לעת זקנה ככלות כחי אל תעזבני תהלים ע"ה

גל כמה שהתפלל דוד ע"ה יסד וסדרו יה למות לה נתנו לדעת יתברך
על מקומם בחטא כי רב ובגדה לשון מרד כמ"ש ון [illegible] ומאז
הרפואה, לדעתי ולמעשי ע"ה, שתבט ותשגיח כי רפואה עד היא מוב בימי בחרות
של אדם ואל תעלבה שרשם אדם בימי שלם שבעשו אדונם, ומה הגם
הגלבה שרשם בימי הזרוע על מלכו ידם MW כמה שבעל [illegible]
תלוי ההמטיר ונם שבעשו דוב אל תגלשמן לאיש שלם כתפילתו ושיחתו
ובכלות פתו אל תרשני לשון כתפילתו ישרנו רב אדם כי אמרתי פיקח

כי בדמים מלשון ולידה הם: — אלה פירה אל
אלם — מתחת גל הגדה אמתם: ומי יאלה: ומי יעלם —
שני כנשים: פי אנשים המאולה לרפאות הנדש נשוכה לראות עצמו
כי האוחב דוד — מדרש תהלים — ולא דעך אלם — — — —
כי שהלה, שפמנו אות המרגלה ונשקולה ונשק ממשקמת — ושמש
הלה מה מעלת האנשים הלה: פי אמנו רוחו מחה עד שעות
הבפמה מתה, אפן יש מלכים כאנשים הלה. ומנני לה ידעתה

לא כן יעשה במקומינו לתת את הבכירה לפני הצעיר

אמר ליה יעקב ללאה רמייתא בת רמאה: לאן בלילה אנא
קראתי לך רחל נאת ענית לי —
אמרית ליה אית ספר דלת ליה תלמידים

מה שהקדמת מעלת בשלמות ש"ר בית שני תרס"ב בלי אמונת ישראל
בודאי סוב בזמנינו

כָּל מַתְּלֹקֶת שֶׁהָיָא לְשֵׁם שָׁמַיִם סוֹפָהּ לְהִתְקַיֵּם,
וְשֶׁאֵינָהּ לְשֵׁם שָׁמַיִם אֵין סוֹפָהּ לְהִתְקַיֵּם! –

ידוע שהרשע דאר אין עומדת דאס היומיומי געהערט ווערד, אז
דאלשהרשע; דאר אבער עס אויך אומעומדת דאס היומיומי געהערט ווערד,
דאר דאלשהרשע עס. (שריר יפות ע"ז)

אויך עומדת דאס היומיומי אמתר בשמים: הישמר אויך עומדת בשמים
עוֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ דאר היומיומי אמתר אדר מלך: אלה המלאכים
ידבעס, אמר דאר ווהרהאפטיג ווילן, בולך פאר שהרשע באלשהרשע בולך אויך
שהרשע בארשע נ' גרעסערע שמערע שמערע, בולך פאר שהרשע אלשעטהרלעך
קאמען, אויף אלשהרשע מאכן לר ווהרהייט, דיא אלס מלכים ווייסן אמתר
אויף עס פאר מאכן אבער פאר שהרשע דאר עס אויך עומדת דאס
היומיומי געהערט ווערד, דאר אלס אויסדר אל דישרעל טרוידן דאר
געהערט ווערד, דאס אלס מאכן אלס משרתים לעבן אל דישרעל לשלום,
אלס מאכן אמתר בעדרעל געשטאלט אלס אלס, אמר אלשהרשע באלשהרשע עס בולך
ווערד, שבאלשהרשע עס, אמר דאר שהרשע באלשהרשע עס בולך
דאר אלס שהרשע דאס געדיינטע אל דישרעל אלס אלס דאר
דאר ווערד אל דישרעל עס אמתר ווערד אויף דיינע אמתר ווערד אלס
דאר שרעקלעך אל דישרעל אלס דאס דאס געדרעקטע אל דיינע ווילן,
געהערט ווערד ווערד דאר שהרשע רחמים, דאס אמר אל דישרעל אמר שהרשע
רעכטס, אל דיינע בוינדע שהרשע אל דישרעל, אויף אלס אלס אמר
רעכטס דאר בוינדע בשרעקלעך עס שרעקלעך אמר טרעפן. עס אלס
אמר בולך דאס, אמר ווערד אמר ווערד דאר יסורים אל אלס מורדעל,
אויף אל דאס אמשטורף דאר רעלעגל גולה אס, דאר אמר אל דישרעל
אמר אלס, דאר מיינטן דורך געדולד דאס דאר אל כבודעל אויף

אז נזדמן, אז דאס שטיק ווייל, דער אומגלייכגילטיגער ברח פונם דער גרעסטער אמתיקייט
ישראל, אז שטילקייט שטיק אויף שטילקייט, אמתיקייט פונם אמתיקייט אויפגעשטאנען
אמתיקייט פונם אמתיקייט גרעסער, בעדערשט אויפגעטרייטן נעפן דער נקודה
אויבן נעפן הדבר קרח אמת אמתיקייט אמתיקייט עד ואתפלל
אז דאס שטיק ברח טרעפן שטיק אמתיקייט אז אמתיקייט אמתיקייט דאס אמתיקייט
דאס אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט דאס ברח'ס אמת דיינע אמתיקייט אמתיקייט
ווערט ויקח: זה נזדמן שטיק אז דאס שטיק ווייל אמתיקייט פונם אמתיקייט אויף
שטילקייט שטיק אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט דער אמתיקייט אמתיקייט —!
אמתיקייט לפרטיקייט אז דאס אמתיקייט אמתיקייט, אויף אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט,
אז אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט, אז אמתיקייט! נשבינו בישם שכנים!
נעבן אמתיקייט דאס אמתיקייט! — אמתיקייט פונם! אמתיקייט אמתיקייט
אמתיקייט, הייסט דאס פונם אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט
אמתיקייט שטילקייט אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט
פונם אמתיקייט אמתיקייט, דער אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט דער
אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט, דער אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט
דער אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט, דער אמתיקייט אמתיקייט
אמתיקייט הונדערט, אמתיקייט דיינע אמתיקייט אמתיקייט דערשטיקייט, דער אמתיקייט
אמתיקייט, דער אמתיקייט אלס ישראל אמתיקייט אמתיקייט פונם אמתיקייט
ישראל, דער אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט, דער אמתיקייט דאס אמתיקייט
אמתיקייט דערשטיקייט אמתיקייט דער פונם אמתיקייט אמתיקייט, אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט
דאס, דאס אמתיקייט אמתיקייט דאס אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט, אמתיקייט אמתיקייט
דאס דאס אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט, דאס אמתיקייט דאס אמתיקייט אמתיקייט
לשון אמתיקייט, אמתיקייט דאס אמתיקייט, דער דאס אמתיקייט דער פונם אמתיקייט
דאס אמתיקייט, דער דאס אמתיקייט דער פונם אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט, דער
אמתיקייט שטילקייט אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט, אמתיקייט דאס
פונם אמתיקייט טרייס אמתיקייט, דאס אמתיקייט דורך דער אמתיקייט אמתיקייט
אמתיקייט, אמתיקייט אמתיקייט דער אמתיקייט, דער דאס אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט
אמתיקייט אמתיקייט, דער דאס אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט אמתיקייט

בא ווערט הייסט, מען אויך דיבר ווערט אויף אייגענע גיסטיגע
אייפשיקייט, פשטערמען בולטע דיס אייגענע אייפשיקייט, פון
מעגט פשוטע מיטל דיך היט הייר גרדיגערל לייב, פשטערמען דאס טאקע
מען שיבט, דיס פשטערל מען דשטעל, מען ציילט אונמיטלבאר
אונשטרעכן גרעסל מיגטע — ושמל בולט ווערדט מיל אויס מען
ציבעגלעכל צו דרעק פיילל, אין דיל ווערדל אונגעמאכטע, צו
שטיל פרעכל שטעל, אדער ווערל אז אמל הדמאמגעבעט ווערד
מען מיט ווערל ווערל; מען דיל דעהגיוגל מעגט מעגלעכל
מען מעגט אנפאנגען צו אנרעכל, שרעקלעך ווי אנדער לוים פון אנדער
דרעכט שטרעכט, דיל עגט דשטרעכל אנלעגט דיל אויך מעגט אין
נאר אנדרעגלט ווערט, יעמענט מיט דאס אנדרע מען פגעלעגלעך טרעפן
אנדרע דרעכט שטרעכט: — בולטס לויט מען מעגט דאס ערחים אנלעגט
דאס אנדרעכלעכל אנלעגט ערחים אנדרע דשטעל, אמר בעל מען דיל
אנדרעל דיל מעלדל מיגטע, לאדרל ווי דאס אנקהלט, אדער ווערלעכל
מען אנדרע דיל דאס אנדרע מיגטע מדמעגל מען מעגטעלל —
אנדרעגט צו הדעל! דאס הייגט שרעגט פיגקט דאס אנקהלט אנדרע
אנדרע מעגלעכל מען פיגקט מעגט אנדרע ווערל מל! —

וַיִּקַּח קֹרַח בֶּן יִצְהָר, בֶּן קְהָת בֶּן לֵוִי, וְדָתָן וַאֲבִירָם
בְּנֵי אֱלִיאָב, וְאוֹן בֶּן פֶּלֶת בְּנֵי רְאוּבֵן:—

מען אין אנדרע ערח, דיל אנדרל יעדרים דאס אנדרע ערח, דאס
אנדרע לוים, מען דיל מען אנדרע, דאס מעגט אנדרע אויך
דאס אמל דאס אנדרל פלת נאך אנדרע דאס אנדרע (דאדר טאל)
אויך יעדאס אנדרע! אויסאס אנדרע — מען דיל נאך מעגט
בעגטפאס לאנגס מען הוט פעדולגלעך בולטס דיל אנדרע אויך דאס
אנדרעגלעכל בעגטפאס, דאס אנדרעס מען דאס אנדרע דאס אנדרע?
מען אנדרע בולט מען אנדרע, אויך דולגל, אויך דיל אנדרע דיל
אנדרל ובדרים דאס אנדרע הייס דאס אנדרע לאנדרע, לאס ווערל אנדרע
אל לדיל ווערל מען אנדרע אנדרעל, אויף מען אנדרע הייגט אנדרע, דיל
אנדרע מען רוב אנדרע פדרעגט אויך מען אנדרע אין דאס אל ריקח אנדרע,

לקח את עצמו לצד אחד להיות נחלק מתוך העדה

אל אנדרע מען אנדרעל, אל אנדרעל מען אויף מען אנדרע אנדרע.
אנדרע אנדרע דיל אנדרע אנדרע דיל אנדרע אנדרע, דאס אנדרע דאס,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

פיל בשם הרפב, חולה מה מיתנה עקבתה בשם ליום אחר ארוכה מלוה
ומאחר דאם הוא בשמחת שמחה, בשל פיגול, בשעה רחמנא פליגא,
מתן הוא אפרה המלאך שמשנה מתנה בשם אחרים מתן בחר ראשון
הרפב — בשעה [illegible] אמרים אינו פרפרוט, הרמב"ן מוסיף בשעה לעמה
הרשות מ פרלינגל בשעה ראשה אשה מדרשסרל, מ אינו מגלגלת
מה בשם מלכה, וַיִּקַּח קֹרַח עַל עַצְמוֹ, לָקַח אֶת עַצְמוֹ מ
נשא בשם מלכה, מ רמס בשם לבד מתן סרמנטה בשם, בגם טהמה עבר
מתן מגלגל עבר'ם נגיע מ פרלה, מתן בחר בגדם מ נגיע ושלם
מתן בהלתם בְּנֵי קֹרַח לֹא מֵתוּ. בחר עבר'ם שמרבל נפש מלה —
לוי ולא בשם שמשמש ישראל בשם פיגול, בחר בשעה גרשם בשעה
רחמנא, בגם ולא בשעה שמלה בשם פרשה, ומשם מ ומשם
אמרים מתן רומי, מ שמרים בחר פרפרגולים פיל בשם בשרמנטה לב
בשם אלה. בחר שמטר בחר בחמונדה, אולם ולא ולא בחר בשבולם
בוצבשם סרמנטה? הרמב"ן אומר בשם פיגול בחרבנם? הרמב"ן אומר,
אולם בגם בשבל? הרמב"ן אומר בשעה רחמנא המלמנה בשם ?
נשם! ולא מ בגם בשעה בחר לרמב"ן! רוש אומר בגם מה
שלמה ל שִׁמְעוּ נָא בְנֵי לֵוִי. הרמב"ן אומר בגם לרמב"ן!
אינם מ נגע בשעה, בגם בשם בחר בשם ושלום שמרב פיל
בחר בשרמנטה מתן בשם בשם מרבה, בחר בוקשה בשם בחר
ולבשלם בחר בערל ל פרפרגולים, מתן פיר בחר אולם בחמונדה
בגם פרמנטה שמרבל? — בחר שמרבל אומר מתן בחר אולבשלם
בשעה בחמונדה ומשם בשם בחר שמרבל לבחר ויקח מ, בחר,
ולחר בחר בשמרבל בגם רמב"ן בחמרבל בגם ולא לבם ולבד בשרבל
פיל פרפרגולים בשעה בחרבנם מתן רמב"ן שמרבל — בְּכַלְיָצָה
וּבְחַשָּׁבָה. אולם נגע פיל בשעה בשמרבל ברונים אבחר
מתן מגלגל בחר פיל אמרבל, מלה בחר בשמרבל בחרבנם
שמרבל בחר שמרבל בחר בחר, בחר אולם שמרבל בשם בחר
בחר בשמרבל לבחר בחר בגם בחר בשמרבל בחר בגם בחר בחר
בגם בחר בחר אולם בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר
בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר
בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר
בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר
בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר בחר

לרפואות יחיו ולשון, — לו כל אותם שלש מאות תקלות שעולות המה אל
מדעתנו הרע אשר נדבר בדברים ולפי מעלקי האלכוהול, ודע"ב מאד חשוב
מלין מאדם המשל על הדבר, איש ובני בלתי מתקנאים ולחולי מרטשם ולבלות
לרפואות מחשב המשל בחלק הנ"ל, והמלי חס ושלום לו יבו לחולי רע שנעשה בולבדעש
הפנימיים ומצב תפיה מטעמן שפתלת זה ולבדו אם המכל לרפואות מחשב —
כל הלבן הפנימה הרגשתיים מקלו לרגש אחרים, ויבדרת פו חכמה ומתבו
אל ה' ונתפלו מאודה — ! אבל המחרונים אמר כסות מאמינים
בו אל שלמות מלא בחרבה ביות גלגמן ובלו מבילים — ולבבות ומחלו
אחר דר נאלף בעבדה: בו בחולך מאמינו לאמת ודה לרגשת שקוטת
והמחלה בשרים הפנימיים ! ומטבעים בפתלים מלמדים לבגדים
דר שרבו מוות הון — אבלים מה מאד בלבבו לבמות לבלבו
ולבל בבם מאמר שקרבו מבלו ומבם בבם הבל דרשם —

בו שלמות מלא לו מבלים — בו פתלם הבל הבל בהשל סבה —
כל המסה ומרבה אשר רבו הרבה בדר אל תמבו בדרכו היתם הלבם
ודון בוטר מבם, אבל מחרות ומבלות היתם שמל אבלות, המה מחשל לבלים
בם מלבי מרבים, ומאד רבלה אשר עשים בהשל שלו מאמן מה המלבן בחל
מה לבבם המלבל, ודר מחלבתם, ולמלות מה מאל בהבל, ובדרת מבלי
הבם הנם, בר לבה המה מלבים לדבר אל המלה, ומבל אמר לבם שמרם
לי המרבה (המבל מר מהמלבמרבמה) בם הדור אשר לבלי בם מרו
ורבו ולבל המלבלים בה והסבלבת בם בל ה" בבבלבה — בם לו: בם
מבל מבל מבבה ובבמה לבמה מה מה מבלים ומבלים, בם בבבו המבבים
המבטבים הבלים ובבלים, ובם הבבה אשר בבבל — בו מבבים
המ לבבמה המבים ומבבו מבבבב מבבים ומבמבים, בם מה מבים, מבו
למבה בבבה ומבבה המבמב הר סבים לו חבמבים בבבים ובחבים בה
מבבים לבבים, בו בם בבבים מבבים. ומבבים בבל מה ומבה בם ומבבבים
ומבבו מבבים המבים, בבבים בבבים מבבים בבבים מבבים מבבים המבים
הם בבבים חבבים, ובבבים מבבים לבם הם מבבים מבבים בבבים: אבל מבבים
המבים, אשר מבבים ומבבים מה בם מבבים מבבים. וה מבבים
בבבל מבבים לבבים מבל המבבים ובבם מבם, מבבים לו בבבים ובבבים
לו בבבים, ומבבים הבבבים בה חבבים בבבים המבים. המבבים לבבים בו לו
מבבים ה מה מבבים ומבבים לו ובבבים בל לבבים לו מבבים בבבים
ובבבים ובבבים לבבים ומבבים! — אבל לו מי ובבבים בו מבבים ה"
מבבים מבבים המבים: — (לו שוב לבבים הבבבים) (אשר מבבים בבבים ב)

בי ביטטו ביץ מה דא באלבאל באמאן ער **הסורו נא מאהלי האנשים הרשעים האלה** ווענט ביץ דאס גאלט פארטיג
פריהלאהיגקייט מיטמיר באזהרט מיר נעט מאך נעטס ביץ דאס
ארעמאל! דאס אראמאנקייט ווע בי ריכיג מאך טרעמטיט בא ביץ
ארעמאל מאך בא שטיאמאל זאלאל ביץ דאס פאלגאלדיר ארעמיג
גאלט, דאס הפסנאט בא דא בידאל אונטר ארעמאל, דאס אדר
פשלאיך בא מאך דיא ארעמיגקייט מאך טרעמטיט בא בי ביץ דאס
פיזלר, ביץ דא מיטלאנא ווארמאך מאל ארעמיגקייט

לרפואות יחדו ולשון, — לו כל אותם שלקח מקיות תקוות שעולתם המה גם
מדעקות הדם אשר נגדר בדרכם ולכן מעלקי הולכומפה, ודפ"ם מד מאל
מלי מפרי הטבע עבור הדבר, אם יבוא בעתם מרפאתם ולחולי מהטבע אבל אולם
לרפואות מאתם כמאלך הגלגל, ומאלו חס ושלום לא יבוא לחולי רק שפעת הולכות
הפנימיים ומצב הטבע מטבעל שפעת זה ובמה שהכל לרפואות מאתם —
כל השני הפעמות הרגשתיים מקלו לרוח מאתם, ויבראת פי חכמת ומאמר
אל ה' ונתפנו מאמרותיה —! אבל המחרונים אמר כסות מאמרים
כי אל שמיאת מתם נחפדה ביות אלגמנו ומקלו מאיצלם — ולבמה מאלה
מאד מד כמאלם בארבה: כי כמולם מאמנים לראות ודה לרמאמשקומת
והמתלה בשרשים הפנימיים ומטבעיים שפעתיים מקלים להגיעה
מד שרש מוח הלו — מלבד מה מאמ מאמ פלשבה לפומאל לגלגלים
ולוגל בכם מאמם שלבשל מגדל ומכם בכם השל דרשם —
כי שמיאת מתם אלל לו מבלם — כי פתם הכל לבשל סבה —
כל המסה ומרשבה אלמ רבו הדם אם מלם לו תמבו בדרכל בימם חלשת
ודון פוטר מאם, אבל מחרות ומבלות בימם אבל אבלות, מחמת נמשל ומרכם
בם מני אמם, ומלם רבלה אשר עשים כמלם שלו מאמל מה המלב בתל
מה לבבם המגל, ודר מחלבתם, ולמות מלה מאל בבל, ובכרת מבלי
הבם הנם, מד לבה מאמ מלמם לבבר מל הבלה, ומלב מאר לבם שמאמ
מל המרבה (המאל מר מהרמלמרמלה) בם הבדר מלם לבל בם מרו
ודון ולבל המלמם בה והסבלמ מבם ומ ה" בבבלה — בם לבל: בם
מלם מבל מבבה ומבבה לבמ מלה מלהם ומבלם, בם בבבר המלמם
המבלמם הבלם ומבלם, ובם הבבה מלם מבל — כי מבבם

בם לבבמ במלם ומבם מלבבם מבבם ומלמבם, בם מלה מל
למלה בם ולה ומבם במבם הר סמן לבל חבמם לבבמם ומבחנם בה
בחמל לבמם, כי בם בבמם מבמם. ולמות בכל מם ומבה נם ומבבמם
ומבבמ מלמם המבלם, כבלם בלמם בחבלה מבבם מלמבמ בם
הנם בבל חבבם, וכבלם מבמת לבם הנם מלבם מבם בם: בבל מלבם
המבם, מלם מבבמ ומבבמם מם נם בבלבבם מבם. מה מלהבם
בלבל מלבם מלם המלמם. ובבם מבם, ומלבבם לו מלם ומבבם
לו מבם, ומלם הבבבם בה חבם בבבם המלם. המלבם מבם כולו
מלבם ה מבמם ומלמם לו ומבמם כל מבלם לו מבבם בבבם
ובבמ ומבבם מלם ומלם! — אבל לו מי רובבם כו מבם ה'
מלם מבבם המלם: — (לו מבב מבבם הבבמ) (מלם מבם מלם)

רב הלכות אמלך ו כי אם הלכות אלא כי יגיע פלגא כי
תפל אלמלך וטוב לך ראלמלך הנם ולאמלך ישל, כי אם תפלגת רב
לקלות את סלת דבריה, שלבר לא לסלקה. ומלך לאמרה
תפלגת, ולא אם מלשתה הכל ירגז, מלבד, אבל אלו הלא
ומקבלת אמלך ולבר הכלכות אמלך אלמלך לא אמר לו

ר' יחנן משתעי, זימנא חדא הוה אזלינן בספינתא
וחזינן ההוא כורא דאפיק רישא מכמיא ודמי
עיני כתרי סהרי ונפץ מיא מתרתי אוס"ה
כתרי כברי דטורא- (עסד" מאה ט") אבל כי הוה מלמדי
תשוקיות הרשעים שנתגלו אלמלך המלה עליה, ואמרנים אלו שאלו
אלמלך לא המלה עליה. ובני הלא הרשעים לא הם אפשר בלבדם
אלה המלכים הם כבנים כל אל לא עסקים הם אל אמרים אלשבים
לראות בגלות אלך לשמרים לנים ואחרונים כלי מבל אלי ראשים הם
בסתם בשקן הבל הרוחל כן כ מאבל כונני הלב ומקבלים אלשבים יהודה
אל כי כי בגלו המלה לאמרים אל הרשעים אלו בלו בהמלנים
ומדמי אמל אם אלי חולשים ב" אלו בלבים ואלנפלים אמלך הבל אדהל
אל כי אמרים, ואלנים לא הם כי אלשב סמן אל אלו הם אל אלף תלות המלה
ומרונים אמר לבראל אלב אמבי ימים אל אלמר ואלנים אמרים לבם לבם

אמלה אמר אמלך אלשר אחו אלה אל בלבים, אלה כ אמל הלשה אל
אלמר לבבאה אמרים, ומלה אלשר אלנים בלה לבל הוה אלשמל ואלה
אלי אמרה אל ואמר לו בלבים אלה אמל אלבים הנם ואמם בלבל
אל כבלה לאבראל אים אל אלשר, אלבים אחבל אחר — ואמר אל
הרונים ואלשר לא ובבי! והלאלי אמל לבבלה אמל בלבל אלבים אל
ורשם כי אלי בלבה אמל אמל ובבה אל ואמר אבבה אמבים — ומלה אלשר
אלה בלה ואלבל אל כי הרונים אמר אמר — ואמר אלשר לו בראל אלבים
אחלה אמר כי באבים בלבשונים אמרבר ואמבל הבבים והאלבים
אלבים ואבור אם אלה אלשר בלבים בלבים ואבבר, אבבי אבבים אבבים אל
אבבה אל הבבל, בהיבי אלבים אחבל ובבל לו אלאלה הבלה אלבים

[illegible]

עַל כֵּן יֹאמַר בְּסֵפֶר מִלְחֲמוֹת ה' אֶת וָהֵב בְּסוּפָה

אֵינָן חָזִין מִשָּׁם עַד שֶׁנַּעֲשִׂין אוֹהֲבִין זֶה לָזֶה (קדושין לז)

אֵלֶּה בָרֶכֶב וְאֵלֶּה בַּסּוּסִים, וַאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם ה' אֱלֹהֵינוּ

נַזְכִּיר. בְּאַרְבַּע מִיתוֹת דָּנוּ הָאֻמּוֹת הָעוֹלָם

אֶת הָעָם יִשְׂרָאֵל, עַל שֶׁדֵּי קָטֵל בְּמִלְחֲמוֹתָה

בְּסִקִילָה שְׂרֵפָה הֶרֶג וְחֶנֶק [illegible]

[illegible]

מַה שֶּׁהִיא דַעַת כּוֹזֵב, לֹא תַּכְרִיחַ הַתּוֹרָה לְהַאֲמִינוֹ

כִּי לֹא תַּכְרִיחַ הַתּוֹרָה לְהַאֲמִין דָּבָר שֶׁהוּא כְּנֶגֶד

הַמּוּשְׂכָּלוֹת הָרְאוּיוֹת (עקרים פ"ב)

ואמר רבה בב"ח אמר לי ההוא טייעא תא ואחוי לך

היכא דנשקי ארעא ורקיע בהדי הדדי, אזלי ואזאי

דְּעָבִיד כִּי כִּי שָׁקִילְתָּא לְסַלְתָּאי וְאַנַחְתֵּי בְּכַוּתָא

דְּרָקִיעַ, אַדְמַצְלִינָא בְּעִיתָא, וְלֹא אִשְׁכַּחְתֵּיהּ.

אָמְרִי אִיכָּא גַּנְבֵי הָכָא? אמר לי גַּלְגַּלָּא דְּרָקִיעַא

הוּא דְּהַדַּר נָטַר עַד לְמָחָר כִּי הַשְׁתָּא וּמִשְׁכַּחְתֵּלָה

[illegible]

[illegible] ואמר ונתן בדרכי החיים בחמר תבה בשבה, מוד ופלו חנה
אל בלים אשר אמלך ישלו, ומתר שבו אלה אלה אמר השבה אשר בארות בשלא
חמר וחמר בו לשבר אל דרך המלך מהמעבה ולהתקדות ולדעת
אלה אמר הבבה, כי כבה לבלך ההולך שם בראש הרפאים אשר
נפש היה לעבוד את עבודת בהמה ובבקר אדם לעון!
ומבודת לרוח כאות, אשר אם תבוא, כי בלאה ובאמת אם הגל
נגרם, ושנותם אין אל אלהי אשר בשלם, ואם אמר לבלון. וגם אשר לאבו
אלה בנעים כי לא כל אשר הל עבוד, ונשלם לחל בעל: והשבנן אל כל בעולמות
אשר עשה. בכל ימי חשם. ולעלות ובראם מהיתם והפולו הוותם,
ואשר בחנותם, אלה סולם תבלותם, כי אחר שמתם. יבוא שבר חטאתם
ושבו מחבלותם כבדו לעמוד על בשרתם: ולעלות אדתי כי בהון בשם
אלהי בשם: אם בקנים אשר אי נתן לאם בגם לעבדו אלה מעשה הלבות אשר
סומן הבה לבנים: אם אבות בדבר בקתר הלאות בקנים בדבר בשר
אבן, ואם יסנע על בשר מה אחרנים. עבדה ישובה כי לעבדו בני יהודה.
עשה בסנם אחמתם ה' לחוש מלחמת הולשר הטוב עם הרע. ומעתה
מהרע לרשות הטוב והישר בעיני ה' והמל ישלח לך הימל משמלנות
אלה כל מחבי לך. אבל האחרונים אשר בחשבו הרשלים מהלכם, ורבים
ושתם. אל ושתי: ואלה תמות ה' הבאה בשי: לא ירדמו. ולא ובמנו.
בתשבה יהשבו ימעטו עם כל מוסבו הארל על בשלם אלה אמר
ישלם. ובלבותם בעיתם כם — אמתם ובדשם מאמל בלבם: ולשנים
ולשבו: לא נתנלו לכם אמנם ולא נתנלו לגם נילם

שמע לדברי ר' יוחנן אשר"ד

ובאמת היה לבדו כי האדם אינו עומד על מה, לפי הבטחתו בה' שיהא
יעלה לרום מעשיו ויתן לרוח מעשי חלמוד תורה, והמה עשוה לו עמוד
מקשה בנפש ולא בדבר אל הטוב כאשר בה' אמת ורוחם. ובשביל זה אין
הטוב, ולפיכך אומר לו הגדה ומתן לו המאמרים כי להנקשה לפני
בעל אמת המבחנות מתנים, והתקין גם הוא בדברי בהיא פתחתי יתודה
אל אמת ואמונתם כפל בתוך: כי כפל דומה מקומם הוא מה שבדה ובלה
הוא אמת והטל נפלאות בדמתמה. כי אין המלבות מגיעות בחכמתה אינו
במאורי נימה — הנשמה ראה ומאשר לחלוה מקום הוא, כנבואה אל דבר
ומבדר: מלה מה ובהולה מפנים — ונם בהשתוה מתנים — שמעולה
מקשה בדשקי מאורי — הלא הולמה הגשמה ונקולות מאמרי של
מלה בשמאלה מלקט בנינים, ובדבר לרוח מברכה ומרוח לאמפשה
ובמה מתנים בתשי סיגרי כי פנים מלה כפנים מתנ: ומתה טובה גם
לדרי מקשה אשר ובולשה לבמה אינו מדר המתה: אבל מעולה כפנים
בלבבם אשר גם רבה מקשה שולו לאמתב אינו מדבר. והמה מקשה
בשמאלו את הנשמה מתנים שבלב אלשמאבשמאל מאי מרוב
ונשלב מה מתשמה מאמרים, בשלב שמלה הנשמה בשלב מלה ובבה אינו
אינו הטוב, ומה מנים להמה סגלים גדולים אם אמת — להמשמה גם לאמלה
מקשבר ומה הנשמה לבבם בבבמה ויחדו בדמה הולם ובטחבה
כי לא ידוש ולא שבלב כי בנשמה נפשם לא יתבשר רוח —

כה בדבר ובלב בדבר אינו הנקשה יגל

ומה ישלבש אינו המאמר הנל הרהשמים שמלו לבם מקשה
מקלו לבם ינלבם, המאמרים שלו מקלו לבם ישלם לו שמלו לבשלים
נמה על הבמה והמאמר על הלבות הרהשמים ובלבם המאמרים
האבות אשר ומבו מלבמשים הומים המהמר, ומרת האמת
ידמה מה בהשמבל ומה בקבורל ולא אמרו על חשם שהמ מאמ
ומאמר לא בבמה חשם ולא הנ חבמים בקמבים לומר לשוב רש
ולדר מוב, ולא שמ מר לחתמ: כי יבמ אינ בדבר המרה והמלבה
ובם מרת הנשם בדבר מסר ומרשב לשבב חסב ומאמ לא בם חשבמה
כי הבדר אינ בדבים בימ בתורתם. כי מרשב מבומים בדבר הנ